

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΘ'

Τρίτη 6 Μαρτίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6708
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6725, 6726

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6649-6651
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 6651-6660
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:
 - α) Προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τους διοριστέους μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008 και μέσω προϋπηρεσίας (40%), σελ. 6661
 - β) Προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις απολύσεις των εργαζομένων στο εργοστάσιο της ΚΟΝΤΙ, σελ. 6662

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής", σελ. 6665, 6667
2. Συζήτηση επί των άρθρων και της τροπολογίας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: "Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου", σελ. 6708
3. Κατάθεση Εκθέσεων Διαικρών Επιτροπών.
Η Διαικρή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων κατέθεσε την Έκθεσή της στην πρόταση νόμου Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, αρμοδιότητος του Υπουργείου Οικονομικών, που αφορά την κατάργηση της λεγόμενης "ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης", του λεγόμενου "τέλους επιτηδεύματος" και του λεγόμενου "έκτακτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών", σελ. 6719, 6721

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 6728 - 6731
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 6649 - 6712, 6715 - 6718
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 6712 - 6715, 6718 - 6728

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 6725, 6726
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ., σελ. 6725
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 6725, 6726

B. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 6662, 6663
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π., σελ. 6662, 6663
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 6661
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 6661, 6662

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ., σελ. 6667
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 6667

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΒΛΑΤΗΣ Ι., σελ. 6720
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 6717
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 6725
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 6728
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι., σελ. 6721
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α., σελ. 6715, 6716
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 6718
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β., σελ. 6716, 6717
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ. 6722
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε., σελ. 6725
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 6714
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 6711, 6712, 6717, 6729
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ., σελ. 6708, 6709, 6717, 6726
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ., σελ. 6722, 6724, 6730
ΤΟΛΚΑΣ Α., σελ. 6711
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 6728
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 6719

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΘ'

Τρίτη 6 Μαρτίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 6 Μαρτίου 2012, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Παπακωνσταντίνου, Βουλευτή Β' Αθηνών τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσικοθεραπευτών (Περιφερειακό Τμήμα Σερρών) εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για την καθυστέρηση πληρωμής των εκκρεμών δαπανών των εργαστηρίων φυσικοθεραπείας.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Επιτυχόντων Διαγωνισμού 2008 του ν. 2643/1998 εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους σχετικά με τη μη τοποθέτησή τους μέχρι και σήμερα στις θέσεις εργασίας που είχαν προκηρυχθεί στο διαγωνισμό.

3) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος εκφράζει τη διαμαρτυρία της σχετικά με την εξαίρεσή των πολυτέκνων από την έκπτωση στο πρόστιμο για τα αυθαίρετα κτίσματα και αιτούνται την προσθήκη σχετικής διατάξεως στο άρθρο 7 του ν. 4046/2012.

4) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και Μαγνησίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι καθηγήτριες αισθητικής ΤΕ01.20, κ.κ. Δράκου Στυλιανή, Ιατρού-Τασούλα Αμαλία, Μεταξάκη Μαρία και Ρουπακά -Σβίγγου Ζαχαρούλα εκφράζουν τη δυσαρέσκειά τους σχετικά με το μη διορισμό εκπαιδευτικών αισθητικών (ΤΕ01.20) με προϋπηρεσία τριάντα μηνών και αιτούνται τον άμεσο διορισμό τους στις περιοχές που αιτήθηκαν.

5) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ.Σ. του Δήμου Μάνδρας - Ειδυλλίας εκφράζει την ομόφωνη αντίθεσή του στο άρθρο 4 παρ.6 του σχεδίου προεδρικού διατάγματος, που αναφέρεται στην τροποποίηση του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης στερεών

αποβλήτων της Περιφέρειας Αττικής.

6) Οι Βουλευτές, Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Β' Αθηνών κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία τα Δ.Σ. των επαγγελματικών σωματείων του Δήμου Καρύστου εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για την υποβάθμιση του Γενικού Νοσοκομείου Καρύστου και επισημαίνει τα προβλήματα λειτουργίας του.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ηλίας Λάμπας αιτείται τη μη καταβολή του προβλεπόμενου χρηματικού ποσού από τον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας της συζύγου του με πολιτογράφηση.

8) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Μαγνησίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος αιτείται την υιοθέτηση προτάσεων του επί του σχεδίου προεδρικού διατάγματος «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης».

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά τη ραγδαία αύξηση της τιμής των καυσίμων.

10) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά τη μη συνέχιση της λειτουργίας της Α' τάξης του Αθλητικού Λυκείου της Πόμπιας Νομού Ηρακλείου παρά τις υποσχέσεις των αρμοδίων.

11) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Θέρμης Νομού Θεσσαλονίκης αιτείται την οικονομική ενίσχυση του δήμου για την αποκατάσταση ζημιών σε αγροτικές εγκαταστάσεις στη Δημοτική Κοινότητα Βασιλικών.

12) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αργιθέας Νομού Καρδίτσας αιτείται την επίλυση θεμάτων που αφορούν στην παροχή ιατρικής φροντίδας στα χωριά της ορεινής Αργιθέας.

13) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μουζακίου αιτείται την άμεση επιχορήγηση του δήμου για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

14) Οι Βουλευτές, Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ και Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Αγρινίου επισημαίνει τις συνέπειες στην παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους κατοίκους του Νομού Αιτωλοακαρνανίας από τις αποφάσεις της Κυβέρνησης για την ενοποίηση των υγειονομικών υπηρεσιών των ασφαλιστικών ταμείων και τη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην καταδίκη φυλάκισης με αναστολή συνδικαλιστών της Ένωσης Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών Δυτικής Ελλάδας λόγω καταγγελίας για παράκαμψη μηχανικών από τεχνικούς ελέγχους.

16) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ενώσεις και Ομοσπονδίες των Σωμάτων Ασφαλείας ΠΟΑΣΥ, ΠΟΑΞΙΑ, ΠΟΕΥΠΣ, ΠΟΕΛΠΣ, ΕΑΠΣ και ΠΕΑΛΣ εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για τις περικοπές μισθών και επιδομάτων.

17) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων αιτείται την αλλαγή του ισχύοντος πλαισίου αξιολόγησης του αστυνομικού προσωπικού.

18) Ο Βουλευτής Ευρυτανίας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Βογιατζή-Καμβούκου, Επίκουρος Καθηγήτρια Φαρμακευτικών και Αρωματικών Φυτών του ΤΕΙ Λάρισας αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά παράλειψη στο άρθρο 59 παράγραφος 11 του ν.3966/2011 για τις ειδικές περιπτώσεις εισαγωγής υποψηφίων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πρόεδροι των Σωματείων Ενστόλων εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για τις μισθολογικές περικοπές στον κλάδο τους.

20) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία (ΣΟΨΥ) αιτείται την επέκταση - βελτίωση ευνοϊκών παροχών συγκεκριμένων κατηγοριών πασχόντων και στους ψυχικά ασθενείς με τις ίδιες ή και ιδιαίτερες ανάγκες υγείας και διαβίωσης.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη μη δημοσίευση μέχρι και σήμερα ισολογισμού - απολογισμού για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Φυσικών Ιατρικής Ελλάδος (ΕΦΙΕ) προτείνει την έκδοση προεδρικού διατάγματος για τον καθορισμό προσόντων επαγγελματικής απασχόλησης φυσικών νοσοκομείου ακτινοφυσικών ιατρικής εντός ή εκτός περιοχής ιοντιζουσών ακτινοβολιών.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Περιπτερούχων Καπνοπωλών Ελλάδος (ΟΠΚΕ) Βόλου αιτείται πληροφόρησης σχετικά με τη νομιμότητα της δυνατότητας πώλησης καρτών σταθερής και κινητής τηλεφωνίας σε τιμή μεγαλύτερη από την αναγραφόμενη επί αυτής.

24) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Αγιάσου του Δήμου Λέσβου εκφράζει την αντίθεσή του στο ενδεχόμενο κατάργησης του πυροσβεστικού κλιμακίου Αγιάσου

και αιτείται τη διατήρησή του.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το ΔΣ των Εργαζομένων του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ) εκφράζει τις θέσεις και τις προτάσεις του σχετικά με τις συγχωνεύσεις ινστιτούτων ερευνητικών κέντρων.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Ινστιτούτο Μικροηλεκτρονικής του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος» και ο Σύλλογος Ερευνητών Δημοκρίτου εκφράζουν τις θέσεις και αντιρρήσεις τους σχετικά με την αναδιάρθρωση και τις συγχωνεύσεις ινστιτούτων ερευνητικών κέντρων.

27) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διεύθυνση Σχολικών Μονάδων και οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων του Δήμου Σαρωνικού καταθέτουν υπόμνημα προτάσεων για τη μεταφορά των μαθητών του δήμου.

28) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης, 3η Διεύθυνση Προσωπικών Τελωνείων αιτείται την επάνδρωση του Τελωνείου Νεάπολης με δύο επιπλέον υπαλλήλους.

29) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Φιλοθέης-Ψυχικού καταθέτει τις προτάσεις του για την αποφυγή υποβάθμισης της ποιότητας ζωής των κατοίκων και του περιβάλλοντος, ώστε να καθορισθούν οι χρήσεις αποκλειστικής, αμιγούς και γενικής κατοικίας.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά αιτούνται να αποσυρθεί η διάταξη για επιβολή κυρώσεων σε ιατρούς για τη συνταγογράφηση πριν αποδειχθεί το αδίκημα, που ψηφίστηκε στο πλαίσιο του σχεδίου νόμου για το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων ΔΕΗ Αλιβερίου - Ευβοίας εκφράζει τη διαμαρτυρία της για τις περικοπές που έχουν υποστεί οι συνταξιούχοι της και αιτείται την άμεση λήψη μέτρων για το ΠΕΚΑ - Ευβοίας.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αρκαδίας καταθέτει ψήφισμα φορέων του Νομού Αρκαδίας σχετικά με τον ΕΟΠΥΥ και τις επισημαίνει τις αδυναμίες του νέου πρωτοβάθμιου υγειονομικού φορέα παροχής υπηρεσιών υγείας.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ηλεκτρολόγων Νομού Κεφαλληνίας (ΕΗΝΚ) εκφράζει τη διαμαρτυρία της σχετικά με την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι ηλεκτρολόγοι εξαιτίας της οικονομικής κατάστασης της χώρας και αιτείται τη λήψη μέτρων.

34) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία καταθέτει επιστολή του Επιμελητηρίου Λέσβου για την επιτάχυνση των διαδικασιών καταβολής αποζημιώσεων και την παράταση της προθεσμίας πληρωμής για απόδοση ΦΠΑ και φόρων εισοδήματος, μισθωτών υπηρεσιών, ασφαλιστικών εισφορών και δόσεων δανείων των πληγέντων από τη θεομηνία επιχειρήσεων.

35) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μαργαρίτα Παπαδοπούλου αιτείται την επίλυση θεμάτων της που αφορά κατοχύρωση αδειών ίδρυ-

σης και λειτουργίας των σχολείων «Κολλέγιο Ψυχικού» και «Αθλητισμός-Χορός-Έκφραση».

36) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ευάγγελος Σμυρνιώτης καταθέτει υπόμνημα για τα προβλήματα της ιδιοκτησίας του από την κατασκευή της νέας Εθνικής Οδού (Ολυμπία Οδός) στην περιοχή

Παραλίας Πλατάνου Δήμου Ακράτας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3750/04-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βαρβιτσιώτη Μιλτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 24/10-02-2012 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 10/02/2012
Αριθ. Πρωτ.: 24

Ταχ.Δ/ση : Σταδίου 27
Τ.Κ. : 10183 Αθήνα
Πληροφορίες : Α. Παπάζογλου- Φ. Αναγνωστάκης
e-mail : a.papazoglou@ypes.gr
 : f.anagnostakis@ypes.gr
Τηλέφωνο : 210-3744032-3744366
 : 213-1364032
FAX : 210-3744354

ΠΡΟΣ:
Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα

ΚΟΙΝ:

Βουλευτή κ. Μ. Βαρβιτσιώτη
Βουλή των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Η αριθμ. 3750/4-1-2012 Ερώτηση

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Βαρβιτσιώτης για τα θέματα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η δημιουργία του καταυλισμού Ρομά στην περιοχή του Νομισματοκοπείου στα όρια του Δήμου Χαλανδρίου και η καταπάτηση ιδιωτικού χώρου αποτελεί ένα χρονίζον και σοβαρό ζήτημα, που δημιουργεί μείζονα προβλήματα τόσο στους ιδιοκτήτες όσο και στους λοιπούς περίοικους.

Το Υπουργείο Εσωτερικών, διαπιστώνοντας ότι καθυστερούσε η διαδικασία μετεγκατάστασης των Ρομά και προκειμένου να αντιμετωπισθεί το στεγαστικό πρόβλημα των διαβιούντων σε ακατάλληλες συνθήκες στο Δήμο Χαλανδρίου, ενέκρινε, από το 2002 έως σήμερα, τη χορήγηση 64 δανείων στεγαστικής συνδρομής.

Παράλληλα, για τον καθορισμό κατάλληλων χώρων για την οργανωμένη εγκατάσταση πλανοδίων υπεγράφη η υπ' αριθμ. 47314/44140/26-1-2012 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, για την σγκρότηση της Επιτροπής του άρθρου 2 της υπ' αριθμ. Γ.Π./23641/2003 Κοινής Απόφασης των Υπουργών ΕΣΔΔΑ, ΠΕΧΩΔΕ και Υγείας Πρόνοιας και επίκειται η δημοσίευση της στο Φύλλο της Κυβερνήσεως.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Π. ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Γεν. Δ/ντή Αναπτυξιακών Προγραμμάτων
- Δ/ση Αναπτυξιακών Προγραμμάτων

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΑΝΑΠΛ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΚΑΛΥΒΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 4515/17-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κακλαμάνη Απόστολου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8997/

12446/10-02-2012 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

10 ΦΕΒ. 2012

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Απόστολο Χρ. Κακλαμάνη
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ κ. Γ. Ραγκούση
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ κ. Γ. Γεωργίου
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο: 2106598282-285

Fax: 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/8997/12446

Αθήνα, 10 Φεβ 2012

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 4515/17-1-2012 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Απόστολος Χρ. Κακλαμάνης σχετικά με τη βαθμολογική εξέλιξη των Εθελοντών Μακράς Θητείας (ΕΜΘ), σας γνωρίζω ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, σε συνεργασία με τις αρμόδιες Διευθύνσεις των Γενικών Επιτελείων, εξετάζει όλες τις παραμέτρους της βαθμολογικής εξέλιξης των ΕΜΘ, προκειμένου να διαπιστώσει εάν απαιτείται αλλαγή του ισχύοντος νομικού πλαισίου, καθώς και με ποιον τρόπο και με ποιο προϋπολογισμό θα μπορούσε να συντελεστεί.

ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Αντίγραφο

Υπολογισμός (ΣΣΝΣ) Βασιλική Κούρτη

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

3. Στην με αριθμό 4568/17-01-2012 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αυγενάκη Ελευθερίου και Μπακογιάννη Θεοδώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.90022/2180/147/10-02-2012 έγγραφο

από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΠΕΙΓΟΝ
ΛΗΞΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 10-2-2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤ/ΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ/ΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ : Α'
Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 29, Αθήνα
Ταχ. Κωδ. : Τ.Θ. 1141-10110
Πληροφ. : Ε. Αρώνη
Τηλέφ. : 2103368089

Αθήνα, 10-2-2012
Αριθ.Πρωτ.: Φ.90022/2180/147

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
1. Τμήμα Ερωτήσεων (4 αντίγραφα)
2. Βουλευτή κ. Ν. Μπακογιάννη
3. Βουλευτή κ. Λ. Αυγενάκη

ΘΕΜΑ: «Σχετικά με την αναστολή λειτουργίας του
Παραρτήματος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ν. Αλικαρνασσού»
ΣΧΕΤ: Η 4568/17-1-12 Ερώτηση

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Ν. Μπακογιάννη και Λ. Αυγενάκη, σχετικά με την αναστολή λειτουργίας του Τοπικού Υποκαταστήματος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ν. Αλικαρνασσού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ λειτουργεί σήμερα με βάση τις οργανωτικές δομές της δεκαετίας του '50, οι οποίες δεν βρίσκονται σε αρμονία με το εσωτερικό περιβάλλον του Ιδρύματος, λόγω των δομικών αλλαγών που έχουν επέλθει στο σκοπό και τη λειτουργία του. Οι σημαντικότερες αλλαγές σχετίζονται με την απομάκρυνση του Κλάδου Υγείας και την ένταξή του στον ΕΟΠΥΥ και την εφαρμογή νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών στις λειτουργίες του (αντικατάσταση χειρόγραφων διαδικασιών με την εφαρμογή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος ΟΠΣ-ΙΚΑ και διάθεση ηλεκτρονικών υπηρεσιών στους συναλλασσόμενους/ μείωση επισκεψιμότητας και κατάργηση δικαιολογητικών με αυτοματοποιημένη επικοινωνία μεταξύ των υπηρεσιών χωρίς την ανάγκη διαμεσολάβησης του πολίτη/ διαλειτουργικότητα). Επίσης, οι υφιστάμενες οργανωτικές δομές του Ιδρύματος δεν βρίσκονται σε αρμονία με το εξωτερικό περιβάλλον και γενικότερα τη σύγχρονη διοικητική πραγματικότητα (λειτουργία ΚΕΠ, διοικητική διαίρεση της χώρας, συγκοινωνιακό δίκτυο, αλλαγές που έχουν επέλθει στην οικονομία και τις επιχειρήσεις ανά γεωγραφική περιοχή κλπ).

Σήμερα, το περιφερειακό δίκτυο των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δραστηριοποιείται σε 251 μονάδες τριών διαφορετικών οργανωτικών επιπέδων (21 Περιφερειακά Υποκαταστήματα, 149 Τοπικά Υποκαταστήματα και 81 Παραρτήματα).

Ωστόσο, παρά το μεγάλο αριθμό περιφερειακών μονάδων, το ισχύον σήμερα οργανωτικό μοντέλο δεν ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στις ανάγκες της ζήτησης των πολιτών με αποτέλεσμα μια γενικευμένη αρνητική δημόσια εικόνα, με βασικά χαρακτηριστικά την αναποτελεσματικότητα στους ελέγχους και την είσπραξη εσόδων και χαμηλό επίπεδο εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων, ιδίως στον τομέα απονομής συντάξεων, όπου παρατηρούνται πολύ μεγάλες καθυστερήσεις.

Συνεπώς, η ανάγκη αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καθίσταται επιτακτική, αφενός για τη βελτίωση των αδυναμιών της

υφιστάμενης διάρθρωσης των υπηρεσιών του, αφετέρου για λόγους που σχετίζονται με το ανθρώπινο δυναμικό που τις στελεχώνει, τις πρόσφατες νομοθετικές μεταβολές και το γενικότερο εξωτερικό περιβάλλον που δημιουργεί η παρούσα δημοσιονομική κατάσταση της χώρας.

Ειδικότερα οι λόγοι που επιτάσσουν την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι :

- Το γεγονός ότι στην υφιστάμενη οργανωτική δομή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:
 - Δεν περιλαμβάνονται υπηρεσίες που να λειτουργούν ως σύνδεσμος μεταξύ κεντρικής Διοίκησης και Περιφερειακών Υπηρεσιών για συντονισμό, έλεγχο, εποπτεία και αντιμετώπιση ιδιαιτεροτήτων τοπικού ενδιαφέροντος.
 - Δεν υπάρχει βάση που να παρέχει μετρήσιμη δυνατότητα ελέγχου της απόδοσης των μονάδων και συνεπώς αναλυτική εικόνα απόδοσης ανά μονάδα για κάθε λειτουργικό τομέα (έσοδα, συντάξεις).
 - Δεν υπάρχει δυνατότητα διαχείρισης της αποτελεσματικότητας των μονάδων με στόχο τη βελτίωσή της.
- Η μείωση του αριθμού του προσωπικού που υπηρετεί στο Ίδρυμα, λόγω των πρόσφατων μαζικών συνταξιοδοτήσεων και της εφαρμογής του Ν. 4024/2011 περί εργασιακής εφεδρείας, σε συνδυασμό με το παράλληλο «πάγωμα» των προσλήψεων. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στις 31/12/2009 στις υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπηρετούσαν 9.689 διοικητικοί υπάλληλοι (μόνιμοι & αορίστου χρόνου) όλων των κατηγοριών (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ) επί οργανικών θέσεων 12.755 υπαλλήλων και στις 31/12/2011 υπηρετούσαν 8.106 υπάλληλοι (μόνιμοι & αορίστου χρόνου).
- Οι κατευθυντήριες οδηγίες του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης που επιβάλλουν την μείωση των οργανικών μονάδων των δημοσίων φορέων και οργανισμών κατά 30%.
- Η υφιστάμενη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας που επιτάσσει μείωση του λειτουργικού κόστους των δημοσίων φορέων και οργανισμών.
- Η εφαρμογή του Ν.3918/2010, που επέφερε την απόσχιση του κλάδου υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την ενσωμάτωσή του στον ΕΟΠΥΥ. Με την αλλαγή αυτή το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καθίσταται μόνο φορέας ασφάλισης και απονομής συντάξεων και περιορίζεται σημαντικά η ανάγκη επισκεψιμότητας των πολιτών σ' αυτό, δεδομένου ότι οι συχνές επισκέψεις των ασφαλισμένων στις Μονάδες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αφορούσαν κατά κύριο λόγο τη χορήγηση παροχών ασθένειας σε είδος που μετατρέπονταν σε χρήμα, αντικείμενο που τώρα υπάγεται στον ΕΟΠΥΥ.
- Η πλήρης εξάπλωση του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος του Ιδρύματος (ΟΠΣ ΙΚΑ) και η υλοποίηση δράσεων που βελτιώνουν την εξυπηρέτηση των συναλλασσόμενων και μειώνουν δραστικά την ανάγκη επισκεψιμότητας των πολιτών στις Μονάδες του. Συγκεκριμένα:
 - Από 1/1/2002 η ασφαλιστική ικανότητα παρέχεται στους ασφαλισμένους (θεώρηση του βιβλιαρίου υγείας) με την έκδοση και αποστολή στην κατοικία

τους ή στον εργοδότη τους αυτοκόλλητης Ετικέτας Ασφαλιστικής Ικανότητας.

- Για το ασφαλιστικό έτος 2012-2013 οι άνεργοι δεν θα προσκομίζουν Βεβαίωση ανεργίας από τον ΟΑΕΔ για χορήγηση ασφαλιστικής ικανότητας από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η πληροφορία αυτή θα λαμβάνεται απευθείας με αυτοματοποιημένο τρόπο (*διαλειτουργικότητα ΙΚΑ-ΟΑΕΔ*).
- Με την κατάργηση των ασφαλιστικών ορίων (από 19/4/2011) οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι μπορούν να επισκέπτονται οποιοδήποτε Υποκατάστημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για θεώρηση Βιβλιαρίων Υγείας και λήψη Παροχών Ασθενείας.
- Οι παροχές ασθενείας καταβάλλονται στους ασφαλισμένους μέσω πίστωσης τραπεζικών λογαριασμών από 6/6/11.
- Το Απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης έχει καταργηθεί ως δικαιολογητικό για λήψη παροχών από τον ΟΑΕΔ, Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας καθώς και για τη νομιμοποίηση αλλοδαπών από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (*πρώην Περιφέρειες*). Οι υπηρεσίες αυτές αντλούν ηλεκτρονικά την ασφαλιστική ιστορία από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (*διαλειτουργικότητα*). Ενδεικτικά αναφέρεται ότι από 1/6/2011 μέχρι και 2/1/2012 είχαν καταγραφεί (686.811) ηλεκτρονικές συναλλαγές της παραπάνω υπηρεσίας.
- Οι ασφαλισμένοι και οι εργοδότες τους μπορούν να ενημερώνονται για την ασφαλιστική ιστορία από τον ιστοτόπο ika.gr (*με δυνατότητα εκτύπωσης του Απόσπασματος Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης*). Στον πρώτο μήνα λειτουργίας της εν λόγω υπηρεσίας καταγράφηκαν (16.050) ηλεκτρονικές συναλλαγές με ραγδαία αύξησή τους καθημερινά. Επιπλέον οι ασφαλισμένοι μπορούν να λαμβάνουν την ασφαλιστική τους ιστορία και από την εθνική διαδικτυακή πύλη ermis.gov.
- Οι Εργοδότες υποβάλλουν υποχρεωτικά την ΑΠΔ μέσω διαδικτύου (Internet).
- Σύμφωνα με το ν.3863/2010, οι εργοδότες από 1/10/2011 καταβάλλουν υποχρεωτικά τις εισφορές τους μέσω του τραπεζικού συστήματος και όχι μέσω των Υποκαταστημάτων - Παραρτημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.
- Από 10/1/2012 η ασφαλιστική ενημερότητα χορηγείται μέσω του διαδικτύου απευθείας στους πιστοποιημένους φορείς ή τους εργοδότες και έτσι δεν θα απαιτείται η φυσική παρουσία των εργοδοτών στις Μονάδες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι απαιτείται ουσιαστική οργανωτική αναβάθμιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να ανταποκριθεί με επάρκεια και ποιότητα στον κοινωνικό του ρόλο.

Η οργανωτική αναβάθμιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα κινηθεί σε δύο στρατηγικούς άξονες:

- α) Συνένωση λειτουργικών μονάδων για τη μείωση του κόστους και την επίτευξη οικονομιών κλίμακας σε όλα τα επίπεδα και
- β) Καλύτερη κατανομή του υπηρετούντος ανθρωπίνου δυναμικού και οργάνωσή του με βάση τα μεγέθη κάθε μονάδας με στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους.

Η οργανωτική αυτή αναβάθμιση θα προκύψει μέσω της αναδιάρθρωσης του Οργανισμού του Ιδρύματος με:

- Την εισαγωγή νέου μοντέλου αποκεντρωμένης διοίκησης στις περιφέρειες της χώρας με παράλληλο ανασχεδιασμό της περιφερειακής παρουσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και της τυποποίησης των Μονάδων.
- Την ισχυροποίηση του κεντρικού μηχανισμού συντονισμού, ελέγχου και υποστήριξης των Μονάδων.
- Την ενσωμάτωση των νέων διαρθρωτικών αλλαγών (απόσχιση υπηρεσιών Υγείας, ΚΕ.ΠΑ. κλπ).

Στο πλαίσιο λοιπόν της προαναφερόμενης οργανωτικής αναδιάρθρωσης θα εξεταστεί και η λειτουργία του Υποκαταστήματος ΙΚΑ- ΕΤΑΜ Ν. Αλικαρνασσού. Το σχέδιο αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα επικοινωνηθεί στις Δημόσιες αρχές και φορείς της χώρας, με την προσδοκία της ευρύτερης συναίνεσης και υποστήριξης του έργου για την ολοκλήρωσή του με την ενσωμάτωση τυχόν βελτιώσεων και για την επιτυχή εφαρμογή του.

Εσωτ. Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα
3. Δ/ση Διοικ. Οργάνωσης Τμήμα Α'

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

**ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ**

4. Στην με αριθμό 4598/18-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νάκου Αθανασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/2294/339/10-

02-2012 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦ/ΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝ. ΑΣΦ/ΣΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ

ΤΜΗΜΑ : Α'

Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 29

Ταχ. Κώδικας : 101 10 Αθήνα

Πληροφορίες : Β. Δρακόπουλος

Τηλέφωνο : 210 3368163

Φαξ : 210 3368162

Αθήνα 10-02-2012

Αρ.πρωτ.Φ90022/2294/339

Προς:

Τη Βουλή των Ελλήνων

Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

(Σε 2 αντίγραφα)

Θέμα: Εξόφληση των οφειλών Ο.Π.Α.Δ Ο.Α.Ε.Ε. προς τους φυσικοθεραπευτές ν. Μαγνησίας.

Σχετ: Η αριθμ. 4598/18-01-2012 Ερώτηση.

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική αναφορά που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το βουλευτή κ. Θανάση Νάκο, αναφορικά με την εξόφληση των οφειλών του Ο.Α.Ε.Ε και του Ο.Π.Α.Δ προς τους φυσικοθεραπευτές του ν. Μαγνησίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 3965/2011 (Α'113), όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από τις διατάξεις των παρ. 9 του άρθρου 76 του ν. 3996/2011 (Α'170) και της παρ. 10 του άρθρου 20 του 4019/2011 (Α' 216), ο Ο.Π.Α.Δ. και οι λοιποί Ασφαλιστικοί Οργανισμοί, καταβάλλουν στους συμβεβλημένους παρόχους υγείας, το 90% του αιτούμενου ποσού, μετά την αφαίρεση των νόμιμων κρατήσεων.

Η καταβολή γίνεται με έκδοση χρηματικού εντάλματος ύστερα από πρόχειρο λογιστικό έλεγχο που διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Οργανισμού και θεώρηση του εντάλματος από την αρμόδια υπηρεσία του Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Περαιτέρω σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα ότι ο Ο.Α.Ε.Ε., έχει εξοφλήσει τα σχετικά τιμολόγια των φυσικοθεραπευτών του νομού Μαγνησίας, που αφορούν το έτος 2010 και εκκρεμεί η απόδοση συνολικού ποσού ύψους 151.401, 17 €, που αφορά οφειλές υποβληθέντων λογαριασμών έως 31-12-2011, οι οποίες βρίσκονται στη διαδικασία εκκαθάρισης και ενταλματοποίησης..

Ο Ο.Π.Α.Δ. παρουσιάζει καθυστέρηση στην πληρωμή των συμβεβλημένων παρόχων υγείας, διότι η ετήσια επιχορήγηση-έναντι εισφορών-του Οργανισμού, η οποία καταβαλλόταν τμηματικά (περίπου σε 4 δόσεις), υπολείπονταν πάντα των δαπανών του Ο.Π.Α.Δ, με αποτέλεσμα να διευρύνεται ο χρόνος αποπληρωμής και κάθε έτος ο Οργανισμός να χρησιμοποιεί μεγάλο μέρος της ετήσιας επιχορήγησης του στην εξόφληση των συσσωρευμένων υποχρεώσεων των προηγούμενων ετών. Έτσι το χρέος του είχε ανέλθει σε μη διαχειρίσιμα επίπεδα

Με την ένταξη του Ο.Π.Α.Δ ως προς τις παροχές υγείας σε είδος στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οι ληξιπρόθεσμες οφειλές αναλαμβάνονται από τον Οργανισμό με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται με υποχρεώσεις, χωρίς να έχει εισπράξει εισφορές.

12

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 34 του ν. 4038/2012 (Α'14) «Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να χρηματοδοτήσει τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. μέχρι του ποσού του 1.500.000.000, 00 €, για την κάλυψη των υφιστάμενων κατά την 31-12-2011 οφειλών του Οργανισμού προς τα φαρμακεία και λοιπούς συμβεβλημένους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας (ιατρούς, κλινικές, διαγνωστικά κέντρα και εργαστήρια κ.λ.π.).

Ως υφιστάμενες οφειλές, νοούνται εκείνες για τις οποίες έχουν εκδοθεί τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση παραστατικά στοιχεία μέχρι 31-10-2011.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι οφειλές θα εξοφληθούν άμεσα, με την έκδοση σχετικών χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιολογιστικές διατάξεις, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2, 3 και 4 του ίδιου άρθρου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ:

1. Γραφείο κ. Υπουργού.
(αριθμ. 1888/24-01-2012)
2. Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέως
3. Γραφείο κ. Γεν Δ/ντριας Κ.Α.
4. Διεύθυνση Ασφάλισης
Ασθένειας και Μητρότητας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

5. Στην με αριθμό 4713/20-01-2012 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-116/10-02-

2012 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

13 FEB. 2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΔΙΚΤΥΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Παπάγου, 10/ 02/ 2012

Αριθ. Πρωτ. Β-116

TAX. Δ/ΝΣΗ : Αναστάσεως & Τσιγάντε
Τ.Κ. : 101 91 ΠΑΠΑΓΟΥ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : Πετρίνα Μαρουδιά
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 6508326
FAX : 6508299
E mail : tkvel@ yme.gov.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε Ερώτηση

ΣΧΕΤΙΚΟ: Έγγραφό σας 4713/ 20-01-2012

Σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 2994847/26-01-2012 έγγραφο του Ο.Σ.Ε., με το οποίο παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την υπ' αριθμ. 4713/20-01-2012 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Κ. Αϊβαλιώτης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Α. Εργοστάσιο Πειραιά:

Οι χώροι του Εργοστασίου Πειραιά (Ε. Π.) είναι περιφραγμένοι κυρίως με μαντρότοιχο ο οποίος στο πάνω μέρος του φέρει ακανθώδες συρματόπλεγμα. Μεγάλο μέρος της περίφραξης επιτηρείται από κάμερες ασφαλείας, ενώ επί 24ώρου βάσεως υπάρχει Υπηρεσία Φύλαξης η οποία εκτελείται από υπαλλήλους του ΟΣΕ και υπαλλήλους ιδιωτικής εταιρείας φύλαξης ως ακολούθως:

Στους χώρους του εργοστασίου Πειραιά κινείται και εργάζεται το προσωπικό του ΟΣΕ από 06.00 έως 15.00 η περαιτέρω έως 17.00 σε περίπτωση υπερωρίας.

Το σχέδιο Φύλαξης των εγκαταστάσεων του Ε.Π. περιλαμβάνει πέντε (5) σταθερά σημεία φύλαξης και δύο περίπολα. Αναλυτικότερα:

1. Κεντρική πύλη οδού Ρετσίνα η οποία είναι φυλασσόμενη με φύλακα σε 24ωρη και 7ημερη βάση
2. Είσοδος Φαλήρου κανονικής γραμμής από 6.00 έως 17.00 και 7ημερη βάση (για το υπόλοιπο του 24ωρου επιτηρείται από το ακριβώς διπλανό φυλάκιο της οδού Φαλήρου Μ/Γ)
3. Είσοδος Φαλήρου Μ/Γ η οποία είναι σε 24ωρη και 7ημερη βάση
4. Είσοδος Βασιλικών από 18.00 έως 06.00 και 7ημερη βάση

JA

5. Είσοδος Υμηττού (Μ.Π.Ρ.) η οποία είναι 24ωρη / 7ημερη
6. Δύο περίπολα για το χώρο του εργοστασίου από 18.00 έως 06.00 επί 7ημέρου βάσεως και εκτελείται από δύο (2) άτομα έκαστο.

Απόπειρες παράνομης εισόδου έχουν παρατηρηθεί κατά τις νυχτερινές ώρες με σκοπό την πραγματοποίηση γκράφιτι στους συρμούς, οι οποίες σε όλες των περιπτώσεων έχουν εντοπιστεί και με την συνδρομή της Αστυνομίας έχουν αντιμετωπιστεί.

Φαινόμενα κλοπών περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού δεν έχουν παρατηρηθεί.

Β. Μηχανοστάσιο Ρέντη:

Το Μηχανοστάσιο Αγίου Ιωάννη Ρέντη φυλάσσεται αντιστοίχως κατά τη διάρκεια της ημέρας σε τρία σημεία από προσωπικό του ΟΣΕ, ενώ τις νυκτερινές ώρες τα σημεία φύλαξης αυξάνονται σε έξι συνολικά (σταθερά και περιπολίες), η φύλαξη των οποίων συνεπικουρείται από προσωπικό ιδιωτικής Εταιρείας.

Βεβαίως εκ των πραγμάτων και λόγω της φύσης της εργασίας, στα Μηχανοστάσια δεν είναι δυνατή η ανάπτυξη στοιβαρών περιφράξεων σε όλη τους την περίμετρο, λόγω της ιδιαιτερότητας τους (είσοδοι – έξοδοι δεσμών σιδηροδρομικών γραμμών και διαρκής κίνηση αμαξοστοιχιών). Ομοίως με το Εργοστάσιο Πειραιά δεν έχουν παρατηρηθεί φαινόμενα κλοπών περιουσιακών στοιχείων, πέρα από απόπειρες άλλοτε επιτυχείς, άλλοτε όχι (κατόπιν συνδρομής των αστυνομικών αρχών) για βαφή των συρμών με graffiti που αποτελεί παγκόσμιας κλίμακας φαινόμενο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ Χ. ΒΟΡΙΔΗΣ

Κοινοποίηση:

1. Βουλή των Ελλήνων
Βουλευτή κ. Κ. Αϊβαλιώτη

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υπουργού

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Η πρώτη με αριθμό 4361/12-2-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αχμέτ Χατζή Οσμάν προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη διεκδίκηση επιστροφής χρημάτων από τους παραγωγούς της Ροδόπης που παρακρατήθηκαν για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων του έτους 2011 δεν συζητείται λόγω κωλύματος του Υπουργού και διαγράφεται.

Ακολουθεί η δεύτερη με αριθμό 4656/19-1-2012 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Παπακωνσταντίνου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τους διοριστέους μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ του 2008 και μέσω προϋπηρεσίας (40%).

Στην ερώτηση του κ. Παπακωνσταντίνου θα απαντήσει η Υφυπουργός κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου, αφού πρώτα ο κ. Παπακωνσταντίνου μας την παρουσιάσει.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Υπάρχουν χίλιοι οκτακόσιοι διοριστέοι εκπαιδευτικοί μέσω διαγωνισμού του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, του περιλάλητου ΑΣΕΠ από το 2008 και μέσω προϋπηρεσίας. Πέρασε ενάμιση χρόνος που η Κυβέρνηση όφειλε να έχει προβεί στο διορισμό τους.

Οι άνθρωποι αυτοί έκαναν ότι τους είπε η πολιτεία –να το πω έτσι- και από την άποψη της προετοιμασίας των εξετάσεών τους και να δώσουν και να πετύχουν, όπως επίσης σε αυτό το χρονικό διάστημα πολλοί από αυτούς μεταφέρθηκαν και από πόλη σε πόλη για να συγκεντρώσουν και τα αντίστοιχα μόρια.

Να και η ηθική, κοινωνική και εκπαιδευτική νομιμοποίηση της απαίτησής, που προβάλλουμε μέσω της ερώτησής μας, για την πιεστική αναγκαιότητα η Κυβέρνηση να προβεί στον άμεσο διορισμό όλων των διοριστέων εκπαιδευτικών, να προβεί στη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων με την κατάργηση του θεσμού του ωρομισθίου και του αναπληρωτή για σταθερή εργασία.

Αντίθετα βλέπουμε και βλέπουν ότι διευρύνεται και γιγαντώνεται το καθεστώς της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων με όλη την ποικιλία και την πολυμορφία από αναπληρωτές με μειωμένο ωράριο σε αναπληρωτές με κανονικό ωράριο, ωρομίσθιοι, μισθοδοτούμενοι από το Υπουργείο Παιδείας ή από τα κονδύλια του ΕΣΠΑ και ήδη φέτος εργάζονται είκοσι δύο χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιοι.

Θεωρώντας ότι είναι απαράδεκτο να πλημμυρίζουν τα σχολεία ωρομίσθιους και αναπληρωτές, σας ρωτούμε και ζητάμε σαφή απάντηση για το τι μέτρα θα λάβετε τώρα αλλά και μπροστά στη νέα σχολική χρονιά για το ζήτημα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η Υφυπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να δώσω ένα επιπλέον στοιχείο σε αυτά που δώσατε, κύριε συνάδελφε. Φέτος ακριβώς επειδή υπήρξαν οι περιορισμοί στις προσλήψεις μονίμων, υπαλλήλων γενικότερα στο κράτος λόγω των δημοσιονομικών δεσμεύσεων της χώρας που εκπορεύονται από το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, παρατάθηκε η ισχύς του προηγούμενου θεσμικού καθεστώτος.

Παρατάθηκε δηλαδή η δυνατότητα να διοριστούν και από το ΑΣΕΠ του 2008 όσοι έχουν, όπως είπατε, κατοχυρώσει το δικαίωμα διορισμού και βεβαίως εκείνοι οι οποίοι είχαν μέσω του 40% κατοχυρώσει ένα άλλου είδους δικαίωμα διορισμού που αφορούσε πάλι πίνακες προσλήψεων και εμπειρίες σε εικοσιτετράμηνα με ΑΣΕΠ, τριαντάμηνα με ΑΣΕΠ, όλες αυτές οι κατηγορίες των αναπληρωτών που μοριοδοτούνται, αυτή λοιπόν η περίπτωση προϋπάρχουσα κατάσταση του 60% ΑΣΕΠ και 40%.

Όταν θεσμοθετήσαμε το ν. 3848, που φέρνει ένα καθεστώς

εξυγίανσης, με την έννοια ότι συνδέει το ΑΣΕΠ με την εμπειρία, την προϋπηρεσία και προσμετρώνται όλα σε έναν ενιαίο πίνακα, είχαμε πει, λόγω των εκτάκτων συνθηκών που έχει η χώρα, ότι δεν μπορεί να απεμπολήσουν το δικαίωμά τους –και ούτε συνταγματικά δίκαιο και ορθό είναι αυτό- οι άνθρωποι οι οποίοι διορίστηκαν το τρέχον σχολικό έτος, αλλά δεν μπορούσαμε να απορροφήσουμε, με βάση τις εκπαιδευτικές ανάγκες, όλους τους διορισμούς από αυτό τον πίνακα ή από τους 60% και 40%.

Θέλω, επίσης, να σας πω –επειδή με ρωτήσατε τι μέτρα θα πάρουμε- ότι η ίδια σκέψη και φέτος είναι στους σχεδιασμούς του Υπουργείου Παιδείας, ότι θα πάμε με το ίδιο σύστημα 60%-40%, έτσι ακριβώς ώστε να μπορέσουμε να καλύψουμε εκπαιδευτικές ανάγκες με τους ανθρώπους αυτούς οι οποίοι είχαν κατοχυρώσει ένα δικαίωμα διορισμού παλαιότερα, έτσι ώστε να υπάρξει πλήρης εξομάλυνση και αντιμετώπιση των ανθρωπών με τη μέγιστη δυνατή ευαισθησία έως ότου εφαρμοστεί για πρώτη φορά το σύστημα 38%-48%, που, όπως είπα, εισάγει, κατά τη γνώμη μας, ένα πιο ορθολογικό, πιο σωστό σύστημα.

Βεβαίως, υπάρχουν και οι αναπληρωτές.

Κύριε συνάδελφε, έχουμε περίπου εκατόν εβδομήντα χιλιάδες εκπαιδευτικούς στη χώρα. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία, αυτοί οι άνθρωποι έχουν και μεταπτυχιακά, έχουν και εμπειρία, είναι ένα πολύ αξιόμαχο δυναμικό που σε πάρα πολύ δύσκολες συνθήκες δίνει τον καλύτερό του εαυτό. Σε αυτούς τους εκατόν εβδομήντα χιλιάδες ένα ποσοστό αναπληρωτών, περίπου το 7%, μπορεί να προκύψει από άδειες παντός είδους –ασθένειες, λοχείες ή στιδήποτε άλλο- αλλά βεβαίως μπορεί να προκύψει και από προβλήματα άλλου είδους, όπως παραιτήσεις, απολύσεις μέσα στο τρέχον σχολικό έτος. Ένα ποσοστό από 5% έως 7% επιπλέον αναπληρωτών χρειάζεται να υπάρχει και έχει κάθε εκπαιδευτικό σύστημα.

Αυτό το 22%, όπως καταλαβαίνετε, υπερβαίνει το 10%, είναι επιπλέον αυτού που αναλογεί στους πραγματικούς αναπληρωτές, αυτούς που καλύπτουν θέσεις όσων ασθενούν, όσων έχουν κάποιο πρόβλημα. Για πολλά χρόνια υπερακλύπτε δε, διότι δεν έγινε ο σωστός για πολλά χρόνια τώρα σχεδιασμός.

Νομίζω, λοιπόν, ότι στην τρέχουσα συγκυρία γίνεται κάθε τι το δυνατόν να έχουμε την πλήρη εξασφάλιση του υπάρχοντος εκπαιδευτικού δυναμικού, με τον καλύτερο καταμερισμό του και με τη συναίνεση των εκπαιδευτικών –και θα γίνουν τέτοιες προσπάθειες- και παράλληλα, θα αξιοποιηθούν και πάλι κάποιοι αναπληρωτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Σπεύδω, όμως, να σας πω ότι οι προβλέψεις για φέτος είναι κατά τι καλύτερες των περσινών. Φέτος θα έχουμε ενδεχομένως κατάλοιπους περίπου διορισμούς από ό,τι είχαμε περυσί. Πέρυσι είχαμε εξαιρετικά λίγους διορισμούς. Φέτος ευελπιστούμε, με βάση τις δεσμεύσεις της χώρας, ότι θα έχουμε σχεδόν διπλάσιους.

Θα συνεχίσω μετά, αφού ακούσω το συνάδελφο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Θέλω να υπογραμμίσω ότι οι περιορισμοί της συγκυρίας, όπως τους αποκαλέσατε, οι περιορισμοί στις προσλήψεις, όπως τους αποκαλέσατε, όπως και η βαθμολόγηση και εκτίμηση των εκπαιδευτικών αναγκών, δεν είναι κάτι έξω, πέρα από τις δικές σας πολιτικές αποφάσεις.

Απ' αυτή την άποψη, τεκμηριώνω γιατί η απάντησή σας είναι αρνητική. Η εκτίμηση των εκπαιδευτικών αναγκών δεν είναι κάτι έξω από τη δική σας πολιτική κατεύθυνση και τα μέτρα που παίρνετε, όταν οι άνθρωποι αυτοί και από άποψη ηθικής και κοινωνικής και εκπαιδευτικής περνούν μια παρατεταμένη εργασιακή περιπλάνηση στα πελάγη και της ανεργίας και της ημιανεργίας και ουσιαστικά δεν αναγνωρίζεται επί του πρακτέου το δικαίωμά τους για σταθερή εργασία.

Νομίζω ότι στην πράξη φαίνεται ότι δεν μπορούν να θεωρούν-

ται εκπαιδευτικές ανάγκες αφηρημένα. Και το θεωρείτε ως θέσφατο, παραδείγματος χάριν, να καλύπτονται εκπαιδευτικές ανάγκες από ωρομίσθιους, με μειωμένο ωράριο ή με κανονικό ωράριο και όταν, μάλιστα, τα νούμερα υπερβαίνουν την όποια συμβατικότητα υπάρχει του 7% που είπατε από υπηρεσιακά κενά.

Νομίζω ακόμη ότι είναι δική σας επιλογή να το εφαρμόσετε, να εφαρμόσετε δηλαδή την κάλυψη. Το «ευελπιστώ» σημαίνει επί της ουσίας αρνητική απάντηση. Σημαίνει μια ακόμα χρονιά, να το πούμε έτσι, που θα κινηθούν οι άνθρωποι αυτοί, όπως από το 2008, στο ίδιο πέλαγος των ορίων επιβίωσης.

Αυτά ήθελα να πω, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεσμεύτηκα να γίνω πιο συγκεκριμένη στη δευτερολογία μου και θα το κάνω και θα εξηγήσω και το ρήμα «ευελπιστώ» και γιατί το χρησιμοποιήσα.

Πρόσφατα η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου που αναφέρεται στους διορισμούς στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μιλάει για χίλιους εξήντα πέντε διορισμούς. Αυτό το νούμερο, όπως καταλαβαίνετε, της ισχύουσας Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου είναι λίγο λιγότερο από το διπλάσιο.

Το «ευελπιστώ», λοιπόν, αφορά την εκτίμηση που έχω, ότι σε σχέση και με τον αριθμό των αποχωρούντων -γιατί εκεί είναι η δέσμευση, το ένα προς πέντε- αυτός ο αριθμός με επόμενη Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου μπορεί κατά τι να αυξηθεί. Αυτό είναι το «ευελπιστώ». Σας δίνω, όμως, το συγκεκριμένο νούμερο που ισχύει σήμερα.

Από εκεί και πέρα, βεβαίως, οποιαδήποτε βελτίωση είναι ευκαίρια, όπως καταλαβαίνετε. Γι' αυτό χρησιμοποίησα, ως οφείλω, το ρήμα «ευελπιστώ», προσπάθειες, επιχειρήματα επεξεργασίας από την πλευρά μας, ώστε όσο είναι δυνατό αυτό, στις παρούσες συνθήκες, να υπάρχει βελτίωση.

Σε ό,τι αφορά αυτό που είπατε αν είναι επιλογή μας, προφανώς οι πολιτικές αντιλήψεις, οι πολιτικές απόψεις, οι πολιτικές πράξεις διαφέρουν εντός του Κοινοβουλίου και αυτό, αν μου επιτρέπεται, είναι και ο πλούτος της δημοκρατίας. Εγώ δεν είπα ότι θα συμφωνήσουμε ούτε για την πορεία της χώρας ούτε ενδεχομένως και για την πορεία του εκπαιδευτικού συστήματος, αν και αυτό με λυπεί, γιατί πιστεύω ότι ένα μίνιμουμ συναίνεσης για την εκπαίδευση οφείλουμε να το έχουμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι στόχος μας είναι -και έχει επιτευχθεί σε μεγάλο βαθμό αυτό- να περιοριστεί η ωρομισθία και να έχουμε περισσότερο αναπληρωτές ή και αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, ένα θεσμό που τον εισαγάγαμε με το ν. 3848 ακριβώς γιατί, εφόσον δεν υπάρχουν περισσότερες ώρες να κάνει κάποιος, είναι πολύ σημαντικό να έχει μια σύμβαση ορισμένου χρόνου εργασίας και είναι τελειώς διαφορετικό να προσλαμβάνεται με την ώρα. Διότι αυτός που είναι αναπληρωτής μειωμένου ωραρίου έχει και όλα τα δικαιώματα, μέρος αυτών, όπως και ο μερικά εργαζόμενος, με μερική εργασία, έχει τα αντίστοιχα δικαιώματα που έχει και ο εργαζόμενος πλήρους ωραρίου.

Άρα, λοιπόν, είμαστε στην κατεύθυνση του σταδιακού, αλλά σταθερού περιορισμού της ωρομισθίας. Βεβαίως, να εκλείψει παντελώς η ωρομισθία είναι δύσκολο, γιατί, αν, παραδείγματος χάριν, σου λείπουν σε ένα μουσικό σχολείο δύο ώρες για το όμποε, δεν μπορείς να προσλάβεις έναν μόνιμο εκπαιδευτικό και να επιβαρύνεις τον κρατικό προϋπολογισμό και τον Έλληνα φορολογούμενο για δύο ώρες με καθεστώς πρόσληψης το οποίο θα ήταν στις είκοσι μία ώρες ή στις δεκαεννέα.

Θέλω, λοιπόν, να σας εξηγήσω ότι ναι μεν εγώ πιστεύω ότι αυτό μπορεί να είναι μερικά ικανοποιητικό για εσάς, αλλά είμαστε στην κατεύθυνση σταθερού περιορισμού της ωρομισθίας και καλύτερο σχεδιασμό, με βάση και το νέο θεσμικό πλαίσιο που ελπίζω ότι από του χρόνου μπορούμε πια να το εφαρμόσουμε ως ελληνική πολιτεία, με όποιες βελτιώσεις ενδεχομένως θα γί-

νουν στην πορεία στην εφαρμογή του. Οι νόμοι είναι για να αξιο-λογούνται και να αλλάζουν. Νομίζω ότι με αυτό το νόμο ως εργαλείο από του χρόνου θα έχουμε μια καλύτερη αξιοποίηση του εκπαιδευτικού μας δυναμικού.

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με την τρίτη με αριθμό 3066/19-12-2011 πρώτου κύκλου ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μαρκάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις απολύσεις των εργαζομένων στο εργοστάσιο της «ΚΟΝΤΙ».

Στην ερώτηση του κ. Μαρκάκη θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Γεώργιος Κουτρούμάνης, αφού πρώτα ο κ. Μαρκάκης μάς την παρουσιάσει.

Έχετε το λόγο, κύριε Βουλευτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ Υπουργέ, σας ευχαριστώ για την παρουσία σας.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αυτή η ερώτηση στην οποία επανερχόμαστε αφορά ένα εργοστάσιο στην περιοχή της Μαγνησίας, στο Βόλο. Είναι ένα εργοστάσιο, όμως, που έχει αφήσει πολλά ερωτηματικά για τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεται το θέμα των εργαζομένων. Θα θυμίσω ότι ήταν ένα εύρωστο εργοστάσιο και από λάθη της διοίκησης έφτασε στο σημείο να θέλει να απολύσει όλο του το προσωπικό.

Ενώ η Κυβέρνηση και το Υπουργείο είναι εν γνώσει των θεμάτων και του τρόπου που τα αντιμετωπίζει η εργοδοσία, σε σημείο, μάλιστα, πολλά από αυτά τα θέματα να είναι παράνομα και να δημιουργούν αίσθηση σκανδάλων, θέλω να θυμίσω ότι η εταιρεία «ΚΟΝΤΙ» ή όπως αλλιώς ονομάζεται σήμερα έχει κάνει ένα οικονομικό κλείσιμο εταιρείας, χωρίς να έχει καταθέσει καν το ΑΦΜ της, έχει κάνει εθελούσιες απολύσεις, ενώ τα άτομα τα οποία έχουν πάρει αποζημίωση έχουν πάει στον ΟΑΕΔ και παίρνουν επιδόματα παρανόμως, η εταιρεία, χωρίς να κλείσει, έχει απολύσει όλο το προσωπικό, χωρίς να τηρήσει τίποτα από τη νομοθεσία, που λέει πώς πρέπει να απολύεται το προσωπικό, έχει επιδοτηθεί από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν τηρεί την υποχρέωση να τηρεί το προσωπικό, όπως έχουν όλες οι εταιρείες υποχρέωση και τελευταία, επαναπροσέλαβε το προσωπικό που έφυγε με εθελουσία και ετοιμάζεται να λειτουργήσει ξανά.

Όλα αυτά τα γεγονότα τα έχουν επιβεβαιώσει οι επιθεωρητές εργασίας. Είναι ενήμερος και ο Πρόεδρος του ΟΑΕΔ για τον τρόπο που εισπράττει αυτή η εταιρεία παρανόμως επιδοτήσεις από τον ΟΑΕΔ ή οι εργαζόμενοι και δεν έχει ασκηθεί τίποτε εις βάρος αυτής της εταιρείας. Λειτουργεί σαν κράτος εν κράτει.

Τώρα τελευταία δε κάμερες παρακολουθούν τους εργαζόμενους, γίνονται δολιοφθορές σε περιουσιακά στοιχεία των πρώην εργαζομένων, γίνονται εκφοβισμοί και το κυριότερο στην τελευταία επιθεώρηση που πήγαν να κάνουν οι επιθεωρητές εργασίας, το ΙΚΑ, συνοδεία και του Προέδρου του Εργατικού Κέντρου, δεν επιτράπη να γίνει έλεγχος στο εργοστάσιο.

Επομένως, τίθενται ερωτηματικά τι κάνει η πολιτεία, τι κάνει το Υπουργείο Εργασίας για να αντιμετωπίσει αυτήν την αυθαίρετη λειτουργία της διοίκησης της επιχείρησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρούμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η συγκεκριμένη επιχείρηση, κύριε συνάδελφε, όπως είπατε κι εσείς, δραστηριοποιείται στο Βόλο με αντικείμενο την κατασκευή μεταλλικών πάνελ και απασχολούσε πανελλαδικά, με βάση τα στοιχεία του ΣΕΠΕ το Σεπτέμβριο του 2011, ογδόντα εργαζόμενους, εκ των οποίων οι εβδομήντα στο Βόλο. Ο όμιλος έχει έδρα τη Γαλλία και, εκτός από το εργοστάσιο παραγωγής στο Βόλο, διαθέτει και υποκαταστήματα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, όπου εργάζονται δέκα εργαζόμενοι.

Η τοπική υπηρεσία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας στις 29-11-2011 πραγματοποίησε έλεγχο στην επιχείρηση, παρουσία της διοίκησης του Εργατικού Κέντρου του Βόλου και της διοίκησης του εργοστασιακού σωματείου προς διαπίστωση των καταγ-

γελλομένων σχετικά με την απαγόρευση εισόδου και ανάληψης υπηρεσίας από άτομα, των οποίων είχαν λήξει οι διαθεσιμότητες στις 25-11-2011. Κατά τον έλεγχο, πράγματι, διαπιστώθηκε απασχόληση μέρους του προσωπικού -δεκαπέντε άτομα- ενώ στα υπόλοιπα δεν επιτράπη η είσοδος να εργαστούν.

Δόθηκε τότε γραπτή διαβεβαίωση από το νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης ότι θα καταβληθούν τα οφειλόμενα ημερομίσθια υπερημερίας. Την 1η-12-2011, μετά από γραπτή καταγγελία των συνδικαλιστικών οργανώσεων ότι επίκεινται και άλλες απολύσεις, τις οποίες η επιχείρηση τις θεωρεί συναινετικές ή οικειοθελείς, όπως είπατε κι εσείς, ζητήθηκε από την επιχείρηση να γνωρίσει στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αναλυτικά το δυναμικό της στο Βόλο και στα υποκαταστήματα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη για το δίμηνο Οκτωβρίου-Νοεμβρίου 2011. Στις 7-12-2011 η επιχείρηση γνώρισε με επιστολή της ότι απασχολούσε ογδόντα άτομα στις 30-9-2011, εβδομήντα ένα άτομα στις 31-10-2011 και στις 30-11 είκοσι έξι μόλις άτομα.

Στις 13-12-2011 αντιπροσωπείες του σωματείου των εργαζομένων στο εργοστάσιο «KONTI», του Εργατικού Κέντρου και της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στο χώρο του μετάλλου είχαν συνάντηση και με τον ειδικό γραμματέα και στη συνέχεια είχαν συνάντηση –κι εγώ μαζί τους- με τους εκπροσώπους των εργαζομένων για να δούμε ακριβώς ποια είναι η κατάσταση στη συγκεκριμένη επιχείρηση.

Κατανοώ, λοιπόν, απόλυτα το ενδιαφέρον σας. Είναι υπόθεση που αφορά σημαντικά μεγάλο αριθμό εργαζομένων. Υπήρξε ανάλογο ενδιαφέρον και από συναδέλφους σας από το Βόλο, οι οποίοι ζήτησαν και τη συνάντηση, για να δω τους συγκεκριμένους εργαζόμενους. Οι νομικές υπηρεσίες του Υπουργείου ασχολούνται αυτές τις μέρες, προκειμένου να επιληφθούμε του θέματος.

Βέβαια, καταλαβαίνετε ότι οι δυνατότητες που έχει το Υπουργείο δεν είναι απεριόριστες. Προσπαθούμε να ελέγξουμε και, ταυτόχρονα, να επιβάλουμε τα νόμιμα πρόστιμα ή να κάνουμε οτιδήποτε προβλέπει η νομοθεσία, προκειμένου να προστατεύσουμε τους εργαζόμενους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω από το τελευταίο. Και οι εργαζόμενοι και εμείς που ζούμε στην περιοχή ξέρουμε ότι έχετε υποσχεθεί μέσω των νομικών υπηρεσιών σας να εντοπίσετε αυτές τις παρανομίες και να δώσετε ένα χαρτί ή μια γνωμάτευση στους εργαζόμενους, οι οποίοι θα το χρησιμοποιήσουν για να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα τους ή να διεκδικήσουν τις θέσεις εργασίας που έχασαν.

Όμως, αυτό το χαρτί θα παρακαλέσω να προσδιορίσετε πότε θα το δώσετε γιατί πέρασε κάποιο χρονικό διάστημα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, που βρίσκονται ακόμα σε αναταραχή, περιμένουν αυτήν την έγγραφη διαβεβαίωση, η οποία είναι ακριβώς αυτό το οποίο έχουν ομολογήσει και όλοι οι επιθεωρητές που έχουν πάει και έχουν επισκεφθεί την επιχείρηση, ακόμα και ο Πρόεδρος του ΟΑΕΔ. Όπως λένε και εδώ και η τοπική υπηρεσία εκτίμησε, τα παραπάνω συνιστούν παράβαση του ν. 1387/1983 κλπ. και ότι η Κοινωνική Επιθεώρηση Εργασίας συνέστησε στους εκπροσώπους των εργαζομένων να προσφύγουν στα πολιτικά δικαστήρια.

Επομένως, εδώ έχουμε πιστοποιημένες παραβάσεις και παραβιάσεις της νομοθεσίας, οι οποίες έχουν από τα εντεταλμένα όργανα τα δικά σας και από την πολιτεία διαπιστωθεί και, επομένως, αν η τελική απόφαση θα ληφθεί από τα πολιτικά δικαστήρια, πρέπει να διευκολυνθούν οι εργαζόμενοι από την πολιτεία να διαπιστώσουν και να πιστοποιήσουν πράγματι αυτές τις παρανομίες.

Θα σας πληροφορήσω, κύριε Υπουργέ, ότι η κοινωνία της πόλης του Βόλου έχει αναστατωθεί από αυτήν την ανεργία και το κλείσιμο συνέχειας των εργοστασίων, αλλά ειδικά από την περίπτωση της «KONTI» επειδή είναι μια υπόθεση αδικίας και στην ουσία διώξεως εργαζομένων χωρίς λόγο, διότι, όπως σας είπα, αυτή η επιχείρηση και κερδοφόρα μπορεί να είναι και παραγγελίες μπορεί να έχει και προπαθεί να επαναλειτουργήσει. Δεν δικαιολογείται αυτή η διώξη των εργαζομένων με επιμονή μάλιστα

και –θα έλεγα- σε προσωπικό επίπεδο, καθώς μερικούς τους έχει χωρίσει σε καλούς που κάνουν εθελουσία έξοδο και τους παίρνει ξανά και τους επαναπροσλαμβάνει και άλλους, οι οποίοι έχουν γίνει τα «μαύρα πρόβατα» επειδή ενδεχομένως ήταν συνδεδεμένοι με το συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτά δεν είναι κριτήρια για έναν εργοδότη για να λειτουργήσει ή όχι το εργοστάσιο και να τηρήσει τη νομοθεσία.

Καθημερινώς, ακόμη και σήμερα που κουβεντιάζουμε, το πρωί γίνονται επεισόδια έξω από το εργοστάσιο. Όπως σας είπα η εταιρεία χρησιμοποιεί κάμερες, πηγαίνει η Αστυνομία, γίνονται συμπλοκές. Δηλαδή, υπάρχει μία αναστάτωση στην τοπική κοινωνία, η οποία δεν θα ξεπεραστεί εύκολα.

Γι' αυτό θα παρακαλούσα το Υπουργείο σας, όσο το δυνατόν εξαρτάται από εσάς –εγώ καταλαβαίνω ότι αυτό το τελευταίο διάστημα είχατε άλλα θέματα πιο σοβαρά να αντιμετωπίσετε εν όψει του μνημονίου κλπ.- θα παρακαλέσω να μην το ξεχάσετε. Αυτό που μπορεί να κάνει το Υπουργείο είναι νόμιμο να το κάνει και εφόσον είναι διαπιστωμένο να το κάνετε για να μπορέσουν έτσι και οι εργαζόμενοι να δικαιωθούν και τα πολιτικά δικαστήρια να πάρουν μια σοβαρή απόφαση και η εταιρεία, αν έχει παρανομήσει, να τιμωρηθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω, κύριε συνάδελφε, ότι σε καμιά περίπτωση δεν έχω ξεχάσει τις υποχρεώσεις μου και τη δέσμευση που έχω αναλάβει απέναντι στο σωματείο να υπάρξει απάντηση τις επόμενες ημέρες.

Χρειάστηκε μία νομική επεξεργασία και αυτή έχει γίνει και θα είμαστε έτοιμοι τις επόμενες ημέρες να απαντήσουμε στους εργαζόμενους, προκειμένου να ενισχύσουμε την επιχειρηματολογία τους γιατί, δυστυχώς, πολλά από τα θέματα κρίνονται στα δικαστήρια.

Βέβαια, σας είπα και πριν ότι ειδικά με τη συγκεκριμένη εταιρεία έχω ασχοληθεί από τις πρώτες μέρες της θητείας μου και βρήκαμε εκείνη την περίοδο λύσεις για να συνεχίσει τη λειτουργία της. Δεν είναι πάντοτε δυνατόν να βρίσκονται αυτές οι λύσεις, όταν από την άλλη πλευρά δεν υπάρχει η ανάλογη αντιμετώπιση των πραγμάτων με ανάλογη υπευθυνότητα. Πολλές φορές ήταν ασυνεπείς σε αυτά που υποσχέθηκαν.

Το Υπουργείο με τις υπηρεσίες του επιλύει σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό δεκάδες χιλιάδες υποθέσεις που περιλαμβάνουν εργατικές διαφορές με τις διαδικασίες συμφιλώσης. Επτά από τις δέκα περιπτώσεις που έρχονται στις τριμερείς συναντήσεις επιλύονται.

Όμως, πολλές και σημαντικές υποθέσεις που αφορούν αρκετούς εργαζόμενους δεν επιλύονται σε αυτό το επίπεδο. Δεν επιλύονται μόνο με τον έλεγχο του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ούτε με τη συμφιλίωτική διαδικασία ούτε με την τριμερή συνάντηση που γίνεται. Και εμείς επιδιώκουμε να υπάρχει μία αντιμετώπιση των προβλημάτων κάθε φορά. Δυστυχώς, είναι από τις περιπτώσεις που δεν φαίνεται ότι μπορούν να επιλυθούν κατ' αυτόν τον τρόπο, παρά τις προσπάθειες που κάνουμε και που θα επαναλάβουμε.

Έτσι, λοιπόν, θα επαναλάβω ότι στους εργαζόμενους και στα σωματεία οφείλουμε μία απάντηση. Ουσιαστικά, πρόκειται για ένα πόρισμα μετά τον έλεγχο που έχει πραγματοποιηθεί επανειλημμένα από το ΣΕΠΕ, προκειμένου να τους διευκολύνουμε για να βρουν και αυτοί το δίκιο τους.

Θέλω να τελειώσω με ένα σχόλιο. Υπάρχουν, βεβαίως, σοβαρά προβλήματα στις επιχειρήσεις. Το αναγνωρίζουμε και έχουμε κάνει σημαντικές προσπάθειες να ενισχύσουμε τις επιχειρήσεις, προκειμένου να παραμείνουν ανοικτές. Βλέπουμε, όμως –και τώρα και στο παρελθόν- ότι υπάρχουν αρκετοί επιχειρηματίες οι οποίοι θεωρούν ότι η κρίση μπορεί να αποτελέσει το άλλοθι για τους ίδιους, για να λύσουν εκκρεμότητες του παρελθόντος ή και απωθημένα, δυστυχώς. Νομίζω ότι δεν είναι ούτε σήμερα ούτε ποτέ η κατάλληλη ώρα για να συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο.

Καλούμε τους επιχειρηματίες που σέβονται το ρόλο τους να αναλάβουν και εκείνοι τις ευθύνες τους τις δύσκολες ώρες. Υπήρξε ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Αυτό είναι γνωστό. Υπάρχει ενίσχυση των επιχειρήσεων. Υπάρχουν προγράμματα τα οποία μπορούν να αξιοποιήσουν, όπως αυτό που είπατε του ΟΑΕΔ. Επιτέλους, όμως, ας αναλάβουν και εκείνοι τις ευθύνες τους, γιατί το τοπίο στο οποίο θα επιχειρήσουν τα επόμενα χρόνια θα είναι πολύ δύσκολο, αν οι ίδιοι δεν αναλάβουν το μέρος της ευθύνης που τους αναλογεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Η πρώτη με αριθμό 4751/20-1-2012 ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δη-

μητρίου Παπουτσή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την ίδρυση μονάδας εθνοφυλακής στο Νομό Καβάλας δεν συζητείται κατόπιν συνεννόησης του κυρίου Υπουργού και του κυρίου Βουλευτή και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 4407/13-1-2012 ερώτηση δευτέρου κύκλου του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την παροχή διευκολύνσεων σε εργαζόμενους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα σε άνεργους και σε πρόσφατα συνταξιούχους για την αποπληρωμή των υποχρεώσεών τους προς τα πιστωτικά ιδρύματα δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή και διαγράφεται.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής».

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, έχετε διορθώσεις;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχω διορθώσεις τις οποίες έχω διανείμει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ωραία, κύριε Υπουργέ. Να κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

CC

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ Σ/Ν ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

Α) Στο άρθρο 35 του Σ/Ν, στην αρχή της παραγράφου 3 του άρ. 551 προστίθεται φράση ως εξής: «Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεότερη απόφαση.».

Β) Στο άρθρο 45 του Σ/Ν, στη νομοτεχνική βελτίωση που έγινε με την προσθήκη εδαφίου στο τέλος του εδαφίου της πρώτης παραγράφου του άρθρου 34^Α του π.δ. 18/1989 η φράση «Στις ανωτέρω περιπτώσεις» διορθώνεται ως εξής: «Στις ανωτέρω περιπτώσεις, πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ».

Γ) Στο άρθρο 90 του Σ/Ν, στην παράγραφο 3 του άρ. 43, στο δεύτερο εδάφιο, απαλείφεται η φράση «συζήτηση μη ικανού αριθμού αποφάσεων, η».

Δ) Στο άρθρο 110 του Σ/Ν, στην παράγραφο 24 η φράση «το άρθρο...» αναδιατυπώνεται σε: «την παράγραφο 6 του άρθρου 111».

Ε) Στο άρθρο 111 του Σ/Ν, στην παράγραφο 4, στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «το μήνα» διατυπώνεται σε: «τους μήνες», μετά τη λέξη «Απρίλιο» τίθεται «και Νοέμβριο» και μετά τις λέξεις «30 Μαΐου» τίθεται «και 31 Δεκεμβρίου».

ΣΤ) Στο άρθρο 112 του Σ/Ν, στην παράγραφο 7, στην περ. α' μετά τη λέξη «ποινικών» τίθεται «ή διοικητικών» και μετά τις λέξεις «Συμβουλίου της Επικρατείας» προστίθεται «ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου».

Ζ) Στο άρθρο 112 του Σ/Ν, στην παράγραφο 8 γίνονται διορθώσεις ως εξής:

- μετά τη λέξη «δηλώσουν» προστίθεται η φράση «εντός μηνός».
- μετά τη λέξη «νόμου», τίθεται κόμμα.
- η φράση «έως και ένα μήνα από την έκδοση της προβλεπόμενης στο άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 4024/2011 (Α' 226) κοινής υπουργικής απόφασης» απαλείφεται.
- μετά τη λέξη «χρόνο» προστίθεται η λέξη «προηγούμενης» και διαγράφεται η φράση «στην Ανωτέρω Αρχή».

Η) Στο άρθρο 112 του Σ/Ν, στην παράγραφο 9 το άρθρο 32 Α αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ανεξάρτητη δικαστική αρχή, η οποία δρα ενιαία και αδιαίρετα.»

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο ως διενεμήθη και με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού και στο σύνολο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει μία εκκρεμότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν το είχα υπ' όψιν μου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Στο άρθρο 86 στην παράγραφο 2 το τελευταίο εδάφιο που λέει: «ο Υπουργός Δικαιοσύνης μέσα σε ένα μήνα κ.λπ.» να διαγραφεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ωραία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο ως διενεμήθη και με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής

ΜΕΡΟΣ Α' ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1 Νομικά πρόσωπα

1. Το άρθρο 69 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν λείπουν τα πρόσωπα που απαιτούνται για τη διοίκηση του νομικού προσώπου ή αν τα συμφέροντά τους συγκρούονται προς εκείνα του νομικού προσώπου, ο ειρηνοδίκης διορίζει προσωρινή διοίκηση ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον.»

2. Το άρθρο 73 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο νόμος ή η συστατική πράξη ή το καταστατικό δεν ορίζουν διαφορετικά ή το αρμόδιο όργανο δεν αποφάσισε διαφορετικά, η εκκαθάριση γίνεται από εκείνους που έχουν τη διοίκηση του νομικού προσώπου. Αν δεν υπάρχουν, ο ειρηνοδίκης διορίζει έναν ή περισσότερους εκκαθαριστές.»

3. Το άρθρο 81 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι, ο ειρηνοδίκης διατάσσει: 1. να δημοσιευθεί στον τύπο περίληψη του καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του, 2. να εγγραφεί το σωματείο στο βιβλίο των σωματείων. Η εγγραφή αυτή περιλαμβάνει το όνομα και την έδρα του σωματείου, τη χρονολογία του καταστατικού, τα μέλη της διοίκησης και τους όρους που την περιορίζουν. Το καταστατικό επικυρώνεται από τον ειρηνοδίκη, κοινοποιείται στον εισαγγελέα πρωτοδικών και κατατίθεται στο αρχείο του πρωτοδικείου.»

4. Το άρθρο 82 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Τη διάταξη του ειρηνοδίκη που απορρίπτει την αίτηση έχει δικαίωμα να ανακόψει μόνο ο εισαγγελέας πρωτοδικών αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης της εποπτεύουσας αρχής, καθώς και κάθε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον.»

5. Το άρθρο 83 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Το σωματείο αποκτά προσωπικότητα από τη στιγμή που θα εγγραφεί στο βιβλίο. Η εγγραφή γίνεται αμέσως μετά την έκδοση της διαταγής του άρθρου 81.»

Άρθρο 2 Τόκος επιδικίας

Το άρθρο 346 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής, και εάν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους αφότου επιδόθηκε η αγωγή ή η διαταγή πληρωμής για το ληξιπρόθεσμο χρέος (τόκος επιδικίας). Το ποσοστό του τόκου επιδικίας είναι δύο (2) εκατοστιαίες μονάδες ανώτερο του τόκου υπερημερίας, όπως ο τελευταίος ορίζεται εκάστοτε από το νόμο ή με δικαιοπραξία. Η προσαύξηση αυτή δεν ισχύει, εάν πριν από τη συζήτηση της αγωγής ο οφειλέτης αναγνωρίσει εγγράφως την οφειλή ή συμβιβαστεί εξωδίκως, ή εάν δεν ασκήσει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής αντιστοίχως. Με αίτημα του εναγομένου το δικαστήριο δύναται κατ' εξαίρεση, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να επιδικάσει την απαίτηση με το νόμιμο ή συμβατικό τόκο υπερημερίας. Η εξαίρεση ισχύει ιδίως για τις κατ' εύλογη κρίση του δικαστηρίου επιδικαζόμενες χρηματικές απαιτήσεις. Από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης που επιδικάζει εντόκως χρηματική οφειλή ή απορρίπτει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής το ποσοστό του τόκου επιδικίας είναι τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες ανώτερο του τόκου υπερημερίας. Η προσαύξηση αυτή δεν ισχύει εάν δεν ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της οριστικής απόφασης.»

Άρθρο 3 Διαζύγιο

1. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1438 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Το διαζύγιο απαγγέλλεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.»

2. Το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι σύζυγοι μπορούν με έγγραφη συμφωνία να λύσουν το γάμο τους, εφόσον έχει διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την κατάρτισή της. Η συμφωνία αυτή υπογράφεται από τα συμβαλλόμενα μέρη και από τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους ή μόνον από τους τελευταίους, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με ειδικό πληρεξούσιο, το οποίο πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την υπογραφή του συμφωνητικού.»

Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να λυθεί ο γάμος πρέπει η ανωτέρω συμφωνία να συνοδεύεται με άλλη έγγραφη συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζει την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά, η οποία ισχύει ώσπου να εκδοθεί η απόφαση για το θέμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο 1513. Η κατά τα ανωτέρω έγγραφη συμφωνία, καθώς και το έγγραφο συμφωνητικό που αφορά την επιμέλεια και την επικοινωνία των ανήλικων τέκνων ή τη διατροφή αυτών, εφόσον έχει συμφωνηθεί, υποβάλλονται μαζί με τα ειδικά πληρεξούσια, όταν απαιτείται, στο αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο, το οποίο με απόφασή του, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, επικυρώνει τις συμφωνίες και κηρύσσει τη λύση του γάμου, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις. Η απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου που αφορά την επιμέλεια, επικοινωνία και διατροφή των ανήλικων τέκνων αποτελεί εκτελεστό τίτλο.»

Άρθρο 4 Διαθήκη

1. Το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν πρόκειται για δημόσια διαθήκη, να στείλει αντίγραφο της στον ειρηνοδίκη, και αν πρόκειται για μυστική ή έκτακτη, να παραδώσει αυτοπροσώπως το πρωτότυπο αυτής στον ειρηνοδίκη στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο συμβολαιογράφος.»

2. Το άρθρο 1770 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η μυστική διαθήκη πριν από την αποσφράγιση της για δημοσίευση εξετάζεται από τον ειρηνοδίκη, ενώ παρίσταται και ο συμβολαιογράφος και βεβαιώνεται ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες. Κατά τη βεβαίωση αυτή μπορεί να παραστεί και όποιος έχει έννομο συμφέρον και να τις εξετάσει αφού το ζητήσει. Ο ειρηνοδίκης μπορεί πριν από την αποσφράγιση, ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, να εξετάσει τους μάρτυρες που έχουν συμπράξει στην κατάρτιση της διαθήκης, κλητεύοντάς τους με επιμέλεια

εκείνου που υπέβαλε την αίτηση ή του γραμματέα του ειρηνοδίκειου.»

3. Το άρθρο 1771 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τη δημοσίευση της διαθήκης συντάσσεται πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και η βεβαίωση για την ύπαρξη ή ανυπαρξία των εξωτερικών ελαττωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 1721 παράγραφος 4. Το πρωτότυπο στη μυστική ή έκτακτη διαθήκη με το περικάλυμμα του κατατίθεται στο αρχείο του ειρηνοδικείου, αφού προηγουμένως ο ειρηνοδίκης σημειώσει αμέσως ιδιοχειρώς στο πρωτότυπο της διαθήκης και το περικάλυμμα της τη λέξη «θεωρήθηκε», χρονολογήσει και υπογράψει τη θεώρηση και ο γραμματέας στέλνει αμέσως στον γραμματέα του αρμόδιου πρωτοδικείου αντίγραφο του σχετικού πρακτικού.»

4. Το άρθρο 1772 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο διαθέτης δεν είχε την τελευταία του κατοικία ή διαμονή στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου που δημοσίευσε τη διαθήκη, ο γραμματέας του δικαστηρίου στέλνει αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη για να κατατεθεί στο αρχείο του πρωτοδικείου αυτού και να συνταχθεί σχετική πράξη που την υπογράφουν ο εισαγγελέας και ο γραμματέας του δικαστηρίου που παραλαμβάνει το πρακτικό. Όμοιο αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης αποστέλλεται επίσης σε κάθε περίπτωση στον γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.»

5. Το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη αν εδρεύει σε αυτή πολυμελές προξενικό δικαστήριο να τη δημοσιεύσει σε δημόσια συνεδρίαση του προξενικού αυτού δικαστηρίου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 1769 έως 1771 και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει, καθώς και να συντάξει πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη. Το πρακτικό υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, τον γραμματέα και τους μάρτυρες. Στην ιδιόγραφη, μυστική ή έκτακτη διαθήκη το πρωτότυπο με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1771, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάσσονται στα αρχεία του προξενείου.

Διπλό αντίγραφο του πρακτικού αποστέλλεται από την προξενική αρχή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αυτό στέλνει το ένα αντίγραφο στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο αυτού του πρωτοδικείου κατά το άρθρο 1772 και το άλλο αντίγραφο στον γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.»

6. Το άρθρο 1774 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Όποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη να την εμφανίσει για δημοσίευση στον ειρηνοδίκη είτε της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη είτε της δικής του διαμονής. Η δημοσίευση γίνεται κατά το άρθρο 1771. Η διάταξη του άρθρου 1772 εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση.»

7. Το άρθρο 1776 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αυτός που ζητεί να δημοσιευθεί ιδιόγραφη διαθήκη ενώπιον του ειρηνοδίκη μπορεί κατά τη δημοσίευσή της να προσάγει δύο μάρτυρες, οι οποίοι μαρτυρούν ενόρκως για τη γνησιότητα της γραφής ή της υπογραφής του διαθέτη. Ο ειρηνοδίκης αφού ακούσει τους μάρτυρες μπορεί κατά τη δημοσίευση της ιδιόγραφης διαθήκης να την κηρύξει επιπλέον κυρία.»

Άρθρο 5 Κληρονομητήριο

1. Το άρθρο 1956 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ειρηνοδίκης, ύστερα από αίτηση του κληρονόμου, του παρέχει πιστοποιητικό για το κληρονομικό του δικαίωμα και τη μερίδα που του αναλογεί (κληρονομητήριο).»

2. Το άρθρο 1958 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Εκείνος που υποβάλει την αίτηση αποδεικνύει με δημόσια έγγραφα την ακρίβεια όσων αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο. Αν είναι αδύνατον ή ιδιαίτερα δύσκολο να προσαχθεί δημόσιο έγγραφο, ο ειρηνοδίκης μπορεί να επιτρέψει άλλα αποδεικτικά μέσα, υποχρεώνοντας συγχρόνως αυτόν που υπέβαλε την αίτηση να βεβαιώσει ενόρκως ότι δεν γνωρίζει κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις του.»

3. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1959 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ειρηνοδίκης έχει δικαίωμα να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως με κάθε τρόπο για να εξακριβώσει τις δηλώσεις εκείνου που ζητεί το κληρονομητήριο και ιδίως να διατάξει να δημοσιευθεί η αίτηση, καθορίζοντας και τον τρόπο δημοσίευσής της.»

4. Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 1960 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ειρηνοδίκης μπορεί να απαιτήσει από όλους τους κληρονόμους να βεβαιώσουν ενόρκως ότι δεν γνωρίζουν κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις.»

5. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1961 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Το κληρονομητήριο παρέχεται μόνον αν ο ειρηνοδίκης κρίνει ότι έχουν αποδειχτεί όσα αναφέρονται στην αίτηση.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 6

Καθ' ύλην αρμοδιότητα των Μονομελών Πρωτοδικείων – Εξαίρεση δικαστών – Ευεργέτημα πενίας

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους είναι πάνω από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, δεν υπερβαίνει όμως το ποσό των διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) ευρώ.»

2. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τις διακοσίες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ.»

3. Στο άρθρο 53 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τρίτη παράγραφος ως εξής:

«Η αίτηση εξαίρεσης είναι απαράδεκτη αν δεν συνοδεύεται από παράβολο εκατό (100) ευρώ, το οποίο επιστρέφεται αν γίνει αυτή ολικά ή μερικά δεκτή. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

4. Στο άρθρο 60 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Όταν η αίτηση εξαίρεσης κατά ενός, περισσότερων ή όλων των μελών του δικαστηρίου, κρίνεται ότι είναι αόριστη ως προς τα πραγματικά γεγονότα ή προδήλως ανεπίδεκτη εκτίμησης ή ασκείται καταχρηστικά, απορρίπτεται στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται.»

5. Στο άρθρο 17 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση 1 ως εξής και οι περιπτώσεις 1, 2 και 3 αναριθμούνται σε 2, 3 και 4 αντίστοιχα:

«1) οι διαφορές που αφορούν το διαζύγιο, την ακύρωση του γάμου, την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας του γάμου, τις σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, οι οποίες πηγάζουν από αυτόν, καθώς και εκείνες της παραγράφου 1 του άρθρου 614.»

6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 25 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα μη φυσικά πρόσωπα που έχουν ικανότητα να είναι διάδικοι, υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα ή η υποκατάστημά τους,

εφόσον πρόκειται για διαφορές που αφορούν την εκμετάλλευσή του.»

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα πολιτικά δικαστήρια και για την κατάρτιση της έγγραφης συμφωνίας του συναινετικού διαζυγίου οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.»

8. Η παράγραφος 1 του άρθρου 194 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ευεργέτημα της πενίας παρέχεται σε όποιον αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει τα έξοδα της δίκης και τα παράβολα χωρίς να περιορισθούν από αυτό τα απαραίτητα μέσα για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του.»

9. Η παράγραφος 1 του άρθρου 199 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος έλαβε το ευεργέτημα της πενίας απαλλάσσεται προσωρινά από την υποχρέωση να καταβάλει τα έξοδα της δίκης και γενικά της διαδικασίας, ιδίως τα τέλη χαρτοσήμου, το τέλος δικαστικού ενσήμου, το τέλος του απογράφου και τις προσαυξήσεις τους, τα παράβολα, τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, των μαρτύρων και άλλων δικαστικών πληρεξουσίων, καθώς και από την υποχρέωση εγγυοδοσίας για τα έξοδα αυτά.»

Άρθρο 7 Δικαστική μεσολάβηση

Μετά το άρθρο 214Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 214Β που έχει ως εξής:

«Άρθρο 214Β Δικαστική μεσολάβηση

1. Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να επιλυθούν και με προσφυγή σε δικαστική μεσολάβηση. Η προσφυγή στη δικαστική μεσολάβηση, η οποία είναι προαιρετική, μπορεί να γίνει πριν από την άσκηση της αγωγής ή και κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας.

2. Σε κάθε πρωτοδικείο ορίζονται, για ένα έτος με δυνατότητα ανανέωσης για δύο ακόμη έτη, ένας ή περισσότεροι από τους υπηρετούντες προέδρους πρωτοδικών ή τους αρχαιότερους πρωτοδίκους ως μεσολαβητές μερικής ή πλήρους απασχόλησης.

3. Η δικαστική μεσολάβηση περιλαμβάνει ξεχωριστές και κοινές ακροάσεις και συζητήσεις των μερών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους με τον μεσολαβητή δικαστή, ο οποίος και μπορεί να απευθύνει στα μέρη μη δεσμευτικές προτάσεις επίλυσης της διαφοράς. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, μετά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου, να προσφεύγει στον κατά τόπον αρμόδιο δικαστή μεσολαβητή υποβάλλοντας γραπτώς το αίτημά του.

4. Το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη δικαστική μεσολάβηση για την επίλυση της διαφοράς τους και ταυτόχρονα, αν συμφωνούν τα μέρη, να αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης σε σύντομη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν του εξαμήνου.

5. Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία συντάσσεται πρακτικό μεσολάβησης. Το πρακτικό υπογράφεται από τον μεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους και το πρωτότυπό του κατατίθεται στη γραμματεία του πρωτοδικείου όπου διεξήχθη η μεσολάβηση. Κατά την κατάθεση ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Από την κατάθεση στη γραμματεία του πρωτοδικείου, το πρακτικό μεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης, αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ' Κ.Πολ.Δ..

6. Η μεσολάβηση πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζει το απόρρητο αυτής, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν το απόρρητο της

διαδικασίας.»

Άρθρο 8 Ηλεκτρονική κατάθεση προτάσεων και σχετικών - Αναβολή συζήτησης λόγω απεργίας, αποχής

1. Στο άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Η κατάθεση των προτάσεων μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 119. Επίσης με ηλεκτρονικά μέσα μπορεί να υποβάλλονται και τα σχετικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων, οι υποθέσεις αναβάλλονται υποχρεωτικά σε δικάσιμο που ανακοινώνει το δικαστήριο εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών ή σε άλλη εμβόλιμη δικάσιμο.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 256 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ενώπιον των δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων και των ειρηνοδικείων, μπορεί να εφαρμοστεί και το σύστημα τήρησης πρακτικών των συζητήσεων με φωνοληψία.»

Άρθρο 9 Διαδικασία στα Πολυμελή Πρωτοδικεία

Η παράγραφος 5 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι υποθέσεις εκφωνούνται με τη σειρά τους από το πινάκιο και συζητούνται αμέσως αυτές για τις οποίες δεν θα διεξαχθεί εμμέριση απόδειξη. Αν πρόκειται να εξεταστούν μάρτυρες η συζήτηση μπορεί να διακόπτεται και για την αμέσως επόμενη δικάσιμο της ίδιας σύνθεσης, κατά την οποία και ολοκληρώνεται η συζήτηση χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, αφού προηγηθεί η εξέταση των μαρτύρων. Οι μάρτυρες εξετάζονται ξεχωριστά για κάθε υπόθεση ενώπιον του ορισμένου από τον πρόεδρο εισηγητή δικαστή. Ο ακριβής τόπος και χρόνος διεξαγωγής των εμμέριων αποδείξεων καθορίζεται κατά την αρχική δικάσιμο αμέσως μετά την εκφώνηση και τη διακοπή της συζήτησης με ανακοίνωση του προέδρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Ο εισηγητής αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα.»

Άρθρο 10 Πρακτικό μεσολάβησης - Εκτελεστός τίτλος εγγραφής υποθήκης

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 293 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο δικαστικός συμβιβασμός που περιλήφθηκε στα πρακτικά του δικαστηρίου, καθώς και στα πρακτικά των παραγράφων 3 του άρθρου 214Α και 5 του άρθρου 214Β υποκαθιστά τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, που προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τίτλος προς εγγραφή ή εξάλειψη υποθήκης.»

Άρθρο 11 Ηλεκτρονική έκδοση αποφάσεων

Το άρθρο 304 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αφού περατωθεί η ψηφοφορία, ο εισηγητής δικαστής συντάσσει την απόφαση σε ηλεκτρονική μορφή. Αν πρόκειται για αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου και του Ειρηνοδικείου, την απόφαση συντάσσει σε ηλεκτρονική μορφή και ακολούθως χρονολογεί και υπογράφει την αποτύπωσή της σε υλική μορφή ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση.

2. Η απόφαση της παραγράφου 1 δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση. Ο δικαστής που παραδίδει την απόφαση σε ηλεκτρονική μορφή, παραδίδει ομοίως και το πρωτότυπο της απόφασης με πλήρες το περιεχόμενο που προβλέπεται στο άρθρο 305.»

Άρθρο 12

Ερημοδικία στις μικροδιαφορές – Παράβολο ενδίκων μέσων – Προσδιορισμός δικασίμου στον Άρειο Πάγο – Παραπομπή σε Τμήμα

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν απουσιάζει κάποιος διάδικος, η συζήτηση γίνεται και χωρίς αυτόν και οι διατάξεις των άρθρων 271 παράγραφος 3 και 272 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται.»

2. Στο άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο ποσού διακοσίων (200), τριακοσίων (300) και τετρακοσίων (400) ευρώ αντίστοιχα, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο. Η υποχρέωση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει για τις διαφορές των άρθρων 663, 677 και 681Β.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για να προσδιορισθεί δικάσιμος ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσάγει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτούσων δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο, καθώς και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του εντολέα του. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς.»

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 580 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, μπορεί να κρατήσει την υπόθεση και να ασχοληθεί με την εκδίκασή της, ιδίως αν κατά την κρίση του δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση. Στην αντίθετη περίπτωση παραπέμπει την υπόθεση στο τμήμα που ορίζεται από τον κανονισμό και, αν πρόκειται για τους λόγους που αναφέρονται στους αρ. 1, 2, 3, 6 έως 17, 19 και 20 του άρθρου 559, μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση για παραπέρα εκδίκαση σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε. Αν όμως αναιρεθεί η απόφαση του τελευταίου αυτού δικαστηρίου, δεν γίνεται δεύτερη παραπομπή, αλλά ο Άρειος Πάγος δικάζει αυτός την ουσία της υπόθεσης.»

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις έκδοσης διαταγής πληρωμής

Το άρθρο 623 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 624 έως 634 μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης του οφειλέτη.»

Άρθρο 14

Ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής

1. Το άρθρο 632 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή της να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο εκδόσαν τη διαταγή πληρωμής ειρηνοδίκη ή μονομελές πρωτοδικείο. Η ανακοπή και η αίτηση αναστολής της παραγράφου 3 του παρόντος επιδίδεται είτε στον δικηγόρο που υπέγραψε την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής είτε στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται, η οποία αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που έχει επέλθει. Τα αντίγραφα των εγγράφων, τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση, παραμένουν στη γραμματεία του δικαστηρίου μέχρι την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής κατά την παρούσα παράγραφο.

2. Η άσκηση της ανακοπής, η συζήτηση της οποίας προσδιορίζεται υποχρεωτικά εντός εξήντα (60) ημερών ή εντός ενενήντα (90) ημερών αν ο διάδικος διαμένει στην αλλοδαπή ή έχει άγνωστη διαμονή, και εκδικάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 643 και 591 παράγραφος 1 περίπτωση α' Κ.Πολ.Δ..

3. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο όμως που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή με εγγύηση ή χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή. Αν ασκηθεί αίτηση αναστολής, αυτή κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της ανακοπής και συζητείται υποχρεωτικά κατά την ορισθείσα δικάσιμο αυτής.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 643 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη συζήτηση της αγωγής.»

Άρθρο 15

Ειδικές διαδικασίες - Συζήτηση

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 647 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 643 παράγραφος 1, 648 έως 661 δικάζονται όλες οι κύριες ή παρεπόμενες διαφορές από μίσθωση κάθε είδους πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία.»

2. Το άρθρο 662Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 662Β έως Η μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου, αν η έναρξη της μίσθωσης αποδεικνύεται εγγράφως, στην περίπτωση καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία, εφόσον έγγραφη όχληση έχει επιδοθεί με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η καταβολή των μισθωμάτων, εντός του δεκαπενθημέρου, αποδεικνύομενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου. Επίδοση έγγραφης όχλησης απαιτείται μόνον την πρώτη φορά.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 662Γ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«3. Στην αίτηση επισυνάπτεται το έγγραφο από το οποίο αποδεικνύεται η έναρξη της μίσθωσης, η έκθεση επίδοσης της όχλησης, καθώς και άλλο σχετικό έγγραφο.»

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 662Δ τροποποιείται ως εξής:

«3. Η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό. Η εκτέλεσή της μπορεί να πραγματοποιηθεί αφού παρέλθουν είκοσι (20) ημέρες από την επίδοση αντιγράφου εξ απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση, χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη επίδοση αντιγράφου της. Η διαταγή εκτελείται και κατά των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 659.»

5. Προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας άρθρο 662Θ ως εξής:

«Στην αίτηση για διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου μπορεί να σωρευτεί και αίτημα καταδίκης για χρηματική απαίτηση από οφειλόμενα μισθώματα, κοινόχρηστες δαπάνες, τέλη και λογαριασμούς κοινής ωφελείας, εφόσον το ύψος τους αποδεικνύεται από δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, ιδίως λογαριασμούς κοινοχρήστων και οργανισμών κοινής ωφελείας. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 662Α έως Η, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 624, 626 παράγραφοι 2 και 3, 630 στοιχεία γ', δ' και ε' και 634.»

6. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 665 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο, ως εξής: «Κατά τη διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου η πληρεξουσιότητα μπορεί να δίνεται με ιδιωτικό έγγραφο, το οποίο φέρει βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του διαδίκου από Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών ή οποιαδήποτε άλλη δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή.»

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 666 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663 εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 643 παράγραφος 1, ενώ δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 466 έως 472.»

8. Το άρθρο 672Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συζήτηση των αγωγών και των τακτικών ενδίκων μέσων επί των διαφορών για άκυρη απόλυση, μισθούς υπερημερίας και για καθυστερούμενους μισθούς προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή τους. Αν αναβληθεί η συζήτηση αυτή προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες. Αν ασκηθεί αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αυτή κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της αγωγής και συζητείται υποχρεωτικά κατά την ορισθείσα δικάσιμο αυτής.»

9. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 681Β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«β) την άσκηση ή αφαίρεση της γονικής μέριμνας αναφορικά με το τέκνο κατά τη διάρκεια του γάμου και σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωση του γάμου ή όταν πρόκειται για τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του, τη διαφωνία των γονέων κατά την κοινή άσκηση από αυτούς της γονικής μέριμνας, καθώς και την επικοινωνία των γονέων και των υπολοίπων ανιόντων με το τέκνο».

10. Στο περιεχόμενο της παραγράφου 2 του άρθρου 681Β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η λέξη «πολυμελής» αντικαθίσταται με τη λέξη «μονομελής».

11. Η παράγραφος 2 του άρθρου 683 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν η κύρια υπόθεση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από αυτά.»

12. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 683 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής και η υφιστάμενη παράγραφος 3 αναριθμείται σε 4:

«3. Τα ειρηνοδικεία είναι αποκλειστικά αρμόδια και για τη συναινετική εγγραφή ή άρση προσημείωσης υποθήκης.»

Άρθρο 16

Ασφαλιστικά μέτρα - Προσωρινή διαταγή

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συζήτηση της προσωρινής διαταγής προσδιορίζεται υποχρεωτικά εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) εργάσιμων ημερών από την κατάθεση της αίτησης. Αν ο δικαστής κρίνει ότι είναι αναγκαία η εμφάνιση του καθού τον καλεί με οποιονδήποτε τρόπο εντός της ως άνω προθεσμίας. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα ημέρες. Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται, άλλως παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, εκτός αν αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που εκδίδει την αίτηση. Σε κάθε περίπτωση ο αντίδικος διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανά-

κληση της προσωρινής διαταγής.»

2. Στο άρθρο 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής και η παράγραφος 5 αυτού αναριθμείται σε 6:

«5. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας και το αργότερο μέχρι και σαράντα οκτώ (48) ώρες μετά τη συζήτηση, καταχωριζόμενου του διατακτικού της κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και αν για ειδικούς λόγους επιβάλλεται να επιφυλαχθεί το δικαστήριο να εκδώσει την απόφασή του σε μεταγενέστερο χρόνο, αυτός που διευθύνει τη συζήτηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί την ημέρα και ώρα που θα δημοσιευθεί η απόφαση, η οποία περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν.»

Άρθρο 17

Υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται οι υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 739, εκτός από την ανακοπή του άρθρου 787 και 82 ΑΚ, η οποία υπάγεται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην κατά την πρώτη παράγραφο του παρόντος αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγεται και η θέση προσώπου σε ακούσια νοσηλεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 747 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αίτηση ασκείται με δικόγραφο που πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του ειρηνοδικείου στο οποίο απευθύνεται. Η αίτηση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά, οπότε συντάσσεται έκθεση.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 747 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Όταν κατά το νόμο το δικαστήριο έχει την εξουσία να ενεργεί αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την εισαγωγή της υπόθεσης προς συζήτηση με πράξη του. Η πράξη πρέπει να περιλαμβάνει το αντικείμενο της υπόθεσης, υπογράφεται από αυτόν που την εκδίδει και αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αίτηση υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία στο δικαστήριο για να ορίσει δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226. Κατά την περίοδο των δικαστικών διακοπών, των Χριστουγέννων, Νέου Έτους και του Πάσχα, η δικάσιμος ορίζεται, υποχρεωτικά, εντός τριάντα ημερών από την επανέναρξη της κανονικής λειτουργίας των δικαστηρίων.»

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο ειρηνοδίκης που είναι αρμόδιος κατά την παράγραφο 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικάσιμους.»

7. Η παράγραφος 4 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο ειρηνοδίκης ορίζει την προθεσμία που κατά την κρίση του απαιτείται για τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.»

8. Το άρθρο 750 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εισαγγελέας πρωτοδικών δικαιούται να παρίσταται κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο ενώπιον του ειρηνοδικείου.»

9. Το άρθρο 751 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του ειρηνοδίκη, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Η μεταβολή αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.»

10. Το άρθρο 756 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο αποφαινεται οριστικά και δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Η απόφασή του δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας και το αργότερο μέχρι και σαράντα οκτώ (48) ώρες μετά τη συζήτηση, καταχωριζόμενου του διατακτικού της κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και αν για ειδικούς λόγους επιβάλλεται να επιφυλαχθεί το δικαστήριο να εκδώσει την απόφασή του σε μεταγενέστερο χρόνο, αυτός που διευθύνει τη συζήτηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί την ημέρα και ώρα που θα δημοσιευθεί η απόφαση, η οποία περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν.»

11. Η παράγραφος 3 του άρθρου 763 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ασκηθεί έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρος του μπορούν κατά την κρίση τους, με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση. Η απόφαση που διατάζει την αναστολή σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης της οποίας αναστέλλεται η ισχύς και η εκτέλεση.»

12. Το άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αναίρεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν, και αν νίκησαν, ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσβίλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση και οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.»

13. Η παράγραφος 1 του άρθρου 776 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε κάθε ειρηνοδικείο τηρούνται βιβλία στα οποία καταχωρίζονται περιληπτικά:

α) οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781 και οι αποφάσεις που εκδίδονται στις αιτήσεις αυτές,

β) οι αιτήσεις ανάκλησης ή μεταρρύθμισης των αποφάσεων, τα ένδικα μέσα που ασκούνται κατά των αποφάσεων, οι τριτανაკοπές και οι σχετικές αποφάσεις,

γ) οι αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλεται η ισχύς ή η εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης.»

14. Το άρθρο 787 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διαταχθεί η εγγραφή σωματείου στο βιβλίο που τηρείται για αυτό το σκοπό, ή η τροποποίηση του καταστατικού ή η εξουσιοδότηση για τη σύγκληση της συνέλευσης σωματείου και τη ρύθμιση της προεδρίας της ή η διάλυση σωματείου, αρμόδιος είναι ο Ειρηνοδίκης της περιφέρειας που έχει έδρα το σωματείο.

2. Δικαίωμα ανακοπής κατά της διαταγής που δέχεται αίτηση εγγραφής σωματείου ή τροποποίησης καταστατικού έχει ο εισαγγελέας πρωτοδικών αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης της

εποπτεύουσας αρχής, καθώς και κάθε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον.»

15. Το άρθρο 798 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν ζητείται κατά το νόμο να χορηγηθεί άδεια για να ενεργηθεί πράξη εκτός από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 792 και 797, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της κατοικίας, και αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του αιτούντος. Αν πρόκειται για εκποίηση πραγμάτων, το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται τα πράγματα.»

16. Η παράγραφος 1 του άρθρου 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τη δημοσίευση δημόσιας ή μυστικής ή έκτακτης διαθήκης αρμόδιοι είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας, όπου εδρεύει ο συμβολαιογράφος, ο οποίος τη συνέταξε ή στον οποίο έχει κατατεθεί, ενώ για τη δημοσίευση ιδιόγραφης διαθήκης και την κήρυξή της ως κύριας, ο ειρηνοδίκης στον οποίο προσάγεται για να δημοσιευθεί.»

17. Η παράγραφος 3 του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας γίνεται με πράξη του αρμόδιου για τη δημοσίευσή της ειρηνοδίκη, εφόσον πιθανολογηθεί γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Όταν η διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή, αρμόδιος για να την κηρύξει κύρια είναι ο ειρηνοδίκης του δικαστηρίου της κληρονομίας.»

18. Η παράγραφος 4 του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Τα αντίγραφα των δημόσιων διαθηκών που δημοσιεύονται και τα πρωτότυπα των μυστικών ή έκτακτων ή ιδιόγραφων διαθηκών, με τα περικαλύμματά τους, χρονολογούνται και υπογράφονται από τον ειρηνοδίκη ή τον πρόξενο και φυλάγονται στο αρχείο του ειρηνοδικείου ή του προξενείου.»

19. Η παράγραφος 5 του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Αντίγραφα των πρακτικών δημοσίευσης της διαθήκης αποστέλλονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του προξενείου, στη γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και στη γραμματεία του πρωτοδικείου της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη και φυλάγονται στα αρχεία τους.»

20. Η παράγραφος 6 του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αντίγραφα διαθηκών και ανακλήσεων διαθηκών, που δημοσιεύθηκαν στο εξωτερικό, μπορεί να κατατεθούν σε ελληνική προξενική αρχή ή στη γραμματεία οποιουδήποτε ειρηνοδικείου. Η προξενική αρχή ή η γραμματεία που παραλαμβάνει τα αντίγραφα συντάσσει επάνω σε αυτά πράξη κατάθεσης, όπου αναγράφει όσα κατατέθηκαν, εκείνον που τα κατέθεσε και την ημερομηνία της κατάθεσης. Τα αντίγραφα αυτά πρέπει να είναι επικυρωμένα από την αλλοδαπή αρχή που δημοσίευσε τη διαθήκη. Αν είναι διατυπωμένες ολόκληρες ή εν μέρει σε ξένη γλώσσα, πρέπει να επισυνάπτεται, κατά την κατάθεσή τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του ξενόγλωσσου μέρους τους, που έχει γίνει από το Υπουργείο Εξωτερικών, ελληνική προξενική αρχή ή δικηγόρο. Αντίγραφά τους αποστέλλονται χωρίς καθυστέρηση, με επιμέλεια του προξένου που τα παρέλαβε ή της γραμματείας του δικαστηρίου, στη γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών.»

21. Το άρθρο 809 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι γραμματείες των ειρηνοδικείων και των προξενικών αρχών τηρούν βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται και των αντιγράφων τους που οι γραμματείες αυτές φυλάγουν, καθώς και των αντιγράφων που κατατίθενται ή φυλάγονται κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 808 του κώδικα αυτού. Η γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών τηρεί βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται από αυτό ή άλλα δικαστήρια και προξενικές αρχές, καθώς και των αντιγράφων τους που κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 808 κατατίθενται στα άλλα δικαστήρια και τις προξενικές αρχές.»

22. Το άρθρο 810 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Δικαστήριο της κληρονομιάς είναι το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου ο κληρονομούμενος είχε κατά το χρόνο του θανάτου του την κατοικία του και, αν δεν είχε κατοικία, τη διαμονή του, και αν δεν είχε ούτε διαμονή, το ειρηνοδικείο της πρωτεύουσας του Κράτους.»

23. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται και προστίθεται δεύτερο ως εξής:

«Ο ειρηνοδίκης του δικαστηρίου της κληρονομιάς με αίτηση του κληρονόμου ή του καταπιστευματοδόχου ή του κληροδόχου ή του εκτελεστή διαθήκης, η οποία αναρτάται για δέκα (10) ημέρες σε ειδικό χώρο του καταστήματος του Ειρηνοδικείου, χορηγεί το πιστοποιητικό για το κληρονομικό δικαίωμά του. Αν ασκηθεί μέσα στην παραπάνω προθεσμία παρέμβαση τρίτου, ο ειρηνοδίκης προσδιορίζει δικάσιμο για τη συζήτησή τους προκειμένου να εκδοθεί απόφαση επ' αυτών.»

24. Το άρθρο 820 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διάταξη του ειρηνοδίκη και η απόφαση του δικαστηρίου της κληρονομιάς που επιλαμβάνεται πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομούμενου, β) τα ονοματεπώνυμα των κληρονόμων ή καταπιστευματοδόχων ή κληροδόχων στους οποίους παρέχεται, γ) τις κληρονομικές μερίδες του καθενός ή τα αντικείμενα τα οποία περιέρχονται στον καθένα, δ) τους όρους ή τους περιορισμούς με τους οποίους η κληρονομία, το καταπίστευμα ή η κληροδοσία περιέρχεται στον καθένα και, ιδιαιτέρως αν πρόκειται για κληρονόμο, τα καταπιστεύματα και τα κληροδοτήματα που βαρύνουν τον κληρονόμο και ε) τα ονοματεπώνυμα των εκτελεστών διαθήκης και τις εξουσίες που η διαθήκη τους παρέχει.

2. Αν το πιστοποιητικό χορηγείται σε εκτελεστή διαθήκης η πράξη του ειρηνοδίκη ή η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει να περιέχει μόνο: α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομούμενου και β) το ονοματεπώνυμο του εκτελεστή διαθήκης και τις εξουσίες που του παρέχει η διαθήκη.»

25. Το άρθρο 823 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αρμόδιο να διατάξει, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, να αφαιρεθεί, να κηρυχθεί ανίσχυρο, να τροποποιηθεί ή να ανακληθεί το πιστοποιητικό είναι το δικαστήριο της κληρονομιάς.»

26. Το άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί, για να αποτραπεί κίνδυνος, να διατάξει τη σφράγιση πραγμάτων ορίζοντας συγχρόνως συμβολαιογράφο για να τη διενεργήσει. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα.»

27. Το άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν η αποσφράγιση διατάσσεται για να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης ορίζει συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες κατά το άρθρο 838 παράγραφοι 2 έως 4.

2. Αν ο ειρηνοδίκης κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η διατήρηση της σφράγισης και δεν πρόκειται να γίνει απογραφή, με απόφασή του που διατάζει την αποσφράγιση ορίζει τον συμβολαιογράφο που θα την ενεργήσει.»

28. Το άρθρο 841 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε διαφορά ή δυσχέρεια που προκύπτει κατά τη σφράγιση, την αποσφράγιση ή την απογραφή δικάζεται από τον ειρηνοδίκη που τις διέταξε.

2. Ο συμβολαιογράφος που ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση και την απογραφή, αποφασίζει προσωρινά για τις διαφορές ή δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά τη διενέργειά τους και η απόφασή του καταχωρίζεται στην έκθεση και εκτελείται αμέσως. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει από τον ειρηνοδίκη που αναφέρεται στην παράγραφο 1, να ανακαλέσει την απόφαση αυτή και να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά την παράγραφο 1 έχουν προσωρινή ισχύ, δεν επηρεάζουν την κύρια υπόθεση και το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να τις τροποποιήσει ή να τις ανακαλέσει.»

29. Η παράγραφος 1 του άρθρου 878 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν δεν οριστεί εμπρόθεσμα ο διαιτητής ή οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής και η συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζει διαφορετικά, τους ορίζει με αίτηση το ειρηνοδικείο. Αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ορίζει η συμφωνία ότι θα διενεργηθεί η διαιτησία, διαφορετικά το ειρηνοδικείο της κατοικίας όποιου υποβάλλει την αίτηση ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, της διαμονής του. Αν δεν υπάρχει και διαμονή, το ειρηνοδικείο της πρωτεύουσας του Κράτους.»

30. Η παράγραφος 2 του άρθρου 878 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και όταν ο διαιτητής ή ο επιδιαιτητής που όρισε το ειρηνοδικείο πεθάνει ή για οποιονδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία.»

31. Το άρθρο 879 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε κάθε ειρηνοδικείο τηρείται κατάλογος διαιτητών τον οποίο καταρτίζει το πολυμελές πρωτοδικείο, σύμφωνα με όσα ορίζονται με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Το ειρηνοδικείο ορίζει τους διαιτητές ή τον διαιτητή από τον κατάλογο των διαιτητών και, αν δεν υπάρχει κατάλογος ή αν συντρέχει κατά την κρίση του σοβαρός λόγος, ορίζει το κατάλληλο πρόσωπο.»

32. Η παράγραφος 2 του άρθρου 880 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος αποδέχτηκε τον ορισμό του ως διαιτητή ή επιδιαιτητή μπορεί για σοβαρό λόγο να αρνηθεί να εκπληρώσει τα καθήκοντά του, ύστερα από άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια παρέχεται από το ειρηνοδικείο του τόπου της κατοικίας του ή αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του και αν δεν υπάρχει και διαμονή, από το ειρηνοδικείο της πρωτεύουσας του Κράτους, ύστερα από αίτησή του που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ.. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα, δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται.»

Άρθρο 18

Κήρυξη αλλοδαπού τίτλου εκτελεστού στην Ελλάδα

Το άρθρο 905 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις και κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να γίνει στην Ελλάδα αναγκαστική εκτέλεση βασισμένη σε αλλοδαπό τίτλο από τότε που θα τον κηρύξει εκτελεστό απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται η κατοικία και, αν δεν έχει κατοικία, η διαμονή του οφειλέτη και, αν δεν έχει ούτε διαμονή, του μονομελούς πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους. Το μονομελές πρωτοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο κηρύσσει εκτελεστό τον αλλοδαπό τίτλο, εφόσον είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε και δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

3. Αν ο αλλοδαπός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, για να κηρυχθεί εκτελεστός πρέπει να συντρέχουν και οι όροι του άρθρου 323 αριθ. 2 έως 5.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται και για την αναγνώριση δεδικασμένου από απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά την προσωπική κατάσταση.»

Άρθρο 19

Αναγκαστική εκτέλεση

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον, οι οποίες αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο Μονομελές Πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της. Η ανακοπή μπορεί να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης.»

2. Το άρθρο 935 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Λόγοι ανακοπής που είναι ήδη γεννημένοι και μπορούν να προταθούν στη δίκη της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι απαράδεκτοι όταν προταθούν σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη όπου ανακύπτει ζήτημα κύρους της αυτής ή άλλης πράξης της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης.»

3. Στη παράγραφο 2 του άρθρου 936 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης.»

4. Στο άρθρο 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 643 και 591 παράγραφος 1 περίπτωση α'.»

5. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Με αίτηση του ανακόπτοντος μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν ο δικαστής κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση της ανακοπής. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. Η αίτηση αναστολής κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της ανακοπής και συζητείται υποχρεωτικά κατά την ορισθείσα δικάσιμο αυτής. Η αίτηση μπορεί να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης.

2. Αρμόδιος να διατάξει όσα ορίζει η παράγραφος 1 είναι ο δικαστής στον οποίο εκκρεμεί η ανακοπή, ο οποίος μπορεί να εμποδίσει με σημειώματά του την εκτέλεση, ώσπου να εκδοθεί η απόφαση για την αίτηση αναστολής.»

6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 941 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Η παράγραφος 5 του άρθρου 943 εφαρμόζεται και στην αναγκαστική εκτέλεση για αφαίρεση κινητού.»

7. Τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως εξής:

«4. Αν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση δεν ήταν παρών, η έκθεση της εκτέλεσής του κοινοποιείται μέσα σε τριάντα ημέρες από τη σύνταξη της εφόσον αυτός έχει εγγράφως γνωστοποιήσει τη νέα διεύθυνσή του.»

8. Προστίθεται παράγραφος 6 στο άρθρο 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως εξής:

«6. Στην περίπτωση του παρόντος άρθρου η αξίωση εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, κατά του μεσεγγυούχου που διορίστηκε από τον δικαστικό επιμελητή, προς απόδοση των κινητών πραγμάτων, παραγράφεται ύστερα από έξι (6) μήνες από την αποβολή του.»

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο με το επιδοτήριο της επιτα-

γής, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις της επίδοσής της στον οφειλέτη και στο ειρηνοδικείο και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παράγραφος 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, συντάσσοντας έκθεση για όλα αυτά.»

10. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης 3 του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υποχρέου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.»

11. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 979 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ανακοπή στρέφεται κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η συζήτησή της προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος ημεδαπής ή μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες αν είναι κάτοικος αλλοδαπής.»

12. Στο άρθρο 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεσή της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την προσβαλλομένη δήλωση.»

13. Η παράγραφος 1 του άρθρου 1023 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Την κατάσταση δικαιωμάτων του άρθρου 1022 διατάζει ύστερα από αίτηση εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, το ειρηνοδικείο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ...»

Άρθρο 20

Υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας βάσει ειδικών νόμων

Στο άρθρο 3 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής: «Στις περιπτώσεις που διατάξεις νόμων προσδιορίζουν, για τις υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας, αρμοδιότητα πρωτοδικείων, αρμόδια είναι τα ειρηνοδικεία. Εξαιρούνται μόνον οι υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας του άρθρου 4 του ν. 3588/2007 (Α' 153), του ν. 2664/1998 (Α' 275), του άρθρου 1441 του Αστικού Κώδικα, καθώς και του άρθρου 905 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»

Άρθρο 21

Δικαστικό Ένσημο

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942 (Α' 189) που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 70 του ν. 3994/2011 (Α' 165) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του ν. ΓΠΟΗ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές που αφορούν τις διαφορές των άρθρων 663, 677, 681Α και 681Β, καθώς και οι αγωγές για την εξάλειψη υποθήκης και προσμείωσης και εκείνες που αφορούν την ακύρωση πλειστηριασμών.»

2. Η διάταξη της παραγράφου 14 του άρθρου 72 του ν. 3994/2011 (Α' 165) δεν εφαρμόζεται στις αγωγές που ασκήθηκαν ως καταψηφιστικές πριν από την έναρξη ισχύος του, εφόσον μετατραπούν σε αναγνωριστικές μετά την έναρξη ισχύος αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 22

Τροποποίηση διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα

1. Το άρθρο 11 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο γραμματέας των πτωχεύσεων γνωστοποιεί αμέσως στον σύνδικο της πτώχευσης τη διάταξη της απόφασης για τη σφρά-

γηση της πτωχευτικής περιουσίας. Η γνωστοποίηση γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο, ακόμη και με τηλεομοιοτύπωμα ή τηλεγράφημα. Αρμόδιος για τη σφράγιση είναι ο σύνδικος της πτώχευσης, ο οποίος υποχρεούται να εκτελέσει τη σφράγιση μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες.

2. Ο εισηγητής μπορεί να επιτρέψει να παραλειφθεί η σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας, αν κατά την κρίση του η απογραφή είναι δυνατόν να περαιωθεί μέσα σε μία (1) ημέρα.

3. Ο σύνδικος θέτει τις σφραγίδες στις θύρες και τα παράθυρα του καταστήματος του οφειλέτη και των λοιπών ακινήτων του, καθώς και επί των κινητών του που βρίσκονται εκτός κλειστού χώρου, ώστε να μην είναι δυνατή η είσοδος στα ακίνητα ή η αφαίρεση κινητών, χωρίς την καταστροφή των σφραγίδων.

4. Δεν μπορεί να σφραγιστεί η κατοικία του οφειλέτη και της οικογένειάς του ή τα κινητά που κατά το άρθρο 953 παράγραφος 3 του Κ.Πολ.Δ. είναι ακατάσχετα. Επίσης, εξαιρούνται από τη σφράγιση και παραδίδονται αμέσως στον σύνδικο τα πράγματα που εξαιρέθηκαν από τη σφράγιση κατά το άρθρο 67, καθώς και τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη και τα βραχυπρόθεσμα αξιόγραφα ή αυτά που πρέπει να γίνουν αποδεκτά από τρίτο ή για τα οποία πρέπει να ληφθούν συντηρητικά μέτρα. Τα εμπορικά βιβλία θεωρούνται από τον σύνδικο και βεβαιώνεται με συνοπτική έκθεση η κατάστασή τους, τα δε αξιόγραφα περιγράφονται ακριβώς στην έκθεση.

5. Για τη σφράγιση συντάσσεται από τον σύνδικο έκθεση, στην οποία αναφέρεται η περιγραφή των χώρων, όπου τέθηκαν οι σφραγίδες, τα σημαντικά έγγραφα και οι διαθήκες που ανευρέθηκαν, τα εξαιρεθέντα από τη σφράγιση πράγματα και καταχωρείται κάθε ισχυρισμός ή αντίρρηση των προσώπων που παρευρέθηκαν στη σφράγιση και κάθε τι που μπορεί να έχει σημασία για την πτώχευση και υπέπεσε στην αντίληψη του συνδίκου.

6. Η σφράγιση μισθωμένου από τον οφειλέτη εμπορικού καταστήματος, αποθήκης ή άλλου χώρου για την άσκηση της επιχείρησής του δεν εμποδίζει την εκτέλεση δικαστικής απόφασης που διατάσσει για οποιονδήποτε λόγο την απόδοση του μισθίου στον εκμισθωτή. Μεσεγγυούχος των πραγμάτων που ευρίσκονται στο μίσθιο είναι ο εκμισθωτής, μέχρι να παραληφθούν αυτά από τον σύνδικο και εφαρμόζονται σχετικά οι διατάξεις του άρθρου 956 παράγραφος 4 του Κ.Πολ.Δ..»

2. Το άρθρο 68 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο σύνδικος μέσα σε τρεις (3) ημέρες από το διορισμό του και εφόσον έχει ολοκληρωθεί η σφράγιση, ζητεί από τον ειρηνοδίκη την αποσφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας και προβαίνει στην απογραφή της. Ο οφειλέτης καλείται πριν δυο (2) ημέρες, να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγιση και απογραφή. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, στη θέση αυτού καλούνται οι κληρονόμοι του.

2. Η απογραφή γίνεται από τον σύνδικο. Ο σύνδικος μπορεί με την άδεια του εισηγητή να προσλάβει βοηθό της εκλογής του για τη σύνταξη της απογραφής και την εκτίμηση των πραγμάτων. Για την απογραφή και την εκτίμηση των πραγμάτων συντάσσεται από τον σύνδικο έκθεση που υπογράφεται από τον ίδιο και τα άλλα παρόντα πρόσωπα. Οι σφραγίδες αφαιρούνται διαδοχικά, ανάλογα με την πορεία της απογραφής και κάθε διακοπή αναφέρεται στην έκθεση και υπογράφεται από όλους τους ανωτέρω. Μέσα στην επόμενη ημέρα από την περάτωση της απογραφής, η έκθεση κατατίθεται στον εισηγητή και όποιος έχει έννομο συμφέρον λαμβάνει από τον γραμματέα αμέσως, ατελώς, αντίγραφο.

3. Μόλις περατωθεί η απογραφή, τα βιβλία και τα λοιπά έγγραφα, τα χρεόγραφα, εμπορεύματα, τα χρήματα και όλα τα πράγματα γενικά της πτώχευσης παραδίδονται στον σύνδικο, ο οποίος βεβαιώνει την παράδοση επί του εγγράφου της εκθέσεως απογραφής, αν ήδη δεν έχουν παραδοθεί σε αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 67.

4. Στην περίπτωση γ' του άρθρου 154 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007) προστίθεται τελευαίο εδάφιο ως εξής:

«Στην ίδια τάξη υπάγονται οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υποχρέου προς διατροφή, καθώς και οι

απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την κήρυξη της πτώχευσης.»»

ΜΕΡΟΣ Β' ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 23 Ρυθμίσεις για τη δικαστική απέλαση

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απέλαση αλλοδαπού που καταδικάστηκε σε κάθειρξη, εάν κρίνει ότι η παραμονή του αλλοδαπού στη χώρα δεν συμβιβάζεται προς τους όρους της κοινωνικής συμβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το είδος του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε, το βαθμό της υπαιτιότητας του αλλοδαπού, τις ειδικές συνθήκες τέλεσης της πράξης, τις συνέπειες αυτής, το χρόνο παραμονής του αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος, τη νομιμότητα ή μη της παραμονής του, την εν γένει συμπεριφορά, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ύπαρξη οικογένειας και γενικότερα το βαθμό ένταξης αυτού στην ελληνική κοινωνία. Αν ο αλλοδαπός κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης ήταν ανήλικος, για την απέλασή του λαμβάνεται υπόψη και η τυχόν νόμιμη εγκατάσταση και παραμονή της οικογένειάς του στη χώρα ή στην περίπτωση που η οικογένειά του διαμένει στην αλλοδαπή, ο υφιστάμενος στη χώρα προορισμού σοβαρός κίνδυνος κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας του. Η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκταση της ποινής ή την απόλυση από τις φυλακές. Το ίδιο ισχύει και όταν η απέλαση επιβλήθηκε από το δικαστήριο ως παρεπόμενη ποινή.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Το δικαστήριο που αποφασίζει την απέλαση του αλλοδαπού δράστη επιβάλλει σε αυτόν απαγόρευση επανεισόδου του στη χώρα, για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών ή επ' αόριστον. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου του δικαστηρίου που επέβαλε την απέλαση, μετά από γνώμη της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, μπορεί να επιτρέψει την επιστροφή του αλλοδαπού στη χώρα ύστερα από αίτησή του, αφού περάσει μια τριετία από την εκτέλεση της απέλασης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο χρονικός περιορισμός του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει σε περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος έχει τελήσει γάμο με Έλληνα υπήκοο, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ο γάμος, καθώς και σε περίπτωση παλινοστούντος ελληνικής καταγωγής. Το συμβούλιο αποφαινεται αμετάκλητα και μπορεί να εξετάσει νέα αίτηση για επιστροφή μόνο μετά την πάροδο ενός έτους από την απόρριψη της προηγούμενης.

4. α) Η απέλαση εκτελείται με ενέργειες των αρμόδιων αστυνομικών αρχών, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία περί αλλοδαπών.

β) Ο αλλοδαπός μέχρι την εκτέλεση της απέλασής του παραμένει υπό κράτηση σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων κράτησης ή των θεραπευτικών καταστημάτων ή σε ειδικούς χώρους των αστυνομικών αρχών που δημιουργούνται για το σκοπό αυτόν, με εντολή του εισαγγελέα του τόπου έκτασης της ποινής.

γ) Αν η απέλαση που έχει διαταχθεί δεν είναι δυνατόν να εκτελεσθεί, το δικαστήριο που την επέβαλε την αναστέλλει και επιβάλλει τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 ή ορισμένους από αυτούς. Αν εκλείψουν οι λόγοι που επέβαλαν την αναστολή της απέλασης, η απόφαση για τη χορήγηση της ανακαλείται με την ίδια διαδικασία.

δ) Η συνδρομή των προϋποθέσεων κράτησης ελέγχεται ανά τρεις μήνες από τον εισαγγελέα του τόπου κράτησης, μετά από

σχετική ειδοποίηση του διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Το ανώτατο όριο κράτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξάμηνο. Μπορεί όμως να παραταθεί για έξι μήνες στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, παρά τις εύλογες προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών, η εκτέλεση της απέλασης, μολονότι είναι δυνατή, καθυστερεί, επειδή ο αλλοδαπός αρνείται να συνεργασθεί ή καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων από τρίτες χώρες. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αναμένεται η εκτέλεση της απέλασης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο του έτους, η κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι ακόμη μήνες.

ε) Για την παράταση της κράτησης αποφαινεται αμετάκλητα το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης. Πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση των εξαμήνων που προβλέπονται ανωτέρω, η αρμόδια αστυνομική αρχή αναφέρει, με αιτιολογημένη έκθεσή της, στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών τους λόγους μη εκτέλεσης της απέλασης, καθώς και το εφικτό ή μη αυτής. Ο εισαγγελέας μέσα σε δέκα ημέρες εισάγει τη δικογραφία στο αρμόδιο συμβούλιο. Αν η κράτηση δεν παραταθεί μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών μετά τη συμπλήρωση των εξαμήνων που προβλέπονται ανωτέρω, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διατάσσει την άρση της κράτησης του αλλοδαπού που τελεί υπό απέλαση.

στ) Ο κρατούμενος προς απέλαση αλλοδαπός μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις κατά της κράτησής του, για τις οποίες αποφαίνεται αμετάκλητα το δικαστήριο των πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης.»

3. Στο άρθρο 182 του Ποινικού Κώδικα η ισχύουσα διάταξη αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Αλλοδαπός ο οποίος απελάθηκε σε εκτέλεση απόφασης δικαστηρίου, αν παραβιάσει την απαγόρευση επιστροφής του στη χώρα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, η οποία δεν μετατρέπεται σε χρηματική ποινή σε καμία περίπτωση και για οποιονδήποτε λόγο, ούτε αναστέλλεται με οποιονδήποτε τρόπο σύμφωνα με τα άρθρα 99 έως 104. Η άσκηση ενδίκων μέσων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.»

Άρθρο 24

Τροποποίηση των άρθρων 110, 111, 198, 308, 314, 331, 381, 407 Π.Κ.

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 110 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο κατάδικος δεν κλητεύεται ούτε εμφανίζεται ενώπιον του συμβουλίου και μπορεί, αφού λάβει γνώση, μέσω του διευθυντή του καταστήματος κράτησης, της πρότασης του εισαγγελέα, να υποβάλει έγγραφο υπόμνημα. Εάν όμως το συμβούλιο κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, μπορεί να διατάξει την ενώπιόν του εμφάνιση του καταδίκου.»

2. Η τέταρτη παράγραφος του άρθρου 111 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Τα πταίσματα παραγράφονται μετά δύο έτη.»

3. α. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 198 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 1, εκδηλώνει δημόσια με βλασφημία έλλειψη σεβασμού προς τα θεία, τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.»

β. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παραγράφου 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν η κάκωση ή η βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι όλως ελαφρά τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.»

γ. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 314 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι όλως ελαφρά, επιβάλλεται κράτηση έως τρεις (3) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.»

δ. Το άρθρο 331 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή

το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται, τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Η ποινική δίωξη ασκείται μόνο ύστερα από εγκλημαση.»

ε. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 381 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν η φθορά έχει αντικείμενο πράγμα ευτελούς αξίας ή η ζημία που προξενήθηκε από τη φθορά είναι ελαφρά, ο υπαίτιος τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.»

στ. Το άρθρο 407 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Όποιος επαιτεί από φυγοπονία ή φιλοχρηματία ή κατά συνήθεια τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Η χρηματική ποινή μπορεί να επιβληθεί και μαζί με την ποινή της κράτησης.»

Άρθρο 25

Αναπροσαρμογή ποσών

1. Το προβλεπόμενο στις διατάξεις: α) της παραγράφου 3 του άρθρου 159, β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 216, γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 235, δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 236, ε) της παραγράφου 2 του άρθρου 237, στ) του στοιχείου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 237, ζ) της παραγράφου 3 του άρθρου 242, η) της περίπτωσης γ' υποπερίπτωσης β' του άρθρου 256, θ) της περίπτωσης γ' υποπερίπτωσης β' του άρθρου 258, ι) του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 292Α, ια) της περίπτωσης ε' του άρθρου 374, ιβ) του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 375, ιγ) του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 375 και ιδ) της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 386 του Ποινικού Κώδικα, ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ αναπροσαρμόζεται στο ποσό των εκατό εικοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.

2. Το προβλεπόμενο στις διατάξεις: α) του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 216, β) της περίπτωσης γ' υποπερίπτωσης α' του άρθρου 256, γ) της περίπτωσης γ' υποπερίπτωσης α' του άρθρου 258, δ) της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 386 και ε) του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 390 του Ποινικού Κώδικα, ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ αναπροσαρμόζεται στο ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 26

Ρυθμίσεις για την εξαίρεση των δικαστικών προσώπων

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η αίτηση αφορά την εξαίρεση ολόκληρου του πολυμελούς δικαστηρίου (άρθρο 136 εδάφιο α') ή περισσότερα από ένα μέλη αυτού, η κατάθεσή της γίνεται τουλάχιστον οκτώ (8) ημέρες πριν από την ημέρα που έχει προσδιοριστεί για τη συζήτηση της υπόθεσης.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 16 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι αιτήσεις εξαίρεσης κατά των δικαστικών προσώπων που συμπτύσσονται ή πρόκειται να συμπτύξουν στην ίδια υπόθεση υποβάλλονται εφάπαξ ως προς όλους τους λόγους εξαίρεσης και καθ' όλων των προσώπων αυτών πριν από την επιχείρηση της διαδικαστικής ενέργειας. Το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο αποφαινόμενοι με ενιαία απόφαση. Κάθε μεταγενέστερη αίτηση δεν λαμβάνεται υπόψη και απορρίπτεται ως απαράδεκτη από το ίδιο δικαστήριο ή συμβούλιο εκτός αν ταυτόχρονα αποδεικνύεται ότι ο λόγος εξαίρεσης έγινε γνωστός ή ανέκυψε μεταγενέστερα. Όταν η αίτηση εξαίρεσης κατά ενός, περισσότερων ή όλων των μελών του δικαστηρίου ή του συμβουλίου, κρί-

νεται ότι είναι αόριστη ως προς τα πραγματικά γεγονότα ή προδήλως ανεπίδεκτη εκτίμησης ή ασκείται καταχρηστικά απορρίπτεται στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου ή συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται.»

3. Ο τίτλος και το άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 17. Περιεχόμενο και υποβολή της αίτησης εξαίρεσης.

1. Η αίτηση εξαίρεσης πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους λόγους της εξαίρεσης του δικαστικού προσώπου, να μνημονεύει ειδικώς τα πραγματικά γεγονότα στα οποία στηρίζονται οι λόγοι αυτοί και να αναφέρει τα μέσα της απόδειξής τους. Διαφορετικά η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου ή συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται.

2. Την αίτηση εξαίρεσης πρέπει να υπογράψει ο ίδιος ο αιτών ή πληρεξούσιος που έχει ειδική γι' αυτό πληρεξουσιότητα. Μεταγενέστερη προσκόμιση του εγγράφου της πληρεξουσιότητας δεν επιτρέπεται για κανένα λόγο. Στο έγγραφο της πληρεξουσιότητας πρέπει να αναφέρονται ειδικά και συγκεκριμένα οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η εξαίρεση. Σε περίπτωση μη τήρησης των πιο πάνω διατυπώσεων, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου ή συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται.

3. Η αίτηση εξαίρεσης εγχειρίζεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, όπου υπηρετεί το πρόσωπο του οποίου ζητείται η εξαίρεση. Αν ζητείται η εξαίρεση μέλους μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή μικτού ορκωτού εφετείου, η αίτηση εγχειρίζεται στον εισαγγελέα εφετών, αν δε αφορά μέλος του πταισματοδικείου στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών.

4. Η αίτηση για την εξαίρεση μέλους δικαστηρίου που συνεδριάζει μπορεί να υποβληθεί και με προφορική δήλωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά της συνεδρίασης και πρέπει να περιέχει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η δήλωση γίνεται αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική γι' αυτό πληρεξουσιότητα. Εφαρμόζεται δε αναλόγως και η διάταξη της παραγράφου 2. Διαφορετικά η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται. Όταν η αίτηση εξαίρεσης κατά ενός, περισσοτέρων ή όλων των μελών του δικαστηρίου, κρίνεται ότι είναι αόριστη ως προς τα πραγματικά γεγονότα ή προδήλως ανεπίδεκτη εκτίμησης ή ασκείται καταχρηστικά απορρίπτεται στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν η εξαίρεση αφορά μέλος του εκ τακτικών δικαστών δικαστηρίου ή του εισαγγελέα ή ενόρκου του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή του μικτού ορκωτού εφετείου, αρμόδιο είναι το εκ τακτικών δικαστών δικαστήριο.»

5. Στο άρθρο 23 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Όταν συντρέχει λόγος αποκλεισμού ή εξαίρεσης ή σοβαροί λόγοι ευπρέπειας, η δήλωση αποχής πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να στηρίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά. Ο δικαστικός λειτουργός ελέγχεται πειθαρχικά αν δηλώσει αδικαιολογήτως αποχή.»

Άρθρο 27

Ρυθμίσεις για την ποινική δίωξη

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 27 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατηγορούσα αρχή είναι ο εισαγγελέας κάθε δικαστηρίου, στο πταισματοδικείο δε ο δημόσιος κατηγορος.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 32 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στις συνεδριάσεις του πταισματοδικείου παρίσταται ο δημόσιος κατηγορος (άρθρο 27 παράγραφος 3).»

3. Το άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί

την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 (Α' 296) και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση.

2. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή την άσκηση ποινικής δίωξης ή τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης στα λοιπά εγκλήματα.

3. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα να παραγγείλει την άσκηση ποινικής δίωξης.

4. Μήνυση ή η αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παράγραφο 2. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μπορεί να διαταχθεί και προκαταρκτική εξέταση.

5. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν γίνεται επίκληση ή αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί το μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση να παράσχει εξηγήσεις.»

4. Στο άρθρο 42 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η κατάθεση της μήνυσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Οι λεπτομέρειες και οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

Άρθρο 28

Ρυθμίσεις για την έγκληση

1. Το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παράγραφοι 2 και 3.

2. Ο εγκάλων κατά την υποβολή της έγκλησης, για τα απολύτως κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής καταθέτει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού εκατό (100) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετή-

σιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτούς καθηκόντων, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου.

3. Κατά της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, με την οποία η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω μη κατάθεσης παραβόλου, δεν επιτρέπεται άσκηση προσφυγής κατά το άρθρο 48.

4. Ο εγκάλων μαζί με την έγκληση οφείλει να υποβάλει και τα διαθέσιμα σε αυτόν αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν και αποδεικνύουν αυτήν. Οι καταθέσεις μαρτύρων υποβάλλονται με τον τύπο της ένορκης βεβαίωσης που έχει δοθεί ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου, χωρίς κλήση του καθ' ού στρέφεται η έγκληση.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία. Ο εγκάλων έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της διάταξης.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παράγραφοι 1 και 5, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση.»

4. Το άρθρο 48 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εγκάλων μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) μηνών από την έκδοση της διάταξης κατά τις παραγράφους 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου, μπορεί να προσφύγει κατά αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται για κανένα λόγο. Για την προσφυγή συντάσσεται έκθεση από τον γραμματέα της εισαγγελίας που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διάταξη.

2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών.

3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα για το οποίο δεν έχει ήδη διενεργηθεί είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.»

Άρθρο 29

Μονομελές Εφετείο Κακουργημάτων

1. Η περίπτωση α' του άρθρου 109 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) τα κακούργηματα, εκτός από εκείνα που ανήκουν στην αρμοδιότητα των μονομελών και τριμελών εφετείων.»

2. Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται άρθρο 110 ως εξής:

Άρθρο 110

Μονομελές Εφετείο

Το μονομελές εφετείο δικάζει τα πιο κάτω εγκλήματα, εκτός αν στο νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης:

1) Τα κακούργηματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 308 Α, καθώς και αυτά της παραγράφου 1 του άρθρου 308 Β, εφόσον για τα τελευταία έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής.

2) Τα κακούργηματα των άρθρων 114 του ν. 1892/1990 (Α'101), 66 του ν. 2121/1993 (Α'25) και 52 του ν. 4002/2011

(Α'180).

3) Τα κακούργηματα των νόμων 2725/1999 (Α'121) και 3028/2002 (Α'153).»

3. Ο τίτλος και η πρώτη περίοδος του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίστανται ως εξής:

Άρθρο 111

Τριμελές Εφετείο

Το τριμελές εφετείο δικάζει τα αναφερόμενα στις πιο κάτω περιπτώσεις κακούργηματα, από τα υπαγόμενα δε στην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου (άρθρο 110) εκείνα κατά των οποίων στο νόμο απειλείται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης:»

4. Στο άρθρο 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου.»

5. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 308 Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η φράση «τριμελές εφετείο» αντικαθίσταται με τη φράση «μονομελές εφετείο.»

Άρθρο 30

Ρυθμίσεις για την προανάκριση και την ανάκριση

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετεικών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγειλанта εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής η Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Ανακριτικός υπάλληλος που παραβιάζει τις ανωτέρω διατάξεις τιμωρείται πειθαρχικά, σύμφωνα με τις πειθαρχικές διατάξεις από τις οποίες διέπεται, ανάλογα με το βαθμό της υπαιτιότητάς του.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 248 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μόλις ο ανακριτής λάβει την παραγγελία του εισαγγελέα, ενεργεί όλες τις ανακριτικές πράξεις που θεωρεί κατά την κρίση του αναγκαίες για να εξακριβωθούν το έγκλημα και οι υπαίτιοι. Σε υποθέσεις το αντικείμενο των οποίων απαιτεί ειδικές γνώσεις, ο ανακριτής μπορεί να ζητήσει από τον εισαγγελέα εφετών, που έχει την ανώτατη διεύθυνση της ανάκρισης, να ορίσει με πράξη του ειδικούς επιστήμονες για την υποβολή του έργου της ανάκρισης. Ο ορισμός των προσώπων αυτών γίνεται μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς αυτούς, οι διατάξεις των άρθρων 188 έως 193.»

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 248 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν προηγήθηκε προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση, ο ανακριτής δεν επαναλαμβάνει τις ανακριτικές πράξεις που έχουν γίνει στο πλαίσιο τους. Μόνο όταν κρίνει ότι οι πράξεις δεν έγιναν νομότυπα ή όταν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, χρειάζονται ειδική συμπλήρωση, επαναλαμβάνει αυτές.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 250 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους όσους συμμετείχαν στην ίδια πράξη. Δεν μπορεί όμως να επεκτείνει την ποινική δίωξη και σε άλλη πράξη, έστω και αν είναι συναφής, ούτε έχει δικαίωμα συρρίκνωσης ή διεύρυνσης της ασκηθείσας ποινικής δίωξης.»

Άρθρο 31 **Τροποποίηση των περί προσωρινής κράτησης** **διατάξεων**

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέστηκε κατ' εξακολούθηση ή στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση ή για τους όρους που πρέπει να τεθούν, αποφαινεται εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τότε που απολογήθηκε ο κατηγορούμενος το τριμελές πλημμελειοδικείο, το οποίο συνεδριάζει ως συμβούλιο και αποφασίζει, αφού ακούσει τον εισαγγελέα και τον κατηγορούμενο. Εάν η ανάκριση ενεργείται στο εφετείο, αρμόδιο είναι το τριμελές εφετείο. Όταν ανακύψει διαφωνία περί την προσωρινή κράτηση, ο ανακριτής υποχρεούται να εκδώσει αμέσως ένταλμα σύλληψης του κατηγορουμένου, το οποίο ισχύει μέχρι την έκδοση της απόφασης του πιο πάνω δικαστηρίου.»

Άρθρο 32 **Ρυθμίσεις για την αυτοπρόσωπη εμφάνιση ενώπιον** **των συμβουλίων**

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το συμβούλιο συνεδριάζει χωρίς την παρουσία του εισαγγελέα και των διαδίκων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, μπορεί να διατάξει την εμφάνιση ενώπιόν του όλων των διαδίκων, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Αν μετά το τέλος της ανάκρισης και την υποβολή των εγγράφων στον εισαγγελέα υποβλήθηκαν στο συμβούλιο από ένα διάδικο έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, το συμβούλιο, στην περίπτωση που κρίνει ότι αυτά ασκούν ουσιώδη επιρροή στη διάγνωση της υπόθεσης, οφείλει να καλέσει τους υπόλοιπους διαδίκους, ή τους αντικλήτους τους, για να ενημερωθούν και να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σε προθεσμία που καθορίζει το ίδιο.»

2. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει αμέσως στο συμβούλιο πλημμελειοδικών με έγγραφη αιτιολογημένη πρότασή του. Ο γραμματέας του συμβουλίου ειδοποιεί με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τηλεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του για να διατυπώσει τις απόψεις του με έγγραφο υπόμνημα, μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο πρόεδρος του συμβουλίου. Ο κατηγορούμενος, έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης. Ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του δεν εμφανίζονται ενώπιον του συμβουλίου, μπορεί όμως το συμβούλιο, εάν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, να διατάξει την ενώπιον του εμφάνιση του κατηγορουμένου, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Μετά ταύτα, το συμβούλιο

αποφαινεται αμετάκλητα αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη, κατά το άρθρο 29, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο εφετών.»

3. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη περίπτωση α' για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, τη μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.»

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, τη μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.»

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 138 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα βουλεύματα του δικαστικού συμβουλίου και οι διατάξεις του ανακριτή εκδίδονται ύστερα από έγγραφη πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος την αναπτύσσει και προφορικά, όταν η εμφάνισή του στο συμβούλιο προβλέπεται από το νόμο.»

6. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαλείφεται η φράση «ενώ καλείται ο αιτών και αν είναι δυνατόν και οι άλλοι διάδικοι.»

7. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαλείφεται η φράση «αφού ακούσει τον εισαγγελέα, τον αιτούντα και τους διαδίκους που καλούνται είκοσι τέσσερες ώρες πριν.»

Άρθρο 33 **Τροποποιήσεις στα άρθρα** **142 Α, 273, 322, 340, 349, 408, 474, 486, 489, 490 Κ.Π.Δ.**

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 142 Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ενώπιον των δικαστηρίων, με εξαίρεση το πταισματοδικείο, μπορεί να εφαρμοστεί και το σύστημα τήρησης πρακτικών των συζητήσεων με φωνοληψία.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στην έκθεση απολογίας αναγράφεται υποχρεωτικά ο αριθμός φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) και η αρμόδια ΔΟΥ του κατηγορουμένου. Αν αυτός δεν έχει ΑΦΜ, αναγράφονται υποχρεωτικά το επώνυμο και το όνομα του πατέρα του, το πατρικό επώνυμο και το όνομα της μητέρας του, η ημερομηνία και ο τόπος γέννησης στην Ελλάδα ή η χώρα γέννησης στο εξωτερικό.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού τριακοσίων (300) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.»

4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τα εδάφια τέταρτο και πέμπτο αντικαθίστανται με τα εξής εδάφια:

«Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης του κακούργηματος χωρίς διορισμό συνηγόρου. Ο κατηγορούμενος που κρατείται, υποχρεούται δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνεδρίαση να ειδοποιηθεί, δια του διευθυντή του καταστήματος κράτησης, τον εισαγγελέα του δι-

καστηρίου στο οποίο θα γίνει η δίκη για κακούργημα ότι δεν έχει συνήγορο υπεράσπισης. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο κατηγορούμενος που δεν κρατείται. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης οφείλουν να γνωστοποιούν στους κρατούμενους αυτή την υποχρέωση.»

5. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αναβολή γίνεται σε δικάσιμο στην οποία προεδρεύει ο ίδιος δικαστής που προήδρευε του δικαστηρίου που χορήγησε την αναβολή, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο στοιχείο Δ' του άρθρου 17 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων (ν. 1756/1988). Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις μονομελείς συνθέσεις των δικαστηρίων του πρώτου βαθμού και στα μικτά ορκωτά. Το δικαστήριο πριν διατάξει την αναβολή υποχρεούται να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες, αιτιολογώντας εμπεριστατωμένα ότι δεν μπορεί ο λόγος της αναβολής να αντιμετωπισθεί με διακοπή.

4. Δεύτερη αναβολή μπορεί να δοθεί για τους ίδιους πιο πάνω λόγους και σύμφωνα με τους ως άνω όρους. Κάθε άλλη αναβολή απαγορεύεται και το δικαστήριο μπορεί μόνο να διατάξει τη διακοπή της δίκης ή της συνεδρίασης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι τρεις φορές. Κατά τη διακοπή της συνεδρίασης ο πρόεδρος κατανέμει τις μη εκδικασθείσες υποθέσεις του πινακίου στις επόμενες μετά διακοπή συνεδριάσεις.»

6. Στο άρθρο 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Εάν ο λόγος της αναβολής αναφανεί πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, ο διάδικος ή ο συνήγορός του υποχρεούται, με ποινή το απαράδεκτο της προβολής του λόγου αυτού ενώπιον του επ' ακροατηρίω συνεδριάζοντος δικαστηρίου, να γνωστοποιήσει αυτόν εγγράφως στον αρμόδιο εισαγγελέα, μαζί με τα έγγραφα που τον αποδεικνύουν. Για την αναβολή αποφασίζει το δικαστήριο σε συμβούλιο, αφού ακούσει τη γνώμη του εισαγγελέα χωρίς την παρουσία διαδίκων και, προκειμένου για δίκη ενώπιον των μικτών ορκωτών δικαστηρίων, το συμβούλιο των εφετών. Ο γραμματέας της αρμόδιας εισαγγελίας ενημερώνει τους μάρτυρες και τους νομιμοποιηθέντες διαδίκους για τη νέα δικάσιμο.»

7. Στο άρθρο 408 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η υπάρχουσα διάταξη αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Σε περίπτωση που το μικτό ορκωτό δικαστήριο καταδικάσει τον κατηγορούμενο μόνο για πλημμέλημα, η έφεση του κατηγορουμένου κατά της απόφασης αυτής δικάζεται από το εκ τακτικών δικαστών δικαστήριο του μεικτού ορκωτού εφετείου, χωρίς να απαιτείται να συγκροτηθεί το τελευταίο.»

8. Στο άρθρο 474 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στην έκθεση αναγράφεται υποχρεωτικά ο αριθμός φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) και η αρμόδια ΔΟΥ του προσώπου που ασκεί το ένδικο μέσο. Αν αυτός που ασκεί το ένδικο μέσο δεν έχει ΑΦΜ, αναγράφονται υποχρεωτικά το επώνυμο και το όνομα του πατέρα του, το πατρικό επώνυμο και το όνομα της μητέρας του, η ημερομηνία και ο τόπος γέννησης στην Ελλάδα ή η χώρα γέννησης στο εξωτερικό.»

9. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς εφετείου (άρθρο 110).»

10. Η περίπτωση α' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«α) κατά της απόφασης του πταισματοδικείου και του ειρηνοδικείου (άρθρο 116), αν με αυτήν ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε κράτηση περισσότερο από σαράντα (40) ημέρες ή σε πρόστιμο πάνω από χίλια (1.000) ευρώ ή σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από εκατό (100) ευρώ συνολικά.»

11. Η πρώτη περίπτωση της περίπτωσης β' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«β) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από τρεις (3) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ.»

12. Η πρώτη περίοδος της περίπτωσης γ' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6 και 116) αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή φυλάκισης πάνω από πέντε (5) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.»

13. Η περίπτωση στ' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) κατά της απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς ή μονομελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον τριών (3) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον δύο (2) ετών για πλημμέλημα.»

14. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 490 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μετά τη λέξη «τριμελούς» προστίθενται οι λέξεις «ή μονομελούς».

Άρθρο 34

Τροποποίηση των άρθρων 409 και 410 Κ.Π.Δ.

1. Το άρθρο 409 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση αυτόφωρου πταίσματος επιτρέπεται η σύλληψη του δράστη από κάθε αστυνομικό όργανο που έσπευσε ή από ανακριτικό υπάλληλο για την άμεση εισαγωγή του σε δίκη, όταν αυτή είναι δυνατή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου ή για τη βεβαίωση της ταυτότητάς του σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου.»

2. Ο τίτλος και το άρθρο 410 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«Άρθρο 410

Άμεση Εισαγωγή σε δίκη ή βεβαίωση της ταυτότητας

1. Αν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 409, εκείνος που έχει συλληφθεί οδηγείται αμέσως στο δημόσιο κατήγορο και στο πταισματοδικείο του τόπου όπου συνελήφθη, αν υπάρχει πταισματοδικείο που συνεδριάζει εκείνη την ώρα ή μπορεί να συνεδριάσει αμέσως, και εισάγεται αμέσως σε δίκη και εκεί προσκομίζονται και οι σχετικές αποδείξεις.

2. Αν δεν υπάρχει στον τόπο όπου συνελήφθη πταισματοδικείο ή αυτό δεν μπορεί να συνεδριάσει αμέσως, προσάγεται χωρίς αναβολή στο πλησιέστερο αστυνομικό κατάστημα, όπου εξετάζεται και συντάσσεται έκθεση, από τον ίδιο που τον συνέλαβε ή άλλο αστυνομικό υπάλληλο, και αφού βεβαιωθεί η ταυτότητά του αφήνεται ελεύθερος.»

Άρθρο 35

Τροποποίηση του άρθρου 551 Κ.Π.Δ.

Το άρθρο 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 551.- Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα. 1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του Ποινικού Κώδικα για τη συρροή.

2. Αν οι καταδίκες απαγγέλθηκαν από το τριμελές ή μονομελές πλημμελειοδικείο, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το μονομελές πλημμελειοδικείο. Αν οι καταδίκες απαγγέλθηκαν από το πταισματοδικείο, αρμόδιο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής είναι τούτο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο.

3. Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεώτερη απόφαση. Αν με-

ταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, εάν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις. Στην περίπτωση αυτή για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητας λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει συνολική ποινή.

4. Η αίτηση για καθορισμό συνολικής ποινής υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική εντολή γι' αυτό. Αν εκείνος που καταδικάστηκε κρατείται, δεν προσάγεται στο δικαστήριο, μπορεί όμως να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο, που διορίζεται με απλή επιστολή, την οποία πρέπει να έχει θεωρήσει ο διευθυντής του καταστήματος κράτησης.

5. Το δικαστήριο αποφαινεται αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή το συνήγορό του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και τον εισαγγελέα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΡΚΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 36 Τροποποίηση του ν. 3213/2003 για το πόθεν έσχες

Η διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3213/2003 (Α' 309), όπως προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν. 3849/2010 (Α' 80) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 75 παρ. 3 του ν. 3994/2011 (Α' 165), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10.- Ποινική διαδικασία. 1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως και 8 των υπόχρεων προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως και στ' και ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 1, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των Υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και ενεργείται ανάκριση στο εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό εφέτη ανακριτή από την ολομέλεια του οικείου εφετείου. Για την κατηγορία, εφόσον αυτή έχει χαρακτήρα κακουργήματος, αποφαινεται το συμβούλιο των εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

2. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως και 8 των λοιπών υπόχρεων προσώπων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1, στο άρθρο 14, καθώς και σε άλλους ειδικούς νόμους, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και ενεργείται με παραγγελία για προανάκριση ή κύρια ανάκριση, ανάλογα με τη βαρύτητα της πράξης. Για την κατηγορία, εφόσον αυτή έχει χαρακτήρα κακουργήματος, αποφαινεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών.

3. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων που τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος είναι το τριμελές εφετείο, ενώ για τις σε βαθμό πλημμελήματος το τριμελές πλημμελειοδικείο.

4. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 37 Τροποποίηση του π.δ. 106/2007, της υγειονομικής διάταξης Α5/3010/1985 και των νόμων 4022/2011 και 2696/1999

1. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 21 του π.δ. 106/2007 (Α' 135) η φράση «στον Υπουργό Δικαιοσύνης, κατ' εφαρμογή των άρθρων 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα» αντικαθίσταται από τη φράση «στο συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου του δικαστηρίου που επέβαλε την απέλαση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 74 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα».

2. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 24 του π.δ. 106/2007 (Α' 135) η φράση «εφαρμόζονται τα άρθρα 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα», αντικαθίσταται από τη

φράση «εφαρμόζεται το άρθρο 74 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα».

3. Το άρθρο 10 της υγειονομικής διάταξης Α5/3010/ 1985 (Β' 593/1985, διόρθωση σφαλμάτων: Β' 4/1986) αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι παραβάτες της παρούσας Υγειονομικής διάταξης τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ένα (1) έτος και χρηματική ποινή τουλάχιστον πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Αν ο δράστης έχει συλληφθεί επ' αυτοφώρω, ακολουθείται υποχρεωτικά η διαδικασία που αναφέρεται στα άρθρα 418 και επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

4. Το άρθρο 11 της Υγειονομικής διάταξης Α5/3010/1985 (Β' 593/1985, διόρθωση σφαλμάτων: Β' 4/1986) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εκτέλεση της παρούσας Υγειονομικής διάταξης ανατίθεται στα αρμόδια υγειονομικά και αστυνομικά όργανα σε όλη την Επικράτεια.»

5. Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 4022/2011 (Α' 219) αντικαθίστανται ως εξής:

«Η ανάκριση ενεργείται από πρόεδρο πρωτοδικών ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις από πρωτοδίκη, ο οποίος ορίζεται ειδικά γι' αυτή, από το όργανο που διευθύνει το δικαστήριο. Σε δυσχερείς υποθέσεις, μπορεί να ορισθούν επιπλέον μέχρι δύο ανακριτές και μέχρι ένας εισαγγελέας πρωτοδικών.»

6. Η παρ. 10 του άρθρου 10 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2696/1999 (Α' 57), αντικαθίσταται ως εξής:

«Αυτός που παραβαίνει τις διατάξεις των παραγράφων 8 και 9 τιμωρείται με:

α) διοικητικό πρόστιμο δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ και β) φυλάκιση μέχρι δώδεκα (12) μηνών, επιφυλασσομένης της εφαρμογής διατάξεων ειδικών ποινικών νόμων.»

7. Η παρ. 9 του άρθρου 11 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2696/1999 (Α' 57), αντικαθίσταται ως εξής:

«Αυτός που παραβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, ιδίως αυτός που επικολλά ή αναρτά έντυπα ή διενεργεί γενικά διαφημιστικές πράξεις παραβαίνοντας τις διατάξεις του άρθρου αυτού τιμωρείται με χρηματική ποινή μέχρι δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και φυλάκιση μέχρι δώδεκα (12) μηνών, επιφυλασσομένης της εφαρμογής διατάξεων ειδικών ποινικών νόμων. Πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων, εντεταλμένοι ή διευθύνοντες σύμβουλοι Α.Ε., διαχειριστές Ε.Π.Ε., καθώς και πρόσωπα που ασκούν τη διοίκηση ή τη διαχείριση νομικών προσώπων του Δημοσίου ή των Ο.Τ.Α. ή του εν γένει ιδιωτικού τομέα, που αναθέτουν διαφημιστικές πράξεις κατά παράβαση των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, τιμωρούνται ως αυτοουργοί, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη άλλου φυσικού προσώπου.»

8. Στο άρθρο 42 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2696/1999 (Α' 57), γίνονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Οι αναφερόμενες στην περίπτωση γ' της παραγράφου 7 παραβάσεις τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) μηνών και χρηματική ποινή χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ, καθώς και με αφαίρεση επιτόπου της άδειας ικανότητας οδήγησης για έξι (6) μήνες.

β) Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 8 παραβάσεις τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, καθώς και με αφαίρεση επιτόπου της άδειας ικανότητας οδήγησης για πέντε (5) χρόνια.

γ) Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 9 παραβάσεις τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πεντακοσίων (500) ευρώ, καθώς και με αφαίρεση επιτόπου της άδειας ικανότητας οδήγησης για χρονικό διάστημα τριών (3) μέχρι έξι (6) μηνών.

Άρθρο 38 Παισιματικές παραβάσεις

1. Τιμωρείται με κράτηση έως έξι (6) μήνες ή με πρόστιμο έως

τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ:

- α) Η παράβαση του άρθρου 18 παρ. 1 του ν. 3526/2007.
 - β) Η παράβαση του άρθρου 10 του ν. 2946/2001.
 - γ) Η παράβαση των άρθρων 9 και 10 του ν. 392/1976.
 - δ) Η παράβαση του άρθρου 19 του α.ν. 412/1936.
 - ε) Η παράβαση των διατάξεων των άρθρων 17 του α.ν. 431/1937, 11 του α.ν. 1108/1938 και 25 του ν.δ. 3430/1955.
 - στ) Η παράβαση των διατάξεων των άρθρων 22 του π.δ. 778/1980, 117 του π.δ. 1073/1981 και 9 του ν. 1396/1983.
 - ζ) Η παράβαση του άρθρου 10 του ν. 2853/1922.
 - η) Η παράβαση του άρθρου 3 του α.ν. 439/1945.
 - θ) Η παράβαση του άρθρου 3 παρ. 2-1 του ν.δ. 608/1948.
2. Αυξάνεται στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ το προβλεπόμενο από τις διατάξεις των άρθρων 268 του ν.δ. 86/1969, 37, 38 και 39 του ν. 3585/2007 όριο, μέχρι του οποίου τα αντίστοιχα αδικήματα τιμωρούνται σε βαθμό πταίσματος.

Άρθρο 39 **Όρκος στην ποινική δίκη**

1. Το άρθρο 194 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«1. Σε αυτούς που έχουν ήδη δώσει όρκο ως πραγματογνώμονες υπενθυμίζεται ο όρκος που έχουν δώσει. Οι υπόλοιποι ορκίζονται, αφού επιλέξουν τον τύπο του όρκου, θρησκευτικό ή πολιτικό που θα δώσουν. Οι πραγματογνώμονες, που επιλέγουν το χριστιανικό όρκο, ορκίζονται στο ιερό ευαγγέλιο ως εξής: «Ορκίζομαι να διενεργήσω με πλήρη αμεροληψία και επιμέλεια και με κάθε μυστικότητα την πραγματογνωμοσύνη που μου ανατέθηκε, έχοντας μοναδικό σκοπό την εξακρίβωση της αλήθειας. Ο Θεός βοηθός μου και το ιερό ευαγγέλιο». Όσοι επιλέξουν τον πολιτικό όρκο ορκίζονται ως εξής: «Δηλώνω επικαλούμενος την τιμή και τη συνείδησή μου ότι θα διενεργήσω με πλήρη αμεροληψία και επιμέλεια και με κάθε μυστικότητα την πραγματογνωμοσύνη που μου ανατέθηκε, έχοντας μοναδικό σκοπό την εξακρίβωση της αλήθειας.»

2. Αν ο πραγματογνώμονας δεν ορκισθεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, η πραγματογνωμοσύνη είναι άκυρη.»

2. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 217 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«Ο μάρτυρας, πριν καταθέσει, καλείται να δηλώσει το όνομα και το επώνυμό του, τον τόπο της γέννησης και κατοικίας του, καθώς και την ηλικία του.»

3. Το άρθρο 218 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«1. Κάθε μάρτυρας οφείλει, πριν εξετασθεί στο ακροατήριο, να ορκιστεί δημόσια. Προς τούτο ερωτάται, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο.

2. Ο τύπος του χριστιανικού όρκου έχει ως εξής: «Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να πω όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε».

3. Αν ο μάρτυρας πιστεύει σε θρησκεία ή δόγμα που ορίζει άλλο τύπο όρκου, δίνει τον όρκο σύμφωνα με αυτόν τον τύπο.

4. Ο πολιτικός όρκος δίνεται ως διαβεβαίωση με τον εξής τύπο: «Δηλώνω επικαλούμενος την τιμή και τη συνείδησή μου ότι θα πω όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε».

5. Ο άγαλος μάρτυρας που γνωρίζει να γράφει ορκίζεται, γράφοντας και υπογράφοντας τον άνω όρκο. Αν δεν ξέρει να γράφει δηλώνει τον όρκο της προηγούμενης παραγράφου, με την βοήθεια διερμηνέα.

6. Οι κληρικοί κάθε θρησκευάτος ορκίζονται διαβεβαιώνοντας στην ιερωσύνη τους.»

4. Το άρθρο 236 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«Ο διερμηνέας πριν αναλάβει τα καθήκοντά του, οφείλει να ορκισθεί ενώπιον εκείνου που τον διόρισε. Προς τούτο ερωτάται εάν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο. Εάν επιλέξει το χριστιανικό τύπο όρκου, ορκίζεται στο ιερό ευαγγέλιο ενώπιον εκείνου που τον διόρισε, ότι θα μεταφράσει με ακρίβεια και πιστότητα όλα όσα θα ειπωθούν κατά τη συζήτηση ή, αν πρόκειται

για την περίπτωση του άρθρου 237, τα έγγραφα. Εάν επιλέξει τον πολιτικό όρκο δηλώνει επικαλούμενος την τιμή και τη συνείδησή του, ότι θα μεταφράσει με ακρίβεια και πιστότητα όλα όσα θα ειπωθούν κατά τη συζήτηση ή, αν πρόκειται για την περίπτωση του άρθρου 237, τα έγγραφα.»

5. Η παράγραφος 3 του άρθρου 398 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«3. Ο πρόεδρος του μικτού ορκωτού δικαστηρίου καλεί τους ενόρκους να επιλέξουν τον τύπο του όρκου, θρησκευτικό ή πολιτικό, που προτιμούν να δώσουν. Στους ενόρκους που επιλέγουν τον χριστιανικό όρκο διαβάζει τον ακόλουθο όρκο: «Ορκιστείτε και υποσχεθείτε ότι θα θεωρήσετε με προσοχή και θα εξετάσετε με ευσυνειδησία, στη διάρκεια της δικαστικής συζήτησης, την κατηγορία εναντίον του..., καθώς και την υπεράσπισή του, ότι δεν θα συνεννοηθείτε με κανέναν σχετικά με την απόφαση που θα εκδοθεί και ότι κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που σας επιβάλλονται δεν θα ενεργήσετε επηρεασμένοι από φιλία, έχθρα ή χάρη, ούτε για κάποια ιδιαίτερη ωφέλεια ή για άλλη παρόμοια αιτία, αλλά θα έχετε στο νου σας μόνο το Θεό, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια και ότι θα ψηφίσετε κατά συνείδηση και κατά την ελεύθερη πεποίθηση που θα σχηματίσετε από τη συζήτηση, προσφερόμενοι εντελώς πιστά και άδολα, για να έχετε βοηθό το Θεό και το ιερό Ευαγγέλιό του». Στους ενόρκους που επιλέγουν τον πολιτικό όρκο διαβάζει τον ακόλουθο όρκο: «Δηλώστε επικαλούμενοι την τιμή και τη συνείδησή σας, ότι υποσχεθείτε, ότι θα θεωρήσετε με προσοχή και θα εξετάσετε με ευσυνειδησία, στη διάρκεια της προκείμενης δικαστικής συζήτησης, την κατηγορία κατά του , καθώς και την υπεράσπισή του, ότι δεν θα συνεννοηθείτε με κανέναν σχετικά με την απόφαση που θα εκδοθεί και ότι κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που σας επιβάλλονται δεν θα ενεργήσετε επηρεασμένοι από φιλία, έχθρα ή χάρη, ούτε για κάποια ιδιαίτερη ωφέλεια ή για άλλη παρόμοια αιτία, αλλά θα έχετε στο νου σας μόνο τη δικαιοσύνη και την αλήθεια και ότι θα ψηφίσετε κατά συνείδηση και κατά την ελεύθερη πεποίθηση που θα σχηματίσετε από τη συζήτηση, προσφερόμενοι εντελώς πιστά και άδολα».

ΜΕΡΟΣ Γ' **ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΚΗ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 3900/2010**

Άρθρο 40 **Πρότυπη δίκη**

1. Η παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3900/2010 (Α'213) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε τακτικού διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων. Τα αιτήματα των διαδίκων συνοδεύονται, επί ποινή απαραδέκτου, από παράβολο τριακοσίων (300) ευρώ υπέρ του Δημοσίου. Το ύψος του ποσού του παραβόλου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η πράξη της Επιτροπής δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία. Μετά την επίλυση του ζητήματος, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο τακτικό διοικητικό δικαστήριο. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιόν του δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβαίνοντες.

Στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να

παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ίδιο ως άνω ζήτημα, και να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με το ζήτημα αυτό. Για την εν λόγω παρέμβαση δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη, η δε μη άσκησή της δεν δημιουργεί δικαίωμα ασκήσεως ανακοπής ή τριτανακοπής.»

2. Στο άρθρο 1 του ν. 3900/2010 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Μετά την επίλυση ζητήματος κατά τη διαδικασία των προηγούμενων παραγράφων, οι υποθέσεις των οποίων είχε ανασταλεί η εκδίκαση, που θέτουν μόνο αυτό το ζήτημα, εισάγονται υποχρεωτικά προς κρίση σε συμβούλιο κατά τα άρθρα 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989 και 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Το ίδιο ισχύει και για τις υποθέσεις στις οποίες τίθενται εκτός από το ως άνω ζήτημα και λόγοι, που είναι προφανώς απαράδεκτοι ή αβάσιμοι. Εάν, μετά ταύτα, κατόπιν αιτήσεως διαδίκου εισαχθούν στο ακροατήριο, και το δικαστήριο κρίνει σύμφωνα με τα κριθέντα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, τα δαπάνηματα που, κατά τις ως άνω διατάξεις, επιβάλλονται στον διάδικο αυτόν, διπλασιάζονται.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Π.Δ. 18/1989

Άρθρο 41 Συνοπτική έκθεση δικογράφου και ηλεκτρονική διεύθυνση

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 19 του π.δ. 18/1989 (Α'8) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αν το δικόγραφο υπογράφεται από δικηγόρο, αναγράφεται η ηλεκτρονική του διεύθυνση. Στο δικόγραφο περιέχεται και συνοπτική έκθεση των τιθέμενων νομικών ζητημάτων, η οποία δεν υπερβαίνει τις διακόσιες λέξεις. Ο Κανονισμός του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να καθορίζει το περιεχόμενο της έκθεσης. Η υποχρέωση αυτή δεν αφορά την αίτηση αναστολής. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στον διάδικο, ο οποίος δεν τήρησε την ως άνω υποχρέωση και ηττήθηκε, αυξημένη δικαστική δαπάνη κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 39 του παρόντος διατάγματος. Αν ο διάδικος νικήσει, το δικαστήριο μπορεί να μην επιδικάσει δικαστική δαπάνη υπέρ αυτού.»

Άρθρο 42 Ηλεκτρονική κατάθεση και επίδοση δικογράφου

1. Στο άρθρο 19 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Το ένδικο μέσο ή βοήθημα μπορεί να υποβάλεται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Το ένδικο μέσο ή βοήθημα που έχει υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την ως άνω έννοια, και περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.»

2. Στο άρθρο 21 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Οι προβλεπόμενες από τις ανωτέρω παραγράφους επιδόσεις του δικαστηρίου προς τους διαδίκους μπορεί να γίνονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον το δικόγραφο και η πράξη του Προέδρου περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Το δικόγραφο και η πράξη του Προέδρου που έχουν επιδοθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι επιδόθηκαν, εφόσον επιστραφεί στο δικαστήριο από τον παραλήπτη ηλεκτρονική απόδειξη, που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την ως άνω έννοια, και ισχύει ως έκθεση επίδοσης.»

3. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 34 του π.δ. 18/1989 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η κοινοποίηση μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του άρθρου 21.»

Άρθρο 43 Συνέπειες μη αποστολής φακέλου

Στο άρθρο 24 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Εάν αναβληθεί η εκδίκαση της υπόθεσης μία φορά λόγω μη αποστολής των στοιχείων του φακέλου από τη Διοίκηση, το Δικαστήριο μπορεί να προχωρήσει στην εκδίκασή της και κατά την εκτίμησή του να συναγάγει τεκμήριο ομολογίας για την πραγματική βάση των ισχυρισμών του αιτούντος.»

Άρθρο 44 Πληρεξουσιότητα

Στο άρθρο 27 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Γενικό πληρεξούσιο η ισχύς του οποίου έχει παύσει κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, σύμφωνα με το άρθρο 97 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δεν λαμβάνεται υπόψη για τη νομιμοποίηση του πληρεξουσίου, έστω και αν ίσχυε κατά το χρόνο ασκήσεως του ενδίκου μέσου.»

Άρθρο 45 Διαδικασία σε Συμβούλιο για την αποδοχή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων

Η παρ. 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του ν. 3900/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και έναν σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορεί να παραπέμπονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο με πράξη του Προέδρου του δικαστικού σχηματισμού.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις πλην των παραπεμπτικών αποφάσεων, ο εισηγητής ζητεί προηγουμένως εγγράφως ή προφορικά ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το προβλεπόμενο από το άρθρο 36 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

2. Μετά το άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 34Β ως εξής:

« Άρθρο 34Β Αποδοχή ενδίκων μέσων ή βοηθημάτων σε συμβούλιο

1. Μετά την τήρηση των διαδικασιών των άρθρων 20, 21 και 23, ο εισηγητής, εάν κρίνει ότι ένδικο μέσο ή βοήθημα, για το οποίο έχει προσκομιστεί συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο προς τον δικηγόρο που το υπογράφει, έχει ασκηθεί παραδεκτως και είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να προτείνει στον πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του προηγούμενου άρθρου. Εφόσον ο σχηματισμός συμφωνήσει, με

ομόφωνη απόφασή του το κάνει δεκτό, και επιδικάζει δικαστική δαπάνη για τη σύνταξη του δικογράφου. Η απόφαση ισχύει και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της από την έκδοση της κατά την επομένη παράγραφο διαπιστωτικής πράξης του Προέδρου, υπόκειται δε έκτοτε σε τριτανακοπή, αν είναι ακυρωτική.

2. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους. Οι διάδικοι μπορούν, με αίτησή τους, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου. Με πράξη του Προέδρου βεβαιώνεται η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής.

3. Αν και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο το ένδικο μέσο ή βοήθημα γίνει δεκτό, ο διάδικος που την προκάλεσε, καταδικάζεται να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο το πενταπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.»

Άρθρο 46 **Δικαστική δαπάνη**

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 39 του π.δ. 18/1989 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εάν ο ηττηθείς διάδικος συνέβαλε με τη δικονομική συμπεριφορά του στην καθυστέρηση εκδίκασης της υπόθεσης, το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλει δικαστική δαπάνη έως τριπλάσια της εκάστοτε οριζόμενης. Ειδικά ως προς το Δημόσιο και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου για την επιβολή της ανωτέρω δικαστικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη και η τήρηση των υποχρεώσεων των άρθρων 23 και 24.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ** **ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

Άρθρο 47 **Αρμοδιότητα**

1. Οι περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (Α' 97), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του ν. 3900/2010, αντικαθίστανται ως εξής:

«β. Των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο βαθμό στο μονομελές πρωτοδικείο. Εάν το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ανήκει στο πρώτο και τελευταίο βαθμό στο εφετείο.

γ. των χρηματικών διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 218 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 1 του άρθρου 42 του ν. 3900/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο. Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, αρμόδιο στο δεύτερο βαθμό καθίσταται το μονομελές εφετείο.»

Άρθρο 48 **Συνοπτική έκθεση δικογράφου και ηλεκτρονική** **διεύθυνση**

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 45 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«Αν το δικόγραφο υπογράφεται από δικηγόρο, αναγράφεται η ηλεκτρονική του διεύθυνση. Στο δικόγραφο περιέχεται και συνοπτική έκθεση των τίθεντων νομικών ζητημάτων, η οποία δεν υπερβαίνει τις 200 λέξεις. Το περιεχόμενο της έκθεσης μπορεί να καθορίζεται με απόφαση του Γενικού Επιτρόπου της Επικράτειας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, η οποία αναρτάται

σε πίνακες ανακοινώσεων ή στην ιστοσελίδα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Η υποχρέωση για σύνταξη συνοπτικής έκθεσης δεν αφορά την αίτηση αναστολής.»

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 45 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν το δικόγραφο υπογράφεται από δικηγόρο, αναγράφεται η ηλεκτρονική του διεύθυνση.»

3. Στο άρθρο 46 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Εάν ελλείπει η έκθεση της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 45, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει στον διάδικο, ο οποίος δεν τήρησε την ως άνω υποχρέωση και ηττήθηκε, αυξημένα στο τριπλάσιο δικαστικά έξοδα που υπολογίζονται με βάση την αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου και την παράστασή του στη συζήτηση, κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 275. Αν ο διάδικος νικήσει, μπορεί να μην επιδικάσει δικαστική δαπάνη υπέρ αυτού.»

Άρθρο 49 **Ηλεκτρονική κατάθεση, κοινοποίηση και θυροκόλληση** **δικογράφου**

1. Στο άρθρο 48 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Οι προβλεπόμενες από τις ανωτέρω παραγράφους επιδόσεις μπορούν να γίνονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον τα προς επίδοση έγγραφα φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Τα προς επίδοση έγγραφα που υποβλήθηκαν με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι επιδόθηκαν, εφόσον επιστραφεί στο δικαστήριο από τον παραλήπτη ηλεκτρονική απόδειξη, που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την ως άνω έννοια, και ισχύει ως έκθεση επίδοσης.»

2. Στο άρθρο 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Τα δικόγραφα μπορούν να υποβάλλονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Τα δικόγραφα που έχουν υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκαν, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την ως άνω έννοια, και περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.»

3. Στο άρθρο 195 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η κοινοποίηση μπορεί να γίνει και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 48.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 55 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η θυροκόλληση συνίσταται στην επικόλληση του επιδοτού εγγράφου εντός σφραγισμένου και αδιαφανούς φακέλου, επί του οποίου αναγράφονται μόνο τα στοιχεία της επιδίδουσας υπηρεσίας και του προς η κοινοποίηση προσώπου από μέρους του οργάνου της επίδοσης, με την παρουσία ενός μάρτυρα, στη θύρα της κατοικίας ή του χώρου εργασίας ή του υπηρεσιακού καταστήματος όπου κατοικεί ή εργάζεται, κατά περίπτωση, το πρόσωπο προς το οποίο έπρεπε να διενεργηθεί η παράδοση του εγγράφου.»

Άρθρο 50 **Δικαστικός συμβιβασμός**

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής:

«ε) επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός του ν. 4600/1966.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δικάσιμος, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις δ' και ε' της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 51 Διαδικασία σε Συμβούλιο

Το άρθρο 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με απόφασή του, μπορεί, εφόσον έχει διενεργήσει όσα αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος, η οποία εφαρμόζεται αναλόγως, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

2. Το ίδιο δικαστήριο μπορεί να δέχεται, εν όλω ή εν μέρει, ένδικα βοηθήματα ή μέσα, που είναι προδήλως βάσιμα.

3. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διοίκησης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, με πράξη του στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, η οποία δεν κοινοποιείται στους διαδίκους, ορίζει το τμήμα ή το δικαστή για την κατά τις προηγούμενες παραγράφους εκδίκαση της υπόθεσης. Για τις υποθέσεις για τις οποίες έχει προσδιορισθεί δικασμός, η ως άνω αρμοδιότητα ανήκει στον πρόεδρο του οικείου τμήματος ο οποίος, με την ίδια πράξη, διατάζει και τη διαγραφή τους από το πινάκιο.

4. Στην περίπτωση της παραγράφου 2 ο εισηγητής ζητεί εγγράφως ή προφορικά ή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο από τον υπογράφοντα δικηγόρο στη δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση ή στα λοιπά δηλωθέντα από αυτόν στοιχεία επικοινωνίας, την προσκόμιση στοιχείων νομιμοποίησης, καθώς και το προβλεπόμενο από το άρθρο 277 αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Αν αυτά δεν προσκομισθούν σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του εγγράφου ή την ειδοποίηση, το ένδικο βοηθήμα ή μέσο απορρίπτεται ως απαράδεκτο για το λόγο αυτόν.

5. Οι κατά τις παραγράφους 1 και 2 αποφάσεις λαμβάνονται μόνον ομοφώνως και μετά την αποστολή του φακέλου από τη διοίκηση. Άλλως, η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση στη τακτική διαδικασία. Οι διατάξεις για την παρέμβαση και την τριτανακοπή εφαρμόζονται και εν προκειμένω. Οι αποφάσεις είναι συνοπτικά διατυπωμένες και περιέχουν, κυρίως, την απάντηση επί των προβλλόμενων ισχυρισμών.

6. Η απορριπτική απόφαση κοινοποιείται στον διάδικο που άσκησε το ένδικο βοηθήμα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του, που κατατίθεται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο δεκαοκτώ (18) μηνών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας τριπλάσιο του κατά το άρθρο 277 οριζόμενου παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση με την τακτική διαδικασία.

7. Σε περίπτωση αποδοχής, κατά την παράγραφο 2, ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, οι ορισμοί της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν και για εκείνον κατά του οποίου εστρέφεται το ένδικο βοηθήμα ή μέσο, καθώς και για τον παρεμβαίνοντα ή τον έχοντα δικαίωμα παρεμβάσεως. Η Αρχή καταβάλλει το τριπλάσιο του προβλεπόμενου για τον ιδιώτη παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή, στην απόφαση σημειώνεται ότι η παραδοχή καθίσταται οριστική μετά την τήρηση της διαδικασίας της επόμενης παραγράφου.

8. Ο Πρόεδρος του οικείου Τμήματος ή ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου με πράξη του διαπιστώνει την άπρακτη πάροδο των προθεσμιών της παραγράφου 6. Από την ημερομηνία σύνταξης της πράξεως αυτής παράγεται το αποτέλεσμα της απόφασης. Αν διαπιστώσει πλημμέλεια στην κοινοποίηση, διατάσσει την ενέργεια νέας.

9. Στις υποθέσεις που εκδικάζονται σε συμβούλιο, δικαστική δαπάνη επιδικάζεται για τη σύνταξη του δικογράφου. Αν, μετά από αίτημα του διαδίκου, η υπόθεση εισαχθεί στην τακτική δια-

δικασία και το διατακτικό της αποφάσεως είναι, κατά τα ουσιώδη σημεία του, το ίδιο με αυτό της απόφασης σε συμβούλιο ο διάδικος που προκάλεσε τη νέα συζήτηση καταδικάζεται να καταβάλει στο νικήσαντα διάδικο ποσό ίσο με το πενταπλάσιο της εκάστοτε οριζόμενης δικαστικής δαπάνης. Για το καταβαλλόμενο κατά τις παραγράφους 6 και 7 ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 277. Το παράβολο των παραγράφων 6 και 7 καταπίπτει υπέρ του αντιδίκου.»

Άρθρο 52

1. Η παρ. 1 του άρθρου 189 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισηγητής συντάσσει και παραδίδει το σχέδιο της απόφασης σε ηλεκτρονική μορφή το οποίο περιλαμβάνει το ιστορικό, το σκεπτικό και το διατακτικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο. Το σχέδιο υπογράφεται, στις πολυμελείς συνθέσεις, από τον εισηγητή και τον πρόεδρο, ενώ στις μονομελείς από τον δικαστή που δίκασε την υπόθεση. Στο σχέδιο, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, τίθεται και η χρονολογία της διάσκεψης.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 189 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο δικαστής παραδίδει το πρωτότυπο της απόφασης σε ηλεκτρονική μορφή με το περιεχόμενο που προβλέπεται στο επόμενο άρθρο. Η απόφαση απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση.»

3. Ο τίτλος του άρθρου 191 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Υπογραφή του πρωτοτύπου».

4. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 194 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας διαγράφεται η φράση «μετέχουν σε αυτήν υποχρεωτικώς οι λοιποί δικαστές που είχαν μετέσχει στην αρχική συζήτηση, εφόσον εξακολουθούν να υπηρετούν στο ίδιο δικαστήριο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΔΙΚΑΙΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗΣ

Άρθρο 53

Δικαιούμενοι στην άσκηση αίτησης για δίκαιη ικανοποίηση

1. Οποιοσδήποτε από τους διαδίκους, εκτός από το Δημόσιο και τα δημόσια νομικά πρόσωπα τα οποία συνιστούν κυβερνητικούς οργανισμούς κατά την έννοια του άρθρου 34 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που έλαβαν μέρος σε διοικητική δίκη μπορεί να ζητήσει με αίτηση δίκαιη ικανοποίηση προβάλλοντας ότι η διαδικασία για την εκδίκαση της υπόθεσης καθυστέρησε αδικαιολόγητα και συγκεκριμένα ότι διήρκεσε πέραν του ευλόγου χρόνου που απαιτείται για τη διάγνωση των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που ανέκυψαν στη δίκη.

2. Η αίτηση στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 54

Αρμόδιο δικαστήριο

1. Η αρμοδιότητα προς εκδίκαση της αίτησης για δίκαιη ικανοποίηση, όταν αφορά καθυστέρηση εκδίκασης υπόθεσης ενώπιον:

(α) του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανατίθεται σε Σύμβουλο ή Πρόεδρο,

(β) των διοικητικών εφετειών, ανατίθεται σε Πρόεδρο Εφετών του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση,

(γ) των διοικητικών πρωτοδικείων, ανατίθεται σε Πρόεδρο Πρωτοδικών του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

2. Στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, οι Πρόεδροι των δικαστικών σχηματισμών του Συμβουλίου της Επικρατείας ορίζουν τις δικασίμους των αιτήσεων για δίκαιη ικανοποίηση, καθώς και τους

συμβούλους και παρέδρους που μετέχουν σε κάθε δικάσιμο. Την ίδια υποχρέωση έχει ο πρόεδρος της τριμελούς διεύθυνσης ή ο δικαστής που διευθύνει το διοικητικό εφετείο ή πρωτοδικείο.

Άρθρο 55 **Αίτηση**

1. Η αίτηση ασκείται ανά βαθμό δικαιοδοσίας και εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε μετά από δίκη για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειας αυτής. Ο αιτών δεν μπορεί να ζητήσει δίκαιη ικανοποίηση για υπέρβαση εύλογης διάρκειας της δίκης, η οποία έλαβε χώρα σε προηγούμενο βαθμό δικαιοδοσίας, με αφορμή την κατάθεση αίτησης για καθυστέρηση δίκης από ανώτερο δικαστήριο.

2. Η αίτηση, συνοδευόμενη από τα στοιχεία της παραγράφου 3 του άρθρου 56, κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση κατοικίας εκείνου που την ασκεί, χρονολογία, υπογραφή, καθώς και την ηλεκτρονική διεύθυνση ή τον αριθμό τηλεφώνου ή του τηλεομοιοτύπου (φαξ) του αιτούντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του. Η αίτηση κοινοποιείται με επιμέλεια του αιτούντος, με κάθε πρόσφορο μέσο στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Αν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της ως άνω απόφασης και η διογραφία έχει διαβιβαστεί σε άλλο δικαστήριο, το τελευταίο διαβιβάζει αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων στο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση.

3. Η αίτηση υπογράφεται από δικηγόρο, για τη νομιμοποίηση του οποίου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του π.δ. 18/1989 και του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

4. Για την άσκηση της αίτησης καταβάλλεται παράβολο, το οποίο ορίζεται σε διακόσια (200) ευρώ υπέρ του Δημοσίου. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών. Η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη εάν δεν καταβληθεί παράβολο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 56 **Διαδικασία**

1. Όταν η αίτηση κατατίθεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο πρόεδρος του σχηματισμού τμήματος, που εξέδωσε την απόφαση επί της δίκης, για την οποία ζητείται δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας αυτής, ορίζει, με πράξη του, σύμβουλο ή πάρεδρο για την εκδίκασή της. Με την πράξη αυτή, η οποία κοινοποιείται στον υπογράφοντα την αίτηση δικηγόρο και τον Υπουργό Οικονομικών, ορίζεται η ημέρα συζήτησης της αίτησης σε δημόσια συνεδρίαση, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν των πέντε (5) μηνών από την κατάθεση της αίτησης. Η διοίκηση υποχρεούται να διαβιβάσει την έκθεση με τις απόψεις της και τα σχετικά στοιχεία τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση της αίτησης. Η αίτηση εκδικάζεται ακόμα και σε περίπτωση μη διαβίβασης της έκθεσης των απόψεων και των στοιχείων από τη διοίκηση.

2. Όταν η αίτηση κατατίθεται ενώπιον διοικητικού εφετείου ή διοικητικού πρωτοδικείου, ο πρόεδρος της τριμελούς διεύθυνσης του δικαστηρίου ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση επί της δίκης για την οποία ζητείται δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της διάρκειας αυτής, ορίζει με πράξη του, Πρόεδρο Εφετών ή αντίστοιχα Πρόεδρο Πρωτοδικών για την εκδίκασή της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η προηγούμενη παράγραφος.

3. Ο αιτών μνημονεύει στην αίτησή του το δικαστήριο ενώπιον του οποίου προβάλλει ότι υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση, αναφέρει τις αναβολές που τυχόν δόθηκαν με πρωτοβουλία των διαδίκων ή του δικαστηρίου, περιγράφει συνοπτικά τα ανακύψαντα νομικά ή πραγματικά ζητήματα, λαμβάνει θέση επί της πολυπλοκότητας αυτών.

4. Το Ελληνικό Δημόσιο απαντά επί των προβαλλόμενων

λόγων περί υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης προσκομίζοντας όλα τα απαραίτητα στοιχεία σχετικά με τη δικονομική συμπεριφορά του αιτούντος κατά την εξέλιξη της δίκης, την πολυπλοκότητα της υπόθεσης και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κρίνει αναγκαίο για τη διάγνωση της υπόθεσης.

5. Η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση της αίτησης και κατά αυτής δεν ασκείται ένδικο μέσο.

Άρθρο 57 **Κριτήρια για τη διαπίστωση και την επιδίκαση δίκαιης ικανοποίησης**

1. Το δικαστήριο αποφαινεται για το αν συντρέχει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης συνεκτιμώντας, ιδίως, τα εξής: α) τη συμπεριφορά των διαδίκων κατά την εξέλιξη της δίκης για την οποία παραπονείται ότι η διάρκειά της υπερέβη την εύλογη διάρκεια, β) την πολυπλοκότητα των τίθεντων νομικών ζητημάτων, γ) τη στάση των αρμόδιων κρατικών αρχών, δ) το διακύβευμα της υπόθεσης για τον αιτούντα.

2. Όταν διαπιστώνεται ότι συντρέχει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης και επομένως υπάρχει παραβίαση του δικαιώματος σε ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, το δικαστήριο αποφαινεται για το αν πρέπει να καταβληθεί χρηματικό ποσό για τη δίκαιη ικανοποίηση και σε καταφατική περίπτωση ορίζει το ύψος αυτής, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την περίοδο που υπερέβη τον εύλογο χρόνο για την εκδίκαση της υπόθεσης κατά συνεκτίμηση των κριτηρίων της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και την ικανοποίηση του αιτούντος από άλλα μέτρα που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία για την αποκατάσταση της βλάβης του, μεταξύ των οποίων και την επιδίκαση υπέρ αυτού αυξημένης δικαστικής δαπάνης κατά τα οριζόμενα στις οικείες διατάξεις.

3. Αν γίνει αποδεκτή η αίτηση, επιβάλλονται στο Δημόσιο τα έξοδα του αιτούντος για τη σύνταξη της αίτησης και την παράσταση του πληρεξουσίου δικηγόρου, τα οποία δεν μπορεί να υπερβαίνουν το εκάστοτε οριζόμενο ποσό για την άσκηση και συζήτηση της παρέμβασης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, μπορεί να επιβληθεί δαπάνη υπέρ του Δημοσίου, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, ανερχόμενη έως και το πενταπλάσιο του ύψους του παραβόλου, εάν δε απορριφθεί ως προφανώς απαράδεκτη ή αβάσιμη, το ποσό της δαπάνης μπορεί να ανέλθει έως και το δεκαπλάσιο του ύψους του παραβόλου.

Άρθρο 58 **Εκτέλεση της απόφασης**

1. Η απόφαση με την οποία επιδικάζεται το χρηματικό ποσό της δίκαιης ικανοποίησης εκτελείται κατά τις οικείες, περί εντάλματος πληρωμής, διατάξεις εντός έξι (6) μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης στον Υπουργό Οικονομικών. Η είσπραξη του ποσού αυτού μπορεί να επιτευχθεί και με αναγκαστική εκτέλεση κατά του Δημοσίου η οποία γίνεται με κατάσχεση της ιδιωτικής περιουσίας αυτού. Αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του Δημοσίου επιτρέπεται μετά την παρέλευση των έξι (6) μηνών από την επίδοση της απόφασης στον Υπουργό Οικονομικών.

2. Για την κάλυψη της δαπάνης προς δίκαιη ικανοποίηση των διαδίκων, λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης, εγγράφεται κατ' έτος ειδική πίστωση στον Κρατικό Προϋπολογισμό, σε περίπτωση που δεν έχει εγγραφεί σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό ή η εγγεγραμμένη είναι ανεπαρκής ή έχει εξαντληθεί, τηρείται η, κατά τις οικείες διατάξεις, διαδικασία εγγραφής ή μεταφοράς πίστωσης.

Άρθρο 59 **Αίτηση επιτάχυνσης**

Στο π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 33Α με τίτλο «Αίτηση επιτάχυνσης» ως εξής:

«1. Με αίτηση οποιουδήποτε από τους διαδίκους προς το δικαστήριο, μπορεί να ζητηθεί η επιτάχυνση της εκδίκασης της

υπόθεσης, εάν η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.

2. Ο πρόεδρος του οικείου τμήματος ή ο αναπληρωτής του εξετάζει την αίτηση και ορίζει συντομότερη δικάσιμο, εκτιμώντας κυρίως τις προηγούμενες καθυστερήσεις στην εκδίκαση της υπόθεσης σε προηγούμενους βαθμούς ή στάδια της διαδικασίας, καθώς και τις ανάγκες και το φόρτο του δικαστηρίου.

3. Η αίτηση επιτάχυνσης μπορεί να ζητηθεί για ένδικα βοηθήματα ή μέσα τα οποία ασκούνται μετά τη 16η Σεπτεμβρίου 2012, η δε συντομότερη δικάσιμο ορίζεται υποχρεωτικά εντός εξαμήνου, εκτός αν ο διάδικος που αιτείται την επιτάχυνση συνέβαλε στην παράταση της εκκρεμοδικίας. Αναβολή της συζήτησης επιτρέπεται μόνο μία φορά για σπουδαίο λόγο σε δικάσιμο η οποία δεν μπορεί να απέχει πάνω από ένα τρίμηνο από την ορισθείσα με την πράξη επί της αίτησης επιτάχυνσης.

4. Για μια πενταετία, η οποία αρχίζει από τη 16η Σεπτεμβρίου 2012, ο προσδιορισμός των εισαγομένων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την κατάθεσή τους, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/3 των υποθέσεων κάθε δικασίμου. Τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση των αιτήσεων είναι τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, καθώς και ο επείγων χαρακτήρας των υποθέσεων.»

Άρθρο 60 **Αίτηση επιτάχυνσης**

1. Μετά το άρθρο 127 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προτίθεται άρθρο 127Α με τίτλο «αίτηση επιτάχυνσης - προτίμησης»:

«1. Με αίτηση οποιουδήποτε από τους διαδίκους προς το δικαστήριο, μπορεί να ζητηθεί η επιτάχυνση της εκδίκασης της υπόθεσης, εάν η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.

2. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διεύθυνσης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, εξετάζει την αίτηση και ορίζει συντομότερη δικάσιμο, εκτιμώντας κυρίως τις προηγούμενες καθυστερήσεις στην εκδίκαση της υπόθεσης σε προηγούμενους βαθμούς ή στάδια της διαδικασίας, καθώς και τις ανάγκες και το φόρτο του δικαστηρίου.

3. Η αίτηση επιτάχυνσης μπορεί να ζητηθεί για ένδικα βοηθήματα ή μέσα τα οποία ασκούνται μετά τη 16η Σεπτεμβρίου 2012, η δε συντομότερη δικάσιμο ορίζεται υποχρεωτικά εντός εξαμήνου, εκτός αν ο διάδικος που αιτείται την επιτάχυνση συνέβαλε στην παράταση της εκκρεμοδικίας. Αναβολή της συζήτησης επιτρέπεται μόνο μία φορά για σπουδαίο λόγο σε δικάσιμο, η οποία δεν μπορεί να απέχει πάνω από ένα τρίμηνο από την ορισθείσα με την πράξη επί της αίτησης επιτάχυνσης.

4. Για μια πενταετία, η οποία αρχίζει από τη 16η Σεπτεμβρίου 2012, ο προσδιορισμός των εισαγομένων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την κατάθεσή τους, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/3 των υποθέσεων κάθε δικασίμου. Τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση των αιτήσεων είναι τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, καθώς και ο επείγων χαρακτήρας των υποθέσεων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ**

Άρθρο 61

Τροποποίηση και συμπλήρωση της νομοθεσίας των συνταγματικά κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών

1. Η παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 3051/2002 (Α'220) αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Η λειτουργία κάθε ανεξάρτητης αρχής ρυθμίζεται από εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος εκδίδεται από την ίδια και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός ακολουθεί τις ρυθμίσεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Παρεκκλίσεις επιτρέπονται μόνο ως προς τη δημοσιότητα των

συνεδριάσεων, ανάλογα με τη φύση και αποστολή της κάθε αρχής.

Κατά τη διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων, οι συνεδριάσεις των ανεξάρτητων αρχών είναι μυστικές, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από άλλη διάταξη νόμου ή τον κανονισμό τους. Αν ο κανονισμός δεν προβλέπει δημόσια συνεδρίαση κατά τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων, ο έχων δικαιολογημένο ενδιαφέρον μπορεί, με γραπτή αίτησή του, να ζητήσει την έκδοση της απόφασης ύστερα από δημόσια συνεδρίαση, στην οποία παρίστανται, εκτός από τα ενδιαφερόμενα μέρη και τρίτοι. Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει, επί ποινή απαραδέκτου, τους λόγους που στηρίζουν το αίτημα. Η αρχή αποφαινεται επί του αιτήματος, πριν από την έναρξη της διαδικασίας για την οποία ζητείται η δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να απαιτείται η τήρηση οποιασδήποτε άλλης προϋπόθεσης ή πρόσκληση των ενδιαφερομένων να ακουστούν. Η απόφαση γνωστοποιείται προφορικά στον αιτούντα και στους ενδιαφερόμενους, εφόσον παρίστανται και καταχωρίζεται στο πρακτικό ή την απόφαση της αρχής.

Η δημόσια συνεδρίαση της αρχής αποκλείεται:

α. αν παραβλάπεται το συμφέρον απονομής της δικαιοσύνης, β. εφόσον συντρέχουν λόγοι προστασίας: αα) των συμφερόντων των ανηλίκων, ββ) του ιδιωτικού βίου, γγ) της εθνικής άμυνας και ασφάλειας, δδ) της δημόσιας τάξης, εε) του επιχειρηματικού απορρήτου και

γ. όταν, κατά την κρίση της αρχής, η δημόσια συνεδρίαση παρεμποδίζει ουσιαστικά τη διερεύνηση της υπόθεσης.

Εάν ο κανονισμός της αρχής προβλέπει δημόσια συνεδρίαση, η αρχή μπορεί, για τους ανωτέρω λόγους, να συνεδριάσει μυστικά. Αν κατά τη διάρκεια της δημόσιας συνεδρίασης παρακωλύεται η διαδικασία από την παρουσία τρίτων προσώπων ή διαπιστωθεί ότι συντρέχουν οι παραπάνω λόγοι, με απόφαση της αρχής που λαμβάνεται παραχρήμα και καταχωρίζεται στο πρακτικό ή την απόφαση, μπορεί να διακοπεί η δημόσια διαδικασία και να συνεχισθεί με την παρουσία μόνο των ενδιαφερομένων.

Αν πράξη ανεξάρτητης αρχής ακυρώθηκε με απόφαση δικαστηρίου για το λόγο ότι η πράξη δεν ελήφθη σε δημόσια συνεδρίαση, η αρχή επαναλαμβάνει τη διαδικασία σε δημόσια συνεδρίαση, σύμφωνα με τα όσα κρίθηκαν με την ακυρωτική απόφαση, εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν συντρέχουν, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρχής, λόγοι οι οποίοι αποκλείουν τη δημόσια συνεδρίαση.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 5 του άρθρου 3 του ν. 3051/2002 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Τα μέλη των ανεξάρτητων αρχών και οι αναπληρωτές τους, όπου προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, επιλέγονται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με το άρθρο 101Α του Συντάγματος, μετά από προηγούμενη εισήγηση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής. Η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής κοινοποιείται αμελλητί στον αρμόδιο κατά περίπτωση Υπουργό, ο οποίος οφείλει να εκδώσει την πράξη διορισμού εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση.

Η θητεία των μελών είναι εξαετής χωρίς δυνατότητα ανανέωσης.

Ο Πρόεδρος της ανεξάρτητης αρχής ενημερώνει εγγράφως τον Πρόεδρο της Βουλής για τη λήξη της θητείας των μελών τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της θητείας τους.

Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή έκπτωσης μέλους ανεξάρτητης αρχής διορίζεται νέο μέλος για το υπόλοιπο της θητείας. Στις μονοπρόσωπες αρχές το μέλος διορίζεται για πλήρη θητεία. Η παραίτηση θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή μετά την πάροδο τριών μηνών από την υποβολή της, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί η πράξη αποδοχής της παραίτησης.

Η θητεία των μελών των ανεξάρτητων αρχών παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι το διορισμό νέων. Ο χρόνος παράτασης της θητείας δεν μπορεί να υπερβεί σε κάθε περίπτωση τους έξι μήνες. Η ανεξάρτητη αρχή μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί όχι όμως πέρα από ένα εξάμηνο, εάν κάποια από τα μέλη της εκλείψουν ή αποχωρήσουν για οποιονδήποτε λόγο ή απολέσουν την ιδιότητα,

βάσει της οποίας ορίστηκαν, εφόσον τα λοιπά μέλη επαρκούν για το σχηματισμό απαρτίας.»

«5. Ο Πρόεδρος, ο Αναπληρωτής Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος κάθε ανεξάρτητης αρχής υπηρετούν με καθεστώς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Με την ειδική νομοθεσία που διέπει τη λειτουργία της οικείας αρχής μπορεί να προβλέπεται πλήρης και αποκλειστική απασχόληση και για άλλα μέλη της αρχής. Κατά τη διάρκεια της θητείας των μελών των ανεξάρτητων αρχών αναστέλλεται η άσκηση οποιουδήποτε δημοσίου λειτουργήματος, καθώς και η άσκηση καθηκόντων σε οποιαδήποτε θέση του Δημοσίου, σε Ν.Π.Δ.Δ. και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται ο διορισμός μελών του διδακτικού προσωπικού πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης στις ανεξάρτητες αρχές με καθεστώς μερικής απασχόλησης, χωρίς να αναστέλλεται ολικά ή μερικά η άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών τους καθηκόντων.»

3. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το επιστημονικό και λοιπό προσωπικό κάθε ανεξάρτητης αρχής προσλαμβάνεται στις θέσεις που προβλέπονται στον οργανισμό της και επιλέγεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 του ν. 3812/2009. Η προκήρυξη εκδίδεται από το ΑΣΕΠ μετά από εισήγηση της οικείας αρχής. Η επιλογή γίνεται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην προκήρυξη, τηρούνται δε οι αρχές της δημοσιότητας, της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας. Στην εξεταστική επιτροπή μετέχουν τουλάχιστον δύο μέλη της οικείας αρχής. Στις περιπτώσεις που προβλέπεται συνέντευξη, αυτή είναι δημόσια. Για την επιλογή του ειδικού επιστημονικού προσωπικού η συνέντευξη είναι υποχρεωτική. Παρέχεται η δυνατότητα να προβλέπεται στην προκήρυξη στάδιο γραπτής δοκιμασίας μετά από εισήγηση της οικείας αρχής προς το ΑΣΕΠ.»

«2. Το ειδικό επιστημονικό προσωπικό που εκτελεί την κύρια αποστολή της ανεξάρτητης αρχής προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή έμμισθης εντολής επιφυλασσόμενων των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 3094/2003 και υπόκειται στη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 3 του ν. 4024/2011. Το λοιπό προσωπικό κάθε ανεξάρτητης αρχής υπόκειται στις διατάξεις του ν. 4024/2011. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος νόμου η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού τους διέπεται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις:

Α. Του Κώδικα Καταστάσεως Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ν. 3528/2007, Α' 26) και του ν. 4024/2011, όπως εκάστοτε ισχύουν, ως προς το τακτικό προσωπικό, που εφαρμόζονται αναλόγως.

Β. Του Κώδικα Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. (π.δ. 410/1988, Α' 191) όπως εκάστοτε ισχύει, και του ν. 3801/2009 (Α' 163) ως προς το προσωπικό που απασχολείται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Γ. Του Κώδικα περί Δικηγόρων για τους δικηγόρους που προσλαμβάνονται με σύμβαση έμμισθης εντολής.

Δ. Των ειδικών νόμων και των κανονιστικών πράξεων που ισχύουν για κάθε αρχή.»

«3. Σε κάθε ανεξάρτητη αρχή συνιστώνται υπηρεσιακό συμβούλιο και πειθαρχικό συμβούλιο, τα οποία συγκροτούνται με απόφαση του Προέδρου της.

Στη σύνθεση του υπηρεσιακού συμβουλίου μετέχουν με διετή θητεία: α) Ένα μέλος της οικείας αρχής και ένα μέλος άλλης αρχής ή Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη, που ορίζονται με τους αναπληρωτές τους με κλήρωση. Η κλήρωση διεξάγεται σε δημόσια συνεδρίαση από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον Συνήγορο του Πολίτη, ανάλογα με την Αρχή που υπηρετεί ο υπάλληλος. Το ένα μέλος από τα ανωτέρω ορίζεται ως Πρόεδρος του συμβουλίου από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον Συνήγορο του Πολίτη. β) Ο Γενικός Διευθυντής ή ο υπηρεσιακός προϊστάμενος των διοικητικών υπηρεσιών της Αρχής που ορίζονται με τους αναπληρωτές τους και γ) δύο αρετοί εκπρόσωποι των υπαλλήλων και οι αναπληρωτές τους κατά τη σειρά εκλογής τους.

Στη σύνθεση του πειθαρχικού συμβουλίου μετέχουν με διετή θητεία: α) ο Αναπληρωτής Πρόεδρος της Αρχής ή ο αρχαιότερος Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη, β) δύο πάρεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οι οποίοι υποδεικνύονται από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Οι ανωτέρω ορίζονται με τους αναπληρωτές τους.

Συνιστάται δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο κοινό για όλες τις Αρχές, το οποίο εδρεύει στο ΑΣΕΠ, είναι επταμελές και συγκροτείται από: α) έναν Σύμβουλο της Επικρατείας, ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι υποδεικνύονται από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, β) δύο μέλη της Αρχής στην οποία υπηρετεί ο πειθαρχικά διωκόμενος υπάλληλος που ορίζονται, με τους αναπληρωτές τους, από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον Συνήγορο του Πολίτη και γ) τέσσερις διοικητικούς προϊσταμένους των άλλων Αρχών με τους αναπληρωτές τους που ορίζονται από τους Προέδρους των Αρχών και τον Συνήγορο του Πολίτη. Το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Η θητεία των μελών είναι διετής. Το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο υποστηρίζεται γραμματεϊκά από το ΑΣΕΠ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι ισχύουσες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα για τα υπηρεσιακά συμβούλια, τα πειθαρχικά συμβούλια και το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο.»

4. Με προεδρικό διάταγμα που προτείνεται από τον εποπτεύοντα Υπουργό μπορούν να υπαχθούν εν όλω ή εν μέρει στο καθεστώς του παρόντος νόμου και ανεξάρτητες αρχές η σύσταση των οποίων δεν προβλέπεται στο Σύνταγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62 Αίτηση προτίμησης από τον Υπουργό

Σε δίκες ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ο Υπουργός, ο οποίος εποπτεύει νομικό πρόσωπο που είναι διάδικο, μπορεί να υποβάλει αίτηση προτίμησης για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι επιβάλλουν την ταχεία εκδίκαση της υπόθεσης.

Άρθρο 63 Τροποποίηση του ν. 3886/2010

1. Η παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3886/2010 (Α'173) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αποφανθεί αιτιολογημένα, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής και, αν την κρίνει βάσιμη, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, τεκμαίρεται η απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί πάντως να δεχθεί εν όλω ή εν μέρει την προδικαστική προσφυγή και μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας, έως την προτεραιότητα της συζήτησης της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, στην περίπτωση δε αυτή καταργείται αντιστοίχως η δίκη επί της εν λόγω αίτησης κατά το μέρος για το οποίο έγινε αποδεκτή η προδικαστική προσφυγή του αιτούντος. Η αρχή δύναται επίσης να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία για την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής, η οποία πρέπει να περιέλθει στο δικαστήριο το αργότερο έξι (6) ημέρες πριν από την, αρχική ή μετ' αναβολή, δικάσιμο της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η καθυστερημένη περιέλευση του σχετικού εγγράφου δεν υποχρεώνει το δικαστήριο σε αναβολή.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3886/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, η άσκηση αυτής, καθώς και η προθεσμία και η άσκηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης, εκτός εάν με την προσωρινή διαταγή ο αρμόδιος δικαστής αποφανθεί διαφορετικά. Εφόσον ασκηθεί αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών ειδοποιεί σχετικά την αναθέτουσα αρχή με κάθε

πρόσφορο μέσο, όπως τα ηλεκτρονικά και η τηλεομοιοτυπία, μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την άσκηση της αιτήσεως. Εντός δέκα (10) ημερών από τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας, η αναθέτουσα αρχή οφείλει, εφόσον έχει ειδοποιηθεί κατά τα ανωτέρω, να αποστείλει στο δικαστήριο με κάθε πρόσφορο μέσο το διοικητικό φάκελο και τις απόψεις της. Σε περίπτωση μη αποστολής φακέλου από την αναθέτουσα, το δικαστήριο μπορεί να συνάγει τεκμήριο ομολογίας της αναθέτουσας αρχής για την πραγματική βάση των ισχυρισμών του αιτούντος. Το ίδιο τεκμήριο μπορεί να θεωρηθεί ότι συντρέχει, όταν έχουν αποσταλεί ορισμένα στοιχεία από την αναθέτουσα αρχή, όμως το δικαστήριο κρίνει ότι είναι ελλιπή και δεν επαρκούν για την πιθανολόγηση του βασίμου των προβαλλόμενων αιτιάσεων. Κατά τα λοιπά, η άσκηση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων δεν κωλύει την πρόοδο της διαγωνιστικής διαδικασίας, εκτός αν ορίζεται άλλως με την προσωρινή διαταγή που εκδίδεται κατά την παράγραφο 4.»

3. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 3886/2010 (Α' 173) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το διατακτικό των αποφάσεων αυτών, υπογραφόμενο από τον Πρόεδρο, τα μέλη και τον Γραμματέα, εκδίδεται υποχρεωτικά σε προθεσμία επτά (7) ημερών από την εκδίκαση της αίτησης ή, αν έχει χορηγηθεί προθεσμία στους διαδίκους για τη νομιμοποίησή τους ή για την υποβολή υπομνήματος, από τη λήξη της προθεσμίας αυτής. Η προθεσμία προς τους διαδίκους δεν μπορεί, πάντως, να υπερβαίνει τις τρεις (3) ημέρες από την εκδίκαση.»

Άρθρο 64

Διαφορές που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του ν. 3894/2010

Το άρθρο 23 του ν. 3894/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αιτήσεις ακυρώσεως κατά πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου, εκδικάζονται από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο αιτήσεις ακυρώσεως επιτρέπεται να εισάγονται στο αρμόδιο Τμήμα με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, με την οποία ορίζεται προθεσμία για την εκδίκαση της αιτήσεως και τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης του Τμήματος. Αίτηση ακυρώσεως που έχει εισαχθεί σε Τμήμα κατά το προηγούμενο εδάφιο, μπορεί να εισαχθεί εκ νέου στην Ολομέλεια με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου εφόσον συντρέχει λόγος.

3. Διοικητικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου, θεωρούνται συναφείς. Εφόσον με το ίδιο δικόγραφο προσβάλλονται και άλλες, πέρα των ανωτέρω, πράξεις, οι διατάξεις περί συναφείας εφαρμόζονται για τις λοιπές αυτές πράξεις.

4. Αίτηση ακυρώσεως, με την οποία προσβάλλονται πράξεις υπαγόμενες στην αρμοδιότητα περισσότερων Τμημάτων, μπορεί να εισαχθεί κατά την παράγραφο 2 σε οποιοδήποτε από τα Τμήματα αυτά στο σύνολό της. Αιτήσεις ακυρώσεως που στρέφονται κατά συναφών, κατά την έννοια της παραγράφου 3, πράξεων μπορούν να εισαχθούν στο ίδιο Τμήμα.

5. Με πράξη του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Τμήματος, στο οποίο έχει παραπεμφθεί η υπόθεση κατά την παράγραφο 2, τάσσεται στη Διοίκηση προθεσμία, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα (10) ημέρες, για την αποστολή του φακέλου και την έκθεση των απόψεών της. Η μη τήρηση της προθεσμίας αυτής γνωστοποιείται από τον Πρόεδρο του δικαστηρίου ή του οικείου Τμήματος στον αρμόδιο Υπουργό.

6. Διαφορές που αναφύονται κατά τη διαδικασία που προηγείται της σύναψης συμβάσεων στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, εκδικάζονται σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους, κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του ν. 3886/2010 (Α' 173).»

Άρθρο 65

Αποδοχή αποφάσεων από τη διάδικο αρχή

Με απόφαση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του

Κράτους που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειάς του και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος μη εισαγωγής στο ακροατήριο των υποθέσεων επί των οποίων έχουν εκδοθεί αποφάσεις σε συμβούλιο κατά τη διαδικασία των άρθρων 34Α και Β του π.δ. 18/1989 και του άρθρου 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας από τη διάδικο Αρχή, εφόσον η νομική της υπηρεσία διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Άρθρο 66

Πράξεις επιβολής διοικητικών κυρώσεων

1. Οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, εκδικάζονται ως διαφορές ουσίας από τα κατά τόπον αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία. Ως προς την προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά των πράξεων αυτών, την προσωρινή δικαστική προστασία, την άσκηση ένδικων μέσων και κάθε θέμα που αφορά τη διαδικασία άσκησης και εκδίκασης της προσφυγής και έκδοσης της σχετικής απόφασης του δικαστηρίου εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν έχει εφαρμογή: α) στις κυρώσεις πειθαρχικού χαρακτήρα, όπως είναι, ιδίως, εκείνες που επιβάλλονται στο προσωπικό των δικαστηρίων, εισαγγελιών και έμμεσων υποθηκοφυλακείων και κτηματολογικών γραφείων, στους υπαλλήλους της Βουλής, στο κάθε κατηγορίας προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, στα μονοπρόσωπα όργανα και στα μέλη συλλογικών οργάνων διοίκησης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, στους θρησκευτικούς λειτουργούς της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και των λοιπών γνωστών θρησκειών και δογμάτων, καθώς και σε μέλη επαγγελματικών ενώσεων με χαρακτήρα νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όπως οι ιατρικοί, οδοντιατρικοί και φαρμακευτικοί σύλλογοι, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος και η ένωση Ελλήνων Χημικών, β) στις διαφορές των περιπτώσεων η' και ι' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), γ) στις διαφορές που προκύπτουν από πράξεις επιβολής κυρώσεων, τις οποίες εκδίδουν η Τράπεζα της Ελλάδος, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

Άρθρο 67

Τροποποίηση του ν. 3068/2002

1. Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3068/2002 (Α' 274), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 49 του ν. 3900/2010, αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Αρμόδιο κατά τόπον για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου είναι το διοικητικό πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η διοικητική αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη. Κατ' εξαίρεση, αν πρόκειται για διαφορές που αφορούν είτε απόρριψη αιτήματος χορήγησης ή ανανέωσης ή ανάκλησης ισχύοντος τίτλου διαμονής και εργασίας, είτε απόφαση επιστροφής που ενσωματώνεται σε πράξη απόρριψης του αιτήματος χορήγησης ή ανανέωσης τίτλου διαμονής, καθώς και σε απόφαση ανάκλησης ισχύοντος τίτλου διαμονής, αρμόδιο είναι το διοικητικό πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η αρμόδια υπηρεσία της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στην οποία τηρείται ο διοικητικός φάκελος του αλλοδαπού, δηλαδή το ανά Νομό Τμήμα Αλλοδαπών και Μετανάστευσης. Κατά τα λοιπά, για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977 (Α' 268).

Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.»

ΜΕΡΟΣ Δ'
ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Άρθρο 68

1. Η παρ. 1 του άρθρου 30 του π.δ. 774/1980 (Α' 189) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατά καταλογιστικών πράξεων των Υπουργών, Κλιμακίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μονοπρόσωπων ή συλλογικών διοικητικών οργάνων, διοικητικών αρχών, Οικονομικών Επιθεωρητών ή άλλου φορέα επί διαχείρισης υλικού, αξιών ή χρηματικού του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους, επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση από όποιον έχει έννομο συμφέρον μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση έφεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 30 του π.δ. 774/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την άσκηση της έφεσης κατά των ανωτέρω πράξεων για το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους και για τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο είναι εξήντα ημέρες και αρχίζει από την περιέλευση της προσβαλλόμενης πράξης σε αυτούς.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 53 του π.δ. 774/1980, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η κατά τις διατάξεις του α.ν. 599/1968 (Α' 258) πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, η οποία αρχίζει για τον Υπουργό Οικονομικών και τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την περιέλευση σε αυτούς της προσβαλλόμενης πράξης και για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση έφεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα ημέρες. Επί των εφέσεων αυτών, καθώς και επί των ένδικων μέσων που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που εκδίδονται επί των εφέσεων, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του παρόντος. Όταν ασκηθεί έφεση εξαντλείται η δικαιοδοσία των κατά το άρθρο 1 του α.ν. 599/1968 οργάνων.»

4. Η παρ. 3 του άρθρου 53 του π.δ. 774/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατά των πράξεων της Επιτροπής της παρ. 1 του άρθρου 4 του α.ν. 599/1968 επιτρέπεται η άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών είτε από τον Υπουργό Οικονομικών είτε από όποιον έχει έννομο συμφέρον. Η προθεσμία αρχίζει για τον Υπουργό Οικονομικών από την περιέλευση σε αυτόν της προσβαλλόμενης πράξης και για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση έφεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα ημέρες.»

5. Το άρθρο 54 του π.δ. 774/1980, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Οι αποφάσεις της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων που εκδίδονται επί ενστάσεων, κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3163/1955, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 183/1973, υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, η οποία ασκείται από τον Διοικητή του Ιδρύματος Κοι-

νωνικών Ασφαλίσεων, τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο ή όποιον έχει έννομο συμφέρον. Η προθεσμία αρχίζει για τον Διοικητή του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την περιέλευση σε αυτούς της προσβαλλόμενης απόφασης και για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επί των εφέσεων αυτών, καθώς και επί των ένδικων μέσων που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που εκδίδονται επί των εφέσεων, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του παρόντος.»

6. Η παρ. 3 του άρθρου 58 του π.δ. 774/1980, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Η προθεσμία για την άσκηση της αίτησης αναίρεσης είναι εξήντα ημερών και αρχίζει για το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους και τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, από την περιέλευση της απόφασης στην υπηρεσία τους και για τον ιδιώτη διάδικο από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση αίτησης αναίρεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα ημέρες.»

7. Η παρ. 1 του άρθρου 114 του π.δ. 1225/1981 (Α' 304) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αίτηση αναίρεσης ασκείται μέσα στην προβλεπόμενη από την παρ. 3 του άρθρου 58 του π.δ. 774/1980 προθεσμία.»

8. Η παρ. 1 του άρθρου 2 του α.ν. 599/1968 (Α' 258), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, η οποία αρχίζει για τον Υπουργό Οικονομικών και τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την περιέλευση σε αυτούς της προσβαλλόμενης πράξης και για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση έφεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα ημέρες. Επί των εφέσεων αυτών, καθώς και επί των ένδικων μέσων που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που εκδίδονται επί των εφέσεων, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του οργανισμού του. Όταν ασκηθεί έφεση εξαντλείται η δικαιοδοσία των κατά το άρθρο 1 του α.ν. 599/1968 οργάνων.»

9. Η παρ. 1 του άρθρου 63 του π.δ. 774/1980 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Κατά πράξεων ή παραλείψεων του Υπουργού Οικονομικών κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του για εκτέλεση των πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού σύνταξης σε βάρος του Δημοσίου ή της πληρωμής των συντάξεων εν γένει, συμπεριλαμβανομένων και όσων αφορούν καταλογισμό αχρεωστήτως ληφθείσας σύνταξης μπορεί να ασκηθεί ένσταση εντός εξήντα (60) ημερών από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση της ένστασης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες.

Σε περίπτωση παράλειψης η ως άνω προθεσμία αρχίζει μετά την πάροδο διμήνου από την ημέρα κατά την οποία δημιουργήθηκε η υποχρέωση προς έκδοση της παραλειφθείσας πράξης. Η ένσταση κρίνεται από το κατ' άρθρο 7 παρ. 5 του π.δ. 774/1980 αρμοδίου κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφαρμοζομένων περαιτέρω των άρθρων 28-31, 47, 49-52 και 56-62 αυτού.»

Άρθρο 69

Μετά το άρθρο 108 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται άρθρο

108Α, ως εξής:

«Άρθρο 108Α

Πρότυπη δίκη – προδικαστικό ερώτημα

1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε Τμήματος, μπορεί, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου της Επικράτειας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, να εισαχθεί για εκδίκαση ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου με πράξη τριμελούς Επιτροπής, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, όταν η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Τμήματος στο οποίο προεδρεύει, και τον Πρόεδρο του Τμήματος στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων. Η πράξη αυτή που δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών, συνεπάγεται την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία. Στη δίκη δικαιούται να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ζήτημα αυτό. Μετά την επίλυσή του, η Ολομέλεια μπορεί να παραπέμψει το ένδικο βοήθημα ή μέσο στο αρμόδιο Τμήμα, για περαιτέρω εξέταση. Η απόφαση της Ολομέλειας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιον της δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες.

2. Όταν Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιλαμβάνεται υπόθεσης στην οποία ανακύπτει ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων ή κρίνει ότι διάταξη τυπικού νόμου αντίκειται σε διάταξη υπέρτερης τυπικής ισχύος, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στην Ολομέλεια. Το δεύτερο και τέταρτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση αυτή. Η απόφαση της Ολομέλειας είναι υποχρεωτική για το Τμήμα που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους ενώπιόν της παρεμβάντες.

3. Εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις οποίες τίθεται νομικό ζήτημα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επιτρέπεται να εισάγονται ενώπιον δικαστικού σχηματισμού, ο οποίος απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του Τμήματος αυτού, τον αρχαιότερο Σύμβουλο και έναν Σύμβουλο αυτού ως εισηγητή. Ο δικαστικός αυτός σχηματισμός αποφαινεται επί αυτών με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους, οι οποίοι μπορούν, με αίτησή τους, που κατατίθεται στη γραμματεία του Δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, συμπληρώνοντας τις τυπικές ελλείψεις του δικογράφου της έφεσης και καταβάλλοντας επιπλέον παράβολο, εφόσον έχουν τέτοια υποχρέωση, τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση στο Τμήμα. Εάν και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο η έφεση απορριφθεί, ο διάδικος που την προκάλεσε μπορεί, κατ'εκτίμηση του Δικαστηρίου, να καταδικασθεί να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο έως το τριπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.»

Άρθρο 70

1. Μετά το άρθρο 110 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται άρθρο 110Α, ως εξής:

«Άρθρο 110Α

Γνωμοδότηση Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

1. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την άσκηση αίτησης αναίρεσης ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου από το Δημόσιο, το αναίρεσιον, με επιμέλεια του υπογράφοντος το αναίρετήριο δικαστι-

κού πληρεξουσίου ή αρμόδιου διευθυντή του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αποστέλλει στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους αντίγραφο του αναίρετηρίου, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης και των παρεμπιπτούσων δικών, καθώς και των υπομνημάτων των διαδίκων.

2. Το κατά την παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 3900/2010 (Α' 213) αρμόδιο όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μέσα σε τρεις μήνες από την άσκηση της αίτησης αναίρεσης, εκφράζει τη γνώμη του για το παραδεκτό και το βάσιμο τουλάχιστον ενός από τους λόγους της, λαμβάνοντας υπόψη και τη νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αν μέσα στην προθεσμία αυτή το αναίρεσιον δεν καταθέσει στη γραμματεία του δικαστηρίου κυρωμένο αντίγραφο θετικής γνώμης ή καταθέσει κυρωμένο αντίγραφο αρνητικής γνώμης, η αίτηση αναίρεσης θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε και τίθεται στο αρχείο με πράξη του Προέδρου. Η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση μόνον ως προς τους λόγους του αναίρετηρίου, καθώς και τους πρόσθετους λόγους, για τους οποίους υπάρχει ήδη θετική γνώμη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.»

Άρθρο 71

Μετά το άρθρο 117 του π.δ. 1225/1981, προστίθεται άρθρο 117Α ως εξής:

«Άρθρο 117Α

Προδώς απαράδεκτα ή αβάσιμα ένδικα μέσα

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και απαρτίζεται από τον ίδιο ή το νόμιμο αναπληρωτή του, έναν Αντιπρόεδρο και έναν Σύμβουλο, ως εισηγητή, μπορεί με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο να απορρίπτει αιτήσεις αναίρεσης που είναι προδώς απαράδεκτες ή αβάσιμες ή όταν με αυτές προβάλλονται λόγοι που κατά πάγια νομολογία της Ολομέλειας του Δικαστηρίου είναι αβάσιμοι. Με την απόφαση αυτή απορρίπτεται και η εκκρεμής αίτηση αναστολής.

2. Η απόφαση κοινοποιείται σε αυτόν που άσκησε την αίτηση αναίρεσης. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του που κατατίθεται στη γραμματεία του Δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, συμπληρώνοντας τις τυπικές ελλείψεις της αίτησής του και καταβάλλοντας επιπλέον παράβολο, εφόσον υπέχει τέτοια υποχρέωση, τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο Πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση στην Ολομέλεια.

3. Εάν και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο η αίτηση αναίρεσης απορριφθεί, ο διάδικος που την προκάλεσε μπορεί, κατ'εκτίμηση του Δικαστηρίου, να καταδικασθεί να καταβάλει στον νικήσαντα διάδικο έως το τριπλάσιο της δικαστικής δαπάνης.

4. Στο δικαστικό σχηματισμό της παραγράφου 1 δεν επιτρέπεται να μετέχουν τα μέλη της Ολομέλειας, που μετείχαν στη σύνθεση του Τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη με την αίτηση αναίρεσης απόφαση.»

Άρθρο 72

Μετά το άρθρο 63 του π.δ. 774/1980 προστίθεται άρθρο 63Α ως εξής:

«Άρθρο 63Α

Πρότυπη Διαδικασία επί ενστάσεων

1. Ένσταση ασκηθείσα, κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου ενώπιον του αρμόδιου Κλιμακίου, μπορεί, ύστερα από αίτημα ενός των ενδιαφερόμενων μερών ή του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, να εισαχθεί για εξέταση στη Διοικητική Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με

πράξη τριμελούς Επιτροπής, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του Κλιμακίου στο οποίο εκκρεμεί η ένσταση, όταν με αυτή τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων. Η πράξη αυτή, που δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών, συνεπάγεται την αναστολή εξέτασης των εκκρεμών, ενώπιον του Κλιμακίου, υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Στη διαδικασία δικαιούται να διατυπώσει απόψεις κάθε ενδιαφερόμενος που έχει ήδη ασκήσει ένσταση ενώπιον του Κλιμακίου, με την οποία τίθεται το ίδιο ζήτημα. Μετά την επίλυση του ζητήματος, η Ολομέλεια παραπέμπει την ένσταση στο αρμόδιο Κλιμάκιο για περαιτέρω εξέταση. Η κρίση της Ολομέλειας δεσμεύει το Κλιμάκιο και τα μέρη που συμμετείχαν στη διαδικασία ενώπιόν της.

2. Το Κλιμάκιο, όταν επιλαμβάνεται ένστασης, με την οποία τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων ή κρίνει, κατά την εξέταση ένστασης, ότι διάταξη τυπικού νόμου είναι αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί με πράξη του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στη Διοικητική Ολομέλεια. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση αυτή. Η κρίση της Ολομέλειας είναι υποχρεωτική για το Κλιμάκιο που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τα μέρη που συμμετείχαν στη διαδικασία ενώπιόν της. Μετά την επίλυση του ζητήματος η Ολομέλεια παραπέμπει την ένσταση στο αρμόδιο Κλιμάκιο, εφόσον καταλείπεται έδαφος για περαιτέρω εξέταση.

3. Σε υποθέσεις στις οποίες τίθεται νομικό ζήτημα για το οποίο έχει ήδη αποφανθεί η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, το Κλιμάκιο μπορεί να αποφαινεται επί της ενστάσεως με συνοπτικά αιτιολογημένη πράξη. Ύστερα από πράξη του Προέδρου του, επιτρέπεται η ενιαία εξέταση με την ίδια πράξη περισσότερων ενστάσεων, εφόσον τίθενται όμοια ζητήματα με αυτές.»

Άρθρο 73

1. Το άρθρο 13 παρ.1 του π.δ. 1225/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την ασφαλέστερη διάγνωση ή την ταχύτερη εκδίκαση, το δικαστήριο, ύστερα από πράξη του Προέδρου του, μπορεί να διατάσσει τη συνεκδίκαση περισσότερων ένδικων βοηθημάτων ή μέσων ή αιτήσεων καταλογισμού, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της ομοδικίας ή τίθενται όμοια ζητήματα.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 16 του π.δ. 1225/1981, που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 57 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το δικόγραφο των ένδικων βοηθημάτων και μέσων, που ασκούνται από ιδιώτη, υπογράφονται από δικηγόρο. Ένδικο μέσο ή βοήθημα που υπογράφεται μόνο από τον ασκούντα αυτόν θεωρείται ότι έχει ασκηθεί νομίμως, εφόσον παρίσταται δικηγόρος κατά τη συζήτησή τους ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

3. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 39 του π.δ. 1225/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«Εάν δεν βρίσκεται κανένας από τους προαναφερόμενους στο κατάστημα ή το γραφείο ή το εργαστήριο, ο επιδίδων επικολλά τούτο στη θύρα του καταστήματος ή του γραφείου ή του εργαστηρίου, με την παρουσία ενός μάρτυρος και γίνεται μνεία της πράξης θυροκόλλησης στη σχετική έκθεση επίδοσης.»

Άρθρο 74

1. Στο άρθρο 30 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η σύνταξη της έκθεσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα.»

2. Μετά την παρ. 2 του άρθρου 52 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται παράγραφος 2α, ως εξής:

«2α. Το ένδικο μέσο της έφεσης μπορεί να ασκείται και με ηλε-

κτρονικά μέσα, εφόσον φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Η έφεση που έχει ασκηθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή με την ανωτέρω έννοια και περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.»

3. Στην παρ. 4 του άρθρου 52 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στη γραμματεία τηρείται και ηλεκτρονικό αρχείο εφέσεων.»

4. Το κείμενο του άρθρου 59 του π.δ. 1225/1981 αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Η επίδοση μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον το δικόγραφο φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του π.δ. 150/2001 (Α' 125). Το δικόγραφο που έχει επιδοθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι επιδόθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη που φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή με την ανωτέρω έννοια και ισχύει ως έκθεση επίδοσης.»

Άρθρο 75

Μετά το άρθρο 121 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται άρθρο 121Α ως εξής:

«Άρθρο 121Α

Αίτηση Επανάληψης της διαδικασίας

1. Απόφαση Τμημάτων ή Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος, που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε, ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του σχηματισμού που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διετέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η ισχύουσα για τον οικείο δικαστικό σχηματισμό διαδικασία. Αν κατά τη διάρκεια της ανωτέρω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για το διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας.»

Άρθρο 76

1. Μετά την παρ. 2 του άρθρου 7 του π.δ. 774/1980 προστίθενται οι παράγραφοι 2α και 2β ως ακολούθως:

«2α. Με απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να καθορίζεται ελάσσων και μείζων Ολομέλεια αυτού και οι αρμοδιότητες αυτών. Η ελάσσων Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου συγκροτείται από τον Πρόεδρο και το ένα τρίτο των μελών του και τον γραμματέα. Η μείζων Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου συγκροτείται από το σύνολο των μελών του και τον γραμματέα. Ο αριθμός των μελών της ελάσσονος και της μείζονος Ολομέλειας πρέπει να είναι περιττός. Στην ελάσσονα και τη μείζονα Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιτρέπεται να προβλέπεται και η συμμετοχή δύο Παρέδρων με συμβουλευτική γνώμη.

2β. Η ελάσσων Ολομέλεια μπορεί να παραπέμψει υπόθεση στη μείζονα Ολομέλεια. Ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να παραπέμψει υπόθεση απευθείας στη μείζονα Ολομέλεια λόγω μείζονος σπουδαιότητας.»

Άρθρο 77

1. Μετά το έβδομο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Η πράξη που εκδίδεται κοινοποιείται με τηλεομοιοτυπία στον αρμόδιο φορέα, ο οποίος υποχρεούται αμελλητί να την κοινοποιήσει με τηλεομοιοτυπία σε όλους τους συμμετέχοντες στην ελεγχόμενη διαγωνιστική διαδικασία ανάδειξης αναδόχου. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή άλλα αρμόδια όργανα που ενεργούν κατά παράβαση της υποχρέωσης που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο διώκονται για παράβαση καθήκοντος κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα αυτεπαγγέλτως και παραπέμπονται υποχρεωτικά στην αρμόδια πειθαρχική δικαιοδοσία.»

2. Όπου στο κείμενο του άρθρου 21 του π.δ. 774/1980 αναφέρεται η λέξη «Τμήμα» αντικαθίσταται με τη λέξη «Κλιμάκιο», όπως αυτή προσδιορίζεται από το ανωτέρω π.δ. 774/1980.

3. Μετά την παρ. 2 του άρθρου 21 του π.δ. 774/1980 προστίθεται παράγραφος 2α ως εξής:

«2α. Κατά την επανυποβολή του εντάλματος για θεώρηση συνοδεύεται υποχρεωτικά από αποδεικτικό κοινοποίησης στο φερόμενο ως δικαιούχο της εντελλόμενης δαπάνης της πράξης επιστροφής του αρμόδιου Επιτρόπου από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία του διατάκτη. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή άλλα αρμόδια όργανα που ενεργούν κατά παράβαση της υποχρέωσης που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο διώκονται για παράβαση καθήκοντος κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα αυτεπαγγέλτως και παραπέμπονται υποχρεωτικά στην αρμόδια πειθαρχική δικαιοδοσία.»

4. Στο άρθρο 21 του π.δ. 774/1980 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Αιτήσεις ανάκλησης των Πράξεων ή Πρακτικών των Κλιμακίων σε περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα ή το νόμο υποβάλλονται στη γραμματεία του αρμόδιου Τμήματος από αυτόν που έχει έννομο συμφέρον μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της Πράξης ή του Πρακτικού του Κλιμακίου στον οικείο φορέα. Τις αιτήσεις ανάκλησης εξετάζει το αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αποφαινόμενο σε συμβούλιο. Δεύτερη αίτηση ανάκλησης κατά της ίδιας πράξης δεν επιτρέπεται.»

Άρθρο 78

Η παρ. 2 του άρθρου 15 του π.δ. 774/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Από το Ελεγκτικό Συνέδριο διενεργείται υποχρεωτικά κατασταλτικός έλεγχος όλων των λογαριασμών ή των απολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, καθώς και του εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού λογαριασμού με την ονομασία «Ειδικός Λογαριασμός Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων» του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 992/1979. Σε κατασταλτικό έλεγχο υπόκειται και κάθε φορέας που έλαβε καθ' οιονδήποτε τρόπο χρηματοδότηση ή επιχορήγηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.»

Άρθρο 79

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 22 του π.δ. 774/1980, όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ. 9 του άρθρου 9 του ν. 1160/1981 (Α' 147), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων, των απολογισμών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και των ειδικών λογαριασμών που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 15 του π.δ. 774/1980, ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος από τον Επίτροπο της Υπηρεσίας Επιτρόπου της Κεντρικής Υπηρεσίας ή των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγονται έως την

ημερομηνία αυτή. Αμφισβητήσεις που ανακύπτουν από τον ως άνω καθορισμό των αρμοδιοτήτων, επιλύονται κάθε φορά με απόφαση της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Κατά την άσκηση του ελέγχου αυτού, στον αρμόδιο Επίτροπο της Υπηρεσίας Επιτρόπου της Κεντρικής Υπηρεσίας περιέρχονται όλες οι αρμοδιότητες του αρμόδιου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και στον αρμόδιο Επίτροπο της Υπηρεσίας Επιτρόπου των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου περιέρχονται όλες οι αρμοδιότητες των Υπηρεσιών της Κεντρικής Υπηρεσίας, καθώς και του αρμόδιου Κλιμακίου. Κατά των πράξεων που εκδίδονται από τους ανωτέρω Επιτρόπους ασκούνται όλα τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από το παρόν κατά των πράξεων του Κλιμακίου.»

Άρθρο 80

Μετά το άρθρο 22 του π.δ. 774/1980 προστίθεται άρθρο 22α ως εξής:

«1. Ο έλεγχος είναι ετήσιος τακτικός και δειγματοληπτικός, εκτός εάν από το δειγματοληπτικό έλεγχο προκύψουν λόγοι που επιβάλλουν τη γενίκευση του κατασταλτικού ελέγχου και διενεργείται μετά το τέλος κάθε οικονομικής χρήσης ή είναι έκτακτος γενικός ή ειδικός ή θεματικός και συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας και κανονικότητας της διαχείρισης.

2. Κατά τον κατασταλτικό έλεγχο ελέγχονται ιδίως: α) η τήρηση της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και ειδικότερα η οικονομικότητα, η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα, β) η ορθή τήρηση του κατά περίπτωση ισχύοντος λογιστικού ή διαχειριστικού συστήματος, σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές που το διέπουν, γ) η τήρηση και ενημέρωση των λογαριασμών, ώστε να απεικονίζονται με ακρίβεια το περιεχόμενο των οικονομικών πράξεων και δημοσιονομικών ενεργειών, δ) η νόμιμη λήψη δανείων, η παροχή εγγυήσεων και η τήρηση των όρων των σχετικών συμβάσεων, ε) η νόμιμη και σύμφωνα με αρχή που προβλέπεται στην περίπτωση α' διαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας, στ) η έγκαιρη και κανονική απόδοση των υπέρ τρίτων εισπραττόμενων δικαιωμάτων και η είσπραξη και η διαχείριση των ανταποδοτικών τελών ή άλλων ειδικών εσόδων ή των εσόδων από δάνεια ή των βεβαιωθέντων εσόδων από οφειλές και πρόστιμα σε βάρος τρίτων, ζ) τα συστήματα λειτουργίας του φορέα (έλεγχος συστημάτων) και η) η συμμόρφωση του φορέα σε προηγούμενες υποδείξεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

3. Ο κατασταλτικός έλεγχος πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία αποστολής του αντιγράφου του λογαριασμού ή απολογισμού ή ισολογισμού ή άλλης κατά το νόμο απαιτούμενης οικονομικής κατάστασης του υπόχρεου για κατασταλτικό έλεγχο φορέα, το οποίο συνοδεύεται από τα στοιχεία που ορίζονται με απόφαση της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Ο έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τα ελεγκτικά πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Ανωτάτων Ελεγκτικών Ιδρυμάτων (INTOSAI).»

Άρθρο 81

Μετά το άρθρο 22α του π.δ. 774/1980 προστίθεται άρθρο 22β ως εξής:

«1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις που το διέπουν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προϋπολογισμού στοχευμένους ελέγχους (προληπτικούς και κατασταλτικούς) σε τομείς υψηλού ελεγκτικού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το ετήσιο ελεγκτικό πρόγραμμα που εκπονεί η Ολομέλεια του.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις που το διέπουν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του προϋπολογισμού και στοχευμένους ελέγχους επιδόσεων σε τομείς υψηλού ελεγκτικού ενδιαφέροντος, σύμφωνα με το ετήσιο ελεγκτικό πρόγραμμα που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις που το διέπουν κάθε είδους έκτακτο έλεγχο.»

Άρθρο 82

Μετά το άρθρο 22β του π.δ. 774/1980 προστίθεται άρθρο 22γ ως εξής:

«1. Επιχορήγηση είναι η μεταφορά πίστωσης σε φορέα για την υλοποίηση των αρμοδιοτήτων του και μόνο.

2. Χρηματοδότηση είναι η μεταφορά πίστωσης σε φορέα, στον οποίο έχει εκχωρηθεί αρμοδιότητα από φορέα της Γενικής Κυβέρνησης με σκοπό την υλοποίηση της συγκεκριμένης και μόνο αρμοδιότητας.

3. Κάθε έτος οι φορείς που επιχορηγούνται ή και χρηματοδοτούνται από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης υποχρεούνται να υποβάλουν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και στο Ελεγκτικό Συνέδριο, με το πέρας διμήνου από τη λήξη του οικονομικού έτους, απολογισμό της συνολικής οικονομικής τους δραστηριότητας και ξεχωριστό απολογισμό της επιχορήγησης ή της χρηματοδότησης που έλαβαν, εάν αυτή είναι μικρότερη του 100% των συνολικών χρηματικών ποσών που διαχειρίστηκαν. Με τα ανωτέρω υποχρεούνται να συνυποβάλουν και τον προϋπολογισμό τους για το επόμενο έτος.

4. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διενεργεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του, έλεγχο νομιμότητας και κανονικότητας, καθώς και έλεγχο της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης (οικονομικότητα, αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα) για τα ποσά της επιχορήγησης και της χρηματοδότησης που έλαβαν κάθε οικονομικό έτος οι φορείς και συντάσσει έκθεση ελέγχου.

5. Η ανωτέρω έκθεση υποβάλλεται μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία υποβολής στο Ελεγκτικό Συνέδριο όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών και σε κάθε περίπτωση το αργότερο έως την κατάθεση του προς ψήφιση προϋπολογισμού του επόμενου οικονομικού έτους της Γενικής Κυβέρνησης στη Βουλή.

6. Χωρίς την υποβολή από τους επιχορηγούμενους ή χρηματοδοτούμενους φορείς των στοιχείων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης δεν επιτρέπεται να προβαίνουν σε καμία απολύτως επιχορήγηση ή και χρηματοδότηση των φορέων αυτών. Κάθε επιχορήγηση ή χρηματοδότηση που δίνεται από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 3 είναι μη νόμιμη και καταλογίζεται από το Ελεγκτικό Συνέδριο σύμφωνα με τις διατάξεις που το διέπουν.»

Άρθρο 83

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4468/1964, που έχει κωδικοποιηθεί στην παρ. 1 του άρθρου 63 του π.δ. 774/1980, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Η ένσταση απορρίπτεται εάν κατά την κατάθεσή της δεν συνοδεύεται από αποδεικτικό καταβολής παραβόλου, το οποίο ορίζεται ίσο με είκοσι (20) ευρώ και επιστρέφεται στον ενιστάμενο σε περίπτωση μερικής ή στο σύνολο παραδοχής αυτής.»

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 51 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Η αίτηση αναστολής απορρίπτεται ως απαράδεκτη εάν μέχρι τη συζήτηση αυτής δεν προσκομισθεί από τον αιτούντα αποδεικτικό καταβολής παραβόλου, το οποίο ορίζεται ίσο με είκοσι (20) ευρώ και επιστρέφεται σε αυτόν σε περίπτωση μερικής ή στο σύνολο παραδοχής αυτής.»

3. Στο άρθρο 112 του π.δ. 1225/1981 προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Η αίτηση αναστολής απορρίπτεται ως απαράδεκτη εάν μέχρι τη συζήτηση αυτής δεν προσκομισθεί από τον εκάστοτε αιτούντα αποδεικτικό καταβολής παραβόλου, το οποίο ορίζεται ίσο με είκοσι (20) ευρώ και επιστρέφεται σε αυτόν σε περίπτωση μερικής ή στο σύνολο παραδοχής αυτής.»

4. Η περίπτωση γ' του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 56 του π.δ. 774/1980, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 57 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) για τις αιτήσεις ανάκλησης κατά των πράξεων των Κλιμακίων του άρθρου 2 του ν. 3060/2002 (Α' 242) ή των Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε πενήντα (50) ευρώ.»

Άρθρο 84

Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 (Α' 274), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 56 του ν. 3900/2010 (Α' 213), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Για το Ελεγκτικό Συνέδριο, το τριμελές συμβούλιο αποτελείται από τον πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, έναν σύμβουλο και τον εισηγητή. Ο πρόεδρος ορίζει ως εισηγητή τον εισηγητή δικαστή της απόφασης, επί αδυναμίας δε αυτού, άλλον σύμβουλο ή πάρεδρο. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στο συμβούλιο της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο. Εάν πρόκειται για συμμόρφωση σε απόφαση της Ολομέλειας, το τριμελές συμβούλιο αποτελείται από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, έναν αντιπρόεδρο και τον εισηγητή δικαστή της απόφασης, επί αδυναμίας δε αυτού από άλλον σύμβουλο.»

ΜΕΡΟΣ Ε'

**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 1756/1988 (Α' 35),
ΚΩΔΙΚΑΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ**

Άρθρο 85**Συγκρότηση Εφετείου**

1. Η περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 64 του ν. 3994/2011 (Α' 165), αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. το μονομελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη και το τριμελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη και δύο εφέτες.»

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1756/1988 προστίθεται νέα περίπτωση γ' ως εξής και οι υφιστάμενες γ' και δ' αναριθμούνται σε δ' και ε' αντίστοιχα:

«γ. Το μονομελές διοικητικό εφετείο, από πρόεδρο εφετών ή εφέτη.»

3. Στο άρθρο 15 παρ. 7 περίπτωση β' υποπερίπτωση δδ' του ν. 1756/1988, ο αριθμός «10%» αντικαθίσταται με τον αριθμό «20%».

Άρθρο 86**Κανονισμοί**

1. Η παρ. 4 του στοιχείου Α' «Κανονισμοί» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ο Πρόεδρος του οικείου Συμβουλίου Επιθεώρησης έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τη σύνταξη, συμπλήρωση, τροποποίηση ή αντικατάσταση κανονισμού, του οικείου δικαστηρίου και δικαιοδοτικού κλάδου.»

2. Η παρ. 7 του στοιχείου Α' «Κανονισμοί» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υποβάλλονται αμέσως στις οικείες ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων, οι οποίες έχουν δικαίωμα συμπλήρωσης, τροποποίησης ή ακύρωσης αυτών, ως προς όλα τα σημεία και ειδικότερα ως προς τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων που προσδιορίζονται σε κάθε δικάσιμο. Οι κανονισμοί ισχύουν μόνο μετά την τελική έγκρισή τους από τις ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και αφού διαβιβαστούν στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Άρθρο 87**Κλήρωση συνθέσεων**

1. Το στοιχείο «Β. Κλήρωση των συνθέσεων» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Β. Κλήρωση των συνθέσεων.

1. Σε όσα πρωτοδικεία και εφετεία προβλέπεται οργανικός αριθμός δεκαπέντε (15) τουλάχιστον δικαστών και στις αντίστοιχες εισαγγελίες, οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση.

Στα εφετεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ορίζονται για μία διετία από την ολομέλεια των δικαστηρίων αυτών δικαστές που θα προεδρεύουν στα μονομελή ποινικά εφετεία, με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους για ένα έτος. Στους πίνακες που καταρτίζονται από την ολομέλεια περιλαμβάνεται ο ανάλογος με τις ανάγκες του δικαστηρίου αριθμός δικαστών, μεταξύ των οποίων γίνεται η κλήρωση των τακτικών και αναπληρωματικών κατά τις επόμενες παραγράφους.

2. Η κλήρωση για την κατάρτιση των συνθέσεων των ποινικών δικαστηρίων στις δικασίμους κάθε μήνα γίνεται από το πρώτο τριμελές πλημμελειοδικείο ή τριμελές ποινικό εφετείο στην πρώτη δικάσιμο του δεύτερου δεκαήμερου του προηγούμενου μήνα και, αν δεν υπάρχει ή ματαιωθεί για οποιονδήποτε λόγο, γίνεται την επόμενη δικάσιμο ή εργάσιμη ημέρα αντίστοιχα.

3. Ο δικαστής ή ο πρόεδρος του συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο και ο εισαγγελέας που διευθύνει την εισαγγελία καταρτίζουν πίνακες, οι οποίοι περιλαμβάνουν κατ' αρχαιότητα και με αριθμητική σειρά τα ονόματα:

Στο πρωτοδικείο:

α) όλων των προέδρων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και ανάλογος, προς τις υπηρεσιακές ανάγκες, αριθμός προέδρων των τριμελών πλημμελειοδικείων,

β) των αρχαιότερων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των υπόλοιπων τριμελών πλημμελειοδικείων,

γ) όλων των υπόλοιπων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται τα μέλη των μικτών ορκωτών δικαστηρίων, των τριμελών πλημμελειοδικείων και οι δικαστές των μονομελών πλημμελειοδικείων,

δ) των παρέδρων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται μέλη στις συνθέσεις τριμελών πλημμελειοδικείων.

Στην εισαγγελία πρωτοδικών:

α) όλων των εισαγγελέων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και ανάλογος, προς τις υπηρεσιακές ανάγκες, αριθμός εισαγγελέων των τριμελών πλημμελειοδικείων,

β) όλων των αντεισαγγελέων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των μονομελών και των υπόλοιπων τριμελών πλημμελειοδικείων,

γ) των παρέδρων εισαγγελίας, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των μονομελών πλημμελειοδικείων και, εφόσον επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες, ανάλογος αριθμός ως εισαγγελέων των τριμελών πλημμελειοδικείων.

Στο εφετείο:

α) των αρχαιότερων προέδρων εφετών μέχρι τον αναγκαίο αριθμό, ανάλογα με τις ανάγκες του δικαστηρίου, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των μικτών ορκωτών εφετείων και των πενταμελών εφετείων,

β) των νεότερων προέδρων εφετών και των αρχαιότερων εφετών, μέχρι τον αναγκαίο αριθμό, ανάλογα με τις ανάγκες του δικαστηρίου, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των τριμελών εφετείων,

γ) όλων των υπόλοιπων εφετών, από τους οποίους κληρώνονται τα μέλη των μικτών ορκωτών εφετείων, των πενταμελών και τριμελών εφετείων.

Στην εισαγγελία εφετών:

α) όλων των εισαγγελέων, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των μικτών ορκωτών, των πενταμελών και ανάλογος προς τις υπηρεσιακές ανάγκες αριθμός εισαγγελέων των τριμελών εφετείων,

β) όλων των αντεισαγγελέων, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των υπόλοιπων τριμελών και των μονομελών εφετείων.

4. Με βάση τους πιο πάνω πίνακες ενεργείται η κλήρωση έως ότου συγκροτηθούν όλα τα δικαστήρια του μηνός. Αν εξαντληθούν οι κλήροι πριν συμπληρωθούν όλες οι συνθέσεις, τοποθετούνται πάλι στην κληρωτίδα. Δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι

κατά τη διάρκεια του ίδιου δικαστικού έτους έχουν κληρωθεί κατ' επανάληψη, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν με προσφυγή στο τριμελές συμβούλιο ή στον προϊστάμενο της εισαγγελίας την εξαίρεσή τους από την κλήρωση του επόμενου μήνα. Στην κληρωτίδα δεν τίθενται τα ονόματα των δικαστικών λειτουργών που έχουν συμπληρώσει την ανάλογη μηνιαία υπηρεσία. Στο δικαστήριο που ενεργεί την κλήρωση μετέχουν δύο γραμματείς, οι οποίοι τηρούν τα πρόχειρα πρακτικά χωριστά με χρήση χημικού χάρτη σε δύο όμοια πρωτότυπα ο καθένας, τα οποία υπογράφονται στην έδρα από τα μέλη της σύνθεσης. Το ένα από αυτά αναρτάται αμέσως στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου.

5. Με την ίδια διαδικασία ορίζονται οι αναπληρωματικοί δικαστές και εισαγγελείς και οι σύνεδροι δικαστές και δεύτεροι εισαγγελείς.

6. Ο κανονισμός του δικαστηρίου και, αν δεν υπάρχει, η πράξη του προέδρου του συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο ρυθμίζει τις λοιπές λεπτομέρειες της διαδικασίας της κλήρωσης.

7.α. Αντικατάσταση δικαστή που έχει κληρωθεί ως μέλος της σύνθεσης δικαστηρίου, καθώς και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται παρά μόνον από τον αναπληρωματικό δικαστή και εισαγγελέα αντιστοίχως, που ορίζεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 4 και 5, για λόγους ασθενείας ή ανυπερβλήτης υπηρεσιακής ή προσωπικής ανάγκης του κληρωθέντος μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου. Ο λόγος της αναπλήρωσης αναγράφεται στα πρακτικά του δικαστηρίου. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αν εμφανιστεί ασθένεια ή ανυπερβλήτης υπηρεσιακή ή προσωπική ανάγκη στους αναπληρωματικούς, ο δικαστής ή ο εισαγγελέας που διευθύνει το δικαστήριο ή την εισαγγελία μπορεί με αιτιολογημένη πράξη του να αντικαταστήσει τον κληρωθέντα αναπληρωματικό δικαστή ή εισαγγελέα αντιστοίχως με άλλον μη κληρωθέντα. Η πράξη αυτή μνημονεύεται στα πρακτικά του δικαστηρίου.

β. Όπου δεν διενεργείται κλήρωση, ο δικαστής ή ο εισαγγελέας που διευθύνει το δικαστήριο ή την εισαγγελία, αν εμφανιστεί ανυπερβλήτης δυσχέρεια για την κατάρτιση της σύνθεσης του δικαστηρίου, με αιτιολογημένη πράξη του, αντικαθιστά ή ορίζει τους δικαστές ή τον εισαγγελέα αντιστοίχως.

8. Σε υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί αρμοδίως για να εκδικαστούν στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων και λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να διαρκέσουν επί μακρό χρόνο, η ολομέλεια του δικαστηρίου των εφετών, που συνέρχεται μετά από πρόσκληση του διευθύνοντος το δικαστήριο, δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την κλήρωση της σύνθεσης, ορίζει από μεν τους προέδρους εφετών αριθμό δεκαπέντε για να τη συγκρότηση του δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων θα κληρωθούν ο πρόεδρος του δικαστηρίου από τους προέδρους εφετών και τα μέλη του δικαστηρίου από τους εφέτες, οι οποίοι με τους αναπληρωτές τους, έναν πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες, που κληρώνονται από τον ίδιο αριθμό δικαστών και συμπαραδρεύουν (άρθρο 9 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας) θα συγκροτήσουν το δικαστήριο του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων. Η απόφαση της ολομέλειας ισχύει από τη δημοσίευσή της.

Τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια ισχύουν και για τη συγκρότηση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Ο εισαγγελέας της έδρας και ο αναπληρωτής του, ο οποίος συμπαρίσταται, κληρώνονται από δέκα εισαγγελείς εφετών που έχουν οριστεί από την ολομέλεια της οικείας εισαγγελίας με την ίδια διαδικασία, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως όσα προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια.

Η κλήρωση για τη συγκρότηση του δικαστηρίου γίνεται την πρώτη ημέρα συνεδρίασης του προηγούμενου της δικασίμου μήνα από το Α' τριμελές εφετείο πλημμελημάτων σε δημόσια συνεδρίαση. Οι κληρωθέντες συμμετέχουν σε κάθε επόμενη μετ' αναβολή δικάσιμο, εκτός αν παύσουν για οποιονδήποτε λόγο να ανήκουν στη δύναμη του δικαστηρίου, οπότε τη θέση τους καταλαμβάνει το αντίστοιχο αναπληρωματικό μέλος. Στην περίπτωση αυτή, στη θέση του αναπληρωματικού, εφόσον εξακολουθεί να συντρέχει ο λόγος αναπλήρωσης, ορίζεται με την ίδια

διαδικασία από την ολομέλεια νέο μέλος.

9. Απαγορεύεται να προσδιοριστεί ή να αναβληθεί υπόθεση σε δικάσιμο για την οποία έχει γίνει η κλήρωση της σύνθεσης του δικαστηρίου. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται:

α. Ο προσδιορισμός: αα) αν συμπληρώνεται ο χρόνος της παραγραφής του εγκλήματος, οπότε ο αρμόδιος εισαγγελέας εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, που παραμένει στη δικογραφία, ββ) αν ο κατηγορούμενος κρατείται και συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής του κράτησης, γγ) αν πρόκειται για υποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφος 2 του παρόντος νόμου, δδ) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία προσδιορισμού.

β. Η αναβολή: αα) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία αναβολής, ββ) αν συντρέχει λόγος αναβολής σε σύντομη ρητή δικάσιμο, που αιτιολογείται ειδικά στην απόφαση.

10. Ο προσδιορισμός των ποινικών υποθέσεων γίνεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα με σημείωση της δικάσιμου, χρονολογία και υπογραφή του στους φακέλους των δικογραφιών.

11. Η μη τήρηση των διατάξεων των παραγράφων 2 έως και 8 συνεπάγεται ακυρότητα, που καλύπτεται αν δεν προταθεί πριν αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία της υπόθεσης.

12. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή στην κατάρτιση των συνθέσεων των δικαστηρίων ανηλίκων.»

2. Στο άρθρο 17 του ν. 1756/1988, προστίθεται στοιχείο Δ', ως εξής:

«Δ. Κλήρωση προεδρευόντων σε τριμελή πλημμελειοδικεία και ποινικά εφετεία.

Σε περίπτωση αναβολής ή μεταίωσης της συζήτησης ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή ποινικού εφετείου (μονομελούς, τριμελούς ή πενταμελούς) αυτή προσδιορίζεται σε δικάσιμο στην οποία προεδρεύει ο ίδιος δικαστής. Για το σκοπό αυτόν:

α) Η υπηρεσία των προεδρευόντων σε ποινικές υποθέσεις προκαθορίζεται από το συμβούλιο ή τον δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, ανάλογα με τον αριθμό των υποθέσεων που είναι κάθε φορά εκκρεμείς.

β) Η κλήρωση των προεδρευόντων διεξάγεται τον Ιανουάριο και τον Ιούλιο κάθε έτους.

γ) Σε περίπτωση μετάθεσης, προαγωγής ή αντικατάστασης για άλλη νόμιμη αιτία του προεδρευόντος, κληρώνεται εύλογος, κατά την κρίση του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, αριθμός αναπληρωτών προεδρευόντων. Εάν ο αριθμός των προεδρευόντων ή αναπληρωτών προεδρευόντων δεν επαρκεί για οποιονδήποτε λόγο, τότε διεξάγεται συμπληρωματική κλήρωση ανάμεσα σε δύο δικαστές για κάθε προεδρεύοντα και για κάθε αναπληρωτή προεδρεύοντα.

δ) Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου οφείλει να αποστείλει στον πρόεδρο του συμβουλίου ή στον δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, αναλυτικό πίνακα στον οποίο να εμφανίζεται ο αριθμός των υποθέσεων, που έχουν ήδη προσδιορισθεί για εκδίκαση ανά ακροατήριο και ανά δικάσιμο, τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν από την κλήρωση.

ε) Το πρακτικό της κλήρωσης αποστέλλεται αμέσως στον εισαγγελέα της έδρας του δικαστηρίου.

στ) Μετά την κλήρωση προεδρευόντων, δεν επιτρέπεται προσδιορισμός άλλων υποθέσεων στις δικάσιμους για τις οποίες έχει πραγματοποιηθεί κλήρωση. Εξαιρείται η συζήτηση επί των αυτόφωρων εγκλημάτων, καθώς και των υποθέσεων, για τις οποίες ο εισαγγελέας και ο πρόεδρος του συμβουλίου κρίνουν ότι συντρέχει σοβαρός λόγος σύντομου προσδιορισμού. Η παραβίαση των διατάξεων του στοιχείου Δ' του παρόντος άρθρου δεν επάγεται ακυρότητα. Σε κάθε περίπτωση όμως αποτελεί πειθαρχικό αδίκημα.»

Άρθρο 88

Όριο ηλικίας - Κωλύματα διορισμού

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 1756/1988 απαλείφεται η φράση «προκειμένου να βοηθηθεί ο ανακριτής».

2. Η παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Δικαστικός λειτουργός διορίζεται εκείνος που συμπλήρωσε το 28ο έτος και δεν έχει υπερβεί το 40ό έτος της ηλικίας του.»

3. Το στοιχείο ε' της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για κλοπή (άρθρα 372 - 374 Π.Κ.), απάτη (άρθρο 386 Π.Κ.), υπεξαίρεση κοινή ή στην υπηρεσία (άρθρα 375, 258 Π.Κ.), εκβίαση (άρθρο 385 Π.Κ.), πλαστογραφία (άρθρο 216 Π.Κ.), πλαστογραφία πιστοποιητικών (άρθρο 217 Π.Κ.), πλαστογραφία και κατάχρηση ενσήμων (άρθρο 218 Π.Κ.), ψευδή βεβαίωση (άρθρο 242 Π.Κ.), ψευδορκία και ψευδή ανώμοση κατάθεση (άρθρα 224, 225 Π.Κ.), παραπλάνηση σε ψευδορκία (άρθρο 228 Π.Κ.), ψευδή καταμήνυση (άρθρο 229 Π.Κ.), απιστία δικηγόρου (άρθρο 235 Π.Κ.), απιστία περί την υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), δωροδοκία (άρθρα 235 - 237 Π.Κ.), καταπίεση (άρθρο 244 Π.Κ.), παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρο 363 Π.Κ.), υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 220 Π.Κ.), υπεξαγωγή εγγράφου (άρθρο 222 Π.Κ.), παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου (άρθρο 252 Π.Κ.), έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής (άρθρα 336 - 353 Π.Κ.), έκδοση ακόλυπτης επιταγής, καθώς και για παράβαση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, λαθρεμπορίας και τυχερών παιχνιδιών.»

4. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 1756/1988, η φράση «Στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς ως ανακριτές ορίζονται πρωτοδίκες με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία» αντικαθίσταται με τη φράση «Ειδικά στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ως ανακριτές ορίζονται για μία τριετία πρωτοδίκες με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία».

Άρθρο 89

Άδεια τοκετού και ανατροφής παιδιού

Οι παράγραφοι 20, 21, 22 και 23 του άρθρου 44 του ν. 1756/1988 αντικαθίστανται και προστίθενται παράγραφοι 24, 25 και 26, ως εξής:

«20. Η δικαστική λειτουργός που κυοφορεί έχει δικαίωμα άδειας πριν και μετά τον τοκετό, κατά τις διατάξεις που ισχύουν για τους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους του κράτους.

21. Στο γονέα δικαστικό λειτουργό χορηγείται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ύστερα από αίτησή του, άδεια πέντε (5) μηνών με αποδοχές για ανατροφή παιδιού. Η ημερομηνία έναρξης της ορίζεται: α) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης, σε όσα Δικαστήρια διευθύνονται από Τριμελές Συμβούλιο, β) από τον προϊστάμενο του Δικαστηρίου ή της Εισαγγελίας ή της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων σε κάθε άλλη περίπτωση, και πρέπει να προσδιορίζεται, όταν το σχετικό αίτημα υποβάλλεται από μητέρα δικαστική λειτουργό, το συντομότερο δυνατόν, οπωσδήποτε, όμως, μέσα σε δύο (2) μήνες από το πέρας της άδειας μητρότητας που έλαβε η ίδια δικαστική λειτουργός. Η αίτηση για τη χορήγηση της πιο πάνω άδειας σε πατέρα δικαστικό λειτουργό για την ανατροφή του παιδιού του πρέπει να υποβάλλεται το συντομότερο δυνατόν μετά τη λήξη της άδειας μητρότητας που έχει χορηγηθεί στην εργαζομένη μητέρα του παιδιού του. Αν η σύζυγος του δικαστικού λειτουργού δεν έχει πάρει άδεια μητρότητας, η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται το συντομότερο δυνατόν μετά την ημερομηνία κατά την οποία θα έλαβε η άδεια μητρότητας, την οποία, με βάση το χρόνο τοκετού, θα ελάμβανε μητέρα δικαστική λειτουργός.

22. Στους ειρηνοδίκες και πταισματοδίκες η άδεια της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται: 1) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης για το Ειρηνοδικείο Αθηνών, 2) από τον διευθύνοντα το δικαστήριο, αν υπηρετούν πέντε (5) τουλάχιστον ειρηνοδίκες ή πταισματοδίκες σε αυτό, και 3) από τον Πρόεδρο του οικείου Πρωτοδικείου στις λοιπές περιπτώσεις. Οι παραπάνω ορίζουν και την ημερομηνία έναρξης της άδειας.

23. Αν και οι δύο γονείς είναι δικαστικοί λειτουργοί, με κοινή τους δήλωση που κατατίθεται στις υπηρεσίες τους καθορίζουν

ποιοι από τους δύο θα κάνει χρήση άδειας ανατροφής παιδιού.

24. Αν ο σύζυγος δικαστικού λειτουργού δεν εργάζεται ή δεν ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα, ο δικαστικός λειτουργός δεν δικαιούται να κάνει χρήση της άδειας ανατροφής παιδιού, εκτός αν λόγω σοβαρής πάθησης ή βλάβης κριθεί ο σύζυγος του δικαστικού λειτουργού ανίκανος να αντιμετωπίζει τις ανάγκες ανατροφής του παιδιού, σύμφωνα με βεβαίωση της Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο δικαστικός λειτουργός.

25. Αν ο σύζυγος δικαστικού λειτουργού εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα και δικαιούται αντίστοιχης της παραγράφου 21 άδειας ανατροφής παιδιού, ο δικαστικός λειτουργός δικαιούται να κάνει χρήση της άδειας ανατροφής παιδιού κατά το μέρος που ο σύζυγος αυτού δεν κάνει χρήση των δικών του δικαιωμάτων ή κατά το μέρος που αυτά υπολείπονται της ανατροφής παιδιού.

26. Σε περίπτωση διάστασης, διαζυγίου, χηρείας ή γέννησης παιδιού χωρίς γάμο των γονέων του, την παραπάνω άδεια ανατροφής παιδιού δικαιούται ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια του παιδιού.»

Άρθρο 90

Μισθός – Θέματα δικαστικών διακοπών

1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 43 του ν. 1756/1988 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Δεν οφείλεται μισθός για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο δικαστικός λειτουργός από δική του υπαιτιότητα δεν παρέχει υπηρεσία. Ως μη παροχή υπηρεσίας νοείται και η, κατά την κρίση των οργάνων που αναφέρονται στην επόμενη παράγραφο, αδικαιολόγητη καθυστέρηση παράδοσης σχεδίων αποφάσεων και δικογραφιών που του ανατίθενται προς επεξεργασία, καθώς και η μη συμμετοχή στις συνεδριάσεις των οργάνων του δικαστηρίου ή η μη εκτέλεση υπηρεσίας που του ανατέθηκε αρμοδίως.

4. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο μισθός περικυπεται με πράξη του δικαστικού λειτουργού που διευθύνει το δικαστήριο ή την εισαγγελία ή τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ή με πράξη του προϊσταμένου του αμέσως ανώτερου δικαστηρίου ή εισαγγελίας. Για την περικύπση του μισθού του εκκαθαριστή - δικαστικού λειτουργού, αρμόδιος είναι ο προϊστάμενος του αμέσως ανώτερου δικαστηρίου ή εισαγγελίας. Ο αρμόδιος για την περικύπση του μισθού πριν προβεί στην έκδοση της πράξης καλεί εγγράφως τον δικαστικό λειτουργό να εκφράσει τις απόψεις του, ενώ τάσσει σε αυτόν και προθεσμία για την περαίωση της εκκρεμότητας. Η πράξη της περικύπσης τίθεται στον ατομικό φάκελο του δικαστικού λειτουργού και συνιστά δυσμενές στοιχείο για την προαγωγή του. Κατά της πράξης αυτής επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών από την επίδοσή της στον ενδιαφερόμενο δικαστικό λειτουργό, χωρίς να αναστέλλεται για οποιονδήποτε λόγο η εκτέλεσή της. Το συμβούλιο αποφαινεται αμετάκλητα και, αν αποδεχθεί την προσφυγή, εξαφανίζει την πράξη περικύπσης και η πράξη αυτή αφαιρείται από τον ατομικό φάκελο του δικαστικού λειτουργού και δεν λαμβάνεται υπόψη για την προαγωγή του, ενώ διατάσσεται η απόδοση του μισθού που περικυπθηκε.»

2. Η παρ. 11 του άρθρου 44 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Δικαστικός λειτουργός δεν έχει δικαίωμα να κάνει ολικά ή μερικά χρήση δικαστικών διακοπών ή κανονικής άδειας, εφόσον κατά την κρίση του οικείου προϊσταμένου υπάρχει κίνδυνος ουσιώδους καθυστέρησης στην έκδοση απόφασης ή βουλευματος σε επείγουσα υπόθεση ή σε άλλη επείγουσα δικαστική ενέργεια. Αν ο δικαστικός λειτουργός καθυστερεί να παραδώσει σημαντικό αριθμό σχεδίων αποφάσεων υποθέσεων που έχουν συζητηθεί ή καθυστερεί να επεξεργασθεί τις δικογραφίες που του έχουν ανατεθεί κατά τους όρους που καθορίζει ο νόμος, ο κανονισμός ή η ολομέλεια του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, μπορεί να υποχρεωθεί, με πράξη του προϊσταμένου του οικείου δικαστηρίου ή με πράξη του προϊσταμένου του αμέσως ανώτερου δικαστηρίου ή εισαγγελίας, να προσκομίσει τον οριζόμενο

από αυτούς αριθμό σχεδίων ή δικογραφιών μέσα στην περίοδο των δικαστικών διακοπών. Σε κάθε περίπτωση ο δικαστικός λειτουργός έχει υποχρέωση, η οποία ελέγχεται πειθαρχικά, να έχει διεκπεραιώσει την εκκρεμότητα πριν την έναρξη του νέου δικαστικού έτους.»

Άρθρο 91

Αναρρωτική άδεια

1. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 1756/1988 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εάν η αναρρωτική άδεια ή η απουσία λόγω ασθένειας εκτείνεται σε δύο διαδοχικές πολιτικές δικασίμους, ο δικαστικός λειτουργός παραπέμπεται υποχρεωτικά για εξέταση στην οικεία υγειονομική επιτροπή. Σε περίπτωση ανίατων ασθενειών η άδεια μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται απολύτως απαραίτητο.»

2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 45 του ν. 1756/1988 προστίθεται η φράση «κατά τις οικείες διατάξεις».

Άρθρο 92

Εκπαιδευτική άδεια

Το άρθρο 46 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας απουσίας στην αλλοδαπή:

α) στους εισηγητές και παρέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

β) στους δικαστικούς λειτουργούς των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων από το βαθμό του ειρηνοδίκη, του πρωτοδίκη και του αντεισαγγελέα πρωτοδικών μέχρι του εφέτη και του αντεισαγγελέα εφετών,

γ) στους δικαστικούς λειτουργούς των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων από το βαθμό του πρωτοδίκη μέχρι του εφέτη.

Εκπαιδευτική άδεια δεν επιτρέπεται να χορηγηθεί μετά τη συμπλήρωση του τεσσαρακοστού πέμπτου (45ου) έτους της ηλικίας. Για να χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια απαιτείται ο δικαστικός λειτουργός να έχει πολύ καλή γνώση της γλώσσας της χώρας στην οποία πρόκειται να μεταβεί για εκπαίδευση και να έχει γίνει δεκτός σε αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε πανεπιστήμιο της αλλοδαπής.

2. Ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών που αποστέλλονται στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια κάθε εκπαιδευτικό έτος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που εκδίδεται μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

3. Οι άδειες χορηγούνται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το αργότερο έως το τέλος Μαρτίου του έτους έναρξης της άδειας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου δικαστικού λειτουργού και απόφαση του αρμόδιου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο αποφαινεται ύστερα από ερώτημα του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και μόνο μέχρι τον αριθμό των αναφερόμενων σε αυτό θέσεων. Στην αίτηση πρέπει να προσδιορίζονται τα θέματα με τα οποία πρόκειται να ασχοληθεί ο δικαστικός λειτουργός και να επισυνάπτονται τα δικαιολογητικά. Ο Υπουργός έχει δικαίωμα να διαφωνήσει με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή αποφαινεται η ολομέλεια του οικείου ανώτατου δικαστηρίου.

4. Η εκπαιδευτική άδεια χορηγείται για ένα έτος και είναι δυνατόν να παραταθεί, με την ίδια διαδικασία, για ένα ακόμη έτος, αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, εφόσον ο δικαστικός λειτουργός καταθέτει βεβαίωση του πανεπιστημίου ότι έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή και ότι μπορεί ακόμη να ολοκληρώσει το πρόγραμμα των μεταπτυχιακών του σπουδών. Στην περίπτωση αδικαιολόγητης υπέρβασης της εκπαιδευτικής άδειας εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 19.

5. Αυτός που πήρε εκπαιδευτική άδεια οφείλει να αναφέρει με δήλωσή του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την ημερομηνία αναχώρησης και εγκατάστασής του στην αλλοδαπή, την έναρξη της εκπαίδευσής του, καθώς και τον τόπο και τη διεύθυνση της διαμονής του. Οφείλει επίσης, στο τέλος κάθε εξαμήνου, να υποβάλει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στον πρόεδρο του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου λεπτομερή έκθεση για τη συντελεσθείσα εργασία και για την πορεία της εκπαίδευσής του, με τα αποδεικτικά των σπουδών του. Παράβαση της υποχρέωσης αυτής είναι δυνατόν να επιφέρει την ανάκληση του υπολοίπου της εκπαιδευτικής άδειας.

6. Στον δικαστικό λειτουργό που αποστέλλεται με εκπαιδευτική άδεια παρέχεται επιπλέον το 50% των αποδοχών της οργανικής του θέσης, καθώς και τα έξοδα μετάβασης και επιστροφής. Στον δικαστικό λειτουργό που πήρε υποτροφία από το ίδρυμα κρατικών υποτροφιών ή από οποιονδήποτε άλλο ημεδαπό οργανισμό, οι επιπλέον αποδοχές καταβάλλονται μειωμένες κατά το ποσό της υποτροφίας.

7. Η εκπαιδευτική άδεια διακόπτεται ύστερα από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, αν οι ανάγκες της υπηρεσίας το επιβάλλουν ή αν ο δικαστικός λειτουργός δεν παρουσιάζει την αναμενόμενη επίδοση ή υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα.

8. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή ο πρόεδρος του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου μπορεί να αναθέσει σε δικαστικό λειτουργό, που βρίσκεται με εκπαιδευτική άδεια στην αλλοδαπή, τη μελέτη ή έρευνα ορισμένων ζητημάτων που αφορούν τη λειτουργία των δικαστηρίων ή των φυλακών και τη σχετική με τη δικαιοσύνη νομοθεσία ή άλλα ειδικά θέματα.

9. Οι δικαστικοί λειτουργοί που έλαβαν εκπαιδευτική άδεια είναι υποχρεωμένοι, μετά την επιστροφή τους, να υπηρετήσουν επί χρόνο τετραπλάσιο του χρόνου της άδειάς τους.

10. Αν οι δικαστικοί λειτουργοί αθετήσουν την υποχρέωσή τους αυτή, οφείλουν να επιστρέψουν στο Δημόσιο, μέσα σε τρεις μήνες, τις επιπλέον αποδοχές που έλαβαν κατά το χρόνο της άδειας, καθώς και τα έξοδα μετάβασης και επιστροφής, με το νόμιμο τόκο από τη λήψη τους. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων.

11. Σε έκτακτες περιπτώσεις ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από γνώμη του προέδρου του οικείου ανώτατου δικαστηρίου του κλάδου στον οποίο ανήκει ο δικαστικός λειτουργός ή, αν πρόκειται για μέλη της Γενικής Επιτροπείας, του γενικού επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, μπορεί να επιτρέπει την αποστολή στην αλλοδαπή δικαστικών λειτουργών όλων των βαθμών, ανεξαρτήτως ηλικίας, για συμμετοχή σε συνέδρια ή παρακολούθηση βραχυχρόνιων σεμιναρίων ή της οργάνωσης και λειτουργίας ξένων δικαστηρίων. Η απουσία του δικαστικού λειτουργού από τα καθήκοντά του δεν μπορεί να υπερβεί το μήνα.

12. Εκπαιδευτική άδεια απουσίας στην ημεδαπή μπορεί να χορηγηθεί στους δικαστικούς λειτουργούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μόνο για εκπόνηση διδακτορικής διατριβής, εφόσον αυτοί έχουν ήδη γίνει δεκτοί από Νομικό Τμήμα Νομικής Σχολής, έχει οριστεί από τον αρμόδιο Τομέα η σχετική τριμελής συμβουλευτική επιτροπή που θα παρακολουθεί τον υποψήφιο διδάκτορα και έχει οριστεί και το θέμα της διατριβής. Η εκπαιδευτική άδεια δεν μπορεί να υπερβεί σε καμία περίπτωση τους έξι (6) μήνες. Χορηγείται υπό τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως, στον δικαστικό λειτουργό που δεν έχει συμπληρώσει το 48^ο έτος της ηλικίας του. Στον δικαστικό λειτουργό δεν χορηγούνται άλλες αποδοχές ή παντός είδους επιμίσθιο ή έξοδα.

13. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία εκδίδεται το αργότερο έως την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου δικαστικού λειτουργού και απόφαση του αρμόδιου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, μπορεί να χορηγείται ειδική άδεια απουσίας έως πέντε μηνών στην αλλοδαπή σε: α) δύο κατ' έτος παρόδρους και εισηγητές του Συμβουλίου της Επικρατείας, β) τρεις κατ' έτος δικαστικούς λειτουργούς των πολιτικών και ποι-

νικών δικαστηρίων από το βαθμό του πρωτοδίκη μέχρι και του εφέτη και γ) τρεις κατ' έτος δικαστικούς λειτουργούς των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων από το βαθμό του πρωτοδίκη μέχρι και του εφέτη, προκειμένου αυτοί να ασκηθούν για επιμορφωτικούς λόγους στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε εθνικά αλλοδαπά δικαστήρια. Οι παράγραφοι 5 και 6 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως, οι δε επιπλέον των τακτικών αποδοχές καταβάλλονται μειωμένες κατά το ποσό της αμοιβής που λαμβάνουν από τα ευρωπαϊκά και αλλοδαπά εθνικά δικαστήρια για τη συμμετοχή τους στο ανωτέρω πρόγραμμα. Οι ανωτέρω δικαστικοί λειτουργοί οφείλουν να γνωρίζουν άριστα μία εκ των επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορούν να ζητήσουν από τους ανωτέρω δικαστικούς λειτουργούς να συντάξουν έκθεση για τα προγράμματα που παρακολούθησαν και να τα παρουσιάσουν στους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς του οικείου δικαιοδοτικού κλάδου.»

Άρθρο 93 Προαγωγές

Η παράγραφος 5 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται και στο ίδιο άρθρο προστίθενται νέες παράγραφοι 6, 7, 8, 9 και 10 ως εξής:

«5. Η προαγωγή στους βαθμούς του συμβούλου της Επικρατείας, του αρεοπαγίτη, του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, του συμβούλου και αντιεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του επιτρόπου και αντιεπιτρόπου των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, του προέδρου και εισαγγελέα εφετών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και του προέδρου εφετών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, γίνεται κατ' απόλυτη εκλογή και προϋποθέτει την ύπαρξη εξαιρετικών προσόντων στο πρόσωπο των ανωτέρω δικαστικών λειτουργών που έχουν τα τυπικά προσόντα. Ως ουσιαστικά προσόντα αξιολογούνται ιδίως, το ήθος, το σθένος, η κρίση και αντίληψη, η ποσοτική και ποιοτική απόδοση, η επιστημονική κατάρτιση και η κοινωνική παράσταση.

6. Κατ' απόλυτη εκλογή κρίνονται και οι λοιποί δικαστικοί λειτουργοί, εκτός από αυτούς που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι οποίοι συγκεντρώνουν σε ιδιαίτερα ικανό βαθμό τα πιο πάνω ουσιαστικά προσόντα και μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού.

7. Για την εκτίμηση των ουσιαστικών προσόντων των κρινομένων λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις επιθεώρησης, οι ατομικοί φάκελοι και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο.

8. Οι αποφάσεις του οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου και της οικείας ολομέλειας πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να είναι πλήρως αιτιολογημένες. Τα μέλη τους μπορούν να στηρίζουν αιτιολογημένα την κρίση τους και στην προσωπική τους αντίληψη ως προς την ικανότητα των κρινομένων για την απονομή της δικαιοσύνης και τα εν γένει προσόντα τους.

9. Δεν προάγεται στον επόμενο βαθμό δικαστής, ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα τη δημοσίευση και θεώρηση των αποφάσεων που εκδίδει, καθώς και εισαγγελικός λειτουργός ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα την επεξεργασία των δικογραφιών που του ανατίθενται, εκτός αν το οικείο συμβούλιο αιτιολογήσει ειδικά τους λόγους της κατά παρέκκλιση προαγωγής. Αδικαιολόγητη είναι η καθυστέρηση όταν: α) οι αποφάσεις δεν δημοσιεύονται μέσα σε διάστημα έξι μηνών από τη συζήτηση ή μέσα στις ειδικότερες προθεσμίες που ορίζει ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ή οι οικείες ειδικές διατάξεις για το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο, β) προκειμένου για υποθέσεις ασφαλιστικών, όταν οι αποφάσεις δεν εκδίδονται μέσα σε ένα μήνα, γ) προκειμένου για θεωρήσεις όταν αυτές γίνονται πέρα από ένα μήνα, δ) προκειμένου για εισαγγελικούς λειτουργούς όταν η επεξεργασία και μη επιστροφή των δικογραφιών καθυστερεί πέρα από τέσσερις μήνες.

10. Μη προακτέος κρίνεται ο δικαστικός λειτουργός ο οποίος έχει τιμωρηθεί πειθαρχικά σε οποιαδήποτε ποινή για καθυστέρηση στην εν γένει εκτέλεση των καθηκόντων του, τουλάχιστον

δύο φορές την τελευταία επταετία.»

Άρθρο 94 **Μεταθέσεις – Αποσπάσεις**

1. Το άρθρο 50 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο όσον αφορά προαγωγές και μεταθέσεις δικαστικών λειτουργών συνεδριάζει μια φορά το χρόνο, κατά το χρονικό διάστημα από 10 Ιουνίου έως 10 Ιουλίου. Οι προαγόμενοι και μετατιθέμενοι δικαστικοί λειτουργοί είναι υποχρεωμένοι να εμφανισθούν στις θέσεις τους έως την 15η Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους. Αν εμφανισθεί απρόβλεπτη υπηρεσιακή ανάγκη ή σε άλλως εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους, επιτρέπεται μόνο απόσπαση δικαστικού λειτουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 51.

2. Μετάθεση δικαστικού λειτουργού δεν επιτρέπεται πριν από τη συμπλήρωση υπηρεσίας ενός (1) δικαστικού έτους στον τόπο όπου τοποθετήθηκε, λόγω διορισμού, προαγωγής ή μετάθεσης. Προκειμένου για δικαστές των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων δεν επιτρέπεται μετάθεση πριν από τη συμπλήρωση υπηρεσίας δύο (2) δικαστικών ετών στον τόπο όπου τοποθετήθηκαν, λόγω διορισμού, προαγωγής ή μετάθεσης. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται μετάθεση και πριν την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, για υπηρεσιακούς ή σοβαρούς προσωπικούς λόγους, οι οποίοι πρέπει να βεβαιώνονται ειδικά στην απόφαση ή αν υποβληθούν αιτήσεις αμοιβαίας μετάθεσης ή εάν υπάρχει ή προκύπτει κώλυμα εντοπιότητας.

3. Μετάθεση δικαστικού λειτουργού μπορεί να γίνει είτε ύστερα από αίτηση αυτού είτε αυτεπαγγέλτως προκειμένου να αντιμετωπισθεί υπηρεσιακή ανάγκη, η οποία πρέπει να εκτίθεται αναλυτικά στην απόφαση. Απαγορεύεται να αποφασισθεί μετάθεση που έχει σχέση με την άσκηση των δικαιωμάτων και εν γένει υπηρεσιακών καθηκόντων του δικαστικού λειτουργού.

4. Η μετάθεση είναι υποχρεωτική αν ο δικαστικός λειτουργός: α) υπέπεσε σε βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, β) εμφανίζει αδικαιολόγητη και σοβαρή, κατά την κρίση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

5. Δικαστικός λειτουργός σύζυγος δικαστικού λειτουργού μετατίθεται ύστερα από αίτησή του στην περιφέρεια που υπηρετεί ο άλλος σύζυγος, εφόσον δεν υπάρχει κώλυμα συνυπηρέτησης. Δημόσιος υπάλληλος και υπάλληλος νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σύζυγος δικαστικού λειτουργού μπορεί να μετατίθεται ύστερα από αίτησή του στην περιφέρεια όπου υπηρετεί ο σύζυγός του, εφόσον υπάρχει κενή θέση σε αντίστοιχη υπηρεσία.»

2. Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 51 του ν. 1756/1988 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Μετά την παρέλευση του ανωτέρω χρόνου και σε άλλως εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατή η εκ νέου απόσπαση του ίδιου δικαστικού λειτουργού.»

Άρθρο 95 **Αργία**

Το άρθρο 57 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 57 **Αργία**

1. Ο δικαστικός λειτουργός που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία με ένταλμα προσωρινής κράτησης, με βούλευμα ή με δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε προσωρινά από τις φυλακές, τίθεται αυτοδίκαια σε κατάσταση αργίας. Αν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο ο δικαστικός λειτουργός τέθηκε σε αργία, επανέρχεται αυτοδίκαια στην υπηρεσία. Αν έχουν μεσολαβήσει προαγωγές, κρίνεται και μπορεί να προαχθεί στον ανώτερο βαθμό εάν υπάρχει κενή οργανική θέση, διαφορετικά, προαγόμενος, παραμένει υπεράριθμος και καταλαμβάνει την πρώτη θέση που θα κενωθεί. Σε περίπτωση που αμετάκλητα αθωωθεί από την ασκήσιμα σε βάρος του ποινική δίωξη, καταλαμβάνει

τη σειρά αρχαιότητας που κατείχε στον προηγούμενο βαθμό, διαφορετικά η αρχαιότητά του καθορίζεται με απόφαση του οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου:

2. Ο δικαστικός λειτουργός μπορεί να τεθεί σε προσωρινή αργία, αν ασκήθηκε εναντίον του:

α) ποινική δίωξη για έγκλημα που αποτελεί κώλυμα διορισμού κατά τις διατάξεις του άρθρου 37, με εξαίρεση τα εγκλήματα της ψευδορκίας και ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης (άρθρα 224, 225 Π.Κ.), παραπλάνησης σε ψευδορκία (άρθρο 228 Π.Κ.), ψευδούς καταμήνυσης (άρθρο 229 Π.Κ.), συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρο 363 Π.Κ.) και της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής,

β) πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης.

3. Η θέση σε προσωρινή αργία, κατά την προηγούμενη παράγραφο, γίνεται με προεδρικό διάταγμα ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εκδίδεται ύστερα από πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου. Μετά την πάροδο εξαμήνου από τη θέση σε προσωρινή αργία, το ίδιο συμβούλιο υποχρεούται να αποφανθεί αιτιολογημένα για τη συνέχιση ή μη της αργίας. Η προσωρινή αργία αίρεται αυτοδίκαια μετά την πάροδο διετίας από την έκδοση του προεδρικού διατάγματος περί θέσεως του δικαστικού λειτουργού σε αργία, εφόσον δεν έχει εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα ή καταδικαστική απόφαση και εφαρμόζονται ανάλογα τα τελευταία εδάφια της παραγράφου 1. Μπορεί όμως το μέτρο να ληφθεί εκ νέου στην περίπτωση της υποβολής αίτησης επανάλιψης της πειθαρχικής διαδικασίας κατά το άρθρο 105.

4. Για τον δικαστικό λειτουργό που τελεί σε κατάσταση αργίας ή προσωρινής αργίας, αναβάλλεται η κρίση του οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου περί προαγωγής μέχρι να εκλείψει ο λόγος για τον οποίο ο δικαστικός λειτουργός τέθηκε σε αργία ή μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή αμετάκλητο βούλευμα ή τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση, αντίστοιχα.

5. Η προσωρινή αργία της παραγράφου 2 αρχίζει και λήγει, αντίστοιχα, από την ανακοίνωση στον δικαστικό λειτουργό του σχετικού προεδρικού διατάγματος. Δεν απαιτείται έκδοση προεδρικού διατάγματος για τη λήξη της αργίας, αν εκδοθεί αμετάκλητη απαλλακτική δικαστική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ή τελεσίδικη απαλλακτική πειθαρχική απόφαση. Στις περιπτώσεις αυτές ο δικαστικός λειτουργός επανέρχεται, επίσης, αυτοδίκαια στην υπηρεσία και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 1. Επανέρχεται, επίσης, αυτοδίκαια στην υπηρεσία, μετά την έκδοση σχετικού διαπιστωτικού προεδρικού διατάγματος, ο δικαστικός λειτουργός ο οποίος καταδικάστηκε αμετάκλητα για έγκλημα ή τιμωρήθηκε τελεσίδικα για πειθαρχικό παράπτωμα, που δεν συνεπάγονται οριστική παύση και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 1.

6. Από τις αποδοχές του δικαστικού λειτουργού που έχει τεθεί σε αργία παρακρατείται το ένα τρίτο (1/3). Το ποσό που παρακρατήθηκε αποδίδεται, με πράξη του εκκαθαριστή αποδοχών της υπηρεσίας, αν ο δικαστικός λειτουργός αθωωθεί αμετάκλητα από την ασκήσιμα σε βάρος του ποινική και πειθαρχική δίωξη. Σε κάθε άλλη περίπτωση, εκτός από εκείνη της οριστικής παύσης, μπορεί με αιτιολογημένη απόφαση του οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου να διαταχθεί η απόδοση, εν όλω ή εν μέρει, του ποσού που παρακρατήθηκε.»

Άρθρο 96 **Θέση εκτός υπηρεσίας**

Το άρθρο 57Α του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 57Α **Θέση εκτός υπηρεσίας**

Ο δικαστικός λειτουργός, σε βάρος του οποίου έχει διαταχθεί πειθαρχική προκαταρκτική εξέταση για αδίκημα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης, μπορεί, να τεθεί προσωρινά εκτός υπηρεσίας με πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του

οικείου ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου μέχρι το πέρας της εξέτασης αυτής. Στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός λειτουργός διατηρεί τις αποδοχές του. Αν, στη συνέχεια, ασκηθεί κατ' αυτού πειθαρχική δίωξη εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 57. Αν η υπόθεση τεθεί στο αρχείο, ο δικαστικός λειτουργός επανέρχεται αυτοδικαίως στην υπηρεσία. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 5 του προηγούμενου άρθρου.»

Άρθρο 97

Προαγωγή διοικητικών δικαστών στο Συμβούλιο της Επικρατείας

Μετά το άρθρο 66 προστίθενται άρθρα 66Α, 66Β και 66Γ, ως εξής:

«Άρθρο 66Α

1. Οι θέσεις των Συμβούλων της Επικρατείας καλύπτονται κατά το ένα πέμπτο με προαγωγή δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 2 και στα άρθρα 66Β και 66Γ.

2. Σε Σύμβουλο της Επικρατείας προάγεται, ύστερα από αίτησή του, και εφόσον δεν συμπληρώνει το εξηκοστό τρίτο έτος της ηλικίας του έως την 31η Δεκεμβρίου του έτους κενώσεως ή συστάσεως της θέσεως, πρόεδρος εφετών διοικητικών δικαστηρίων ή εφέτης διοικητικών δικαστηρίων, με επτά τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στο βαθμό του εφέτη και συνολική πραγματική δικαστική υπηρεσία είκοσι έξι τουλάχιστον ετών στα διοικητικά δικαστήρια.

3. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο της Διοικητικής Δικαιοσύνης, εκτιμώντας τις ανάγκες της υπηρεσίας, μπορεί, κατ' εξαίρεση, να κρίνει ως προακτέο δικαστικό λειτουργό που έχει τα νόμιμα προσόντα και δίχως αίτησή του.»

«Άρθρο 66Β

1. Η διαδικασία πλήρωσης θέσης Συμβούλου της Επικρατείας με προαγωγή δικαστή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κινείται με ανακοίνωση του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Η ανακοίνωση αποστέλλεται στα διοικητικά εφετεία της χώρας και αναρτάται αμέσως από τον γραμματέα του κάθε εφετείου στο οικείο δικαστικό κατάστημα. Για την ανάρτηση συντάσσεται έκθεση που διαβιβάζεται στον Γενικό Επίτροπο. Η ανακοίνωση αποστέλλεται, το ταχύτερο δυνατόν, μετά την κένωση της θέσης ή τη σύσταση νέας θέσης. Ειδικά για την πλήρωση των κενών θέσεων οι οποίες προβλέπεται ότι θα προκύψουν την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, η ανακοίνωση αποστέλλεται το αργότερο εντός του μηνός Φεβρουαρίου. Με την ανακοίνωση καλούνται οι ενδιαφερόμενοι που έχουν τα νόμιμα προσόντα να υποβάλουν αίτηση στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την επομένη της ανάρτησής της ανακοινώσεως.

2. Μετά τη λήξη της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών δικαστηρίων αποστέλλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο. Ο Υπουργός υποβάλλει ερώτημα για την πλήρωση των ανωτέρω θέσεων στον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου της Διοικητικής Δικαιοσύνης, διαβιβάζοντας και τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί. Το ερώτημα προκαλείται μέσα σε δύο μήνες από την κένωση της θέσης ή τη σύσταση νέας θέσης. Για την πλήρωση των θέσεων οι οποίες προβλέπεται ότι θα κενωθούν την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, το ερώτημα αποστέλλεται εντός του μηνός Απριλίου.»

«Άρθρο 66Γ

1. Η προαγωγή γίνεται κατ' απόλυτη εκλογή, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 49.

2. Ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου της Διοικητικής Δικαιοσύνης ορίζει έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου

της Επικρατείας ή σύμβουλο της Επικρατείας από τα μέλη αυτού ως εισηγητή, ο οποίος συντάσσει για τους κρινόμενους αιτιολογημένη εισήγηση και την αναπτύσσει προφορικά στη συνεδρίαση. Ο εισηγητής λαμβάνει υπόψη για την εκτίμηση των ουσιαστικών προσόντων των κρινόμενων τις εκθέσεις επιθεώρησης, τους ατομικούς φακέλους και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο. Μπορεί ακόμη να σχηματίσει και προσωπική αντίληψη ως προς την ικανότητα των κρινόμενων για την απονομή της δικαιοσύνης και τα εν γένει προσόντα τους.

3. Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου της Διοικητικής Δικαιοσύνης διαβιβάζεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στα διοικητικά εφετεία όπου υπηρετούν οι δικαστικοί λειτουργοί που είχαν υποβάλει σχετική αίτηση. Ο δικαστικός λειτουργός που δεν κρίθηκε προακτέος έχει δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 68.»

Άρθρο 98

Παρατηρητές □ Προσφυγή σε ολομέλεια

1. Το τρίτο και το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 67 του ν. 1756/1988 αντικαθίστανται, αντίστοιχα, ως εξής:

«Αυτοί ορίζονται με κλήρωση μεταξύ των δεκαπέντε αρχαιοτέρων παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, προέδρων εφετών και εφετών των διοικητικών εφετείων Αθηνών και Πειραιώς, οι οποίοι δεν έχουν τιμωρηθεί με οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή εκτός από την επίπληξη ή δεν έχουν κριθεί μη προακτέοι στον επόμενο βαθμό από αυτόν που κατέχουν.

Οι μετέχοντες χωρίς ψήφο καλούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.»

2. Το πρώτο εδάφιο, αντίστοιχα, των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 68 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε ημερών αφ' ότου περιέλθει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, μπορεί, με τους περιορισμούς της επόμενης παραγράφου, να διαφωνήσει προς την απόφαση και να παραπέμψει την υπόθεση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκθέτοντας τους λόγους της διαφωνίας.

8. Προσφυγή στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά προαγωγή, τοποθέτηση, μετάθεση και απόσπαση έχει δικαίωμα να ασκήσει ο δικαστικός λειτουργός τον οποίο αφορά η απόφαση αυτή, εφόσον όμως έλαβε ως προς τις λοιπές, πλην της προαγωγής, περιπτώσεις, τρεις τουλάχιστον ψήφους στο 15μελές Συμβούλιο και δύο στο 11μελές.»

3. Το ένατο και το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 72 του ν. 1756/1988 αντικαθίστανται, αντίστοιχα, ως εξής:

«Στην ίδια συνεδρίαση γίνεται η κλήρωση για τους παρέδρους που μετέχουν στο Συμβούλιο χωρίς ψήφο, μεταξύ των δεκαπέντε αρχαιοτέρων παρέδρων, οι οποίοι δεν έχουν τιμωρηθεί με οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή πλην της επίπληξης ή δεν έχουν κριθεί μη προακτέοι στον επόμενο βαθμό από αυτόν που κατέχουν.

Οι μετέχοντες χωρίς ψήφο καλούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.»

4. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 73 του ν. 1756/1988 απαλείφεται η φράση «ως προς τις λοιπές, πλην της προαγωγής».

Άρθρο 99

Τροποποίηση των άρθρων 77 και 78 του ν. 1756/1988

1. Στο άρθρο 77 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ο τίτλος αυτού ως εξής:

«Προαγωγές δικαστικών λειτουργών πολιτικής και ποινικής δι-

καιοσύνης».

2. Στο άρθρο 77Α του ν. 1756/1988 τίθεται τίτλος ως εξής: «Ειρηνοδίκες», στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, οι λέξεις «350 έτος» αντικαθίστανται με τις λέξεις: «400 έτος».

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 78 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αυτοί που μετέχουν χωρίς ψήφο καλούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρίνόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας».

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 78 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην ίδια συνεδρίαση γίνεται η κλήρωση των χωρίς ψήφο προέδρων και εισαγγελέων εφετών και των εφετών και αντεισαγγελέων εφετών, μεταξύ των δεκαπέντε αρχαιότερων προέδρων και εισαγγελέων εφετών και μεταξύ των τριάντα αρχαιότερων εφετών και αντεισαγγελέων εφετών, των εφετείων και εισαγγελιών εφετών Αθηνών και Πειραιώς, οι οποίοι δεν έχουν τιμωρηθεί με οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή εκτός από την επίπληξη ή δεν έχουν κριθεί μη προακτέοι στον επόμενο βαθμό από αυτόν που κατέχουν.»

Άρθρο 100

Τροποποίηση του άρθρου 79 του ν. 1756/1988

Το άρθρο 79 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής: «Ως προς τη λειτουργία και τις αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, τη διαφωνία του Υπουργού, την προσφυγή του ενδιαφερόμενου, και όλα τα λοιπά θέματα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 68, με τις εξής παραλλαγές:

α) Στην παράγραφο 4, η παραπομπή, αντί στο άρθρο 34 παράγραφοι 3 και 4 του ν.δ. 170/1973, γίνεται στο άρθρο 302 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

β) Στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ως δευτεροβάθμιο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, μετέχουν ο Εισαγγελέας και οι αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου. Στην ίδια Ολομέλεια, όταν πρόκειται για προαγωγή, τοποθέτηση, μετάθεση, μετάταξη ή απόσπαση δικαστικών λειτουργών, μετέχουν χωρίς ψήφο οι πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών και οι εφέτες και αντεισαγγελείς εφετών που μετέχουν κατά περίπτωση στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, οι οποίοι καλούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρίνόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.»

Άρθρο 101

Επιθεώρηση

Οι παράγραφοι 1Β, 2, 4, 5 και 10 του άρθρου 80 του ν. 1756/1988 αντικαθίστανται ως εξής:

«1.Β. Την Επιθεώρηση ενεργούν:

α) στα εφετεία, στα πρωτοδικεία και στις αντίστοιχες εισαγγελίες, αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου,

β) στα ειρηνοδικεία και στα ειδικά πταισματοδικεία, ο πρόεδρος και ο εισαγγελέας εφετών αντίστοιχα της οικείας περιφέρειας ή οι οριζόμενοι από αυτούς πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών,

γ) στις γραμματείες των παραπάνω δικαστηρίων και εισαγγελιών, οι πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών της οικείας περιφέρειας και οι πρόεδροι και εισαγγελείς πρωτοδικών, αντίστοιχα.

2. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης και οι επιθεωρητές αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου ορίζονται με τους αναπληρωματικούς τους με κλήρωση, από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, η οποία συνέρχεται σε συμβούλιο μέσα στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Μαΐου. Για την επιλογή του προέδρου του Συμβουλίου Επιθεώρησης τοποθετούνται στην κληρωτίδα τα ονόματα των αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου. Για την επιλογή των μελών του Συμβουλίου επιθεώρησης και των επιθεωρητών τοποθετούνται στην κληρωτίδα τα ονόματα των αρεοπαγίτων και αντεισαγγελέων, τους οποίους η ίδια Ολομέλεια ορίζει σε αριθμό διπλάσιο του απαιτούμενου

για το σύνολο των μελών του Συμβουλίου Επιθεώρησης και των επιθεωρητών από αυτούς που έχουν διετή υπηρεσία. Αν δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μελών του Αρείου Πάγου με διετή υπηρεσία, επιτρέπεται να συμπληρωθεί ο αριθμός και από αυτούς που έχουν υπηρεσία ενός έτους.

4. Δεν μπορούν να ορισθούν τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης ή επιθεωρητές όσοι άσκησαν καθήκοντα στις αντίστοιχες θέσεις κατά τα αμέσως δύο προηγούμενα χρόνια.

5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια, στα οποία τοποθετούνται οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων, των αρεοπαγίτων και των αντεισαγγελέων, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη της ολομέλειας. Στη συνέχεια ο πρόεδρος εξάγει δύο (2) σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων, δώδεκα (12) σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αρεοπαγίτων, και επτά (7) σφαιρίδια από την τρίτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντεισαγγελέων. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο ο πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη της ολομέλειας.

Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης.

Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας οι τρεις (3) αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου, οι δύο (2) πρώτοι τα τακτικά και ο τρίτος το αναπληρωματικό, οι υπόλοιποι έξι (6), κατά σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της επιθεώρησης και οι επόμενοι τρεις (3) είναι αναπληρωματικοί τους.

Από τους κληρωθέντες της τρίτης κληρωτίδας ο πρώτος αποτελεί το τακτικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης, ο δεύτερος τον αναπληρωτή του, οι τρεις επόμενοι τους επιθεωρητές της Γ', Δ' και Ε' περιφέρειας επιθεώρησης αντίστοιχα και οι επόμενοι δύο (2) είναι οι αναπληρωματικοί τους.

Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

10. Σε περίπτωση θανάτου, αποχώρησης από την υπηρεσία, μετάθεσης, προαγωγής ή κωλύματος του επιθεωρητή αρεοπαγίτη ή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την επιθεώρηση διενεργούν ή συνεχίζουν οι αναπληρωματικοί τους, κατά τη σειρά ορισμού τους και μόνο για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας τους.»

Άρθρο 102

Περιφέρειες επιθεώρησης

Η παρ. 1 του άρθρου 81 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης ορίζονται σε εννέα (9) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντίστοιχως:

Η πρώτη (Α'), τα Εφετεία Αθηνών, Λαμίας και Ευβοίας, τα Πρωτοδικεία και τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών των Εφετείων Αθηνών, Λαμίας και Ευβοίας, πλην του Πρωτοδικείου Αθηνών και των Εισαγγελιών Πρωτοδικών Αθηνών, Λαμίας και Χαλκίδας.

Η δεύτερη (Β'), το Πρωτοδικείο Αθηνών.

Η τρίτη (Γ'), τις Εισαγγελίες Εφετών και Πρωτοδικών Αθηνών και Λαμίας, την Εισαγγελία Εφετών Ευβοίας και την Εισαγγελία Πρωτοδικών Χαλκίδας. Ως επιθεωρητής ορίζεται αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Η τέταρτη (Δ'), τις Εισαγγελίες Εφετών Θεσσαλονίκης, Πειραιά, Θράκης και Δυτικής Μακεδονίας και τις υπαγόμενες σε αυτές Εισαγγελίες Πρωτοδικών. Ως επιθεωρητής ορίζεται αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Η πέμπτη (Ε'), τα Εφετεία Πειραιώς, Ναυπλίου και Καλαμάτας, τα υπαγόμενα σε αυτά Πρωτοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες Εισαγγελίες Εφετών, με τις υπαγόμενες σε αυτές Εισαγγελίες Πρωτοδικών, πλην των Εισαγγελιών Εφετών και Πρωτοδικών Πειραιά.

Η έκτη (ΣΤ'), τα Εφετεία Κρήτης, Ανατολικής Κρήτης, Δωδεκανήσου, Αιγαίου και Βορείου Αιγαίου, τα υπαγόμενα σε αυτά

Πρωτοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες Εισαγγελίες Εφετών, με τις υπαγόμενες σε αυτές Εισαγγελίες Πρωτοδικών.

Η έβδομη (Ζ'), τα Εφετεία Λάρισας, Ιωαννίνων, Πατρών, Δυτικής Στερεάς Ελλάδος και Κέρκυρας και τα υπαγόμενα σε αυτά Πρωτοδικεία.

Η όγδοη (Η'), τις Εισαγγελίες Εφετών Λάρισας, Ιωαννίνων, Πατρών Δυτικής Στερεάς Ελλάδος και Κέρκυρας, με τις υπαγόμενες σε αυτές Εισαγγελίες Πρωτοδικών. Ως επιθεωρητής ορίζεται αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Η ένατη (Θ'), τα Εφετεία Θεσσαλονίκης, Θράκης και Δυτικής Μακεδονίας, καθώς και τα υπαγόμενα σε αυτά Πρωτοδικεία.»

Άρθρο 103

Κλίμακα αξιολόγησης - Επιθεώρηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του στοιχείου «Α. Όργανα επιθεώρησης του Συμβουλίου της Επικρατείας» του άρθρου 82 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι κρίσεις κατά την αξιολόγηση έχουν υποχρεωτικά και αποκλειστικά την εξής κλίμακα: 1. εξάριετος, 2. πολύ καλός, 3. καλός, 4. ανεπαρκής.»

2. Το στοιχείο Β του άρθρου 82 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Β. Όργανα επιθεώρησης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

1. Οι πάρεδροι, οι εισηγητές και οι δόκιμοι εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπόκεινται σε επιθεώρηση, η οποία διενεργείται κάθε δύο δικαστικά έτη.

2. Την επιθεώρηση διενεργεί στους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου ένας από τους αρχαιότερους συμβούλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο σύμβουλος ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, με απόφαση της Ολομέλειας σε συμβούλιο, η οποία εκδίδεται το μήνα Μάιο. Η θητεία αυτή αρχίζει τη 16η Σεπτεμβρίου του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο γίνεται ο ορισμός και λήγει τη 15η Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου ημερολογιακού έτους.

3. Ο ανωτέρω σύμβουλος συντάσσει, το μήνα Μάιο κάθε δεύτερου δικαστικού έτους, εκθέσεις επιθεώρησης για τους ανωτέρω δικαστικούς λειτουργούς του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Για να μορφώσει πληρέστερη γνώμη ο επιθεωρητής ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από τον Πρόεδρο του οικείου τμήματος και τα μέλη του, και ειδικά για τους δικαστικούς λειτουργούς που υπηρετούν στη Γενική Επιτροπεία του Δικαστηρίου από τον Γενικό Επίτροπο.

4. Για την αξιολόγηση των παρέδρων λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται το ήθος και το σθένος τους, η ικανότητά τους προς σύνταξη σχεδίων αποφάσεων και πράξεων, η συμβολή τους κατά τη διάσκεψη, ο βαθμός δυσκολίας και ο τρόπος επεξεργασίας του νομικού και πραγματικού μέρους των υποθέσεων για τις οποίες εισηγήθηκαν ή συνέταξαν πράξεις, η εν γένει επιμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η παράστασή τους, καθώς και τα τηρούμενα στο Δικαστήριο στατιστικά στοιχεία για την ποσοτική απόδοσή τους. Για την αξιολόγηση των εισηγητών λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται το ήθος και το σθένος τους, ο τρόπος επεξεργασίας του νομικού και πραγματικού μέρους των υποθέσεων για τις οποίες συνέταξαν εισηγήσεις και σχέδια πράξεων, η ικανότητά τους προς σύνταξη εισηγήσεων και σχεδίων πράξεων, η εν γένει επιμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η παράστασή τους, καθώς και τα τηρούμενα στο Δικαστήριο στατιστικά στοιχεία για την ποσοτική απόδοσή τους. Για την αξιολόγηση του δικαστικού λειτουργού ως προς τα ανωτέρω προσόντα, οι επιθεωρητές οφείλουν να χρησιμοποιούν αποκλειστικά και μόνο την εξής κλίμακα: 1. εξάριετος, 2. πολύ καλός, 3. καλός, 4. ανεπαρκής.

5. Οι εκθέσεις επιθεώρησης κοινοποιούνται αμελλητί στους δικαστικούς λειτουργούς που αναφέρονται πιο πάνω, οι οποίοι μπορούν να λαμβάνουν γνώση των στοιχείων του ατομικού τους φακέλου.

6. Ιδρύεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο Συμβούλιο Επιθεώρησης, το οποίο συγκροτείται από τρεις αντιπροέδρους, από τους οποίους οι δύο, με τους αναπληρωτές τους, ορίζονται με κλήρωση,

η οποία διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 της περίπτωσης Γ', ενώ ο τρίτος είναι ο πρόεδρος, ή ο αναπληρωτής του, του τμήματος στο οποίο υπηρετεί ο επιθεωρούμενος δικαστικός λειτουργός. Ειδικά για τους δικαστικούς λειτουργούς που υπηρετούν στη Γενική Επιτροπεία του Δικαστηρίου, το τρίτο μέλος του εν λόγω Συμβουλίου Επιθεώρησης είναι ο Γενικός Επίτροπος ή ο αναπληρωτής του. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου που κληρώθηκαν αρχίζει τη 16η Σεπτεμβρίου του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο γίνεται η κλήρωση και λήγει τη 15η Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου ημερολογιακού έτους.

7. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 9, 10 και 11 της περίπτωσης Α' .»

Άρθρο 104

Κλήρωση Συμβουλίου Επιθεώρησης στο Συμβούλιο της Επικρατείας

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του στοιχείου Γ' του άρθρου 82 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης και οι επιθεωρητές σύμβουλοι της Επικρατείας ορίζονται, με τους αναπληρωματικούς τους, με κλήρωση, από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία συνέρχεται σε συμβούλιο μέσα στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Μαΐου.»

Άρθρο 105

Τροποποίηση των άρθρων 84 και 85 του ν. 1756/1988

1. Στο άρθρο 84 του ν. 1756/1988 προστίθεται νέα παράγραφος, η οποία λαμβάνει τον αριθμό 8 ως εξής:

«8. Στη γραμματεία των ανωτάτων δικαστηρίων, των εφετείων και των διοικητικών εφετείων τηρείται ειδικό αρχείο στο οποίο φυλάσσονται επί μία πενταετία οι αποφάσεις που αναρρούνται ή εξαφανίζονται κατά παραδοχή του αντίστοιχου ενδίκου μέσου, προκειμένου να λαμβάνουν γνώση ο αρμόδιος επιθεωρητής, το Συμβούλιο Επιθεώρησης, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο και η οικεία Ολομέλεια. Αντίγραφα των αναιρετικών αποφάσεων γνωστοποιούνται στα μέλη της σύνθεσης του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε ή εξαφανίστηκε.»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 85 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για την αξιολόγηση του δικαστικού λειτουργού ως προς τα ανωτέρω προσόντα, οι επιθεωρητές υποχρεούνται να χρησιμοποιούν αποκλειστικά και μόνο την εξής κλίμακα: 1. εξάριετος, 2. πολύ καλός, 3. καλός, 4. ανεπαρκής.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 87 προστίθεται νέο εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Ενώπιον του Συμβουλίου Επιθεώρησης δικαιούται να παραστεί εφόσον το επιθυμεί ο προσφεύγων.»

Άρθρο 106

Πειθαρχικά παραπτώματα

Το άρθρο 91 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 91

Πειθαρχικά παραπτώματα

1. Το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται με υπαίτια και καταλογιστή ενέργεια ή παράλειψη του δικαστικού λειτουργού, εντός ή εκτός υπηρεσίας, η οποία αντίκειται προς τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από το Σύνταγμα και τις κείμενες διατάξεις ή είναι ασυμβίβαστη προς το αξίωμά του και θίγει το κύρος του ή το κύρος της δικαιοσύνης.

2. Πειθαρχικά παραπτώματα του δικαστικού λειτουργού είναι:

- α) πράξεις που μαρτυρούν έλλειψη πίστης και αφοσίωσης προς την πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα της Χώρας,
- β) κάθε παράβαση διατάξεως που αναφέρεται στην απονομή της δικαιοσύνης, την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία των δικαστηρίων και την κατάσταση του ως δικαστικού λειτουργού,
- γ) η χρησιμοποίηση της ιδιότητάς του για επίδωξη ιδιοτελών

σκοπών,

δ) η αναξιοπρεπής ή απρεπής εντός ή εκτός υπηρεσίας συμπεριφορά,

ε) η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του. Για το δικαιολογημένο ή μη της καθυστέρησης λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα της υπόθεσης, ο βαθμός και η πείρα του δικαστικού λειτουργού, ο φόρτος της εργασίας εν γένει και οι ατομικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αδικαιολόγητη η έκδοση απόφασης πολιτικού δικαστηρίου μέσα σε έξι (6) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός αν πρόκειται για υποθέσεις στις οποίες ορίζονται ειδικότερες προθεσμίες στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Θεωρείται αδικαιολόγητη η καθυστέρηση όταν αφαιρείται ή επιστρέφεται η οικογραφία από τον δικαστή που τη χειρίζεται λόγω μη έκδοσης απόφασης μέσα σε οκτώ (8) μήνες από τη συζήτηση πολιτικής ή διοικητικής υπόθεσης,

στ) η παράβαση της υπηρεσιακής εχεμύθειας,

ζ) η αποσιώπηση νόμιμου λόγου αποκλεισμού ή εξαίρεσης,

η) η συμμετοχή του σε οργάνωση της οποίας οι σκοποί είναι κρυφοί ή επιβάλλει στα μέλη της μυστικότητα.

3. Περισσότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου παραπτώματος θεωρούνται ως ενιαίο σύνολο, η βαρύτητα του οποίου λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό και την επιμέτρηση της ποινής.

4. Δεν αποτελούν πειθαρχικά παραπτώματα για το δικαστικό λειτουργό:

α) η άρνησή του να εφαρμόσει διατάξεις που τίθενται κατά κάλυψη του συντάγματος ή είναι αντίθετες σε αυτό,

β) η έκφραση γνώμης δημόσια, εκτός αν γίνεται με προφανή σκοπό τη μείωση του κύρους της δικαιοσύνης ή υπέρ ή κατά ορισμένου κόμματος ή άλλης ορισμένης πολιτικής οργάνωσης,

γ) η συμμετοχή και η ανάπτυξη δραστηριότητας στις αναγνωρισμένες ενώσεις δικαστών ή άλλα σωματεία και η έκφραση γνώμης και κριτικής άποψης που γίνεται στα πλαίσια της συμμετοχής σε ένωση δικαστικών λειτουργών.»

Άρθρο 107 **Πειθαρχικά Συμβούλια**

1. Η παρ. 4 του άρθρου 98 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Κατά τη διαδικασία ενώπιον των πειθαρχικών συμβουλίων επιτρέπεται συμπαραδσταση με δικηγόρο.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 99 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης είναι:

α) ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς,

β) ο αρχαιότερος από τους κληρωθέντες, κατά το άρθρο 82, στο Συμβούλιο Επιθεώρησης, αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας (τακτικούς και αναπληρωματικούς), για τους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του Συμβουλίου της Επικρατείας,

γ) ο αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Συμβούλιο Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων,

δ) ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ο προϊστάμενος της επιθεώρησης για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς των πολιτικών-ποινικών δικαστηρίων, εκτός από τα μέλη του Αρείου Πάγου,

ε) ο αρχαιότερος από τους κληρωθέντες, κατά το άρθρο 82, στο Συμβούλιο Επιθεώρησης, αντιπροέδρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου (τακτικούς και αναπληρωματικούς), για τους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

στ) ο πρόεδρος του τριμελούς συμβουλίου διεύθυνσης του εφετείου ή ο πρόεδρος του εφετείου (πολιτικού ή διοικητικού) για τους προέδρους πρωτοδικών, πρωτοδικές, παρέδρους, ειρηνοδίκες και πταιματοδίκες,

ζ) ο εισαγγελέας εφετών ή ο προϊστάμενος της εισαγγελίας

για τους εισαγγελείς, αντεισαγγελείς πρωτοδικών και παρέδρους της εισαγγελίας.»

ΜΕΡΟΣ ΣΤ' **ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 108

Τροποποίηση του ν.δ. 1017/1971, των νόμων 2318/1995, 3689/2008 και συμπλήρωση του ν.δ. 811/1971

1. Στο άρθρο 19 του ν. 2318/1995 (Α' 126) προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Σε κάθε Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών τηρείται Μητρώο Αστικών Εταιριών Δικαστικών Επιμελητών, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 68/2011 (Α' 153), με τις εξής προϋποθέσεις:

α. Δύο ή περισσότεροι δικαστικοί επιμελητές που ασκούν τα καθήκοντά τους στην περιφέρεια του ίδιου Πρωτοδικείου, εφαρμοζόμενης εν προκειμένω και της διάταξης του άρθρου 1 παράγραφος 3 του παρόντος, μπορούν να συστήσουν «Αστική Επαγγελματική Εταιρία Δικαστικών Επιμελητών», με σκοπό την παροχή των υπηρεσιών σε τρίτους και τη διανομή των συνολικών καθαρών αμοιβών που θα προκύψουν από τη δραστηριότητά τους αυτή. Η έδρα της εταιρίας που ορίζεται με το καταστατικό της πρέπει να βρίσκεται εντός της περιφέρειας του συλλόγου και ειδικά στην πρωτοδικειακή περιφέρεια ενός τουλάχιστον των εταίρων.

β. Απαγορεύεται η συμμετοχή σε εταιρία δικαστικών επιμελητών φυσικού προσώπου που δεν είναι δικαστικός επιμελητής ή και η με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή του στα κέρδη της εταιρείας έναντι παροχής κεφαλαίου ή εργασίας προς αυτή.

γ. Για τη σύσταση της αστικής εταιρίας δικαστικών επιμελητών απαιτείται ως συστατικός τύπος έγγραφο καταστατικό, το οποίο να υπογράφεται από όλα τα ιδρυτικά μέλη και να καθορίζει τουλάχιστον: αα) το σκοπό, την επωνυμία και την έδρα της εταιρίας, ββ) τα ονόματα, τους ατομικούς αριθμούς μητρώου καθενός από τους εταίρους, τους αριθμούς φορολογικού μητρώου τους και τις διευθύνσεις των ιδρυτικών τους μελών εταίρων, γγ) τους όρους της εισόδου, της αποχώρησης και της αποβολής των εταίρων, δδ) τις εισφορές των εταίρων και την αύξηση ή μείωσή τους, εε) τον αριθμό των μερίδων εκάστου εταίρου, στστ) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εταίρων, ζζ) τη διοίκηση της εταιρείας και το διορισμό ενός ή περισσότερων διαχειριστών, ηη) την ύπαρξη ή όχι δικαιώματος εναντίωσης στις πράξεις των διαχειριστών, θθ) τους λόγους ανάκλησης του διαχειριστή, ιι) τον τρόπο της δικαστικής και εξώδικης αντιπροσώπευσης της εταιρίας, ιια) τον τρόπο λήψης των αποφάσεων της εταιρίας και τις τυχόν αυξημένες πλειοψηφίες της συνέλευσης των μελών της εταιρίας, ιιβ) τις υποχρεώσεις απέναντι στους τρίτους, ιιγ) τη διανομή των κερδών και των ζημιών, ιιδ) τους λόγους λύσης της εταιρίας και ιιε) την εκκαθάριση της εταιρίας μετά τη λύση.

δ. Το καταστατικό της εταιρίας, καθώς και οι τροποποιήσεις του υποβάλλονται για έγκριση στον οικείο σύλλογο δικαστικών επιμελητών, στην περιφέρεια του οποίου έχει οριστεί η έδρα της εταιρίας. Η έγκριση του καταστατικού και των τροποποιήσεων του γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου δικαστικών επιμελητών της έδρας της εταιρίας, που ελέγχει αν οι διατάξεις του καταστατικού συμφωνούν με τις διατάξεις του νόμου. Αν παρέλθει άπρακτο διάστημα μηνός από την υποβολή προς έγκριση του καταστατικού ή τροποποίησής του η έγκριση λογίζεται παρασχεθείσα. Η απόφαση που δεν εγκρίνει το καταστατικό της εταιρίας ή τις τροποποιήσεις του πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

ε. Η απόφαση του Δ.Σ. του συλλόγου δικαστικών επιμελητών με την οποία εγκρίνεται το καταστατικό, ορίζει:

αα. Τη δημοσίευσή της στα εκδιδόμενα από την Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών περιοδικά, καθώς και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών είτε στην έντυπη είτε στην ηλεκτρονική του μορφή.

ββ. Την εγγραφή της εταιρίας στα βιβλία εταιριών του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών.

γγ. Την ταυτόχρονη δημιουργία φακέλου της εταιρίας.

δδ. Την τοιχοκόλλησή της στα γραφεία του συλλόγου δικαστικών επιμελητών επί τριάντα ημέρες.

Οι με αριθμούς ββ', γγ' και δδ' πράξεις γίνονται υποχρεωτικά μέσα σε δύο εργάσιμες ημέρες από την έκδοση της απόφασης του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου δικαστικών επιμελητών που εγκρίνει το καταστατικό.

στ. Στο πρωτότυπο του καταστατικού το οποίο τηρείται στο αρχείο του οικείου συλλόγου τίθεται, ταυτόχρονα με την έγκριση, σφραγίδα θεώρησής του από τον πρόεδρο του ή τον νόμιμο αναπληρωτή του.

ζ. Οι εταιρίες, εκτός από τα υποχρεωτικώς τηρούμενα βιβλία σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία, υποχρεούνται να τηρούν και βιβλίο πρακτικών των αποφάσεων της συνέλευσης των εταίρων και των πράξεων των διαχειριστών. Αντίγραφα από το βιβλίο πρακτικών, επικυρωμένα από τον διαχειριστή, δικαιούται να λαμβάνει οποιοσδήποτε εταίρος, καθώς και ο οικείος σύλλογος δικαστικών επιμελητών σε περίπτωση πειθαρχικού ελέγχου.

η. Η απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου δικαστικών επιμελητών, που εγκρίνει ή απορρίπτει το καταστατικό της εταιρίας, προσβάλλεται από όποιον έχει έννομο συμφέρον, με αίτηση ακύρωσης.

θ. Η Αστική Εταιρία Δικαστικών Επιμελητών αποκτά νομική προσωπικότητα από τη στιγμή που θα εγγραφεί στο βιβλίο εταιριών του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών. Εφόσον στο καταστατικό δεν ορίζεται διαφορετικά, οι πριν από την απόκτηση νομικής προσωπικότητας προπαρασκευαστικές πράξεις που αποσκοπούσαν στην ίδρυση της εταιρίας, καθώς και δικαιопραξίες των ιδρυτικών εταίρων τις οποίες τυχόν είχαν συνάψει, που δεν έχουν σχέση προς την ίδρυση αυτής, δεσμεύουν την εταιρεία, εφόσον εγκρίθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο από αυτήν μετά την απόκτηση της νομικής προσωπικότητας.

ι. Οι διατάξεις δημοσιότητας του άρθρου 6 για τη σύσταση της εταιρείας εφαρμόζονται και σε περίπτωση τροποποίησης του καταστατικού της το οποίο κωδικοποιείται. Το κωδικοποιημένο με την τροποποίηση καταστατικό σημειώνεται στο βιβλίο των εταιριών του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών με τον ίδιο γενικό αριθμό και καταχωρείται στο φάκελο της εταιρίας με ειδικό αύξοντα αριθμό. Αν λυθεί η εταιρία με συμφωνία των εταίρων, η συμφωνία γίνεται εγγράφως και υποβάλλεται στο οικείο σύλλογο δικαστικών επιμελητών, ο οποίος με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου διαπιστώνει τη λύση της εταιρίας. Οι διατάξεις δημοσιότητας του άρθρου 6 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. Συγχρόνως γίνεται σημείωση της λύσης στα οικεία βιβλία του συλλόγου και η έγγραφη συμφωνία λύσης τίθεται στο φάκελο της εταιρίας που λύνεται. Αν με τη συμφωνία λύσης ορίζεται και εκκαθαριστής, σημειώνεται στο οικείο βιβλίο και το όνομα του εκκαθαριστή.

ια. Απαγορεύεται στον εταίρο δικαστικό επιμελητή να συμμετέχει σε άλλη αστική εταιρία δικαστικών επιμελητών ή να ασκεί ατομικά το επάγγελμα και γενικά να ενεργεί για δικό του ή ξένο λογαριασμό πράξεις αντίθετες με τα συμφέροντα της εταιρίας.

ιβ. Ως «οικείος σύλλογος δικαστικών επιμελητών» νοείται ο «σύλλογος της έδρας της εταιρίας».

2. Η περίπτωση η' της παρ. 2 του άρθρου 53 του ν. 2318/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«ο αθέμιτος επαγγελματικός ανταγωνισμός που επιδιώκεται με την είσπραξη αμοιβών μικρότερων από τις οριζόμενες με τις αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις. Το αυτό εφαρμόζεται και σε όλα τα μέλη της αστικής εταιρίας δικαστικών επιμελητών, αν ένα μέλος της υποπίπτει σε αυτό το πειθαρχικό αδίκημα.»

3. Το άρθρο 95 του ν. 2318/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι σύλλογοι δικαστικών επιμελητών σε όλη την Επικράτεια είναι οκτώ, ήτοι:

α) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Αθήνας, Πειραιά, Αιγαίου, Δωδεκανήσου, Λαμίας, Βορείου Αιγαίου και Ευβοίας με έδρα την Αθήνα,

β) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη,

γ) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Πάτρας και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας με έδρα την Πάτρα,

δ) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Λάρισας και

Δυτικής Μακεδονίας με έδρα τη Λάρισα,

ε) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Ναυπλίου και Καλαμάτας με έδρα το Ναύπλιο,

στ) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Κρήτης και Ανατολικής Κρήτης με έδρα το Ηράκλειο,

ζ) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείου Θράκης με έδρα την Κομοτηνή και

η) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Ιωαννίνων και Κέρκυρας με έδρα τα Ιωάννινα.

Στους συλλόγους αυτούς είναι υποχρεωτικά μέλη όλοι οι δικαστικοί επιμελητές, που είναι διορισμένοι και υπηρετούν στις περιφέρειες των πρωτοδικείων των αντίστοιχων προς τους συλλόγους αυτούς εφετείων.»

4. Επαναφέρεται σε ισχύ η παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3689/2008 (Α' 164) ως είχε πριν από την τροποποίησή της με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3910/2011 (Α' 11) και καταργείται από τότε που ίσχυε η περίπτωση β' του άρθρου 35 του ν. 3910/2011 (Α' 11).

5. Στην παράγραφο 5 του ν.δ. 811/1971 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετική με την επιλογή, πρόσληψη, υπηρεσιακή κατάσταση, με οποιονδήποτε τρόπο μετατροπή ή λύση της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων των Υποθηκοφυλακείων.»

6. Στην υποπερίπτωση α' της περίπτωσης Α' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 10 του άρθρου 7 του ν. 4043/2012, μετά τη φράση «εισαγωγικά της δίκης» προστίθεται η φράση «έγγραφα, προτάσεις ή σημειώματα ή».

ΜΕΡΟΣ Ζ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 109 Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται:

- Οι παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα.

- Το άρθρο 220 και οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 485 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

- Η παράγραφος 3 του άρθρου 32 του ν. 3900/2010.

- Ο τίτλος του άρθρου 14 του ν. 3387/2005.

- Η παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 2318/1995.

- Το άρθρο 11 του ν. 3090/2002.

- Τα άρθρα 8, 9 και 11 του ν. 3068/2002.

- Η παράγραφος 2 του άρθρου 191 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 3900/2010 και απαλείφεται η ένδειξη «1».

- Η παράγραφος 4 του άρθρου 30 του π.δ. 774/1980 καταργείται.

- Η παράγραφος 1 του άρθρου 50 του π.δ. 1225/1981 καταργείται.

- Το άρθρο 7 του ν. 2928/2001 και τα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977.

2. Μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται η περίπτωση θ' του άρθρου 29 του ΚΟΔΚΔΛ, που προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 57 του ν. 3900/2010.

3. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 67 του ν. 3842/2010 «Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις» (Α' 58) καταργούνται από τότε που ίσχυσαν.

Άρθρο 110 Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 εφαρμόζονται και για τις συζητηθείσες σε πρώτη συζήτηση αιτήσεις συναινετικών

διαζυγίων.

2. Οι υποθέσεις εκουσίας δικαιοδοσίας των άρθρων 1, 4 και 5 του παρόντος μέχρι της υπαγωγής τους στα ειρηνοδικεία υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών ή του μονομελούς πρωτοδικείου.

3. Η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθεί σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο οποίο θα ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για τον τρόπο και τη διαδικασία κατάθεσης των προτάσεων και υποβολής των σχετικών εγγράφων ηλεκτρονικά.

4. Απελάσεις που επιβλήθηκαν με βάση ποινή φυλάκισης μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, παράγουν αποτελέσματα και αποκλείουν την είσοδο των αλλοδαπών που απελάθηκαν για χρονικό διάστημα πέντε ετών από την εκτέλεση της απέλασης. Για τις απελάσεις που επιβλήθηκαν με βάση ποινή κάθειρξης μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, το χρονικό διάστημα ισχύος της απαγόρευσης εισόδου του αλλοδαπού στη χώρα καθορίζεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου του δικαστηρίου που επέβαλε την απέλαση, ύστερα από αίτηση του απελαθέντα που υποβάλλεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 74 παρ. 3 του Π.Κ., όπως τροποποιήθηκε με τον παρόντα νόμο.

5. Η εκτέλεση απελάσεων που έχουν επιβληθεί, έως την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, με βάση ποινή φυλάκισης, αναστέλλεται υποχρεωτικά εάν για οποιονδήποτε λόγο δεν πραγματοποιηθεί εντός τριάντα ημερών από τότε που διαταχθεί η απόλυση υπό όρους του κρατούμενου αλλοδαπού ή που εκτιθεί πλήρως ή χارιστεί η ποινή του.

Εάν οι ανωτέρω προϋποθέσεις πληρούνται ήδη κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού ή εάν πρόκειται περί αλλοδαπών κρατούμενων των οποίων η ποινή έχει ανασταλεί κατά άρθρο 99 παρ. 1 του Π.Κ., όπως ίσχυε έως τη θέση σε ισχύ του νόμου αυτού, ή κατά άρθρο 100 του Π.Κ. ή κατά άρθρο 100Α του Π.Κ., όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του από το άρθρο 34 περίπτωση β' του ν. 3904/2010 (Α' 218) και εφόσον πληρούνται οι τεθέντες από το Δικαστήριο όροι, η αναστολή επέρχεται, εάν δεν εκτελεστεί η απέλαση μέσα σε τριάντα ημέρες από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Η αναστολή διατάσσεται για διάστημα ενός έτους, που μπορεί να παρατείνεται για ίσο χρονικό διάστημα εφόσον εξακολουθεί να είναι ανέφικτη η απέλαση, από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης, υπό τον όρο της εμφάνισης του απολυμένου μέσα στο πρώτο πενήντημέρο κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα διαμονής του. Στους απολυόμενους αλλοδαπούς μπορεί να επιτραπεί η εργασία υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρ. 5 του άρθρου 37 του ν. 3907/2011 για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή εκτέλεσης της απέλασής τους.

Εάν κατά την αιτιολογημένη γνώμη της αστυνομικής αρχής η απέλαση οποιουδήποτε από τους απολυόμενους αλλοδαπούς καταστεί οποτεδήποτε εφικτή, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης ανακαλείται η χορηγηθείσα αναστολή και διατάσσεται η κράτηση του αλλοδαπού για χρονικό διάστημα το πολύ δεκαπέντε (15) ημερών προς πραγματοποίηση της απέλασης.

6. Υποθέσεις, οι οποίες με τις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται πλέον στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου κακουργημάτων, εάν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει γίνει επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί, ενώ εάν δεν έχει γίνει τέτοια επίδοση καταλαμβάνονται από τις νέες διατάξεις και εκδικάζονται από το μονομελές εφετείο.

7. Υποθέσεις του άρθρου 36 οι οποίες δεν έχουν παραπεμφθεί στο ακροατήριο του αρμοδίου μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δικαστηρίου με επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εισάγονται αμέσως με πράξη του εισαγγελέα εφετών στο κατά τόπον και σύμφωνα με τις νέες διατάξεις καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο.

8. Υποθέσεις του άρθρου 36 που εκκρεμούν στην ανάκριση ή

σε οποιοδήποτε στάδιο και σε οποιονδήποτε βαθμό συνεχίζονται σύμφωνα με τις νέες διατάξεις. Οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας που τελέστηκαν υπό την ισχύ των διατάξεων που τροποποιούνται με το άρθρο 36 διατηρούν το κύρος τους.

9. Υποθέσεις του άρθρου 38 σε οποιοδήποτε στάδιο ποινικής διαδικασίας και αν βρίσκονται, εκδικάζονται σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, αν δε ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διαπιστώσει τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής, με πράξη του θέτει αυτές στο αρχείο.

10. Η ισχύς των άρθρων 41 και 44 αρχίζει τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

11. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι τεχνικές λεπτομέρειες, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα με την εφαρμογή των άρθρων 42, 49 και 74 του παρόντος.

12. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου λήγει η θητεία των μελών των προβλεπόμενων από το Σύνταγμα ανεξάρτητων αρχών, που έχουν επιλεγεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής και έχουν υπηρετήσει ως τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη στην ίδια αρχή συνολικά για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της οκταετίας. Για όσα από τα υπηρετούντα μέλη δεν έχουν συμπληρώσει οκταετία, από την αρχική επιλογή τους, η θητεία τους παρατείνεται μέχρι τη συμπλήρωση της οκταετίας. Η αντικατάσταση των αποχωρούντων κατά τα ανωτέρω μελών πραγματοποιείται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου. Μέχρι την αντικατάσταση παρατείνεται η θητεία των αποχωρούντων.

13. Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίζει σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό της Βουλής και τις διατάξεις του ν. 3051/2002, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. Κατά την πρώτη ανασυγκρότηση κάθε ανεξάρτητης αρχής τα μισά από τα πρωτοεπιλεγόμενα μέλη, πλην του Προέδρου της, ορίζονται δια κληρώσεως για θητεία τριών ετών, εφόσον συντρέχει περίπτωση για τη συμπλήρωση του αριθμού των μελών με τριετή θητεία.

14. Η ισχύς του άρθρου 66 δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις. Από την έναρξη ισχύος του εν λόγω άρθρου καταργούνται: α) οι διατάξεις των παραγράφων 4Α και 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), όπως η παράγραφος 4Α προστέθηκε με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και η παράγραφος 5 προστέθηκε με το άρθρο 51 παρ. 2 του ν. 3659/2008 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 παρ. 4 του ν. 3900/2010 και β) κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα στα οποία αναφέρεται το παρόν άρθρο.

15. Οι διατάξεις των άρθρων 47 και 67 του παρόντος εφαρμόζονται στις εκκρεμείς υποθέσεις, για τις οποίες δεν έχει ορισθεί δικασίμος.

16. Οι διατάξεις του άρθρου 68 ισχύουν από 16.9.2012 και εφαρμόζονται στις πράξεις και στις δικαστικές αποφάσεις που θα εκδοθούν από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

17. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 70 εφαρμόζονται επί αιτήσεων που ασκούνται μετά την πάροδο ενός μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3900/2010 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

18. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 71 εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς ενώπιον των Τμημάτων υποθέσεις.

19. Οι διατάξεις του άρθρου 79 δεν εφαρμόζονται στις εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον του αρμόδιου Κλιμακίου.

20. Οι διατάξεις των άρθρων 9 και 16 του Α' Μέρους (Πολιτική Δίκη) ισχύουν μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από της δημοσίευσής του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

21. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, 17 και 20 ισχύουν από 16 Σεπτεμβρίου 2012.

22. Η ισχύς του άρθρου 61 αρχίζει τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, πλην των ρυθμίσεων που αναφέρονται στην τηρητέα διαδικασία και τη δημοσιότητα των συνεδριάσεων των αρχών, οι οποίες ισχύουν από τη δημοσίευση του

παρόντος.

23. Η διάταξη του άρθρου 94, κατά το μέρος που αναφέρεται στη μη μετάθεση δικαστικού λειτουργού πριν τη συμπλήρωση έτους στον τόπο, όπου τοποθετήθηκε, ισχύει από 16 Σεπτεμβρίου 2012.

24. Εκκρεμείς υποθέσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 8 του άρθρου 51 του ν. 2172/1993, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 6 του άρθρου 111 του παρόντος νόμου, σε οποιοδήποτε στάδιο βρίσκονται σε άλλες ανακριτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, με την έναρξη ισχύος του νόμου διαβιβάζονται στις εισαγγελίες πρωτοδικών ή εφετών Πειραιώς.

25. Το ειδικό επιστημονικό προσωπικό, που υπηρετεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στις πέντε συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές και εκπληρώνει την κύρια αποστολή τους, εξακολουθεί να παρέχει τις υπηρεσίες του με την προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία εργασιακή και ασφαλιστική σχέση, υπαγόμενο σε ενιαίο μισθολογικό καθεστώς σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 4024/2011 (Α' 226). Η ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002 (Α' 220), όπως αντικαθίσταται με το άρθρο 61 παρ. 3 του παρόντος εφαρμόζεται για τους εφεξής προσλαμβανόμενους υπαλλήλους.

26. Για εκκρεμείς υποθέσεις του άρθρου 25, ως προς τις οποίες συμπληρώνεται ο χρόνος παραγραφής, την εξαίρεση του αξιοποιού μπορεί να διαπιστώσει και ο εισαγγελέας εφετών ή πλημμελειοδικών, κατά περίπτωση, και με πράξη του θέτει τη δικογραφία στο αρχείο.

27. Η απόφαση της παραγράφου 5 του άρθρου 108 εκδίδεται, κατά την πρώτη εφαρμογή, εντός τριμήνου από την δημοσίευση του παρόντος. Κατά το διάστημα αυτό δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε μετατροπή ή λύση της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων των Υποθηκοφυλακείων.

Άρθρο 111

Ρυθμίσεις για το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

1. Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 2286/1995 (Α' 19) προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για την ανάδειξη προμηθευτών σε πετρελαιοειδή για τις ανάγκες των υπηρεσιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αρμόδιος είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο οποίος δύναται να εξουσιοδοτεί προς τούτο τους προϊστάμενους των ως άνω υπηρεσιών.»

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 6 του ν.δ. 3026/1954 (Α' 235) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Μέρος της άσκησης, διάρκειας έως έξι μηνών, μπορεί να γίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή στο πολιτικό και διοικητικό εφετείο ή πρωτοδικείο ή στην αντίστοιχη εισαγγελία ή στο ειρηνοδικείο της έδρας του Δικηγορικού Συλλόγου που είναι εγγεγραμμένος ο ασκούμενος. Ο συνολικός αριθμός, η κατανομή των ασκούμενων δικηγόρων στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες, η διαδικασία, ο τρόπος επιλογής, ο καθορισμός της έναρξης, ο ακριβής χρόνος άσκησης, η εξειδίκευση των καθηκόντων που οι ασκούμενοι επιτελούν, ο τρόπος καταβολής της αμοιβής, καθώς και κάθε ζήτημα σχετικά με την άσκηση καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η περαιτέρω κατανομή των ασκούμενων δικηγόρων στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή ανά εφετείο, πρωτοδικείο, εισαγγελία ή ειρηνοδικείο καθορίζονται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας ή τα όργανα διοίκησης του εφετείου, πρωτοδικείου, της εισαγγελίας ή του ειρηνοδικείου αντιστοίχως, μετά από γνώμη του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Ο ασκούμενος λαμβάνει αμοιβή που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μπορεί να παραταθεί ο χρόνος άσκησης των ασκούμενων δικηγόρων για ένα εξάμηνο ακόμη και για μία μόνο φορά για κάθε ασκούμενο και μόνον για όσες θέσεις δεν καλύφθηκαν κατά το τρέχον εξάμηνο.»

3. Καταργείται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης και η υφιστάμενη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών του άρθρου 49 του ν. 3943/2011 μετονομάζεται σε Γενική Διεύθυνση Οικονομικών – Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Η μονάδα αυτή συγκροτείται από τις Διευθύνσεις: α) Διοίκησης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, β) Οικονομικού, γ) Οργάνωσης και Πληροφορικής και δ) Τεχνικής Υπηρεσίας. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του π. δ. 36/2000 (Α' 29) «Οργανισμός του Υπουργείου Δικαιοσύνης», όπως ισχύει.

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 75 του ν. 2812/2000 (Α' 67) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η μετάθεση διενεργείται με πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου δικαστικού (υπηρεσιακού) συμβουλίου. Κατά τους μήνες Απρίλιο και Νοέμβριο κάθε έτους αποστέλλονται από την αρμόδια υπηρεσία στα οικεία υπηρεσιακά συμβούλια τα ερωτήματα μεταθέσεων. Με βάση τα ερωτήματα αυτά, τα υπηρεσιακά συμβούλια επιλαμβάνονται, έως τις 30 Μαΐου και 31 Δεκεμβρίου του ιδίου έτους.

Ερωτήματα των μεταθέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 76 και 79 του Κώδικα αποστέλλονται οπωσδήποτε. Η πράξη μετάθεσης εκδίδεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την περιέλευση της απόφασης στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποστέλλεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, της εισαγγελίας ή της υπηρεσίας, στην οποία υπηρετεί ο δικαστικός υπάλληλος, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την έκδοσή της και επιδίδεται με επιμέλεια του προϊστάμενου της γραμματείας ή της υπηρεσίας χωρίς καθυστέρηση σε αυτόν που μετατίθεται, ο οποίος υποχρεούται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοση της πράξης να εμφανιστεί στη νέα του θέση.»

5. Οι νέες οργανικές θέσεις συμβολαιογράφων οι οποίες συστάθηκαν με το π.δ. 114/2011 (Α' 250), θα πληρωθούν κατά τα οριζόμενα σε αυτό και με τους διαγωνισμούς των ετών 2012 και 2013 αντίστοιχα.

6. Η παρ. 8 του άρθρου 51 του ν. 2172/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. α) Για την ανάκριση των αξιόποινων πράξεων που προβλέπει το ν.δ. 187/1973 «Περί Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου» ή έχουν σχέση με το θαλάσσιο εμπόριο ή τη χρησιμοποίηση ή λειτουργία πλοίου ή την παροχή εργασίας σε αυτό ή τη ναυσιπλοΐα, ο πρόεδρος του συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο ορίζει κατά προτίμηση ανακριτικό τμήμα στο οποίο υπηρετεί δικαστής που έχει τα προσόντα της παραγράφου 7.

β) Ποινικά αδικήματα, σχετιζόμενα με ναυτικές διαφορές, κατά την έννοια της παραγράφου 3 του άρθρου 51 του παρόντος νόμου, καθώς και συναφείς με αυτά αξιόποινες πράξεις, ανακρίνονται και δικάζονται αποκλειστικά από τις δικαστικές αρχές του Πρωτοδικείου και Εφετείου Πειραιά, η δικαιοδοσία των οποίων εκτείνεται σε ολόκληρο το Νομό Αττικής, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

γ) Για εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε ελληνικό πλοίο στο εξωτερικό ή σε ανοιχτή θάλασσα, καθώς επίσης και σε πλοίο με ξένη σημαία, τιμωρούνται όμως στην Ελλάδα, αποκλειστικά αρμόδιες για τη δίωξη, ανάκριση και εκδίκασή τους ορίζονται οι εισαγγελικές και δικαστικές αρχές του Πειραιά.»

7. Το άρθρο 38 του ν. 3772/2009 (Α' 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η οποία εκδίδεται μετά από πρόταση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να χορηγείται ειδική άδεια σε δικαστές ή υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μέχρι έξι (6) έτος, οι οποίοι γνωρίζουν μια εκ των επισήμων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να απασχοληθούν για επιμορφωτικούς σκοπούς ή για απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατά τη διάρκεια της ειδικής αυτής άδειας, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πέντε μήνες, καταβάλλονται στους δικαστές ή υπαλλήλους αυτούς οι μηνιαίες τακτικές αποδοχές της οργανικής τους θέσης.»

8. Η παρ. 4 του άρθρου 38 του ν. 2721/1999, όπως αντικαταστήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 30 του ν. 2915/2001, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος, ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναπληρώνεται, σε κάθε περίπτωση με απόφαση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από άλλον Επίτροπο και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, από Προϊστάμενο Τμήματος.»

Άρθρο 112

Ρυθμίσεις επι μέρους θεμάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

1. Η κυριότητα του κινητού εξοπλισμού της εταιρίας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» περιέρχεται στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την περιέλευση αυτής.

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 3898/2010 (Α' 211) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η ως άνω αποζημίωση βαρύνει τον προϋπολογισμό του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων.»

3. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 3898/2010 (Α' 211) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«η οποία αμοιβή βαρύνει τον προϋπολογισμό του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων.»

4. Το άρθρο 14 του ν. 3226/2004 (Α' 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζεται η αποζημίωση των δικηγόρων υπηρεσίας, συμβολαιογράφων, δικαστικών επιμελητών και άλλων προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες στο πλαίσιο της παροχής νομικής βοήθειας, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες νόμιμες αμοιβές. Η αμοιβή μπορεί να υπολείπεται των προβλεπόμενων νόμιμων αμοιβών σε περίπτωση ανάρεσης και παράστασης ενώπιον του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μικτού ορκωτού εφετείου και του πενταμελούς εφετείου κακουρηγημάτων. Με όμοια απόφαση καθορίζεται το πλαίσιο και η διαδικασία εκκαθάρισης και είσπραξης της αποζημίωσης.

2. Αρμόδιο όργανο για τη συλλογή των δικαιολογητικών των αιτήσεων των δικαιούχων δικηγόρων και άλλων προσώπων για τη διαβίβασή τους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι η διοίκηση του αρμόδιου δικαστηρίου.»

5. Η παρ. 8 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Α' 215), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 37 του ν. 3858/2010 (Α' 102), αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την είσπραξη των σύμφωνα με τις παραγράφους 4 του άρθρου 42, 2 του άρθρου 46, 2 του άρθρου 48 και 1 του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και των σύμφωνα με τις παραγράφους 4 του άρθρου 495 και 3 του άρθρου 53 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ποσών των παραβόλων, εκδίδονται ειδικά έντυπα παραβόλων από το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), ονομαστικής αξίας (ίσως με ποσοστό 60% επί του εκάστοτε οριζόμενου ποσού παραβόλου, καθώς και έντυπο παραβόλου υπέρ Δημοσίου ονομαστικής αξίας ίσης με ποσοστό 40% επί του εκάστοτε οριζόμενου ποσού παραβόλου. Ο τρόπος της προμήθειας των ως άνω παραβόλων, ο τύπος, ο τρόπος χρήσεως, διαθέσεως και διαχειρίσεως αυτών, ο τρόπος της ακυρώσεως και εν γένει κάθε λεπτομέρεια, καθορίζονται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου, εγκρινόμενη με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας έκδοσης των ως άνω παραβόλων υπέρ του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), εκδίδεται ισόποσο διπλότυπο είσπραξης από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα οποία καταμερίζεται σε δύο (2) Κ.Α.Ε...»

6. Η περίπτωση γ' του πρώτου εδαφίου της παρ. 10 του αρ-

θρου 10 του ν. 2331/1995 (Α' 173) αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) η υποβοήθηση του νομοπαρασκευαστικού έργου και η αντιμετώπιση κάθε θέματος που αφορά στην εφαρμογή του ενωσιακού και διεθνούς δικαίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

7. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 2331/1995 (Α' 173) αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τη στελέχωση της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας συνιστώνται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πέντε (5) θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, οι οποίες καλύπτονται ως εξής:

α) Από δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό προέδρου πρωτοδικών, εφέτη, εισαγγελέα πρωτοδικών ή αντεισαγγελέα εφετών πολιτικών και ποινικών ή διοικητικών δικαστηρίων ή παρέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι γνωρίζουν άριστα την αγγλική γλώσσα και αποσπώνται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στο Υπουργείο, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Τα καθήκοντα των αποσπώμενων δικαστικών λειτουργών αφορούν αποκλειστικά στους τομείς της εκτέλεσης νομοπαρασκευαστικού έργου και της εκπροσώπησης της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς.

β) Από μέλη του διδακτικού προσωπικού νομικών τμημάτων Α.Ε.Ι., πλήρους ή μερικής απασχόλησης, με βαθμό Επίκουρου ή Αναπληρωτή Καθηγητή και άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας, τα οποία αποσπώνται στο Υπουργείο κατά παρέκκλιση κάθε άλλης σχετικής με τη διαδικασία της απόσπασης διάταξης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Κομμητόρα της σχολής, στην οποία ανήκουν και σχετική απόφαση του Πρύτανη.

Η απόσπαση των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' στη συνιστώμενη Ειδική Νομική Υπηρεσία γίνεται για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.»

8. Οι οργανικές θέσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου ελεγκτών της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα μετατρέπονται σε αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Οι ήδη υπηρετούντες υποχρεούνται να δηλώσουν εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εάν αποδέχονται να υπηρετήσουν στη θέση αυτή. Οι αποδεχόμενοι να υπηρετήσουν με σχέση ιδιωτικού δικαίου προσμετρούν για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη και το χρόνο προηγούμενης σχετικής απασχόλησης σύμφωνα με βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης ή παράλειψη υποβολής δήλωσης, εξακολουθούν να υπηρετούν ως μόνιμοι υπάλληλοι σε προσωποπαγείς θέσεις κατηγορίας ΠΕ Ελεγκτών της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Για το διάστημα αυτό, δεν πληρώνονται οι αντίστοιχες κενές στην ανωτέρω Αρχή θέσεις του ειδικού επιστημονικού προσωπικού της ίδιας Αρχής.

9. Μετά το Κεφάλαιο Θ' του Δεύτερου Μέρους του Πρώτου Τμήματος του ν. 1756/1988 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» (Α' 35), όπως ο νόμος αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει, προστίθεται Κεφάλαιο Ι' με τον τίτλο: «Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου» και τα άρθρα 32 Α, 32 Β, 32 Γ και 32 Δ ως εξής:

«Άρθρο 32 Α

Ανεξάρτητη δικαστική αρχή

Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι ανεξάρτητη δικαστική αρχή, η οποία δρα ενιαία και αδιαίρετα.

Άρθρο 32 Β

Διάρθρωση της Γενικής Επιτροπείας

1. Επικεφαλής της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως γενικός δημοσιονομικός εισαγγελέας είναι ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συ-

νεδρίου.

2. Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποτελείται από: α) Τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας. β) Τον Επίτροπο Επικρατείας. γ) Τρεις (3) Αντεπιτρόπους Επικρατείας. δ) Δύο (2) Παρέδρους. ε) Οκτώ (8) Εισηγητές.

3. Οι ανωτέρω θέσεις Εισηγητών και Παρέδρων συνιστώνται με προεδρικό διάταγμα με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και πάντως μετά την 1.1.2018. Μέχρι τη σύσταση των ανωτέρω θέσεων, οι σχετικές ανάγκες καλύπτονται, με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, με απόσπαση, χρονικής διάρκειας δύο ετών που μπορεί να παραταθεί, ισάριθμων Παρέδρων και Εισηγητών του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Στο βαθμό του Επιτρόπου Επικρατείας προάγεται Αντεπίτροπος Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τρία έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτός από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

5. Στο βαθμό του Αντεπιτρόπου Επικρατείας προάγεται Πάρεδρος της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, ο οποίος έχει συμπληρώσει τουλάχιστον πέντε έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτός από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Οι διατάξεις των άρθρων 71 Α του παρόντος νόμου, 79 παρ. 3 του π.δ. 774/1980 (Οργανισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Α' 189) και 58 παρ. 7 του ν. 3160/2003 (Α' 165) εξακολουθούν να ισχύουν, καθώς και η διάταξη του άρθρου 79 παρ. 3 του π. δ. 774/1980.

6. Στο βαθμό του Παρέδρου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας προάγεται Εισηγητής αυτής, ο οποίος έχει συμπληρώσει επτά χρόνια υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν και κρίνεται προακτός από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

7. Ως εισαγωγικός βαθμός στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας προβλέπεται αυτός του Εισηγητή. Σε θέσεις Εισηγητών της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας διορίζονται απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών κατεύθυνσης Διοικητικής Δικαιοσύνης, οι οποίοι έχουν ευδοκίμως διανύσει περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους Εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 32 Γ Αρμοδιότητες

1. Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας, με την επιφύλαξη των διατάξεων του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου:

Α. Ασκεί εποπτεία, με την έννοια ότι μπορεί να λαμβάνει γνώση, να παρακολουθεί την πορεία και να δίνει οδηγίες: α) στους Οικονομικούς Επιθεωρητές του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι Οικονομικοί Επιθεωρητές των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης κάθε βαθμού, αναφορικά με υποθέσεις διαχείρισης δημοσίου χρήματος, β) στους Επιθεωρητές Δημόσιας Διοίκησης, αναφορικά με υποθέσεις ελέγχου περιουσιακής κατάστασης δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών.

Β. Ασκεί αιτήσεις, για τις οποίες καθιρύεται δικαιοδοτική αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καταλογισμού εις βάρος των υπαλλήλων εν γένει, που αναφέρονται στο άρθρο 14 του ν. 3213/2003 (Α' 309), όπως ισχύει, με χρηματικό ποσό ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος που απέκτησε ο ίδιος, η σύζυγος ή ανήλικό τέκνο του, εφόσον η απόκτηση του οφέλους αυτού δεν δικαιολογείται.

Γ. Θέτει στο αρχείο αναφορές, αιτήσεις ή καταγγελίες για τις οποίες κρίνει ότι είναι απαράδεκτες ή νόμω ή ουσία αβάσιμες.

2. Ο Επίτροπος Επικρατείας αναπληρώνει τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας. Με πράξη του τελευταίου, ασκεί οποιαδήποτε αρμοδιότητα Αντεπιτρόπου Επικρατείας ή Παρέδρου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας.

3. Οι Αντεπιτρόποι Επικρατείας: Α. Αναπληρώνουν τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας και τον Επίτροπο Επικρατείας. Β. Μετέχουν σε υπηρεσιακά συμβούλια και επιτροπές του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Οι Πάρεδροι της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας: Α.

Αναπληρώνουν τους Αντεπιτρόπους Επικρατείας. Β. Ελέγχουν, κατόπιν έγγραφης εντολής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων απονομής σύνταξης ή βοηθημάτων, που συνέχονται με τη σύνταξη, από το Δημόσιο ή από άλλο φορέα, εφόσον οι ανακλύπτουσες από την απονομή σύνταξης ή βοηθήματος διαφορές υπάγονται στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Γ. Επικουρούν τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, τον Επίτροπο Επικρατείας και τους Αντεπιτρόπους Επικρατείας στο έργο τους.

5. Οι δόκιμοι Εισηγητές και οι Εισηγητές της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας: Α. Επικουρούν τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας, τον Επίτροπο Επικρατείας, τους Αντεπιτρόπους Επικρατείας και τους Παρέδρους της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο έργο τους. Β. Μπορούν να παρίστανται και να προτείνουν σε υποθέσεις στα Κλιμάκια του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Γ. Δύνανται να τους ανατεθεί η αρμοδιότητα της περίπτωσης Β' της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 32 Δ Διεθνής συνεργασία

Η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας δύναται να συνεργάζεται με ευρωπαϊκές και διεθνείς υπηρεσίες για την καταπολέμηση της διαφθοράς.»

Άρθρο 113 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από την 2α Απριλίου 2012, εκτός των διατάξεων του άρθρου 110, στις οποίες ορίζεται διαφορετικός χρόνος έναρξης ισχύος».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε τώρα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και η υπουργική τροπολογία ως μία ενότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κύριος Υπουργός θέλει να κάνει ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να διευκρινίσω μερικά θέματα σχετικά με την τροπολογία και με εύστοχες παρατηρήσεις συναδελφών.

Πρώτον, με τις παραγράφους 1 έως 6 ρυθμίζονται θέματα τα οποία προκύπτουν από την ενδεχόμενη κατάργηση ή συγχώνευση οργανικών μονάδων. Για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία με τη νομοτεχνική βελτίωση την οποία θα σας καταθέσω, καθιστούμε σαφές ότι ο προϊστάμενος που κατέχει μία θέση η οποία καταργείται ή συγχωνεύεται υποχρεωτικά περιέρχεται σε θέση προϊσταμένου οργανικής μονάδας κατωτέρου επιπέδου κ.ο.κ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα τις καταθέσετε στα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Βεβαίως. Σε

όσα υπάρχουν αλλαγές θα τις καταθέσω. Κάποια άλλα είναι απλές διευκρινίσεις.

Δεύτερον, στην παράγραφο 15 προβλέπεται ότι ορισμένοι αποσπασμένοι εξακολουθούν να πληρώνονται από τις υπηρεσίες προέλευσης. Αυτό προεβλέπετο και στο ν. 4024. Εδώ γίνονται διευκρινίσεις, διότι η διατύπωση, όπως είχε γίνει στο προηγούμενο νομοσχέδιο, δεν ήταν εύστοχη. Προσθέτουμε δε μία περίπτωση που αφορά μόνο δύο εργαζόμενους στον Οργανισμό Ανάπτυξης Ανατολικής Κρήτης, οι οποίοι δεν μπορούν να πληρωθούν διότι δεν έχουν προβλεφθεί τα κονδύλια –είναι κάτι το οποίο είχε επισημάνει ο κ. Παυλόπουλος σε γενικότερη μορφή– έτσι ώστε να μην τεθεί θέμα και για αυτούς τους δύο εργαζόμενους. Αυτό περιέχεται ως νομοτεχνική βελτίωση.

Στην παράγραφο 16, είχε συζητηθεί το θέμα της συνυπογραφής ή μη των όποιων αποσπάσεων, όλων των αποσπάσεων από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Επειδή γίνεται μία προσπάθεια, όπως γνωρίζετε και όπως ανέφερε και ο Υπουργός στη χθεσινή του ομιλία, εξορθολογισμού της κατάστασης που υπάρχει στη Δημόσια Διοίκηση και κεντρικής παρακολούθησης όλων των θεμάτων μετακινήσεων των υπαλλήλων, γι' αυτό θεωρούμε σκόπιμο να εξακολουθήσει να ισχύει η πρότασή μας, η πρόταση της τροπολογίας –και επιμένουμε σε αυτό– οποιαδήποτε απόσπαση οποιουδήποτε υπαλλήλου να συνυπογράφεται από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Όσον αφορά το άρθρο 18, αυτό εντάσσεται πάλι στη λογική που σας είπα. Δηλαδή, θέλουμε να έχουμε πλέον μία καινούργια εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης, με το ενιαίο βαθμολόγιο, το ενιαίο μισθολόγιο, ώστε να ξέρουμε πού βρίσκεται ο κάθε υπάλληλος. Έτσι κι αλλιώς, πληρώνεται από την υπηρεσία υποδοχής του, όταν είναι αποσπασμένος. Λέμε, λοιπόν, ότι όσοι είναι αποσπασμένοι υπάλληλοι και θέλουν να μεταταγούν στις υπηρεσίες στις οποίες υπηρετούν, να καταθέσουν αίτηση και εφόσον εγκριθεί από τα αρμόδια όργανα, να ολοκληρωθεί αυτή η μετάταξη.

Εξφράσθη μία παρατήρηση από τον κ. Παυλόπουλο ότι για να φθάσουμε μέχρι τη σημερινή μέρα, ενδεχομένως δεν ξέρουμε τι έχει γίνει τον τελευταίο καιρό. Αντιλαμβάνομαι τα ερωτηματικά τα οποία τίθενται. Εγώ ενημερώνω το Σώμα και καταθέτω μία βεβαίωση από το δικό μας Υπουργείο που λέει ότι στο χρονικό διάστημα από τη δημοσίευση στο ΦΕΚ του βαθμολογίου - μισθολογίου μέχρι σήμερα έχουμε όλες κι όλες εννέα αποσπάσεις, οκτώ προς το Υπουργείο μας και μία από το Υπουργείο μας προς το ΙΚΑ ΕΤΑΜ Χαλκίδας.

Αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία τα οποία έχω και καταθέτω και κατά τη συζήτηση θα δούμε αν θα χρειαστεί να παρέμβουμε σ' αυτήν τη διάταξη, έτσι ώστε όλοι σήμερα οι αποσπασμένοι να δικαιούνται μετάταξη ή οι αποσπασμένοι μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης στο ΦΕΚ του νόμου για το βαθμολόγιο-μισθολόγιο.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σχετικά με την παράγραφο 19, διευκρινίζω –και προκύπτει και από τις επισυναπτόμενες τροποποιούμενες διατάξεις– ότι με τη ρύθμιση την οποία φέρνουμε, εξομοιώνουμε πλήρως τους ειδικούς επιθεωρητές οι οποίοι υπηρετούν στο Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, με τους επιθεωρητές που υπηρετούν στο Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Δεν υπάρχει καμία διαφορά. Είναι απόλυτη εξομοίωση.

Στην παράγραφο 21, εισάγουμε μία διάταξη, σύμφωνα με την οποία οποιαδήποτε τοποθέτηση νεοπροσλαμβανόμενου προϋποθέτει μία απόφαση κατανομής από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Και αυτό εντάσσεται στη λογική που σας είπα, ώστε να γνωρίζουμε τι γίνεται, ποιοι υπηρετούν και ποιοι διορίζονται, διότι υπήρχαν περιπτώσεις διορισμών τους οποίους δεν γνωρίζαμε ως Υπουργείο για διάφορους λόγους και λόγω διαφόρων ειδικών διατάξεων.

Εξεφράσθη η άποψη μήπως μ' αυτήν την απόφαση κατανομής αλλάζαμε την απόφαση του ΑΣΕΠ. Δηλαδή, αν το ΑΣΕΠ έλεγε ότι ο διοριστέος ήταν για το συγκεκριμένο άλφα φορέα, να μην έχει τη δυνατότητα ο Υπουργός να έρθει και να πει ότι αυτός ο διοριστέος θα πάει σε άλλο φορέα. Κάνουμε, λοιπόν, και σ' αυτό το σημείο μία νομοτεχνική βελτίωση, μία διευκρίνιση και λέμε ότι οι αποφάσεις κατανομής δεν μεταβάλλουν το φορέα διορισμού των πινάκων του ΑΣΕΠ, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του διοριστέου.

Τέλος, στην παράγραφο 33 που αφορά τα προσόντα που πρέπει να έχει ο γενικός διευθυντής, αυτός ο οποίος θα λάβει μέρος στο διαγωνισμό για επιλογή γενικών διευθυντών με το νέο βαθμολόγιο θα πρέπει να έχει βαθμό Β'. Διευκρινίζουμε ότι αυτός ο βαθμός Β' αφορά την επιλογή για θέση προϊστάμενου γενικής διεύθυνσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υφυπουργέ, μπορείτε να καταθέσετε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, για να διανεμηθούν και στους συναδέλφους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρία Πρόεδρε, τις καταθέτω για τα Πρακτικά.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

22

Τροποποιήσεις – βελτιώσεις
στην τροπολογία

Στο σχέδιο νόμου «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών
Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου»

1. Η παράγραφος 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι υπάλληλοι που κατά την ως άνω παράγραφο παύουν να ασκούν καθήκοντα προϊσταμένου τοποθετούνται υποχρεωτικά ως προϊστάμενοι σε οργανική μονάδα του αμέσως κατώτερου επιπέδου μέχρι την επιλογή και τοποθέτηση προϊσταμένων σύμφωνα με τις πάγιες διατάξεις του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α' 26). Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν κενές θέσεις προϊσταμένων στο αμέσως κατώτερο επίπεδο, η υποχρεωτική τοποθέτηση των υπαλλήλων που παύουν να ασκούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τα ανωτέρω συνεπάγεται την αποχώρηση εκ των λοιπών προϊσταμένων αυτού του επιπέδου εκείνων που συγκέντρωσαν τα λιγότερα μόρια κατά την τελευταία κρίση για επιλογή από το υπηρεσιακό συμβούλιο».
2. Στην παράγραφο 15 μετά τις λέξεις «νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου» προστίθεται η φράση «του άρθρου 36 του ν. 849/1978 (ΦΕΚ Α' 232)». Στην ίδια παράγραφο προστίθεται εδάφιο ως εξής, το οποίο είχε εκ παραδρομής παραλειφθεί: «Οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων του παρόντος άρθρου δεν αφορούν τις αποσπάσεις σε νομικά πρόσωπα των άρθρων 1 παρ. 4, 60 του ν. 590/1977 (Α' 146), 26 του ν. 3432/2006 (Α' 14), 44 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και του β.δ. της 25.1/13.2.1843 (ΦΕΚ 4) και σε νομικά πρόσωπα της ίδιας κατηγορίας με τα ανωτέρω ή εποπτευόμενα από αυτά».
3. Στο τέλος της παραγράφου 21 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι ανωτέρω αποφάσεις κατανομής δεν μεταβάλουν τον φορέα διορισμού των πινάκων του ΑΣΕΠ χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του διοριστέου».
4. Στην παράγραφο 33 μετά τις λέξεις «δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία» προστίθενται οι λέξεις «για την επιλογή προϊσταμένων Γενικής Διεύθυνσης».

>>)

Ντίνος Ροβς
6/2/12

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ερώτηση θέλετε να κάνετε, κύριε Παυλόπουλε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μόνο μία ερώτηση θα κάνω στον Υφυπουργό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υφυπουργέ, υπάρχει μία παρατήρηση που θέλω να κάνω, απλώς για να μη σπαταλάμε το χρόνο μας αργότερα.

Στις παραγράφους 7-13 σας είχα πει ότι σωστά λέτε πως οι αορίστου χρόνου υπάλληλοι περιλαμβάνονται στα υπηρεσιακά συμβούλια που τους αφορούν. Μόνο που ύστερα από τη νομοθετική ρύθμιση του ν. 3018 και το διάταγμα ένταξής τους σε βαθμολογική κλίμακα, πρέπει να προσδιοριστεί κατά την εκτίμησή μου –δείτε το, έχουμε καιρό μέχρι το τέλος της συζήτησης– και τι βαθμού πρέπει να είναι αυτοί οι οποίοι μετέχουν. Ορθώς προηγουμένως δεν υπήρχε κατάταξη σε βαθμό. Τώρα πρέπει να προσδιοριστούν σε ποιο βαθμό πρέπει να είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, θα το λύσουμε και αυτό το σημείο, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εντάξει, κύριοι συνάδελφοι.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Άγγελος Τόλκας.

Ορίστε, κύριε Τόλκα, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, στην επί των άρθρων σημερινή συζήτηση θα αναφερθούμε στα επτά άρθρα τα οποία αποτελούν το υπό συζήτηση νομοσχέδιο και τα οποία κατά κύριο λόγο τροποποιούν τις διατάξεις των άρθρων 103 μέχρι 146 του Υπαλληλικού Κώδικα, κυριάρχο μέρος του οποίου είναι το Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Στο πρώτο άρθρο, τροποποιούνται τα άρθρα 103 μέχρι 105 του Υπαλληλικού Κώδικα που αφορούν την αργία και την αναστολή άσκησης καθηκόντων του δημοσίου υπαλλήλου. Συγκεκριμένα, η σημαντικότερη τροποποίηση που επέρχεται, είναι η αυτοδίκαιη θέση σε αργία για τον υπάλληλο που παραπέμπεται για το αδίκημα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης, καθώς και για άλλα αδικήματα που κρίνονται ιδιαίτερα σοβαρά, όπως για παράδειγμα για κάτι που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα και είναι η ασέλγεια σε ανηλίκους. Τέτοια πρόβλεψη, όπως είπα και πριν, δεν υπήρχε μέχρι σήμερα. Ο υπάλληλος επανέρχεται στην υπηρεσία, μόνο αν εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

Αυστηροποιούνται, λοιπόν, οι διατάξεις με τις οποίες απομακρύνεται από την υπηρεσία του ένας υπάλληλος αλλά και οι διατάξεις για την αναστολή άσκησης καθηκόντων. Και στις δύο περιπτώσεις, καταβάλλεται το 1/3 των αποδοχών του, από το 1/2 που ήταν μέχρι σήμερα. Για επιβαρυντικές περιπτώσεις καταβάλλεται το 1/4 των αποδοχών ή και καθόλου. Εννοούμε, βέβαια, για τη διάρκεια που ο υπάλληλος βρίσκεται είτε σε αργία είτε σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων του.

Με το δεύτερο άρθρο του νομοσχεδίου, τροποποιούνται τα άρθρα 106 μέχρι 146 του Υπαλληλικού Κώδικα, που αποτελεί το καθαυτό Πειθαρχικό Δίκαιο, δηλαδή πειθαρχικά παραπτώματα, ποινές, πειθαρχικά όργανα και διαδικασία. Κατ' αρχάς, προσδιορίζονται με σαφή και λιτό τρόπο τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία, εκείνα που συγκροτούν πειθαρχικό παράπτωμα, καθώς στο άρθρο 107, απαριθμούνται αποκλειστικά πλέον τα πειθαρχικά παραπτώματα και δεν αφήνονται στην ευχέρεια ερμηνείας των συμβουλίων.

Απαριθμούνται, λοιπόν, αναλυτικά τα πειθαρχικά παραπτώματα που είχε περιλάβει και ο προηγούμενος Υπαλληλικός Κώδικας, συγκεντρώνονται για λόγους οργανωτικής τάξης και συνέχειας και επίσης περιγράφονται τα παραπτώματα της άρνησης του Συντάγματος και της δημοκρατίας, της παράβασης του υπαλληλικού καθήκοντος για απόκτηση οικονομικού οφέλους από την άσκηση καθηκόντων του υπαλλήλου, καθώς και η αναξιοπρεπής και ανάρμοστη συμπεριφορά εντός και εκτός υπηρε-

σίας και η αδικαιολόγητα μη έγκαιρη σύνταξη έκθεσης ή μη μεροληπτική σύνταξη έκθεσης.

Το άρθρο 108, επαναλαμβάνει ότι οι αρχές και οι κανόνες του Ποινικού Δικαίου εφαρμόζονται αναλόγως –όχι ευθέως– και στην πειθαρχική διαδικασία.

Όσον αφορά τις πειθαρχικές ποινές του άρθρου 109, αφ' ενός καθίστανται πιο αυστηρές οι ήδη προβλεπόμενες στο Πειθαρχικό Δίκαιο και, αφ' ετέρου, θεσπίζονται νέες πειθαρχικές ποινές. Αυτές είναι η στέρηση του δικαιώματος επιλογής ως προϊστάμενου οργανικής μονάδας από ένα έως πέντε χρόνια, καθώς η αφαίρεση καθηκόντων ήδη προϊσταμένου.

Επίσης, το πρόστιμο αυξάνεται από τρεις, σε δώδεκα μήνες. Αυξάνεται και η προσωρινή παύση από έξι, σε δώδεκα μήνες. Ο υποβιβασμός μπορεί να φθάσει τους δύο βαθμούς, αντί για έναν που είναι σήμερα. Ακόμη, το Πειθαρχικό Συμβούλιο έχει την ευχέρεια να επιβάλλει οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, χωρίς τους περιορισμούς που ίσχυαν μέχρι σήμερα και με σεβασμό στην αρχή της αναλογικότητας.

Επιπλέον, μπορεί να επιβληθεί μαζί με πειθαρχική ποινή και διοικητική κύρωση από 3.000 ευρώ μέχρι και 30.000 ευρώ για ιδιαίτερα σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα, ενώ για όσα παραπτώματα σχετίζονται με οικονομικό αντικείμενο, μπορεί να επιβληθεί επιπλέον διοικητική κύρωση από 10.000 ευρώ, μέχρι 100.000 ευρώ. Τέλος, όσον αφορά τις ποινές, τίθεται για πρώτη φορά ελάχιστο όριο η μικρότερη ποινή που μπορεί να επιβληθεί στον επίορκο δημόσιο υπάλληλο. Έτσι, δεν αποφεύγεται ποτέ η τιμωρία του.

Σημαντική αλλαγή είναι και η διεύρυνση του χρόνου της παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων, τα οποία μέχρι σήμερα ήταν μικρά και οδηγούσαν σε αποφυγή της τιμωρίας. Η παραγραφή αυξάνεται, λοιπόν, από δύο, σε πέντε χρόνια και μπορεί να φθάσει στα επτά χρόνια και μέχρι τα δέκα χρόνια για σοβαρότερα παραπτώματα, κυρίως για όσα έχουν να κάνουν με οικονομικό περιεχόμενο.

Επίσης, για πρώτη φορά σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ορίζεται ως έναρξη της παραγραφής η ημερομηνία κατά την οποία η υπηρεσία έλαβε γνώση της τέλεξης της πράξης και όχι η ημερομηνία της καταυγής τέλεξής της.

Με το άρθρο 116, προβλέπεται μία βασική επιλογή του νομοσχεδίου, η διάκριση συγκεκριμένου οργάνου για την εκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, αντί των αντίστοιχων υπηρεσιακών συμβουλίων που μέχρι σήμερα λειτουργούν.

Στο άρθρο 117, ορίζονται οι πειθαρχικές προϊστάμενοι των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών.

Στο άρθρο 118, αυξάνεται το εύρος των αρμοδιοτήτων των πειθαρχικών προϊστάμενων και προβλέπεται κλιμάκωση στα όρια των ποινών που μπορούν να επιβληθούν.

Στο άρθρο 120, του Υπαλληλικού Κώδικα που σήμερα αλλάζει, ορίζεται ότι το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει σε πρώτο και δεύτερο βαθμό τους ανώτατους δημοσίου υπαλλήλους.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι με το άρθρο 122, ορίζεται ότι η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται μέσα σε ένα μήνα για μονομελές πειθαρχικό όργανο, ενώ για το πειθαρχικό συμβούλιο, ολοκληρώνεται μέσα σε τρεις μήνες. Αυτές οι προθεσμίες μέχρι σήμερα ήταν τριών και έξι μηνών αντίστοιχα. Επίσης και η ένορκη διοικητική εξέταση, πρέπει να ολοκληρώνεται μέσα σε δύο μήνες με δυνατότητα παράτασης για ένα και μόνο μήνα, ενώ μέχρι σήμερα δεν υπήρχε σχετική χρονική πρόβλεψη. Η ΕΔΕ μπορεί να ανατεθεί ακόμα και σε υπάλληλο άλλου Υπουργείου.

Με τα επόμενα άρθρα, εμπλουτίζονται οι δυνατότητες που παρέχονται για την πειθαρχική ανάκριση, προσφέρονται ευρύτερες επιλογές ώστε να γίνεται πιο αποτελεσματικά η ανάκριση και ολοκλήρωση της διαδικασίας, ενώ πλημμέλημα και πειθαρχικό παράπτωμα έχει χαρακτηριστεί και η μη εμφάνιση δημόσιου υπαλλήλου ως μάρτυρα.

Ιδιαίτερα σημαντική μεταρρύθμιση που εισάγει το παρόν σχέδιο νόμου στα άρθρα 146Α και 146Β είναι η αλλαγή στη σύνθεση των υπηρεσιακών συμβουλίων, σ' αυτά τα οποία και χτες αναφερθήκαμε. Μέχρι σήμερα είχαμε πενταμελή υπηρεσιακά συμ-

βούλια, που δεν είναι αποκλειστικά υπεύθυνα για τις πειθαρχικές υποθέσεις και όπου συμμετέχουν τρεις διευθυντές και δύο αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων, όλοι δηλαδή από τη Δημόσια Διοίκηση, προερχόμενοι όλοι από τον ίδιο φορέα. Αυτό όμως δεν εξασφαλίζει την απαιτούμενη αμεροληψία καθώς υπήρχε μία κακώς εννοούμενη αλληλεγγύη ή και σχέση εξάρτησης με τον κρινόμενο, επειδή στα υπηρεσιακά αυτά συμβούλια ο ίδιος ο κρινόμενος είχε εκλέξει και το δικαστή του.

Για το λόγο αυτό, συστήνονται τριμελή πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια αποκλειστικά για πειθαρχικές υποθέσεις αποτελούμενα από δικαστή, μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και έναν προϊστάμενο διευθυντή άλλης διεύθυνσης κατόπιν κλήρωσης. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η απαιτούμενη αμεροληψία, η αντικειμενικότητα, η αποφυγή παρεμβάσεων αλλά και η εξειδίκευση με την πλειοψηφία των ανεξάρτητων δικαστών.

Με την ίδια λογική πλειοψηφία, αποτελούν και στο πενταμελές δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ενώ συμμετέχουν και γενικοί διευθυντές του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Με το άρθρο 3 του παρόντος νομοσχεδίου, γίνονται οι απαραίτητες προσαρμογές της νομοθεσίας στις διατάξεις που σήμερα εισηγούμαστε.

Το άρθρο 4, ορίζει ότι οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου εφαρμόζονται και στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ώστε το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων να καταλάβει περισσότερες κατηγορίες υπαλλήλων.

Το άρθρο 5 του παρόντος νομοσχεδίου, επεκτείνει τις διατάξεις του στο μόνιμο προσωπικό των δήμων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών. Οι διατάξεις είναι αυτές που αφορούν στις αργίες, στα πειθαρχικά παραπτώματα και στις ποινές, καθώς και για διαδικαστικής φύσης διατάξεις, ενώ για τις πειθαρχικές υποθέσεις έχει αρμοδιότητα ειδικό τμήμα του δευτεροβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου, που επιλαμβάνεται ενστάσεις των υπαλλήλων των δήμων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό.

Στο έκτο άρθρο, ρυθμίζονται τα πειθαρχικά θέματα του προσωπικού αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και των εκπαιδευτικών, καθώς και η ιδιαίτερη φύση της λειτουργίας των υπαλλήλων του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και το εύρος, το μέγεθος του Υπουργείου Παιδείας -καθώς είναι το πρώτο σε επίπεδο απασχόλησης δημοσίων υπαλλήλων- απαιτεί ιδιαίτερη μεταχείριση.

Συστήνονται, λοιπόν, πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια ανά περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης, τα οποία έχουν συγκεκριμένες αρμοδιότητες και στα οποία υπάγονται συγκεκριμένες κατηγορίες προσωπικού. Πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο συστήνεται και στο Υπουργείο Παιδείας και ρυθμίζεται επιπλέον η σύνθεσή του.

Τέλος, προβλέπεται και ειδική πειθαρχική αρμοδιότητα του δευτεροβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου για διευθυντικό προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας ή και τους συμβούλους.

Τέλος, στο τελευταίο άρθρο ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Να διευκρινίσω ευθύς εξ αρχής ότι ίσως να χρειασθώ ένα μικρό μέρος της δευτερολογίας μου όταν θα μιλήσουμε για τα θέματα της τροπολογίας, μετά τις διευκρινήσεις που έδωσε ο κύριος Υφυπουργός. Θέλω να τονίσω εκ προοιμίου ότι οι αλλαγές που έκανε είναι πολύ θετικές και γι' αυτόν το λόγο κατ' αρχάς δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση, δεδομένου ότι οι περισσότερες αντιρρήσεις είχαν εκφραστεί για την τροπολογία. Ευχαριστώ για τη συνεργασία γενικότερα πάνω στο θέμα αυτό.

Θα μου επιτρέψετε να μπω στα άρθρα μετά τις παρατηρήσεις που κάναμε χθες πάνω στα ζητήματα αρχής.

Είπα και επαναλαμβάνω, ότι ψηφίσαμε «ναι» επί της αρχής, ψηφίζουμε «ναι» και επί των άρθρων σε ό,τι αφορά τα ζητήματα τα σχετικά με το Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι μη φανταζόμαστε, επειδή ψηφίσαμε ορισμένες διατάξεις, ότι τούτο θα λύσει το μεγάλο πρόβλημα το οποίο σχετίζεται με την καλύτερη λειτουργία των υπαλλήλων, με την καλύτερη τουλάχιστον συμπεριφορά τους απέναντι στο διοικούμενο, απέναντι στην κοινωνία γενικότερα.

Είναι σαφές ότι χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας, που μπορεί να προκύψει μόνο μέσα από την εξασφάλιση της αξιοκρατίας και την απάλειψη κάθε κομματικής παρέμβασης, συν το γεγονός ότι θα πρέπει να εξελιχθεί η ηλεκτρονική διακυβέρνηση, ώστε να έχουμε όσο το δυνατόν λιγότερη συμμετοχή του ανθρώπινου παράγοντα στις διοικητικές ενέργειες. Μόνον έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε περισσότερα θετικά αποτελέσματα. Εν πάση περιπτώσει, έστω και σε επίπεδο συμβολισμού οι ρυθμίσεις που έρχονται είναι ρυθμίσεις θετικές.

Επιτρέψτε μου όμως ορισμένες παρατηρήσεις επί των άρθρων, τις είχαμε κάνει στην επιτροπή, τις επαναλαμβάνω στον κύριο Υπουργό, τον κ. Σταυρόπουλο, ο οποίος προηδρεύε μάλιστα της επιτροπής, η οποία συνέταξε το σχέδιο νόμου ως προς τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Πρώτα-πρώτα να έρθω στο άρθρο 104 παράγραφος 4, κύριε Υπουργέ.

Σας το είχα ξαναπει. Λέτε εδώ ότι μετά την πάροδο έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αργία το Πειθαρχικό Συμβούλιο υποχρεούται να αποφαινεται κάθε έτος αιτιολογημένα για τη συνέχιση ή μη της αργίας. Θυμάστε ότι υπήρχε ανώτατο όριο, το οποίο ήταν η διετία. Έτσι όπως είναι αυτήν τη στιγμή, η αργία μπορεί να παρατείνεται για πάρα πολλά χρόνια.

Εγώ θεωρώ ότι αυτή η αβεβαιότητα η οποία υπάρχει μέσα από την αβεληνία των δημοσίων υπηρεσιών, δεν αποβαίνει υπέρ της διαφάνειας και υπέρ της υπηρεσίας, αντιθέτως δημιουργεί περισσότερα προβλήματα. Ίσως θα πρέπει κι εδώ να δούμε ένα ανώτατο όριο. Μπορεί να μην είναι δύο χρόνια, γιατί θεωρούνται λίγα, ας τα κάνουμε πέντε, αλλά πάντως ας μπει ένα χρονικό όριο. Δεν μπορεί να υπάρχει αυτή η εκκρεμότητα γενικότερα με ένα προσωρινό καθεστώς, όπως είναι το καθεστώς της αργίας. Ας αποφασίσει η υπηρεσία τι θα κάνει με τον υπάλληλο γενικότερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Το δεύτερο το οποίο θέλω να τονίσω αφορά το άρθρο 106 παράγραφος 1 και το άρθρο 107.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα επανέλθω. Θα επανέλθω λέγοντας σας ότι χρειάζεται πρώτον ο ορισμός του πειθαρχικού αδικήματος και τονίζω ότι η ενδεικτική απαρίθμηση πρέπει να επανέλθει, αλλιώς θα φθάσουμε στο σημείο να ανακαλύπτουμε στην πορεία νέες πειθαρχικές συμπεριφορές και να αναγκάζομαστε να αλλάζουμε κάθε φορά τον κώδικα στα ζητήματα αυτά και να προσθέτουμε πειθαρχικά αδικήματα. Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να το δούμε μέχρι το τέλος της συνεδρίασης.

Σας έφερα το παράδειγμα, όταν κάποιος αποκτά περιουσία από μη εμφανείς και νόμιμες πηγές. Μου λέτε ότι μπορεί να προκύψει από τις υπόλοιπες διατάξεις. Ναι, αλλά για ένα τόσο σοβαρό αδικήμα, όπως είναι αυτό, το οποίο ισοδυναμεί, όπως καταλαβαίνετε, με ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, δεν θα έπρεπε να περιλαμβάνεται ρητώς, σε μία εποχή που ξέρουμε τι σημαίνει αυτό το πράγμα, ιδίως για τα θέματα δωροδοκίας των υπαλλήλων, ενεργητικής ή παθητικής;

Πέραν τούτου, σας φέρνω ένα άλλο παράδειγμα, το οποίο σχετίζεται με αυτά που λέγαμε για το νομοσχέδιο για τη δίκαιη δίκη προηγούμενων.

Έχουμε τη διάταξη εκεί, που λέει, ότι αν ο υπάλληλος δεν στείλει το φάκελο, τότε από εκεί και πέρα το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Διοικητικό Δικαστήριο, μπορεί να συναγάγει τεκμήριο ομολογίας. Σας είχα πει ότι το τεκμήριο ομολογίας παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών και το ανακριτικό σύστημα

γενικότερα, το οποίο αποτελεί βασικό πυλώνα της διοικητικής δίκης. Και σας είχα τονίσει ότι θα ήταν καλύτερα να βάλουμε ένα ιδιώνυμο πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα για το δημόσιο υπάλληλο στην περίπτωση αυτή. Πού είναι αυτό το πειθαρχικό αδίκημα; Από πού θα το συναγάγουμε μέσα από τις διατάξεις του άρθρου 107;

Θα μου πείτε ότι μπορούμε να το συναγάγουμε από τις διατάξεις του άρθρου 107, που μιλάνε για την παράλειψη του υπαλλήλου να εκτελέσει τα καθήκοντά του ή, ενδεχομένως, και για την παράβαση καθήκοντος. Εδώ, όμως, επειδή μιλάμε για μία πολύ σοβαρή παράμετρο της διοικητικής δίκης, να που έχουμε ένα σοβαρό παράδειγμα που θα έπρεπε να το προβλέπουμε ρητά. Γι' αυτό σας είπα ότι η αποκλειστική απαρίθμηση δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα. Δύο ήδη αδικήματα, τα οποία σας διαβεβαιώνω μπορεί να καλύπτονται *latu sensu*, μέσα ακριβώς από τις διατάξεις που υπάρχουν, σίγουρα όμως ούτε η παράνομη κτίση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων από μη εμφανείς πηγές ούτε βεβαίως το θέμα της τεράστιας ευθύνης του υπαλλήλου, αν δεν στείλει το φάκελο που μπορεί να οδηγήσει σε συναγωγή τεκμηρίου ομολογίας, δεν μπορούν αποτελεσματικά να κριθούν πειθαρχικά μέσα από τις διατάξεις αυτές που υπάρχουν σήμερα. Άρα, λοιπόν, αυτό πρέπει να το δείτε.

Επόμενη είναι η παρατήρηση η οποία αφορά το άρθρο 109.

Στο άρθρο 109, προβλέπονται δύο συγκεκριμένες πειθαρχικές ποινές. Σας είχα πει και πάλι, οι πειθαρχικές αυτές ποινές είναι περιττές.

Κοιτάτε στο τρίτο άρθρο. Εκεί ορίζεται ότι ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε πειθαρχική ποινή προστίμου αποδοχών τεσσάρων μηνών και άνω δεν επιτρέπεται να είναι υποψήφιος για επιλογή σε θέση προϊσταμένου οιοδήποτε επιπέδου οργανικής μονάδας. Αυτό όμως ήδη ρυθμίζεται μέσα στο τρίτο άρθρο.

Υπάρχει δηλαδή σύγκρουση του άρθρου 109, παράγραφος 1, περίπτωση δ' και ε' σε σχέση με το τρίτο άρθρο. Γιατί να μην κάνουμε δεκτή αυτή ακριβώς τη ρύθμιση με τη διατύπωση που σας προτείνω; Δηλαδή: «Υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε ποινή ανώτερη του προστίμου αποδοχών τεσσάρων μηνών στερείται του δικαιώματος να είναι υποψήφιος σε διαδικασίες επιλογής προϊσταμένου οιοδήποτε επιπέδου οργανικής μονάδας. Αν ο τιμωρηθείς υπάλληλος ασκεί καθήκοντα ή κατέχει θέση προϊσταμένου, αυτοδικαίως στερείται της ιδιότητας αυτής και δεν μπορεί να είναι εκ νέου υποψήφιος ως τη διαγραφή της ποινής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 145 του παρόντος». Αυτό θα τα ρύθμιζε, αλλιώς θα έχουμε προβλήματα σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της σχετικής διάταξης.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 112, ορθώς -το τονίζω- ρυθμίζεται το θέμα της παραγραφής για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Το ζήτημα είναι από πότε θεωρείται ότι ο πειθαρχικός προϊστάμενος έλαβε γνώση του αδικήματος που έκανε υπάλληλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι αρκετά τα άρθρα και πολλές οι παρατηρήσεις.

Εδώ στην περίπτωση αυτή λέμε ποιοι είναι οι πειθαρχικοί προϊστάμενοι. Τους λέμε όμως γενικώς. Ο Υπουργός όταν παραδείγματος χάριν, μάθει κάτι τέτοιο για υπάλληλο, είναι πειθαρχικός προϊστάμενος ή πρέπει να φτάσουμε στο σημείο ο κάθε φορά πειθαρχικός προϊστάμενος εκείνης της στιγμής να το ξέρει; Και αν αλλάζουν οι πειθαρχικοί προϊστάμενοι; Ποια είναι η αφετηρία αυτής της παραγραφής; Είναι δυνατόν να υπάρχει αυτού του είδους η αβεβαιότητα; Ειδικά αυτό, για τις περιπτώσεις όπου ουσιαστικά παραγραφή δεν υπάρχει, πρέπει να το δούμε.

Τέλος, επανέρχομαι στα θέματα του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Έγινε μία βελτίωση. Θεωρώ όμως ότι αυτούσιες οι διατάξεις που υπήρχαν πρέπει να επανέλθουν και σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα να ασκεί προσφυγή ο ίδιος και σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα να κάνει ενστάσεις κατά των μονομελών και πολυμελών πειθαρχικών συμβουλίων και σε ό,τι αφορά την υποχρέωση που έχει ο εισαγγελέας ποινικής δίωξης να ενημερώνει το γενικό επιθεωρητή για τις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του υπαλλήλου. Είναι απαραίτητο να γίνει αυτό.

Στο άρθρο 115, επαναλαμβάνω ότι υπάρχει ένα κενό που πρέπει να το ρυθμίσουμε. Όταν χαρίζεται η ποινή, δίνεται χάρις, αίρεται το ποινικώς κολάσιμο μέσω χάριτος κατά τις διατάξεις του Συντάγματος, αυτό δεν έχει καμμία επιρροή στο πειθαρχικώς κολάσιμο του υπαλλήλου; Θα έχουμε δηλαδή κάποιον που από πλευράς ποινικής του δόθηκε χάρις. Αυτό δεν έχει καμμία επιρροή;

Εγώ θα σας πρότεινα στην περίπτωση αυτή να υπήρχε η εξής διατύπωση: «Υπάλληλος που τιμωρήθηκε με πειθαρχική ποινή οριστικής παύσης, σε περίπτωση αποκατάστασης, απονομής χάριτος ή άρσης με οποιοδήποτε άλλο τρόπο του κολασίμου ή μεταβολής των συνεπειών της ποινικής καταδίκης, αν επανέλθει στην υπηρεσία υποχρεούται να εκτελέσει την αμέσως κατώτερη από την επιβληθείσα πειθαρχική ποινή». Δεν εξομοιώνονται τα δύο πράγματα, αλλά τουλάχιστον λαμβάνεται υπόψη η χάρις που δόθηκε. Αλλιώς, δεν έχει νόημα η χάρις που δόθηκε, αν περιορίζεται μόνο στα ποινικά αντικείμενα.

Έρχομαι στο θέμα για το οποίο σας είχα μιλήσει και πάλι, σ' αυτή την τομή που νομίζετε ότι κάνετε στο άρθρο 146 σχετικά με τη δημόσια συνεδρίαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκεφτείτε. Λέμε ότι πρέπει να συνεδριάζει δημόσια. Για ποιο λόγο; Τι κερδίζουμε μ' αυτό; Για να μπορεί, λέει, ο καθένας να παρακολουθεί τι συμβαίνει. Μα, εκεί είναι το ζήτημα; Η δημοσιότητα εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα του Πειθαρχικού Συμβουλίου;

Δεν αντιλαμβάνεται κανείς πώς όταν μιλάμε για δημόσια συνεδρίαση, ο οποιοσδήποτε μπορεί να πάει; Δεν αντιλαμβάνεται κανείς ότι μπορεί να δημιουργηθούν επεισόδια; Ποιος είναι εκείνος που θα αποκαταστήσει την τάξη; Θα πρέπει να έχει ο Πρόεδρος σε αυτές τις περιπτώσεις αστυνομική δύναμη; Στα δικαστήρια τουλάχιστον βλέπουμε ότι υπάρχει αστυνομική δύναμη όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Γιατί άραγε χρειάζεται αυτή η δημόσια συνεδρίαση; Για να υπάρχει ο δημόσιος έλεγχος, μήπως το Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν κάνει τη δουλειά του; Τέτοιες διατάξεις, το τονίζω, λειτουργούν περισσότερο επικοινωνιακά παρά ουσιαστικά. Επανερχομαι και λέω ότι πολλά προβλήματα θα δημιουργήσουν στην πράξη.

Κύριε Υπουργέ, παρά το γεγονός πως μου είπατε ότι θα έρθει ο Κώδικας Δημοτικών Υπαλλήλων αργότερα για να προσδιορίσει ποιες από τις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου εφαρμόζονται και σ' αυτούς, εγώ νομίζω ότι, επειδή ούτως ή άλλως σήμερα είναι οριοθετημένα τα αντικείμενα με τον πρώτο Υπαλληλικό Κώδικα και τον Κώδικα Δημοτικών Υπαλλήλων, γιατί δεν το βάσαμε από τώρα; Πρέπει να περιμένουμε πότε θα τροποποιηθεί ο Κώδικας; Αφού ξέρουμε ποιες διατάξεις τροποποιούμε. Γιατί δεν λέμε ποιες είναι, τουλάχιστον να μην επανερχόμαστε και να αφήνουμε κενά προς την κατεύθυνση αυτή;

Τέλος, δύο παρατηρήσεις. Η μία αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και η άλλη την τροπολογία. Η πρώτη παρατήρηση είναι αυτή που αφορά τη συμμετοχή των εργαζομένων στα πειθαρχικά συμβούλια. Απαλείφθηκε εντελώς η δυνατότητα συμμετοχής.

Εγώ σας λέω και πάλι πως βεβαίως υπάρχει διαφορά μεταξύ υπηρεσιακού και πειθαρχικού. Βεβαίως σε όλα τα συμβούλια, πολύ περισσότερο στα πειθαρχικά, δεν μπορούν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων να συμπεριφέρονται ως συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι, δηλαδή να διεκδικούν συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Πήγαμε όμως από το ένα άκρο στο άλλο. Εδώ είναι απαραίτητο -ας το λέω- υπάλληλος που εκπροσωπεί την υπηρεσία να μετέχει στα πειθαρχικά, γιατί έτσι που το κάνουμε αυτή τη στιγμή, έτσι όπως ρυθμίζουμε με τη σχετική διάταξη το όλο ζήτημα, φτάνουμε στο εξής: Το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να έχει μέλη που δεν έχουν καν εικόνα του υπαλλήλου. Κρίνουν μόνο από το φάκελο που έχουν προστά τους. Πρέπει να υπάρχει ένας άνθρωπος να τους πει ποιος είναι από πλευράς προσωπικότητας. Δεν μιλάω πάντα για τα υπέρ του, αλλά ενδεχομένως και για τα κατά. Τουλάχιστον εκείνα τα επιβαρυντικά ή ελαφρυντικά στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη από πλευράς προσωπικότητας. Ποιος θα τους τα πει;

Τι είναι το Πειθαρχικό Δίκαιο; Είναι απλά και μόνο ένα point system, ένα αντικειμενικό σύστημα; Δεν λαμβάνεται υπόψη ο κα-

τηγορούμενος π.χ. σε καμμία περίπτωση; Πάρτε, παραδείγματος χάριν, το θέμα των εκπαιδευτικών. Ξέρετε ότι με τη διάταξη που βάζουμε τώρα, τον εκπαιδευτικό θα τον κρίνει κάποιος που δεν έχει εικόνα από την εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στο σχολείο. Τι θα γίνει σε αυτές τις περιπτώσεις;

Φοβάμαι πολύ ότι υποκύπτουμε στο λαϊκισμό και στην επικοινωνία που εξοβέλισε τους συνδικαλιστές, φυσικά με δική τους ευθύνη. Γιατί όταν έφτασε σε τέτοιες ακρότητες, ορθώς εξανέστη η κοινωνία. Εμείς όμως εδώ υποχρεούμαστε να νομοθετούμε νηφάλια.

Αυτό το ζήτημα πρέπει να το ξαναδούμε, όχι πλέον από πλευράς συνδικαλιστικού δικαιώματος, αλλά από πλευράς ανθρώπων που μπορεί να έχουν εικόνα των πειθαρχικών διωκομένων, όσον αφορά την προσωπικότητά τους.

Τελευταία παρατήρηση που θα την δούμε και στο ζήτημα της τροπολογίας. Κύριε Υπουργέ, θα το δούμε μέχρι το τέλος της συζήτησης, αλλά εκείνη η διάταξη της παραγράφου 18 της τροπολογίας, που δίνει τη δυνατότητα μετάταξης των αποσπασμένων, πρέπει να έχει ένα χρονικό όριο.

Βεβαίως, μας φέρατε τις διατάξεις και είδαμε ότι οι διατάξεις αυτές αφορούν πολύ λίγα πρόσωπα. Δεν είναι εκεί το ζήτημα όμως. Σας θυμίζω ότι μέχρι σήμερα, για να υπάρξει μετάταξη του αποσπασμένου υπαλλήλου, χρειάζονταν δύο χρόνια προϋπηρεσίας. Γιατί; Για να μπορεί να ξέρει η υπηρεσία, αν αυτός που είναι αποσπασμένος εκεί, ενσωματώνεται στην υπηρεσία. Τώρα θα γίνεται χωρίς κανένα χρονικό όριο; Εγώ λέω από τα δύο χρόνια, να πάμε στον έναν χρόνο.

Καταλαβαίνω ότι ζούμε σε καιρούς που τα πράγματα τρέχουν γρήγορα. Καταλαβαίνω ότι έχουμε την ανάγκη αυτή τη στιγμή στελέχωσης των δημόσιων υπηρεσιών, ύστερα από όσα συμβαίνουν γενικότερα με τις συγχωνεύσεις των υπηρεσιών, αλλά ένας μεταβατικός χρόνος για τον υπάλληλο, ώστε να μπορεί να κρίνεται σχετικά με τη προσαρμοστικότητά του και την προσαρμογή του μέσα στην υπηρεσία, πρέπει να υπάρχει. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να δούμε αν πρέπει να βάλουμε ότι θα πρέπει ο υπάλληλος που μετατάσσεται, να έχει τουλάχιστον ένα χρόνο παρουσίας στην υπηρεσία αυτή και να έχει κριθεί για την απόδοσή του μέσα στην ίδια αυτή υπηρεσία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρα Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χθεσινή συνεδρίαση καταψηφίσαμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και σήμερα φυσικά είπαμε ότι θα τοποθετηθούμε στα άρθρα και στην τροπολογία. Ζήτησα βέβαια, να αποσυρθεί από τους Υπουργούς. Δεν έχουμε ανταπάντες και γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

Το καταψηφίζουμε, γιατί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αναδιαμορφώνει το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων σαν τμήμα του Κώδικα των Δημοσίων Υπαλλήλων, αλλά αυτό γίνεται σε μία αντιδραστικότερη κατεύθυνση, εναρμονιζόμενο επί της ουσίας και με το νέο πλαίσιο που διαμορφώνεται στο χώρο της δημόσιας διοίκησης και σε ό,τι αφορά τα μισθολογικά, βαθμολογικά, συνταξιοδοτικά και εν γένει υπηρεσιακά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων, όσο και σε ό,τι αφορά το χαρακτήρα της δημόσιας διοίκησης, σαν μηχανισμό στενά συνυφασμένο με την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου, όσο και αν αυτό ενοχλεί ορισμένους. Αυτή όμως είναι η πραγματικότητα.

Σε αυτά τα γενικά πλαίσια, κύρια επιδίωξη είναι η αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου με τη διαμόρφωση ενός Πειθαρχικού Δικαίου που θα καθιστά το δημόσιο υπάλληλο έρμαιο στις διαθέσεις της εκάστοτε κυβέρνησης και εννοείται και της πλουτοκρατίας, την οποία υπηρετούν μέσω μιας διαδικασίας χειραγώγησης και εκφοβισμού, πολύ περισσότερο, από τη στιγμή που η δυσάρεσκα θα διογκώνεται ολοένα και περισσότερο ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο από την κόλαση των αντιλαϊκών μέτρων που έρχονται με τα επαναλαμβανόμενα μνημόνια και από την ολοένα

και μεγαλύτερη ένταξη της δημόσιας διοίκησης στους αντιδραστικούς σχεδιασμούς.

Θα σταθούμε σε ορισμένα άρθρα, ξεκινώντας από το άρθρο 103 που αφορά την αυτοδίκαιη θέση σε αργία. Σ' αυτό το άρθρο προστίθεται η δυνατότητα να τεθεί σε αργία εκείνος που διώκεται και αφήνεται ελεύθερος με εγγύηση. Επίσης, προστίθενται τα σοβαρά ποινικά αδικήματα, για τα οποία ο υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία. Φυσικά, αυτό θεωρούμε ότι ένα από τα λίγα θετικά σημεία που έχει το σχέδιο νόμου, γιατί πιστεύουμε ότι αυτά τα αδικήματα είναι αυτά που έχουν προκαλέσει κοινωνική αταξία, ασέβεια, παιδική πορνογραφία και πολλά άλλα παρόμοια. Επίσης, ορίζεται το όργανο που εκδίδει την πράξη επανόδου του υπαλλήλου στην υπηρεσία, καθώς και ο χρόνος επανόδου του στην υπηρεσία.

Το άρθρο 104 έχει τίτλο: «Δυνητική θέση σε αργία-Αναστολή άσκησης καθηκόντων». Με την επίκληση της βλάβης του δημοσίου συμφέροντος και με βάση το συγκεκριμένο άρθρο, μπορεί να απολύονται οι υπάλληλοι που απεργούν ή απειθαρχούν σε αντιλαϊκά μέτρα, σε αντεργατικούς νόμους, σε διατάξεις και εντολές, αφού όλα αυτά θα επιφέρουν βλάβη με μια γενική έννοια και ερμηνεία του δημοσίου συμφέροντος.

Παραπέρα το άρθρο αυστηροποιείται περισσότερο, αφού προστίθεται η ευχέρεια του Πειθαρχικού Συμβουλίου να επιβάλει την οριστική παύση στον υπάλληλο για οποιοδήποτε παράπτωμα και όχι μόνο γι' αυτό που προβλέπει σήμερα ο Υπαλληλικός Κώδικας, ακόμα και μόνο με επαρκείς και όχι με σοβαρές ενδείξεις. Δηλαδή, όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι ουσιαστικά θα είναι εν δυνάμει ύποπτοι στον προθάλαμο της απόλυσης.

Επίσης, τιμωρείται η χρονοτριβή του πειθαρχικού προϊστάμενου να επιβάλλει την ποινή της προσωρινής αναστολής των καθηκόντων στον υπάλληλο. Την ποινή αυτή μπορεί επίσης να την επιβάλλει στον υπάλληλο άλλος πειθαρχικός προϊστάμενος. Επίσης, αυξάνεται από δεκαπέντε σε τριάντα μέρες η διάρκεια της προθεσμίας αναστολής της άσκησης των καθηκόντων στον υπάλληλο.

Με το άρθρο 105 αυξάνεται το ποσό του μισθού που περικλύπεται από τον υπάλληλο που έχει τεθεί σε αργία ή σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων του και η αύξηση είναι αρκετά μεγάλη.

Επίσης το άρθρο που έχει τίτλο: «Συνέπειες αργίας-αναστολής άσκησης καθηκόντων» καθορίζει την υπαιτιότητα του υπαλλήλου στο παράπτωμα που μπορεί να συντελεστεί είτε με πράξη είτε με παράλειψη.

Το άρθρο 107 καταγράφει τα πειθαρχικά αδικήματα. Ως σοβαρότατο, βέβαια, πειθαρχικό παράπτωμα καθορίζεται η άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος, η έλλειψη αφοσίωσης στην πατρίδα και τη δημοκρατία και η παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος, των εντολών, ακόμα και των οδηγιών. Όλα αυτά αναγορεύονται σε ιδιαίτερα πειθαρχικά παραπτώματα.

Σοβαρό παράπτωμα θεωρείται και η ανάρμοστη συμπεριφορά του υπαλλήλου, την οποία σχολίασαμε χθες. Αυτό, πέρα από το γενικό λόγο της έκφρασης, πιστεύουμε ότι καλλιεργεί και ένα χαφιεδισμό, εντός και εκτός υπηρεσίας.

Ως ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα θεωρείται και η αδικαιολόγητα μη έγκαιρη σύνταξη έκθεσης αξιολόγησης. Πειθαρχικό αδίκημα, επίσης, θεωρείται και η προφορική ή γραπτή κριτική που ασκεί ο υπάλληλος στην υπηρεσία.

Με όλα αυτά εμείς εκτιμούμε ότι διώκεται το φρόνημα, η ιδεολογία και η πολιτική και συνδικαλιστική δράση του δημοσίου υπαλλήλου.

Το άρθρο 108 αφορά τη σύνδεση του Πειθαρχικού με το Ποινικό Δίκαιο.

Σχετικά τώρα με την αυστηροποίηση των ποινών, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ρύθμιση του άρθρου 109, όπου το πρόστιμο μπορεί να φτάσει μέχρι και δώδεκα μηνιάτικα από τρία που ήταν προηγούμενα.

Επίσης, το άρθρο 109 θεσπίζει νέες πειθαρχικές ποινές, όπως τη στέρηση του δικαιώματος για επιλογή προϊστάμενου, την ανάκληση από τη θέση του προϊστάμενου και καθιστά πιο αυστηρές τις προβλεπόμενες. Στα περισσότερα άρθρα φαίνεται η τάση μεγαλύτερης αυστηροποίησης, όπως και στο άρθρο 112, που αφορά τα χρονικά όρια παραγραφής των πειθαρχικών παραπτω-

μάτων.

Το άρθρο 115 ορίζει ότι η άρση των συνεπειών της ποινικής καταδίκης δεν έχει ως συνέπεια και την άρση του πειθαρχικώς κολασίμου της πράξης.

Με τα άρθρα 116, 117, μέχρι και 120 ορίζονται τα πειθαρχικά όργανα, οι πειθαρχικοί προϊστάμενοι και οι αρμοδιότητές τους, οι αρμοδιότητες των διοικητικών συμβουλίων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και οι αρμοδιότητες των πειθαρχικών συμβουλίων.

Με το άρθρο 122 συντομεύονται οι προθεσμίες ολοκλήρωσης της πειθαρχικής διαδικασίας.

Τα άρθρα 123 μέχρι 145 καθορίζουν κάποια διαδικαστικά θέματα και διαδικαστικές λειτουργίες.

Το άρθρο 146Α που αφορά τη συγκρότηση και λειτουργία του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, καταργεί τη μέχρι σήμερα σ' αυτό συμμετοχή της ΑΔΕΔΥ. Μα, σας ενοχλεί σήμερα ακόμα και η μέχρι σήμερα μειοψηφική και ανώδυνη συμμετοχή της ΑΔΕΔΥ; Δεν πιστεύουμε ότι σας δημιουργούσε προβλήματα.

Με τα επόμενα άρθρα καταργούνται οι πειθαρχικές αρμοδιότητες των πειθαρχικών συμβουλίων στο δημόσιο και αυτές ανατίθενται σε νεοσύστατα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια, από τη σύνθεση των οποίων αποκλείονται οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων που υπάρχουν στα υπηρεσιακά συμβούλια. Αυτό είναι ένα σημείο με το οποίο διαφωνούν και άλλες πτέρυγες της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

Επίσης, στη δικαιοδοσία αυτών των συμβουλίων υπάγονται και οι μόνιμοι, οι ορισμένοι και αορίστου χρόνου υπάλληλοι του δημοσίου, των ΟΤΑ και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Ανάλογα συμβούλια συστήνονται και για τους χώρους της εκπαίδευσης. Αυτός ο αποκλεισμός των αιρετών εκπροσώπων από τα πειθαρχικά συμβούλια σηματοδοτεί, κατά την άποψή μας, την παραπέρα αντιδραστικοποίηση του Υπαλληλικού Κώδικα. Γι' αυτό φυσικά και δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ούτε επί των άρθρων.

Όσον αφορά την τροπολογία, δεν συμφωνούμε επί της ουσίας, γιατί πέρα από τον τρόπο με τον οποίο ήρθε και θα μπορούσε να ήταν ένα ακόμα νομοσχέδιο, περιέχει ουσιαστικά προσαρμογές επιμέρους διατάξεων του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών και Διοικητικών Υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου του ν. 3528/2007 με τις ρυθμίσεις του ν. 4024/2011 που αφορά το ενιαίο μισθολόγιο, το βαθμολόγιο, την εργασιακή εφεδρεία, την προσαρμογή στις διατάξεις του μεσοπρόθεσμου 2012-2015 και διατάξεις που έχουν σχέση με το ΑΣΕΠ. Ποιος είναι ο χαρακτήρας αυτών των προσαρμογών; Όλα να υπηρετήσουν τα μνημόνια και το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015. Αυτός είναι και ο κύριος στόχος της τροπολογίας.

Θα σας πω και ένα ενδεικτικό παράδειγμα. Χθες ο κ. Ρέππας μας είπε ότι μπαίνει το βαθμολόγιο και η αξιολόγηση, προκειμένου να επιβάλλεται ο καλύτερος. Αυτό, σε συνδυασμό με τον Κώδικα Μισθολογίου, δηλαδή τη σύνδεση του μισθολογίου με το βαθμό, σημαίνει ότι αν κάποιος δεν πάρει βαθμό, δεν παίρνει ούτε την ωρίμανση. Θα είναι αυτό που λέμε «στάσιμος» για όσα χρόνια βρίσκεται στην υπηρεσία, γιατί δεν περνάει και όλοι αυτοί που εξετάζονται. Θα περνάει μόνο ένα μικρό ποσοστό. Οι υπόλοιποι, με διάφορους τρόπους φεύγουν από την υπηρεσία, απολύονται ή συνταξιοδοτείται ένας μικρός αριθμός. Αυτό σημαίνει ότι εκτός από τις περιπτώσεις και το «πάγωμα» των μισθών για πολλά χρόνια, έρχεστε και μας λέτε να εγκρίνουμε τι;

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και θα σας πω ένα παράδειγμα για να γίνει κατανοητό- πως ένας νεοδιορισμένος καθηγητής λυκείου είχε το 2010 μισθό 1100 ευρώ. Δεν είναι και κανένας από τους μεγάλους μισθούς. Σήμερα, μετά τις περικοπές και με όλη αυτήν την κατάσταση, έχει φτάσει στα 700 ευρώ. Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος που έχει κάτσει τόσα χρόνια στα θρανία και που λέμε ότι επιτελεί ένα λειτούργημα και όχι ένα επάγγελμα, να μπορεί να ζήσει μ' αυτό το ποσό; Μάλιστα, όταν διορίζεται σε επαρχιακές πόλεις, στις οποίες είναι και υποχρεωμένος να πάει για αρκετά χρόνια, καταλαβαίνετε τι προβλήματα

δημιουργούνται.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να συμφωνήσουμε με την ουσία και με αυτή τη λογική, την οποία θέλετε να επιβάλετε.

Όσο για το ν. 2190, για την προσαρμογή προς το ΑΣΕΠ, θα μπορούσε κανείς αρχικά να συμφωνήσει ότι το ΑΣΕΠ είχε αντικειμενικά και μετρήσιμα στοιχεία για τις προσλήψεις. Δεν εφαρμόστηκαν, όμως. Και ξέρετε πολύ καλά -και είστε υπεύθυνοι -και τα δύο μεγάλα κόμματα- τι έγινε στην εφαρμογή, πώς έγιναν οι προσλήψεις; Από «τα παράθυρα» οι ρουσφετολογικές προσλήψεις, η επιβολή των «Stage», ελαστικές σχέσεις εργασίας, προσλήψεις με προσωπικές συνεντεύξεις. Έγιναν συνολικά τριακόσιες χιλιάδες προσλήψεις χωρίς ΑΣΕΠ.

Για όλους αυτούς του λόγους το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το καταψηφίζουμε και επί των άρθρων και δεν συμφωνούμε με την τροπολογία την οποία καταθέσατε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης καλείται στο Βήμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επικρίναμε χθες τον τρόπο με τον οποίο ήρθε η τροπολογία και νομίζουμε δικαίως και επιμένουμε σε όλα όσα έχουμε καταθέσει, γιατί μόλις πριν από λίγες εβδομάδες με το ίδιο Υπουργείο είχαμε ψηφίσει τις αρχές καλής νομοθέτησης. Το να έρχεται μία τροπολογία και σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να χρειάζεται οι ειδικοί αγορητές να την έχουν μελετήσει και να εκφράσουν έγκυρη άποψη, νομίζουμε ότι είναι κάτι που δεν συνάδει με τις αρχές της καλής νομοθέτησης. Βεβαίως, καταλαβαίνουμε, ειδικότερα για την τροπολογία αυτή, ότι θα έπρεπε να περιμαζέψει τα απόνερα του «Καλλικράτη» του κ. Ραγκούση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Είναι γεγονός ότι ο αρμόδιος Υπουργός επέδειξε πράγματι καλή θέληση, την οποία, όχι για λόγους αβρότητας βέβαια, αλλά για λόγους κοινοβουλευτικής ευπρέπειας, την επιδεικνύουμε κι εμείς. Μελετήσαμε το σύνολο των τροπολογιών, τις οποίες έχει επιφέρει και είναι προφανές ότι μας καλύπτει απολύτως και θα ψηφίσουμε την τροπολογία αυτή, που θεωρούμε ότι είναι ένα κάποιο βήμα, ώστε να διορθωθούν ορισμένα πράγματα στη δημόσια διοίκηση και να ανακτήσει το κύρος που έχει χάσει απέναντι στον ελληνικό λαό.

Βέβαια, επειδή υπάρχει και μια πιθανότητα να παρεξηγηθούν τα λόγια μας, εμείς δεν αναφερόμαστε στους φιλότιμους υπαλλήλους, αλλά σε εκείνους που είναι επιλήσμονες του καθήκοντός τους και προσθέτουν στις πλάτες των φιλότιμων υπαλλήλων τη δική τους δουλειά, γιατί είναι φυσικό ότι δεν είναι όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι ίδιοι. Αυτό δεν θα μπορούσε να το ισχυριστεί κανείς.

Πάω αμέσως στα άρθρα του νομοσχεδίου, για να πω ότι μας προκάλεσε κάποια εντύπωση το γεγονός, κύριε Υπουργέ, πως ενώ προβλέπεται η θέση του υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας, διότι υπέπεσε σε σεξουαλικά κυρίως αδικήματα και παραπέμπεται στη συνέχεια αμετακλήτως να δικαστεί εξ αυτού του λόγου, δεν προβλέπεται το ίδιο και για άλλα αδικήματα, όπως της εγκληματικής οργάνωσης, της συμμετοχής σε αθέμιτο σωματείο -εκτός και αν προβλέπεται άλλο στον Ποινικό Κώδικα, οι νομικοί θα τα ξέρουν καλύτερα- της υπόθαλψης εγκληματία, της παρασώπησης εγκλημάτων, της κατάχρησης εξουσίας, της απιστίας σχετικής με την υπηρεσία, της παρότρυνσης υφισταμένων και ανοχής, όπως και της εκβίασης.

Ας αναρωτηθούμε τι θέτει περισσότερο σε κίνδυνο την ορθή διεξαγωγή της υπηρεσίας: ένα σεξουαλικής φύσεως αδίκημα ή αδικήματα όπως τα προαναφερθέντα, που αν μη τι άλλο προκαλούν ποικιλότητα οικονομική και όχι μόνο ζημία στο κράτος;

Η απονομή της δικαιοσύνης, όπως είναι γνωστό, στη χώρα μας είναι πάρα πολύ αργή, δυστυχώς. Θα πρέπει να τεθεί μία δικλίδα ασφαλείας, έτσι ώστε το επαχθές μέτρο της θέσης του υπαλλήλου σε κατάσταση αργίας, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, να διαρκεί το πολύ δύο χρόνια από την τέλεση της πράξης ή της διαπίστωσής της. Κατά λογική αναγκαιότητα και συνέπεια, αυτός να είναι και ο χρόνος που θα πρέπει υποχρεωτικά οιαδή-

ποτε απόφαση να έχει καταστεί με απόφαση του Αρείου Πάγου αμετάκλητη, άλλως να επανέρχεται στην υπηρεσία του. Η πρόβλεψη για ταχεία εκδίκαση αποτελεί τη χρυσή τομή που διασφαλίζει, τόσο τα συμφέροντα του δημοσίου, όσο και τα συμφέροντα του ιδίου του δημοσίου υπαλλήλου.

Σε ό,τι αφορά τώρα τη δυννητική αργία και την αναστολή άσκησης καθηκόντων, προβλέπεται σε περίπτωση κατεπείγουσων περιπτώσεων και όταν έχει επιβληθεί στον υπάλληλο από τον προϊστάμενό του η επιβολή του μέτρου της αναστολής άσκησης καθηκόντων, να συνέχεται ακολούθως και εντός τριάντα ημερών από τη λήψη του μέτρου αυτού το Πειθαρχικό Συμβούλιο. Με το ισχύον καθεστώς η σύγκληση του Συμβουλίου λαμβάνει χώρα εντός δεκαπέντε ημερών. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι επέβαλε την παράταση της προθεσμίας. Πιστεύουμε ότι κατεπείγοντως θα πρέπει να συνέχεται το Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Γίνεται, επίσης, λόγος για αυτοδίκαιη άρση του μέτρου της αναστολής εκτέλεσης καθηκόντων, αν το Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν επιληφθεί εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας. Δεν συνιστά, όμως, αντίφαση πως αν και υπάρχει κατεπείγουσα περίπτωση, τελικά το Πειθαρχικό Συμβούλιο να έχει την ευχέρεια να αποφασίζει και μετά την πάροδο τριακονθήμερης προθεσμίας; Έτσι πιστεύουμε ότι επαυξάνεται απαράδεκτα η αβεβαιότητα σε βάρος του δημοσίου υπαλλήλου, που και αυτός –ας μην το ξεχνάμε– είναι πολίτης. Γι' αυτό, δεν θα πρέπει να έχει δοθεί στο Πειθαρχικό Συμβούλιο δυνατότητα να αποφανθεί μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής. Απεναντίας, τα μέλη του θα πρέπει να ελέγχονται πειθαρχικά, αφού και οι κρίνοντες κρίνονται. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει μία τέτοια πρόνοια.

Θα πρέπει, επίσης, να αρκεί και μόνο η πράξη του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή του οργάνου διοίκησης του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου για τη θέση του υπαλλήλου σε καθεστώς δυννητικής αργίας ή την επάνοδό του στην υπηρεσία. Με αυτόν τον τρόπο αποφεύγονται φαινόμενα του παρελθόντος, οπότε πρόσωπα αθωνόνταν ή τιμωρούνταν πειθαρχικά και η πρόοδος της διαδικασίας αργούσε απαράδεκτα και δεν προχωρούσε, διότι προσέκρουσε σε δυστροπία ή εμπόδια του αρμοδίου Υπουργού. Αντικαθίσταται έτσι η όποια σκοπιμότητα από τη νομιμότητα.

Σε ό,τι αφορά τώρα τις συνέπειες της αργίας και της αναστολής άσκησης καθηκόντων, δηλαδή το άρθρο 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου, θα το καταψηφίσουμε. Με δεδομένη τη δύσκολη για τα νοικοκυριά οικονομική συγκυρία θα έπρεπε η οικονομική επίπτωση των καθεστώτων αργίας και αναστολής άσκησης καθηκόντων να παραμεινεί, όπως παλιά. Καλό θα ήταν επίσης, να προστεθεί, να γίνει ρητή πρόβλεψη στη σχετική διάταξη γι' αυτό που θα ταίριαζε σε ένα κράτος δικαίου. Δηλαδή, ότι αποδίδεται υποχρεωτικά στον υπάλληλο το μέρος των αποδοχών που παρακρατήθηκαν, όταν με τελεσίδικη δικαστική απόφαση απαλλαγεί από κάθε πειθαρχική ευθύνη ή αν με τέτοια απόφαση αποδειχθεί αβίαση ή υπόνοια για άτακτη διαχείριση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, για λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Βεβαίως.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΑΤΡΩΝΗΣ: Σε ό,τι αφορά τους πειθαρχικούς προϊσταμένους, πιστεύουμε ότι ο Υπουργός δεν θα πρέπει να είναι πειθαρχικός προϊστάμενος, για τους λόγους που σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου αποτελούν παρελθόν οι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων από τα Πειθαρχικά Συμβούλια.

Για λόγους δικαιοσύνης, ισότητας και προστασίας του δημοσίου υπαλλήλου, θα πρέπει αυτός που επιβάλλει πειθαρχική ποινή να είναι πρόσωπο που δεν απολαμβάνει ποινικής ασυλίας και που θα στερείται κομματικής ιδιότητας, την οποία πειθαρχική εξουσία του Υπουργού να αναλάβει ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου. Ίσως αυτό γίνει σε κάποιο άλλο νομοσχέδιο.

Σε ό,τι αφορά την ένορκη διοικητική εξέταση, η κλήρωση είναι ο ασφαλέστερος τρόπος για την αποφυγή της κακοδικίας στην πειθαρχική δίκη.

Ως προς τα λοιπά, σε κάθε περίπτωση, να απαιτείται η επίδοση κλήσης προς απολογία, χάριν βεβαίως, της προστασίας των

έστω και λίγων αφελών. Θα πρέπει η διοίκηση και ο υπάλληλος να έχουν τις ίδιες δικονομικές δυνατότητες. Θα πρέπει να παρέχεται πάντοτε η δυνατότητα της δικαστικής προστασίας.

Επίσης, η παρουσία δικαστικού λειτουργού θεωρούμε ότι αποτρέπει εγγύηση. Τη διάταξη επομένως, που δεν προβλέπει τη συμμετοχή δικαστικού λειτουργού στα Δευτεροβάθμια Πειθαρχικά Συμβούλια, την καταψηφίζουμε. Δεν κατανοούμε την εμμονή της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου να μην υπάρχει δικαστικός λειτουργός στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο και αυτό να κρίνει τις αποφάσεις του Πρωτοβάθμιου, στο οποίο υπάρχει δικαστικός λειτουργός.

Αντί να υπάρχουν δυο δικαστικοί λειτουργοί στο Πρωτοβάθμιο –αυτό θα μπορούσατε να το δείτε, κύριε Υφυπουργέ– και κανένας δικαστικός λειτουργός στο Δευτεροβάθμιο, να υπάρχει ένας στο Πρωτοβάθμιο και ένας στο Δευτεροβάθμιο.

Καταψηφίζουμε τη διάταξη του άρθρου 105 του Υπαλληλικού Κώδικα που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1.

Καταψηφίζουμε το άρθρο τέταρτο στο βαθμό που εισάγει αναδρομικά βλαπτική, ουσιώδη μεταβολή σε βάρος των ήδη συμβασιούχων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων.

Καταψηφίζουμε και τη διάταξη του άρθρου 146B του Υπαλληλικού Κώδικα, που δεν προβλέπει τη συμμετοχή δικαστικού λειτουργού στα Δευτεροβάθμια Πειθαρχικά Συμβούλια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλειος Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι χθες η ομιλία του κυρίου Υπουργού ήταν και ειλικρινής και αποκαλυπτική για το στόχο αυτού του νομοσχεδίου. Μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι η κατάσταση της χώρας χρειάζεται ένα άλλο δημόσιο, ότι η επιτυχία των μνημονιακών πολιτικών εξαρτάται από το πώς αυτό το δημόσιο θα λειτουργήσει. Συμφωνούμε απολύτως.

Αυτές οι πολιτικές που αποδομούν τους μισθούς, τις συντάξεις, το κοινωνικό κράτος, που εξαθλιώνουν τους μισθωτούς και του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα και σπρώχνουν στη φτώχεια το 80% των πολιτών, μπορούν να επιβληθούν μόνο με αυταρχικές μορφές διακυβέρνησης, με ένα μικρό, ευέλικτο, με στρατιωτική πειθαρχία δημόσιο. Αυτό είναι και το περίφημο επιτελικό κράτος, το οποίο προπαγανδίζετε. Και αυτό το κράτος μπορεί να φέρει εις πέρας την αποστολή του μόνο με φοβισμένους, υπάκουους, με στρατιωτική πειθαρχία δημοσίου υπαλλήλους. Αυτό είναι το νομοσχέδιο και αυτό είναι και το συμπέρασμα διαβάζοντας και τα άρθρα.

Άρθρο 107. Θεσμοθετείται ως πειθαρχικό αδίκημα η παράβαση καθήκοντος. Υπάρχει και αυτή η περίφημη «ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας». Το είπαμε και χθες, το είπαν κι άλλοι συνάδελφοι, πως δεν έχουμε κάτι το χειροπιαστό: ποια είναι δηλαδή αυτή η ανάρμοστη συμπεριφορά. Είναι κάτι το νεφελώδες, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί δυστυχώς, για πολλές περιέργες περιπτώσεις αυτή την περίεργη εποχή που ζούμε. Δεν διευκρινίζεται ποιες περιπτώσεις στοιχειοθετούν αυτή την ανάρμοστη συμπεριφορά και ποιες είναι οι παραβάσεις καθήκοντος.

Άρθρο 106. Προβλέπεται ότι το πειθαρχικό αδίκημα συντελείται είτε με πράξη είτε με παράλειψη, στοιχείο που εύκολα μπορεί να οδηγήσει σε παραπομπή.

Άρθρο 109. Εισάγεται η ευχέρεια του Πειθαρχικού Συμβουλίου να επιβάλει οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε μεροληπτικές αποφάσεις και διακρίσεις μεταξύ παρόμοιων παραπτώματων.

Άρθρο 104. Καθιερώνεται πλέον η ευχέρεια του Πειθαρχικού Συμβουλίου να επιβάλει την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα. Αυτό μπορεί να οδηγήσει και σε μεθόδευση γενικευμένων απολύσεων από το δημόσιο. Είναι ένας άλλος από τους στόχους σας, κύριε Υπουργέ.

Ολόκληρο το νομοσχέδιο διαπνέεται από εισπρακτική λογική, αφού κυρίαρχη ποινή σε διάφορα παραπτώματα θα είναι η επιβολή προστίμων. Αναφέρομαι στα άρθρα 105, 109 και 113.

Εξοβελίζονται από τα πειθαρχικά συμβούλια στα Πρωτοβάθμια –άρθρο 146B- και στα Δευτεροβάθμια –άρθρο 146A- οι εκπρόσωποι των εργαζομένων με το σκεπτικό –το ακούσαμε χθες- ότι δεν μπορούν λόγω της συνδικαλιστικής τους ιδιότητας, να κρίνουν αντικειμενικά.

Επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά ότι παραγνωρίζεται πως όποια ατιμωρησία του παρελθόντος δεν οφείλεται στη συμμετοχή των εργαζομένων -αφού πάντα αποτελούσαν τη μειοψηφία του συμβουλίου- αλλά στην πολιτική βούληση αντιμετώπισης πειθαρχικών αδικημάτων. Η πειθαρχική δίωξη ή μη υπαλλήλου στα πλαίσια μιας κομματικοποιημένης δημόσιας διοίκησης, είναι βέβαιο ότι συχνά δεν σχετίζεται με την τέλεση ή τη σοβαρότητα πειθαρχικού παραπτώματος, αλλά με βάση πολιτικές απόψεις ή προσωπικές προτιμήσεις.

Άρθρο 125. Προβλέπεται ότι για λόγους επίσπευσης των διαδικασιών κάθε πειθαρχικός προϊστάμενος έχει την ευχέρεια είτε να διεξάγει ο ίδιος την προκαταρκτική εξέταση είτε να την αναθέσει σε άλλο υπάλληλο, που μπορεί να οδηγήσει σε μεροληπτική αντιμετώπιση.

Άρθρο 123. Εξακολουθεί να ισχύει η διαδικασία παραπομπής των πειθαρχικών υποθέσεων από τους Υπουργούς και όχι από τη διοικητική ιεραρχία, γεγονός που διατηρεί τον ασφυκτικό κομματικό εναγκαλισμό της δημόσιας διοίκησης.

Άρθρο 141. Συρρικνώνεται η δυνατότητα του υπαλλήλου να ασκήσει ένσταση και να προσφύγει στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Καταψηφίσαμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, θα το καταψηφίσουμε και επί των άρθρων.

Θα κάνω μια παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την τροπολογία.

Η τροπολογία «ήρθε νύκτα». Όλες οι πτέρυγες της Βουλής είπαν ότι η μεθόδευση ήταν απαράδεκτη. Ήρθαν κάποιες τροπολογίες και η Νέα Δημοκρατία είπε ότι το ψηφίζει. Θα σας κάνω μια παράκληση για να απαλλάξετε και εμάς από την ταλαιπωρία και από το θέαμα που παρουσιάζει πλέον το Κοινοβούλιο: Αφού συγκαυερνάτε που συγκαυερνάτε με τη Νέα Δημοκρατία, συνεννοηθείτε λίγο πριν να φέρνεται αυτά που φέρνεται, για να μην παίζετε αυτό το θέατρο μέσα στην Αίθουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Επί της ουσίας...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι να σας πω επί της ουσίας; Να την αποσύρете διότι καταρρακώνει ακόμη μια φορά την κοινοβουλευτική διαδικασία. Αρνούμαι να μπω επί της ουσίας. Η ουσία είναι ότι εδώ παίζουμε ένα θέατρο. Εμείς αρνιόμαστε να πάρουμε μέρος σε αυτό το θέατρο. Αυτή είναι η ουσία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, αναφέρθηκα και χθες στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Δεν έχω να προσθέσω κάτι. Οι διατάξεις αυτές έχουν την ευρύτερη δυνατή αποδοχή. Θα αναφερθώ μόνο στην τροπολογία.

Στην παράγραφο 18 της τροπολογίας προβλέπεται, η δυνατότητα μετάταξης των αποσπασμένων υπαλλήλων στην υπηρεσία που υπηρετούν, μετά από αίτησή τους. Δεν υπάρχει κανένα χρονικό περιθώριο. Δηλαδή ένας που αποσπάστηκε χθες, με τη δημοσίευση του νόμου αύριο, μπορεί να μεταταγεί. Υπάρχουν όμως αιτήματα -κι έχουν φθάσει και σ' εμάς τους Βουλευτές από καιρό- για θέσεις σε φορείς όπως είναι οι ανεξάρτητες αρχές, επί παραδείγματι, για μετατάξεις και άλλων υπαλλήλων. Εγώ δεν θέλω να πω ότι έχετε υπ' όψη σας συγκεκριμένα πρόσωπα που θα εξυπηρετηθούν μέσα απ' αυτή τη διαδικασία, αλλά η διάταξη με το να μην αναφέρει καθόλου ελάχιστο χρόνο απόστασης φαίνεται «φωτογραφική» και είναι σίγουρα άδικη ως προς άλλους υπαλλήλους, οι οποίοι μπορεί να έχουν τα προσόντα και θα μπορούσαν κάλλιστα να μεταταγούν, διότι έχουν μεταπτυχιακά κ.λπ.. Ας φέρω ως παράδειγμα τις ανεξάρτητες αρχές. Δεν μπορεί σ'

έναν υπάλληλο που αποσπάστηκε χθες, αύριο το πρωί να του δώσουμε το δικαίωμα μετάταξης, ενώ υπάρχουν ενδεχομένως αιτήματα μετάταξης κι από άλλους υπαλλήλους σ' αυτήν την αρχή ή σε κάποια άλλη δημόσια θέση. Τουλάχιστον βάλτε ένα ελάχιστο χρόνο, για να μην μπορεί να θεωρηθεί από κανέναν –άκουσα και τους υπαινιγμούς του κ. Παυλόπουλου- ότι πρόκειται περί «φωτογραφικών» διατάξεων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν έκανα κανέναν υπαινιγμό. Θεσμικό πρόβλημα έθεσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εγώ έτσι το ερμήνευσα.

Εγώ, λοιπόν, τι θα έλεγα; Βάλτε τουλάχιστον ότι θα έχουν αυτό το δικαίωμα, εφόσον έχουν υπηρετήσει έναν συγκεκριμένο χρόνο –έστω για ένα εξάμηνο, ώστε να μην μπορεί να ισχυρισθεί κάποιος ότι και εν όψει της κατάθεσης της τροπολογίας μπορεί να έγιναν αποσπάσεις. Αυτό πρέπει να γίνει, αν θέλουμε να είμαστε καθαροί.

Δεύτερο σημείο, παράγραφοι 24 - 25. Λέτε: «Με την παράγραφο 24 αναδιατυπώνεται η περίπτωση δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 2527/1997, ώστε να συμπεριλαμβάνει τα εκπαιδευτικά προγράμματα, ενώ επίσης προβλέπεται ότι η εξαίρεση που εισάγεται στην περίπτωση δ' ισχύει όχι μόνο για τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα, αλλά και για εκείνα που χρηματοδοτούνται πλήρως από ευρωπαϊκούς ή διεθνείς πόρους ή ιδιωτικά κονδύλια.

Εδώ είναι το ερώτημά μου. Πρόκειται για τις συμβάσεις έργου. Εξαιρείτε ορισμένες κατηγορίες από τη διαδικασία. Ποιες είναι οι περιπτώσεις που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου προγράμματα από ιδιωτικά κονδύλια, όταν έχουμε δημόσιο φορέα; Μου είναι δύσκολο να το αντιληφθώ. Δώστε μας αυτή την πληροφορία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μου επιτρέπετε να σας διακόψω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Βεβαίως, αν το επιτρέπει η κυρία Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ικανοποίησα αίτημα της πανεπιστημιακής κοινότητας. Διότι υπήρχαν χορηγοί που χρηματοδοτούσαν ερευνητικά προγράμματα με καθαρά ιδιωτικά κονδύλια και βέβαια δεν ήθελαν να καθυστερούν από τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ. Δεν είναι δημόσιο χρήμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εξ ολοκλήρου χρηματοδότηση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αυτό όμως για τα ιδιωτικά κονδύλια το επαναλαμβάνετε και στην παράγραφο 25. Με την παράγραφο 25 προσδιορίζετε ως χρόνο τις δέκα ημέρες όπου πρέπει το ΑΣΕΠ να δώσει τη βεβαίωση ότι πρόκειται πραγματικά για σύμβαση έργου και δεν καλύπτονται εμμέσως πάγιες ανάγκες μέσα απ' αυτήν τη σύμβαση που γίνεται. Εκεί πάλι λέτε για την περίπτωση αυτή και για ολοκλήρωση χρηματοδότησης από ιδιωτικά κονδύλια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Η εξαίρεση ισχύει μόνο για τους ερευνητές. Δηλαδή για μία υπάλληλο, για μια δακτυλογράφο, για το διοικητικό προσωπικό, παρότι είναι ιδιωτικό το κονδύλι, εξακολουθεί να περνάει από τη δημόσια διακήρυξη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν αναφέρομαι σ' αυτό. Σωστά το κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, για να μην συνεχιστεί ο διάλογος μεταξύ σας, θα έλεγα να ολοκληρώσει ο κ. Γείτονας και να απαντήσει στη συνέχεια συνολικά. Δεν είναι δυνατόν να απαντάτε σε κάθε φράση του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Δεν θα επεκταθώ. Εγώ θέλω να δω ποιες είναι οι περιπτώσεις που υπάρχει στο δημόσιο, και σε δημόσιους οργανισμούς, εξ ολοκλήρου χρηματοδότηση από ιδιωτικά κονδύλια και για τις οποίες περιπτώσεις προβλέπετε αυτές τις διαδικασίες. Συμφωνώ

κατά τα άλλα με τον προσδιορισμό της προθεσμίας των δέκα ημερών για να δοθεί η βεβαίωση.

Η τελευταία παρατήρησή μου, κύριε Υπουργέ, είναι η εξής. Σε όλα αυτά τα χρόνια από τότε που έγινε το ΑΣΕΠ, αυτή η Ανεξάρτητη Αρχή, και μπήκε σε μία διαδικασία κατά κάποιο τρόπο αντικειμενική και αξιοκρατική το θέμα των προσλήψεων στο δημόσιο είχαμε ένα ανοικτό «παράθυρο». Εγώ το έλεγα αυτό κι όταν ήταν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, κυρία Πρόεδρε. Το μεγάλο «παράθυρο» ήταν οι συμβάσεις έργου. Μέσα από τις συμβάσεις έργου, που ήταν η «κερκόπορτα», γίνονταν οι καταστρατηγήσεις σε σχέση με χιλιάδες προσλήψεις που ουσιαστικά ήταν εκτός ΑΣΕΠ. Μπήκαν διαδικασίες όπου πραγματικά και για τις επιλογές με συμβάσεις έργου εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 21 του ν. 2190. Είναι ο νόμος για τις προσλήψεις. Τώρα, με τις διατάξεις αυτές ενισχύεται όλη αυτή η προσπάθεια, έτσι ώστε και όσον αφορά τις συμβάσεις έργου να είναι ξεκαθαρισμένο ότι είναι πραγματικές συμβάσεις έργου και δεν υποκρύπτουν εμμέσως προσλήψεις για πάγιες ή διαρκείς ανάγκες. Αυτό ενισχύεται με όλες αυτές τις διατάξεις. Απλώς ήθελα να επισημάνω αυτό το σημείο, ώστε να εξηγηθεί σε ποιες περιπτώσεις έχουμε δημόσιους φορείς που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από ιδιωτικούς πόρους –ασφαλώς ήξερα για τα συγχρηματοδοτούμενα– για να γίνει σαφές αυτό το ζήτημα.

Πάντως, θεωρώ θετική τη διάταξη αυτή, με την έννοια ότι ενισχύει τις διατάξεις εκείνες που προσδιορίζουν πλέον ότι οι συμβάσεις έργου δεν θα είναι «μαϊμού» συμβάσεις έργου και δεν θα υποκρύπτουν έμμεσες προσλήψεις, κατά παρέκκλιση του ΑΣΕΠ, για μόνιμες ή πάγιες ανάγκες του δημοσίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Μαρία Κυριακοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρώντας έναν ορισμό θα έλεγα ότι πειθαρχικό παράπτωμα συνιστά κάθε παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος, από την ανάρμοστη συμπεριφορά και την αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων μέχρι το χρηματισμό ή την εκμετάλλευση της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας για εξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Σημαντικότερα εξ όλων βέβαια είναι τα φαινόμενα διαφθοράς, που τραυματίζουν την κοινωνική δικαιοσύνη και πλήττουν ταύτοχρονα την εθνική οικονομία.

Στην άμεση ζημία από πιθανό χρηματισμό υπαλλήλου με βεβαίωση προστίμων, υπεξαίρεση χρημάτων από το δημόσιο ταμείο κ.λπ., πρέπει να συνυπολογίσουμε και τη ζημία από το αίσθημα ανασφάλειας και αβεβαιότητας που δημιουργείται και απωθεί τους όποιους πιθανούς επενδυτές, αλλά και το κόστος από την αστική ευθύνη του δημοσίου. Πρέπει επίσης, να τονίσουμε στο σημείο αυτό την ανάγκη να ενεργοποιηθεί κι ο μηχανισμός αναζήτησης από τους υπαίτιους υπαλλήλους των καταβλλόμενων από το κράτος αποζημιώσεων.

Το πειθαρχικό βέβαια φαινόμενο, πέρα από την κυρωτική του διάσταση, την αποδοκιμασία δηλαδή και τιμωρία μιας συμπεριφοράς, έχει και την ουσιαστική διάσταση, που είναι και η βασικότερη, δηλαδή τήρηση από τα όργανα του κράτους συμπεριφοράς σύμφωνης και προσήκουσας, ώστε να εκπληρώνεται ο σκοπός της υπηρεσίας, δηλαδή η ομαλή δράση του κράτους και η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Την καταστολή των φαινομένων διαφθοράς στον δημόσιο τομέα δυσχεραίνει σημαντικά η απροθυμία βεβαίως, των πολιτών να προβούν σε σχετικές καταγγελίες, όντας απογοητευμένοι από τη γενική αδιαφορία και συγκάλυψη ως απόρροια της συνήθους αλληλοϋποστήριξης των συναδέλφων.

Πρέπει, λοιπόν, να γίνει κατανοητό ότι για την επιτυχία της οποιας προσπάθειας –και είναι γεγονός ότι με το σημερινό νομοσχέδιο γίνεται μια αξιολογή προσπάθεια αναβάθμισης των διατάξεων του Πειθαρχικού Δικαίου– είναι αναγκαία και η ευαισθητοποίηση και κινητοποίηση των πολιτών.

Θα επικεντρωθώ σε ορισμένα άρθρα και στις βασικές τροποποιήσεις που επέρχονται με το σημερινό νομοσχέδιο.

Ξεκινώντας από το άρθρο πρώτο να επισημάνω ότι οι διατάξεις του κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Επέρχονται τροποποιήσεις για τη δυνητική θέση σε αργία. Η θέση βεβαίως σε αργία δεν συνιστά πειθαρχική ποινή αλλά ένα εξαιρετικό διοικητικό μέτρο προσωρινού χαρακτήρα που, χωρίς να προδικάζει ενοχή, αποσκοπεί στην άμεση απομάκρυνση του υπαλλήλου από την υπηρεσία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, χωρίς να λύεται βέβαια η υπαλληλική σχέση και μέχρι να αποφανθεί το Πειθαρχικό Συμβούλιο για την ενοχή.

Στο πλαίσιο αυτό σωστά το μέτρο της δυνητικής θέσης σε αργία πλέον, μπορεί να ληφθεί σε κάθε περίπτωση άσκησης πειθαρχικής δίωξης και κρίνεται ανά έτος η συνέχιση ή η άρση του μέτρου, με γνώμονα πάντοτε την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Όσον αφορά τώρα τις βασικές αλλαγές που επέρχονται είναι οι εξής:

η σύσταση πειθαρχικών συμβουλίων ανεξάρτητων από τα υπηρεσιακά, ώστε να μην μετέχουν πλέον συνδικαλιστές ή αμερόληπτη κρίση των οποίων ήδη βρίσκεται σε αμφισβήτηση,

η θέσπιση σύντομων προθεσμιών περάτωσης της προκαταρκτικής εξέτασης, της ένορκης διοικητικής εξέτασης, της πειθαρχικής ανάκρισης και της όλης πειθαρχικής διαδικασίας,

η αύξηση του χρόνου παραγραφής,

ο εξορθολογισμός των ποινών με την ευχέρεια επιβολής της αρμόζουσας κάθε φορά ποινής ανάλογα με τις συνθήκες τέλεσης και την προσωπικότητα του υπαλλήλου,

η ενιαία ρύθμιση και για τους υπαλλήλους των δήμων και των νομικών προσώπων τους, για υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και άλλων.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά, στην περιοριστική πλέον απαρίθμηση των παραπτωμάτων (στο άρθρο 107), αυτή ήταν αναγκαία προκειμένου να είναι απολύτως σαφές και ορισμένο τι συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα.

Στον ισχύοντα σήμερα Υπαλληλικό Κώδικα γίνεται ενδεικτική αναφορά πειθαρχικών παραπτωμάτων έχοντας προκαλέσει διχογνωμία κατά πόσο η συνταγματική αρχή του άρθρου 7 παράγραφος 1 του Συντάγματος ισχύει και στο Πειθαρχικό Δίκαιο.

Πολύ ορθά, λοιπόν, επελέγη η περιοριστική απαρίθμηση, άρα η εκ των προτέρων πλήρης γνώση του τι συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, δεδομένου ότι μια πειθαρχική ποινή ή επιβολή διοικητικής κύρωσης μπορεί να είναι ιδιαιτέρως αυστηρή και ορθό είναι να υπάρχει εκ των προτέρων πρόβλεψη από τον υπάλληλο των πιθανών επιπτώσεων των πράξεών του. Έτσι προστατεύεται από αυθαίρετες κρίσεις και δίωξεις.

Ορθά επίσης, στις πειθαρχικές ποινές, στο άρθρο 109 δεν τίθεται πλέον περιορισμός ανώτερης, αλλά κατώτατης ποινής για ορισμένα πιο σοβαρά παραπτώματα.

Οι δυο νέες αυτές ποινές που προστέθηκαν, η στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής προϊστάμενου και η αφαίρεση άσκησης καθηκόντων προϊστάμενου είναι επιβεβλημένες, προκειμένου σε θέσεις ευθύνης να τοποθετούνται άτομα με ικανότητες και ήθος.

Σημαντικό είναι πλέον ότι τα αδικήματα που τέλεσε ο υπάλληλος σε προηγούμενη υπηρεσία τιμωρούνται πειθαρχικά αν δεν έχουν παραγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 110, που είναι και το απολύτως λογικό.

Όπως επίσης, αν λυθεί η υπαλληλική σχέση, άρθρο 113, η πειθαρχική διαδικασία που έχει αρχίσει δεν τερματίζεται και η ποινή εκτίεται μετατρεπόμενη σε ποινή προστίμου. Έτσι σε αντίθεση με τα μέχρι σήμερα ισχύοντα, όπου η όποια καταδικαστική απόφαση δεν εκτελείτο, μετά τη λύση της υπαλληλικής σχέσης πλέον, ορθά ο υπάλληλος δεν απαλλάσσεται των ευθυνών του.

Στο θέμα της παραγραφής, άρθρο 112, πέρα από την αύξηση του χρόνου από δυο (2) σε πέντε (5) έτη και για ορισμένα σοβαρά παραπτώματα από πέντε (5) σε επτά (7) έτη, σημαντική καινοτομία είναι ότι στο παράπτωμα απόκτησης οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς το συμφέρον του υπαλλήλου ή τρίτου, η παραγραφή αρχίζει από την ημερομηνία που ο αρμόδιος πειθαρχικός προϊστάμενος έλαβε γνώση της τέλεσης της

πράξης. Διότι στόχος είναι η πάταξη της διαφθοράς με την υποδειγματική τιμωρία υπαλλήλων που έχουν υποπέσει σε τέτοιου είδους παραπτώματα.

Ουσιαστική τροποποίηση έχουμε και στα πειθαρχικά όργανα, (άρθρα 116 έως 121), όπου πλέον υπάρχουν διακριτά Πειθαρχικά Συμβούλια, τα οποία δεν ταυτίζονται με τα υπηρεσιακά. Είναι μια καίρια αλλαγή με διττή σκοπιμότητα, την ταχύτητα της πειθαρχικής διαδικασίας και την εξασφάλιση πιο αμερόληπτης κρίσης των πειθαρχικών οργάνων.

Βασικό επίσης, είναι ότι τίθενται προθεσμίες περάτωσης της πειθαρχικής διαδικασίας και της έκδοσης απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 122, της προκαταρκτικής εξέτασης, της ένορκης διοικητικής εξέτασης και της ανακριτικής διαδικασίας, προκειμένου να μη χρονίζουν, διότι η ταχεία εκκαθάριση βοηθά στον παραδειγματισμό των υπαλλήλων με τον άμεσο συσχετισμό παραπτώματος-τιμωρίας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να βρούμε σύμμαχο και τη δικαιοσύνη ώστε να εκδικάζονται χωρίς καθυστέρησης οι σχετικές υποθέσεις, που καταλήγουν στα δικαστήρια, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη σημασία που έχει η ταχεία εκκαθάριση για την εύρυθμη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παράλληλα, η ευρεία ευχέρεια ανάθεσης ενέργειας ένορκης διοικητικής εξέτασης σε υπάλληλο άλλου Υπουργείου, η συμμετοχή δικαστικού λειτουργού στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και η μη συμμετοχή εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό, συνιστούν τομές στο Πειθαρχικό Δίκαιο για τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση μιας διαφανούς διαδικασίας και μιας αμερόληπτης κρίσης.

Ήταν παράδοξο αυτό που επί τόσα χρόνια ίσχυε: συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι να καλούνται να κρίνουν πειθαρχικά παραπτώματα υπαλλήλων. Η συμμετοχή μάλιστα δικαστή ή εισαγγελέα και ενός παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό εξασφαλίζει ορθότερη κρίση και αναμένεται να μειωθούν και οι υποθέσεις που θα εισάγονται στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό.

Τέλος, η επέκταση της εφαρμογής των διατάξεων αυτών σε όσο το δυνατόν περισσότερες κατηγορίες υπαλλήλων, (στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, στο μόνιμο προσωπικό των δήμων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών), ήταν μια ανάγκη επιβαλλόμενη από την ενιαία θεώρηση της δράσης της Διοίκησης και τη δίκαιη αντιμετώπιση όσων την υπηρετούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω και μια παρατήρηση. Ο δημόσιος υπάλληλος έχει υποχρέωση αλλά έχει και δικαίωμα να ασκεί τα καθήκοντά του με επιμέλεια και ευσυνειδησία μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας. Και αυτό θα πρέπει να το έχουν πάνω από όλους υπόψιν τους οι επικεφαλής, οι οποίοι πρέπει να δείχνουν το δρόμο της νομιμότητας και της επαγγελματικής αφοσίωσης και όχι επικαλούμενοι λόγους πολιτικούς ή άλλους, να δρουν χωρίς περιορισμούς και να ασκούν ανέλεγκτα την αποφασιστική τους εξουσία.

Με αυτές τις σκέψεις υπερψηφίζω και τα άρθρα.

Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη για την κατάχρηση του χρόνου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Για την κατάργηση της λεγόμενης «ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης», του λεγόμενου «τέλους επιτηδεύματος» και του λεγόμενου «έκτακτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών»».

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θέλω να πω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την εύρυθμη λειτουργία του δημόσιου τομέα να υπάρχουν οι σχέσεις διαφάνειας και να λειτουργούν τα όργανα κατά τρόπο που θα υπερβαίνει τα συντεχνιακά συμφέροντα, τις διαδικασίες αλληλεγγύης και τα λάθη από ομάδες, οι οποίες φέρονται αλληλέγγυα σε οποιονδήποτε υπάλληλο για οιοδήποτε παράπτωμα, τη στιγμή που το δημόσιο πρέπει να αποτελεί παράδειγμα, καθρέφτη ηθικής και όχι χώρο που η ανομία και η παρέκκλιση διαρκώς θα κυριαρχεί. Βάσει τούτου, λοιπόν, επί της αρχής σταθήκαμε υπέρ για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θέλουμε, όμως, να κάνουμε και κάποιες ιδιαίτερες επισημάνσεις. Στην προσπάθεια να ασκήσουμε εποικοδομητική παρουσία στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, εισάγουμε μια πρόταση περί ατομικής ευθύνης. Η ατομική ευθύνη δεν μπορεί να εκλείπει του δημοσίου υπαλλήλου πίσω από το γενικό όρο του δημοσίου, πίσω από την ασάφεια των ευθυνών, πίσω από την ερμηνεία των νόμων, πίσω από την αμέλεια και την άρνηση εφαρμογής τους σε αναμονή υποτιθέμενης εγκυκλίου και πίσω από την άρνηση έκδοσης εγκυκλίου από υπηρεσιακούς παράγοντες ύστερα από τη νομοθέτηση μέσα στη Βουλή.

Σε περιπτώσεις, λοιπόν, που κάποιοι από δόλο που μπορεί να αποδειχθεί σε κάποια δικαστήρια, προβαίνουν σε ενέργειες, οι οποίες βλάπτουν τις υπηρεσίες και τον υπηρετούμενο ελληνικό λαό, ο οποιοσδήποτε προσφεύγει έχει δικαίωμα να οφείλει να δικαιούται αποζημιώσεως απ' αυτόν που εσκεμμένα τον έβλαψε. Διότι στην πάλη συμφερόντων που διεξάγεται σε κάποιους τομείς των υπηρεσιών ένας υπάλληλος, όταν κάνει τα στραβά μάτια και διευκολύνει κάποιον που έχει αντιτιθέμενα συμφέροντα με τον εξυπηρετούμενο πολίτη, ο οποίος νομίμως διεκδικεί τα συμφέρόντά του, οφείλει να πληρώνει και ο ίδιος προσωπικά τις συνέπειες.

Γι' αυτό προτείνουμε ένα συγκεκριμένο άρθρο, το οποίο θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον υπό ψήφιση Κώδικα, που είναι το εξής:

«Για παράνομες πράξεις, για αμέλεια και παραλείψεις, για τη μη τήρηση νομοθετικών διατάξεων ή εκτελεστών υπουργικών αποφάσεων από δημοσίου υπαλλήλους αλλά και από τα όργανα διοίκησης στην εκτέλεση των καθηκόντων τους πέραν του δημοσίου, υποχρεούται σε αποζημίωση έναντι του ζημιωθέντος, ο δημόσιος υπάλληλος ή τα μέλη οιασδήποτε μορφής συλλογικού οργάνου, που προκάλεσαν τη ζημία».

Αυτό είναι ισότητα απέναντι στους πολίτες. Αυτό είναι συνταγματική επιταγή. Η άρνηση ανάλυσης αυτής της ευθύνης δείχνει ότι τελικά νομοθετούμε χωρίς το διά ταύτα.

Ξέρουμε ότι η μεγαλύτερη μομφή και η χειρότερη για την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου είναι ότι στήνεται μια πυραμίδα διαφθοράς που δομείται από τα πάνω προς τα κάτω, αλλά και επαναδρά από τα κάτω προς τα πάνω. Άρα, εάν θέλουμε να είμαστε εντάξει απέναντι στους πολίτες, θα πρέπει να δίνουμε αυτήν τη δυνατότητα κατόπιν αμετακλήτου δικαστικής αποφάσεως σε όλα τα επίπεδα, να έχει συνέπειες ο υπάλληλος ο οποίος παρέβη τους νόμους συνειδητά με ίδια ωφέλεια εξαιτίας αμελείας ή άλλων λόγων, διά δόλου και θα πρέπει να υπόκειται στις συνέπειες ακόμη και της αποζημιώσεως.

Να δείτε τότε πώς δεν θα συμβαίνει αυτό που συνέβη προ ημερών. Εγώ ήρθα εδώ και έκανα επίκαιρη ερώτηση σχετικά με αποφάσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η Δασική Υπηρεσία δεν εφαρμόζει εγκύκλιο του Υπουργείου εδώ και τρία χρόνια, αρνείται να απαντήσει στον αιτούντα επί τρία χρόνια, εξηγεί ο Υπουργός ότι το θέμα είναι λυμένο και δεν πρέπει παρά μόνο να γίνει μια διευκρίνιση και εξακολουθούν οι υπηρεσιακοί παράγοντες να διευθετούν το ζήτημα.

Θα πάρει ποτέ κάποιος την ευθύνη επάνω του; Θα έχει συνέπειες; Θα υποστεί πραγματικές συνέπειες; Ή θα λέμε στον ελληνικό λαό ότι φτιάχνουμε όργανα γραφειοκρατικά τα οποία απλά κωλυσιεργούν την απονομή δικαιοσύνης;

Όταν ψηφίζεις έναν κώδικα πρέπει να είναι πλήρης. Η συγκεκριμένη διάταξη, την οποία θα καταθέσω και στα Πρακτικά και στους κυρίους Υπουργούς, ευελπιστώ να γίνει δεκτή με τη γενναιότητα που απαιτείται χωρίς κανένα φόβο απέναντι σε οποιον-

δήποτε. Δεν θα μας μεμφθούν οι ομάδες συμφερόντων. Θα μας επαινέσει ο ελληνικός λαός όταν είμαστε όρθιοι και τον κοιτάζουμε στα μάτια.

Γι' αυτό και η πρότασή μας θα κατατεθεί και γραπτά μετά το πέρας της ομιλίας μου.

Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι κάποιες βελτιώσεις πρέπει να γίνουν δεκτές. Όταν στο άρθρο 4 αναφέρεται ότι σπουδαίο λόγο για την καταγγελία μιας σύμβασης είναι η τέλεση οιοδήποτε πειθαρχικού παραπτώματος, τίθεται το εξής ζήτημα. Δηλαδή το παράπτωμα που επισείει την ποινή της επίπληξης, αυτό που λέμε «συμμορφώσου γιατί έκανες λάθος στη δουλειά σου, σου υποδεικνύουμε να την πράξεις έτσι», θα αποτελεί λόγο για να λύεται μια σύμβαση; Δηλαδή, αυστηρότητα στους αδύναμους και ανοχή στους άλλους;

Αυτή η διατύπωση του άρθρου 4 χρειάζεται διόρθωση. Πρέπει να υπάρχει τέλεση σοβαρού πειθαρχικού παραπτώματος, διαβαθμισμένου ως προς τη σοβαρότητά του και όχι μια απλή επίπληξη ή μια απλή επισήμανση σε έναν υπάλληλο να αποτελεί αιτία που ένας προϊστάμενος θα κρεμάει από πάνω του τη δαμόκλειο σπάθη και θα τον απειλεί.

Επίσης, θεωρούμε ότι η συμμετοχή στα δευτεροβάθμια όργανα δικαστικού λειτουργού είναι απαραίτητη. Πρέπει να πούμε ότι τα πειθαρχικά συμβούλια που ορίζονται με ειδικές διατάξεις, δεν καταργούνται με το συγκεκριμένο νόμο και εξακολουθούν να υφίστανται, εφ' όσον συμμετέχει δικαστικός λειτουργός. Μέχρι τώρα έχουμε ζηήσει τι θα πει Πειθαρχικό Συμβούλιο σε δευτεροβάθμιο επίπεδο. Το μεγάλο μέσον! Όποιος είχε κολλητό μεγάλο συνδικαλιστή, ο συνδικαλιστής είχε συμμετοχή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και εκπροσωπούσε κατά κανόνα το συμφέρον του εργαζόμενου ακόμα και αν ο εργαζόμενος είχε προβεί σε μέγιστη απρέπεια και σε βλάβη υπηρεσιακή πολύ σημαντική.

Ακόμα θα πρέπει να δεχθούμε ότι αυτές οι καταστάσεις τελειώνουν, για να τελειώσουν και στα πειθαρχικά συμβούλια που δεν περιγράφονται εδώ. Θα πρέπει να υπάρχει πάντα ένας δικαστικός.

Είναι ξεκάθαρη η διάθεσή μας να στηρίξουμε νομοθετικές πρωτοβουλίες διαφάνειας. Το κάνουμε και σήμερα. Θέλουμε να δεχθείτε με καλή πίστη και τις προτάσεις μας.

Να σας πω κάτι; Μην περιμένετε να ωριμάσει σε βαθμό σαπίσματος η γνώμη αυτών που μέχρι τώρα στηρίχθηκαν στο σαθρό σύστημα της διαφθοράς. Θα πρέπει να τους επιβληθεί η θέληση του ελληνικού λαού και η βούληση, γιατί εδώ δεν θεσπίζουμε απλά, δεν νομοθετούμε απλά, εκφράζουμε βούληση. Η βούληση, που μας ωθεί ο ελληνικός λαός στο να εισηγηθούμε απόψεις, είναι ξεκάθαρη. Θέλει να απονέμεται η δικαιοσύνη.

Παρακαλώ να δεχθείτε και την τροποποίηση-προσθήκη την οποία σας πρότεινα και την οποία σας καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Βλαττής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περίοδος αυτή είναι μια δραματική περίοδος για τη χώρα μας. Οι ώρες, οι εβδομάδες, οι μήνες που περνούμε είναι μήνες ευθύνης για τον πολιτικό κόσμο. Ευθύνη που έγκειται όχι στο ποιος θα κυβερνήσει, αν θα είναι το ένα κόμμα και με ολίγη από το δεύτερο και λιγότερη από το τρίτο, αν θα είναι μια συγκυβέρνηση ή μια κυβέρνηση ανοχής ή όπως θέλουν να την ονομάσουν, αλλά το πώς θα κυβερνηθεί αυτή η χώρα. Ευθύνη για το αν θα αποφασίσει ο πολιτικός κόσμος να χαράξει στρατηγικές γι' αυτήν τη χώρα, στρατηγικές που θα τις τηρήσει με ευλάβεια για να δημιουργήσει ένα δρόμο με στόχους, μια πορεία με ένα τέρμα γι' αυτήν τη χώρα και τους πολίτες αυτής της χώρας, πράγματα που δεν τα κάναμε μέχρι τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε αποτελεί μέρος της απάντησης της σημερινής Βουλής στο ερώτημα, πώς θα αλλάξει το κατά άλλους χρεοκοπημένο, κατά άλλους ξεπερασμένο, πάντως κρινόμενο εκ του αποτελέ-

σματος, πολιτικό μοντέλο της Μεταπολίτευσης. Ένα μοντέλο το οποίο αναμφισβήτητα βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στο λαϊκισμό, στην εξυπηρέτηση μικροπολιτικών συμφερόντων, στην αδιαφάνεια, στην αναξιοκρατία, σε ένα πελατειακό κράτος που πολλές δεκαετίες έχει εφαρμοστεί σε αυτήν τη χώρα.

Σχεδόν δυο χρόνια τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα για το πού οδήγησε τη χώρα μας η ανομία, η διαφθορά και η ασυλία του κρατικού μηχανισμού, ένα από τα προβλήματα.

Είναι σίγουρο ότι υπάρχουν δύο τρόποι αντιμετώπισης της ασυδοσίας που παρατηρείται στο δημόσιο τομέα. Ο ένας, που φοβάμαι ότι δυστυχώς είχε επικρατήσει μέχρι σήμερα, ήταν η απόλυτη ανοχή, η πλήρης ατιμωρησία, η αποδοχή ότι η παραβατικότητα είναι έμφυτη στον Έλληνα και κατά συνέπεια ο δημόσιος υπάλληλος όντας και μόνιμος, όντας και Έλληνας μπορεί κάλλιστα να χρηματίζεται, να κωλυσιεργεί, να μην κάνει τη δουλειά του και να παραμένει ατιμώρητος.

Δεν πιστεύω ότι χρειάζεται να αναλύσω τα αποτελέσματα αυτού του τρόπου αντιμετώπισης της κατάστασης. Τα έχουμε μπροστά μας, τα ζούμε, είναι εμφανή σε όλο το μήκος και το πλάτος της κρατικής μηχανής.

Ο άλλος τρόπος αντιμετώπισης, αυτός που τώρα επιδιώκουμε να εφαρμόσουμε -και ελπίζω να τον εφαρμόσουμε, όχι μόνο να νομοθετήσουμε- και που αναμφισβήτητα θα εξυπηρετηθεί από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου που χαρακτηρίζεται από μία μεγάλη ωριμότητα, στηρίζεται στη θεμελιώδη θέση ότι η ανομία είναι αρρώστια μεταδοτική και πρέπει να αντιμετωπισθεί έγκαιρα. Πρέπει να υπάρξει πρόληψη, αλλά απαιτείται και έλεγχος, άμεση απόδοση ευθυνών και κατ' επέκταση τιμωρία όσων παρανομούν, προκειμένου να αποφευχθούν παραβατικές συμπεριφορές στο μέλλον.

Είναι γεγονός ότι θα ήταν ευχής έργον να μπορούσαμε να λύσουμε το πρόβλημα με την πρόληψη. Αυτό, όμως, δεν είναι εφικτό ούτε είναι αρκετό. Προς γνώση και συμμόρφωση, λοιπόν, κρίθηκε απαραίτητο να τροποποιηθεί το Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και των υπαλλήλων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου για την αποφυγή φαινομένων διαφθοράς στο δημόσιο από εδώ και στο εξής.

Δεν χρειάζεται να σταθώ στην ανάλυση των άρθρων του νομοσχεδίου, που έχει γίνει επαρκώς και από τον εισηγητή μας, αλλά και από άλλους ομιλητές. Θέλω, όμως, να σταθώ στις αντιδράσεις μιας μερίδας της Βουλής, στις αντιδράσεις του ΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι απέρριψαν συλλήβδην το νομοσχέδιο, ισχυριζόμενοι οι μεν του ΚΚΕ ότι κάνει πιο αντιδημοκρατικό και εχθρικό το επίπεδο εργασίας του δημοσίου υπαλλήλου, οι άλλοι δε του ΣΥΡΙΖΑ ότι αποτελούν οι διατάξεις του πράξη του δράματος εξόντωσης των δημοσίων υπαλλήλων.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω στους συναδέλφους των δύο κομμάτων ότε με το να κλείνουμε τα μάτια μας στην πραγματικότητα ούτε βοηθούμε τους δημοσίους υπαλλήλους, αλλά ούτε και το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας υπερασπιζόμαστε. Γιατί, δηλαδή, αποτελεί εξόντωση των υπαλλήλων ή εχθρική συμπεριφορά η απόφαση της πολιτείας να τιμωρούνται αυστηρά όσοι υπάλληλοι, καταχρώμενοι της θέσης τους, λειτουργούν σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, αλλά και των συναδέλφων που κάνουν ευσυνείδητα τη δουλειά τους; Μέχρι τότε θα επιτρέπουμε την ύπαρξη υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων που αντί τελικά να εφαρμόζουν τους νόμους, προστατεύουν τους ανέντιμους δημοσίους υπαλλήλους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να υπερασπίσουμε ένα σχέδιο νόμου το οποίο, κατά τη γνώμη μου, είναι απολύτως απαραίτητο προκειμένου να χτυπηθεί ουσιαστικά η διαφθορά στο δημόσιο τομέα. Εάν κάποιος συνεχίζει να έχει αμφιβολίες για τη σημασία του, θα ήθελα να σημειώσω ότι υπάρχουν δύο βασικοί λόγοι που το καθιστούν όχι μόνο σημαντικό, αλλά και απολύτως απαραίτητο για την αλλαγή κατεύθυνσης που επιδιώκει η χώρα μας την υπάρχουσα, την παρούσα χρονική στιγμή. Το ένα είναι η σύνθεση και ο αριθμός των μελών των Πειθαρχικών Συμβουλίων. Η συμμετοχή και η αριθμητική υπεροχή των δικαστικών λειτουργών στα συμβούλια θα μας εξασφαλίσει την αμερόληπτη εφαρμογή του νόμου. Διότι πολλοί λένε το εξής:

Μα, ποιοι είναι αυτοί τελικά που θα αποφασίζουν;

Το δεύτερο είναι ότι η επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής των αδικημάτων και η αυστηροποίηση των ποινών θα λειτουργήσει αποτρεπτικά, αποτελώντας το κατ' εξοχήν εργαλείο πρόληψης φαινομένων διαφθοράς και παράνομης συναλλαγής στο δημόσιο τομέα.

Κάτι τελευταίο: Θα ήθελα να διαβεβαιώσω όλους ότι κανείς από όσους σήμερα θα υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο δεν το κάνει γιατί εχθρεύεται τους δημοσίους υπαλλήλους, όπως κάποιοι υποστηρίζουν. Αντιθέτως, στόχος μας είναι να προστατεύσουμε την αξιοπρέπεια όσων ευσυνείδητα κάνουν τη δουλειά τους, να αποκαταστήσουμε την εικόνα του δημοσίου υπαλλήλου στα μάτια της κοινωνίας, που τον στοχοποιεί καθημερινά για ό,τι πάει στραβά σε αυτήν τη χώρα.

Αυτοί που τάσσονται κατά της αυστηροποίησης του Πειθαρχικού Δικαίου είναι αυτοί που ουσιαστικά αφήνουν απροστάτευτους τους ευσυνείδητους δημοσίους υπαλλήλους, άγνωστο για ποιο σκοπό, αλλά και ανοχύρωτη ολόκληρη την κοινωνία απέναντι σε υπαλλήλους που καταπατούν απροκάλυπτα το Σύνταγμα, παραβαίνουν το καθήκον τους και τους νόμους και παρασιτούν τελικά σε βάρος της πολιτείας και των πολιτών, καταχρώμενοι της εξουσίας που τους δίνει η θέση τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι στο συγκεκριμένο ζήτημα δεν χωρούν ούτε λαϊκισμοί ούτε συγχωροχάρτια. Γι' αυτό, καλώ όλους όχι μόνο να στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και να φροντίσουμε για την απρόσκοπτη εφαρμογή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της προηγούμενης ανακοίνωσης προς το Σώμα, διευκρινίζω ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων κατέθεσε την έκθεσή της στην πρόταση νόμου Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών, που αφορά την κατάργηση της λεγόμενης «ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης», του λεγόμενου «τέλους επιτηδεύματος» και του λεγόμενου «εκτάκτου ειδικού τέλους ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών».

Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός ότι αποτελεί πάγια και γενική απαίτηση όλων των συναλλασσόμενων με το δημόσιο πολιτών η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών εκ μέρους του κράτους και των δημοσίων υπαλλήλων που το εκπροσωπούν. Σε αυτό συμβάλλει η θέσπιση κανόνων που αποτελούν το λεγόμενο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα, όπως επικράτησε να αποκαλείται, ο οποίος διέπει τη συμπεριφορά των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και τον πειθαρχικό έλεγχό τους, όπως άλλωστε συμβαίνει σε κάθε σύγχρονο κράτος.

Βασικές αρχές του Κώδικα αυτού θα πρέπει να είναι, πρώτον, γενικά η μείωση των παθογενειών που ταλαιπωρούν δεκαετίες το δημόσιο τομέα σε ό,τι τουλάχιστον αφορά την εμπλοκή των δημοσίων υπαλλήλων και ταυτόχρονα, η προστασία της προσωπικότητας και της εργασιακής υπόστασης όσων υπαλλήλων ελέγχονται πειθαρχικά.

Ο κύριος Υπουργός χαρακτήρισε το νομοσχέδιο ως ένα βασικό πυλώνα καταπολέμησης της διαφθοράς στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν είναι, όμως, μόνο θέμα διαφθοράς δημοσίων υπαλλήλων. Σε όλους είναι γνωστό ότι πολλά προβλήματα που υπάρχουν στη λειτουργία του δημοσίου δεν οφείλονται μόνο στην παραβατική συμπεριφορά των δημοσίων λειτουργών, αλλά και στις συχνότερες παρεμβάσεις της πολιτικής εξουσίας, παρεμβάσεις που δεν προβλέπονται υπηρεσιακά.

Με τα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου επιχειρούνται τροποποιήσεις επιμέρους διατάξεων του υφιστάμενου ν. 3528/2007. Πάνω σ' αυτές τις αλλαγές θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Πρώτον, η υιοθέτηση ταχύτερης διαδικασίας για την έκδοση των αποφάσεων των Πειθαρχικών Συμβουλίων είναι κάτι που όλοι αποζητούσαν.

Δεύτερον, η διαφοροποίηση των Πειθαρχικών Συμβουλίων από τα υπηρεσιακά, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, ήταν

απαραίτητη προκειμένου να είναι απόλυτα διακριτά η λειτουργία και το αντικείμενό τους.

Τρίτον, η αυστηροποίηση των ποινών, ακόμα και η επιβολή διοικητικών προστίμων με βρίσκει εν πρώτοις σύμφωνο. Όμως, ο πραγματικός εξοντωτικός βαθμός αυστηροποίησης που προβλέπεται στα νέα άρθρα 4 και 5, με τα οποία η τέλεση κάθε πειθαρχικού παραπτώματος καθίσταται μοναδικός σπουδαίος λόγος για καταγγελία της σύμβασης πρέπει να μας προβληματίσει πολύ περισσότερο, διότι, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην επιτροπή, από το 2008 οι δεκαεπτά από τις τριάντα τρεις προσφυγές υπαλλήλων, ακόμη και στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά αποφάσεων πειθαρχικών οργάνων, δηλαδή, η πλειοψηφία κατέληξαν σε αθώωσή τους.

Τέταρτον, η εξαίρεση πλέον των εκπροσώπων των υπαλλήλων από τη σύνθεση των πειθαρχικών συμβουλίων στο άρθρο 146B ίσως επιτρέψει αυτά να λειτουργήσουν καλύτερα, αν και σε αρκετές περιπτώσεις δεν είναι αυτοί το εμπόδιο στη λήψη σωστών αποφάσεων, δεδομένου ότι αποτελούσαν τη μειοψηφία. Δεδομένου όμως ότι συχνά οι υπάλληλοι και οι εκπρόσωποί τους γνωρίζουν πολύ καλύτερα από τον καθένα τις ιδιαιτερότητες λειτουργίας της κάθε υπηρεσίας, ίσως να ήταν πιο δίκαιο να προβλέπεται η συμμετοχή τους, για να εκθέσουν τις απόψεις τους, όμως χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Πέμπτον, στο άρθρο 142 του τροποποιούμενου παλαιού νόμου δεν με βρίσκει σύμφωνο η διάταξη που προβλέπει ότι ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης θα έχει δικαίωμα προσφυγής μόνο κατά των αποφάσεων του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, που επιβάλλουν τις πειθαρχικές ποινές της προσωρινής παύσης και του υποβιβασμού με αίτημα την επιβολή της οριστικής παύσης.

Εκτίμησή μου είναι ότι ο θεσμός του γενικού επιθεωρητή έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα επιτυχημένος και έχει συμβάλει ουσιαστικά στην αποκάλυψη πολλών περιπτώσεων διαφθοράς. Επομένως δεν θα πρέπει το δημόσιο χωρίς λόγο να αυτοπεριορίζεται, αλλά να επιτρέψει στο όργανο αυτό να ασκεί προσφυγή κατά οποιασδήποτε απόφασης Πειθαρχικού Συμβουλίου κρίνει ότι είναι προβληματική.

Έκτον, η επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής στο άρθρο 112 αποτελεί ένα μέτρο που επιβαλλόταν να θεσπιστεί. Σε αρκετές περιπτώσεις βέβαια αυτή η επιμήκυνση είναι άνευ λόγου, όπως σε αυτές κατά τις οποίες το πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί και ποινικό αδίκημα και δεν δύναται να παραγραφεί, αν πρώτα δεν παραγραφεί το ποινικό μέρος.

Έβδομον, στα άρθρα 146Α και 146Β θετικό στοιχείο είναι και η συμμετοχή δικαστικών στα Πρωτοβάθμια Πειθαρχικά Συμβούλια. Όμως δεν μπορώ να αντιληφθώ ποια ανάγκη εξυπηρετεί η μη συμμετοχή τους στα αντίστοιχα Δευτεροβάθμια.

Δεν είναι δεοντολογικά ορθό αποφάσεις δικαστικών λειτουργών, που πιθανόν να κατέχουν και το βαθμό του εφέτη, να κρίνονται ή και να ακυρώνονται από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Αυτό ακούω ότι το ζήτησαν και άλλες πτέρυγες.

Όγδοον, τέλος για τις περιπτώσεις υπαλλήλων που εκλέγονται ως αιρετοί, θα έπρεπε ρητά να διευκρινιστεί ότι θα κρίνονται μόνο με βάση τυχόν πειθαρχικά παραπτώματα, που συνδέονται με την άσκηση υπηρεσιακών καθηκόντων, μόνο και όχι κατά την άσκηση των αλλότριων καθηκόντων. Έτσι, θα αποφευχθεί σειρά επιπλοκών στην υπηρεσιακή διαδρομή των υπαλλήλων εκείνων που εκλέγονται ως αιρετοί.

Κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου γενικά κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Όπως ανέφερα και παραπάνω στην ομιλία μου, περιέχει αρκετά βελτιωτικά στοιχεία, που αναπτύχθηκαν αναλυτικότερα από τον εισηγητή μας, τον κ. Παυλόπουλο, αλλά και από τους λοιπούς ομιλητές μας.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις διαβεβαιώσεις που παρείχε στην αρμόδια επιτροπή ο κύριος Υπουργός, ότι θα ενσωματωθούν επιπλέον νομοτεχνικές βελτιώσεις και προτάσεις που έχουν υποβληθεί, είμαστε θετικοί στην πλειοψηφία των άρθρων και αναμένουμε την τελική μορφή των υπολοίπων για να τοποθετηθούμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως σε κάθε πρόβλημα, έτσι και στη Δημόσια Διοίκηση υπάρχουν δύο όψεις: στη μία βρίσκονται οι δημόσιοι υπάλληλοι που αντιμετωπίζουν το καθήκον τους με αυτοθυσία, με φιλοτιμία, με ευσυνειδησία. Στην άλλη όψη, είναι εκείνοι που αντιμετωπίζουν το καθήκον τους, με αλαζονεία, με αδιαφορία ή ευθυνοφοβία. Αν συμφωνήσουμε ότι σχεδόν κάθε επαφή του πολίτη με το δημόσιο αποτελεί γι' αυτόν και μία ήττα, τότε είναι βέβαιο ότι κερδίζει η δεύτερη όψη. Φταίει βεβαίως και το σύστημα που έχει δημιουργηθεί, το οποίο υπηρετούν μέσα από απαρχαιωμένες δομές, διαδικασίες και κανόνες.

Θέλω, επίσης, να βάλω στη συζήτηση, κύριε Υπουργέ, την ευρωπαϊκή διάσταση. Πριν από λίγες ημέρες, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υιοθέτησε πέντε προτεραιότητες, όπως ακριβώς, προτάθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο της ετήσιας επισκόπησης ανάπτυξης στην Ευρώπη. Μία από τις πέντε προτεραιότητες για την έξοδο από την κρίση, είναι και ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν θα σταθώ στην υποχρέωσή μας να μετουσιώσουμε σε πράξη τον εκσυγχρονισμό αυτό.

Έχω την αίσθηση ότι όλες οι ρυθμίσεις που κατά καιρούς γίνονται –πριν από τρεις μήνες είχαμε το βαθμολόγιο, τώρα το θέμα των πειθαρχικών διώξεων των δημοσίων υπαλλήλων κ.τ.λ.– προσπαθούν να «τυλίξουν» τη χρεοκοπία της Δημόσιας Διοίκησης –γιατί περί αυτού πρόκειται– με ένα νομοθετικό μανδύα που να αποπνέει εκσυγχρονιστικό άρωμα. Απουσιάζουν, όμως, στοιχειώδη πράγματα.

Πέρα από τη νομοθετική πλευρά, εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση για την αναγκαιότητα των ρυθμίσεων, στο δημόσιο τομέα, υπάρχει το θέμα της εμπέδωσης μιας νοοτροπίας ατιμωρησίας. Από τη μία πλευρά, το σφάλμα, το λάθος του υπαλλήλου περνά απαρατήρητο και από την άλλη, αν αποκαλυφθεί ο υπάλληλος αισθάνεται ότι θα έχει κομματική ή συνδικαλιστική κάλυψη.

Με αυτήν την αφορμή, καταθέτω μία συγκεκριμένη πρόταση. Να σκεφθούμε σοβαρά την κατάργηση του κομματικού συνδικαλισμού στη Δημόσια Διοίκηση. Υπάρχει μοντέλο. Το μοντέλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η ενιαία λίστα. Ο κάθε υπάλληλος που θέλει να εκλεγεί στο ενιαίο συλλογικό συνδικαλιστικό όργανο εντάσσεται σε ενιαία λίστα, διατηρώντας τις κομματικές του «αποσκευές» ή τις πεποιθήσεις του. Νομίζω ότι μια τέτοια πρόταση θα αποτελέσει σημαντικό βήμα, για να απεμπλέξουμε τη Δημόσια Διοίκηση από το φαύλο κύκλο της κομματικοποίησης.

Είναι γνωστό ότι ο πολίτης κάνει ό,τι δεν του απαγορεύεται. Είναι επίσης γνωστό ότι ο δημόσιος υπάλληλος κάνει μόνον ό,τι του επιτρέπεται. Ανάμεσα σε αυτές τις δύο μυλόπετρες αντιλήψεων, αλέθεται η σημερινή ελληνική κοινωνία. Και αυτό έχει βεβαίως να κάνει, με το πλέγμα των συναρμοδιοτήτων, και κυρίως, με τη διάχυση της ευθύνης σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης.

Και θα ήθελα εδώ να σας ρωτήσω: όταν μία συγκεκριμένη αρμοδιότητα, διαχέεται σε πάρα πολλούς υπαλλήλους και σε πάρα πολλές υπηρεσίες, ποιον να τιμωρήσεις; Και δεν αναφέρομαι στο «πώς».

Θα σας δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που είχα ζήσει στο Υπουργείο Οικονομίας, όταν υπηρετούσα ως γενικός γραμματέας με μία διεύθυνση, η οποία είχε συναρμοδιότητα για τη νηολόγηση των πλοίων, με το Υπουργείο Οικονομικών και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, που ήταν και το επισπεύδον Υπουργείο. Έχω κρατήσει –έφαχα σήμερα να το βρω– ένα σχέδιο υπουργικής απόφασης, το οποίο, στην τελευταία του σελίδα, πριν την υπογραφή του Υπουργού, έφερε πάνω από πενήντα σφραγίδες από διάφορες υπηρεσίες. Θυμάμαι δε, ότι δίπλα στη μονογραφή υπαλλήλου υπήρχε η ένδειξη «με την επιφύλαξη του σημειώματος τάδε», σε σφραγίδα.

Η όλη διαδικασία συλλογής υπογραφών ήταν τυπική και διαρκούσε πάρα πολύ καιρό. Κάποια στιγμή, έφτασε στο γραφείο μου ένα σχέδιο υπουργικής απόφασης σχετικά με το πλοίο που είχε ήδη ναυαγήσει στη Σαντορίνη. Δεν θυμάμαι αυτήν τη στιγμή

το όνομα του πλοίου. Το έγγραφο έφτασε στο γραφείο μου ενάμιση περίπου μήνα μετά το ναυάγιο. Το πλοίο ήταν στο βυθό της θάλασσας και η διοίκηση συνέχισε να μαζεύει υπογραφές.

Η μεταρρύθμιση της διοίκησης είναι συνάρτηση πολλών παραμέτρων. Με δυο λόγια, κύριοι Υπουργοί, το «καινούργιο κρασί θέλει και καινούργιους ασκούς». Ποιοι, όμως, είναι αυτοί; Είναι οι δομές, η απλούστευση των διαδικασιών και των νόμων, ο εξορθολογισμός των συναρμοδιοτήτων, η διαμόρφωση καθηκοντολογίου για κάθε θέση πέρα από το κίνητρο ή τις ποινές.

Και επειδή μιλάμε για τα πειθαρχικά παραπτώματα, έχω εδώ ένα πάρα πολύ ενδιαφέρον κείμενο του γραφείου του Επιτρόπου νομοθεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας με τίτλο: «Οι περί δημόσιας υπηρεσίας νόμοι του 1990-2006». Πρόκειται για ένα ενοποιημένο κείμενο. Σας διαβάζω τι αναφέρει σχετικά με τις κατά σειρά πειθαρχικές ποινές –και νομίζω ότι έχει σημασία να τις προσέξετε: «επίπληξη, αυστηρή επίπληξη, πειθαρχική μετάθεση, διακοπή ετήσιας προσαύξησης, αναβολή ετήσιας προσαύξησης, χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις απολαβές τριών μηνών, υποβιβασμός στη μισθολογική κλίμακα, υποβιβασμός σε κατώτερη θέση, αναγκαστική αφυστηρέτηση και απόλυση. Αυτές είναι οι ξεκάθαρες ποινές. Και αυτές οι ποινές, συσχετίζονται με συγκεκριμένα παραπτώματα, που είναι πολύ εύκολο να τα καταλογίσεις επειδή στην Κυπριακή Δημοκρατία υπάρχει σαφέστατη περιγραφή καθηκόντων και αρμοδιοτήτων.

Αξίζει τον κόπο επίσης να ρίξετε μία ματιά και σ' αυτό εδώ το κείμενο με τίτλους: «Κυπριακή Δημόσια Διοίκηση, καινοτόμες και άλλες εκσυγχρονιστικές πρακτικές». Μπορείτε να το αναζητήσετε στο διαδίκτυο. Υπάρχει αυτό εδώ το τυποποιημένο οργανόγραμμα για κάθε Υπουργείο. Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο είναι, ότι την πολιτική διοίκηση του ανθρωπίνου δυναμικού, την ασκεί ένα ανεξάρτητο συλλογικό όργανο, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Η Επιτροπή αυτή έχει αρμοδιότητα για το διορισμό, την προαγωγή, τη μετάθεση, την απόσπαση, την αφυστηρέτηση και την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου στους δημοσious υπαλλήλους, περιλαμβανομένου και του καταλογισμού αυτών των ποινών.

Υπάρχει λοιπόν μία ανεξάρτητη επιτροπή –και έχει σημασία να δούμε ποιοι συμμετέχουν, μετέχουν και δικαστικοί– η οποία ασκεί όλο αυτό το πλέγμα αρμοδιοτήτων. Δηλαδή, ο καταλογισμός μιας ποινής δεν γίνεται από ένα συμβούλιο, το οποίο άλλοτε είναι πειθαρχικό και άλλοτε υπηρεσιακό, όπως εδώ.

Υπάρχει ο κίνδυνος κατάχρησης των ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου λόγω ταυτοπροσωπίας. Ο Υπουργός έχει τη δυνατότητα να είναι και πειθαρχικός και διοικητικός προϊστάμενος, να μετακινεί δημοσious υπαλλήλους, να αξιολογεί την επίδοσή τους, να επηρεάζει τη βαθμολογική τους εξέλιξη. Δεν ξέρω αν η συμμετοχή δικαστικών στο συμβούλιο μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα στο σύνολό του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος και την για πρώτη φορά, απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, όπως αναφέρει η αιτιολογική έκθεση, επανέρχομαι σ' αυτό που είπα και πριν: όταν δεν υπάρχει σαφής περιγραφή της θέσης και της αρμοδιότητας, πώς και ποιος μπορεί να κρίνει την παράβαση;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στο σημείο αυτό το λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας, ο κ. Γεώργιος Σταυρόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, αρχικά καταθέτω νομοθετικές βελτιώσεις και τροποποιήσεις στο σχέδιο νόμου.

Στο άρθρο δεύτερο γίνεται η εξής τροποποίηση: Στο άρθρο 146Α, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο, μετά το στίγμα «,» προστίθενται οι λέξεις «καθένα από τα οποία».

Στο άρθρο πέμπτο, παράγραφος 4, εδάφιο τελευταίο, μετά τη λέξη «Βορείου» διαγράφεται η λέξη «Αιγαίου» κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να κατατεθούν αυτά και να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Γεώργιος Σταυρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοθετικές βελτιώσεις και τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Νομοθετικές Βελτιώσεις και Τροποποιήσεις**Σχέδιο Νόμου «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών
Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων
Δημοσίου Δικαίου»**

1. Στο ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ γίνεται η εξής τροποποίηση:

Στο άρθρο 146^A, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο, μετά το στίγμα «,» προστίθενται οι λέξεις «καθένα από τα οποία».

2. Στο ΑΡΘΡΟ ΠΕΜΠΤΟ, παράγραφος 4, εδάφιο τελευταίο, μετά τη λέξη «Βορείου» διαγράφεται η λέξη «Αιγαίου».

3. Στο ΑΡΘΡΟ ΠΕΜΠΤΟ, παράγραφος 4, εδάφιο τελευταίο, μετά τη λέξη «συμβούλια» διαγράφεται η λέξη «Ηπείρου» και αντικαθίσταται με τις λέξεις «Δυτικής Ελλάδος».

6/3/12

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο αυτό είναι το αποτέλεσμα της μελέτης μιας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, η οποία λειτούργησε υπό την προεδρία μου στο παρελθόν, αλλά κυρίως είναι το απαύγασμα της εμπειρίας μιας ζωής στο Συμβούλιο της Επικρατείας –επιτρέψτε μου τον προσωπικό τόνο- και εμπειρίας μιας ζωής, επίσης, δέκα ετών –θα έλεγε κανείς- ως Πρόεδρος του Γ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο ασχολείται με θέματα Πειθαρχικού Δικαίου. Αυτήν την εμπειρία προσπαθήσαμε να χρησιμοποιήσουμε, να αποτυπώσουμε στο νέο Πειθαρχικό Δίκαιο που προτείνουμε.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω στις παρατηρήσεις που έγιναν από τους κύριους Βουλευτές.

Σε σχέση με την παρατήρηση περί της κατ' έτος κρίσεως της αργίας. Η αργία, βέβαια, όπως είναι γνωστό, δεν είναι πειθαρχική ποινή. Είναι ένα διοικητικό μέτρο. Απλώς συνέρχεται το συμβούλιο κάθε χρόνο, προκειμένου να κρίνει, εάν πρέπει να παρατείνει ή όχι τη θέση του υπαλλήλου σε αργία, εν όψει του ότι υπάρχει μία πειθαρχική εξέλιξη. Γι' αυτό και γίνεται κάθε χρόνο αυτός ο έλεγχος, προκειμένου να δεν αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εκείνες οι οποίες θα επέβαλαν την παράταση της θέσεως σε αργία, εν όψει του ότι πάντα υπάρχει εκκρεμής μία άλλη διαδικασία η οποία προχωρεί. Αυτή η παράταση και η νέα κρίση κάθε έτος είναι χρήσιμη, είναι προς την τάση της αυστηροποίησης.

Προστατεύει, όμως και τον υπάλληλο κατ' εξοχήν, διότι του δίνει τη δυνατότητα να κριθεί κάθε τόσο από ένα συμβούλιο –προφανώς και από άλλα συμβούλια- για να κριθεί αν πρέπει να παραμείνει στην κατάσταση της αργίας ή όχι. Ο λόγος για τον οποίο γίνεται αυτό συναρτάται και με την επιτάχυνση των λοιπών πειθαρχικών διαδικασιών.

Τελικώς, δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία, διότι από τη στιγμή που τα πειθαρχικά συμβούλια τελειώνουν γρήγορα τη δουλειά τους, από τη στιγμή που θα τελειώνουν το έργο τους σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα όσο λέμε, από τη στιγμή που προτείνουμε πειθαρχικές δίωξεις κατά των μελών των συμβουλίων που καθυστερούν να κάνουν τη δουλειά τους, δεν έχει νόημα πια η όποια παρατήρηση στο σημείο αυτό. Δεν θα λειτουργήσει καν. Θέλω να καθησυχάσω, δηλαδή, τις ανησυχίες εκείνων που θεωρούν ότι υπάρχει πρόβλημα εν προκειμένω.

Όσον αφορά το θέμα του ορισμού του πειθαρχικού παραπτώματος, είπα και χθες ότι η άποψή μου είναι ότι οι ορισμοί καλό είναι να αποφεύγονται. Είναι πολύ χρήσιμοι στα εγχειρίδια των πανεπιστημιακών καθηγητών, αλλά στους νόμους, κατά την προσωπική μου άποψη τουλάχιστον, πρέπει να αποφεύγονται, γιατί –όχι τίποτα άλλο- μπορεί να αποτελέσουν την αιτία παραλείψεων ή και λαθών.

Όσον αφορά την ενδεικτική απαρίθμηση, νομίζω ότι είναι πολύ μεγάλη πρόοδος το γεγονός ότι δεν είναι ενδεικτική η απαρίθμηση. Προστατεύεται ο υπάλληλος, ξέρει τι πρέπει να αποφεύγει, ξέρει τι πρέπει να κάνει. Πριν, με την ενδεικτική –απαρίθμηση- ήταν στο έλεος του εκάστοτε προϊστάμενου, στο έλεος του εκάστοτε Υπουργού. Είναι μία πολύ μεγάλη πρόοδος αυτό το οποίο συμβαίνει τώρα.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω, επίσης, ότι όσον αφορά τις επιφυλάξεις για την αναξιοπρεπή συμπεριφορά, πράγματι υπάρχει ένα παράπτωμα το οποίο τιμωρείται και αφορά την αναξιοπρεπή συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας. Στο Πειθαρχικό Δίκαιο δεν μπορεί κανείς να προσδιορίσει εκ των προτέρων πλήρως και αναλυτικότερα τις παραβατικές συμπεριφορές. Αυτό είναι αδύνατο να γίνει. Γι' αυτό θα δείτε καμιά φορά γενικές διατάξεις, οι οποίες ίσως προκαλούν ερωτηματικά, στην πράξη, όμως, λειτουργούν πολύ θετικά.

Πρέπει να σας πω από την πείρα μου στο Συμβούλιο της Επικρατείας –και επιτρέψτε μου την προσωπική αναφορά, δεν μου αρέσει, αλλά θέλω να μεταφέρω την πείρα μου τόσων ετών, όπου ακριβώς δικάζαμε τέτοιες πειθαρχικές υποθέσεις- ότι αυτές οι διατάξεις για την ανάρμοστη συμπεριφορά είναι πάρα πολύ χρήσιμες. Δηλαδή, πάρα πολλές φορές δεν μπορούσε κανείς τους υπαλλήλους που έχουν κάνει πράγματι έντονες παραβάσεις, οι οποίες δεν υπάγονται σε ποινικές ρυθμίσεις και διατάξεις, να τους υπαγάγει σε αυτές τις διατάξεις. Επιτέλους –

σκέφτεται κανείς- δεν πρέπει να τιμωρείται κάποτε και το ανήθικο εκτός από το παράνομο; Εδώ είναι –αν θέλετε- ένα άνοιγμα προς το να τιμωρείται και το μη ηθικό με τη συμπεριφορά αυτή την επί-μεμπτη, όχι δηλαδή μόνο το στενά παράνομο-ποινικά κολάσιμο, αλλά και κάτι άλλο. Ίσως είναι πολύ χρήσιμο.

Εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά μην ξεχνάμε ότι θα τα κρίνουν τα αρμόδια συμβούλια. Τα αρμόδια συμβούλια πλέον, νομίζω ότι με τη σύνθεσή τους έχουν όλα τα εχέγγυα της αμεροληψίας με δικαστικούς λειτουργούς, με μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με το Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο, το οποίο έχει μία σύνθεση –και αυτό κατά πλειοψηφία- από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Έχω την εντύπωση ότι δεν πρέπει να είμαστε τόσο επιφυλακτικοί για το τι θα συμβεί στο μέλλον.

Προχωρώ σε άλλη παρατήρηση. Όσον αφορά το θέμα τού για ποιο λόγο η διάταξη για τη χάριν δεν έχει επιρροή και στην πειθαρχική τιμωρία. Δεν πρέπει να έχει επιρροή ακριβώς για το λόγο ότι η χάρις αφορά ποινικό αδίκημα, αφορά πάντα ένα ποινικό παράπτωμα για το οποίο δίνεται χάρις από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η πειθαρχική δίκη είναι διαφορετική από την ποινική. Και το λέει σαφώς και ο νόμος. Άλλη είναι η ποινική δίκη, άλλη η πειθαρχική δίκη. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας όταν δίνει τη χάρι, τη δίνει για τα ποινικά αδικήματα. Άλλη είναι η μορφή των πειθαρχικών παραπτωμάτων. Δεν μπορεί να έχει ανάμειξη ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και σε αυτά τα θέματα. Νομίζω ότι αυτό το πράγμα είναι σαφές, είναι ένας σαφής εννοιολογικός διαχωρισμός. Δεν νομίζω ότι μπορούμε να πούμε κάτι περισσότερο πάνω σε αυτό.

Είπα και χθες σχετικά με τη δημόσια συνεδρίαση. Είναι δείγμα δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, για να μπορέσω να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, έχετε χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Όσον αφορά τη δημόσια συνεδρίαση, η δημόσια συνεδρίαση πάντα, σε όλα τα συλλογικά όργανα αποτελεί ένα στοιχείο δημοσιότητας –το λέει η λέξη- αμεροληψίας, διαφάνειας. Είναι δυνατόν να μη θέλουμε τη δημόσια συνεδρίαση; Η δημόσια συνεδρίαση δείχνει ακριβώς ότι δεν έχει να κρύψει τίποτα κανείς. Νομίζω ότι μόνο θετικά στοιχεία μπορεί να συνάγει κανείς από αυτήν την επιλογή.

Επιπλέον, επηρεαστήκαμε πολύ και από το γεγονός ότι με αρκετές αποφάσεις το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου –το είπα και την προηγούμενη φορά- θεωρεί ότι σε περιπτώσεις όπου έχουμε να κάνουμε με πειθαρχικές υποθέσεις, επιβάλλεται από τη Σύμβαση της Ρώμης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η διαφάνεια, η δημοσιότητα. Είναι κάτι καλό.

Όσον αφορά τον Γενικό Επιθεωρητή, ο Γενικός Επιθεωρητής –είπα και χθες- είναι ένας θεσμός εξαιρετικά χρήσιμος. Έχει προσφέρει πάρα πολλά ο θεσμός αυτός. Όμως από την στιγμή που δημιουργούμε ένα νέο σύστημα πειθαρχικού δικαίου με αμερόληπτα συμβούλια πρώτου και δεύτερου βαθμού, ο θεσμός αυτός δεν χρειάζεται να αναμειγνύεται τόσο, στη φάση τού να ασκεί ενστάσεις ή να ασκεί προσφυγές ή να ασκεί ένδικα μέσα. Πλέον πρέπει να στραφεί στο να ψάχνει, στο να ερευνά. Αυτός είναι ο κύριος ρόλος του. Αυτός είναι ο βασικός του ρόλος.

Όσον αφορά τις αρμοδιότητές του, παραμένουν. Μπορεί να ασκήσει πειθαρχική δίωξη ο Γενικός Επιθεωρητής κατά παντός δημοσίου υπαλλήλου. Για τις περιπτώσεις αυτές που ασκεί, μπορεί να ασκήσει όλα τα ένδικα βοηθήματα, όλα τα ένδικα μέσα, όλες τις ενστάσεις μέχρι το τέλος. Επιπλέον, μπορεί, φυσικά, να προσφύγει στο Συμβούλιο Επικρατείας, αν θεωρεί ότι μία απόφαση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι εξαιρετικά επεικής. Άρα το οπλοστάσιο είναι επαρκές για τον Γενικό Επιθεωρητή.

Τώρα ελέγχθη ότι το καλύτερο είναι ο εχθρός του καλού. Πράγματι, θα ήταν καλό να υπήρχε η δυνατότητα να υπάρχει ένας κώδικας υπαλλήλων ΟΤΑ. Βεβαίως πρέπει να γίνει ένας τέτοιος κώδικας υπαλλήλων ΟΤΑ. Δεν μπορεί, όμως, να γίνει τώρα. Υπο-

θέτω ότι η παρούσα Κυβέρνηση, η μελλοντική θα το φτιάξει στο μέλλον. Νομίζω ότι είναι κάτι το οποίο είναι στις προθέσεις των Υπουργών.

Επίσης νομίζω –το είπα και χθες- θα πρέπει να αλλάξουν και οι διατάξεις –προσωπική γνώμη εκφράζω εδώ- για το πειθαρχικό δίκαιο των γιατρών του ΕΣΥ. Και εκεί θα μπορούσε να υπάρξει μία τροποποίηση όσον αφορά το όργανο ή τα όργανα που πρέπει να υπάρξουν. Θυμίζω, όμως, ότι και εκεί και για τα πειθαρχικά των γιατρών του ΕΣΥ προεδρεύει μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και εκεί μετέχουν μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Άρα και εκεί υπάρχει μία εξασφάλιση.

Ελέχθη μήπως υπάρχουν πειθαρχικά συμβούλια, τα οποία σε άλλους τομείς δεν προεδρεύονται από δικαστικούς λειτουργούς. Από ό,τι ξέρω δεν υπάρχουν συμβούλια που δεν προεδρεύονται από δικαστικούς λειτουργούς ή από μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Και στο Υπουργείο Εξωτερικών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο προεδρεύεται από Σύμβουλο της Επικρατείας, όπως και στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των Γιατρών του ΕΣΥ, όπως είπα. Άρα υπάρχει μία εξασφάλιση ότι υπάρχει εγγύηση πως είτε οι δικαστικοί λειτουργοί είτε τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, προεδρεύουν σε κάθε περίπτωση των Πρωτοβάθμιων Συμβουλίων.

Να σας πω γιατί δεν το έχουμε στο Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο; Θα ήταν σκόπιμο, ίσως, να υπήρχε και εκεί. Δυστυχώς, όμως, είναι δύσκολο να απασχολήσεις ανώτατους δικαστές είτε Συμβούλους Επικρατείας είτε Αεροπagaίτες, σε τέτοια πειθαρχικά καθήκοντα, όταν είναι γνωστό ότι τα δικαστήρια κατακλύζονται από χιλιάδες υποθέσεις και αδυνατούν τα ίδια να βγάλουν πέρα το έργο τους. Δεν νομίζω ότι τώρα, στη φάση αυτή τουλάχιστον, είναι σκόπιμο να προχωρήσει κανείς σ' αυτό. Ίσως στο μέλλον θα ήταν σκόπιμο. Όταν θα μειωθεί ο φόρτος της εργασίας στα ανώτατα δικαστήρια, ίσως θα ήταν σκόπιμο τότε να υπάρχουν και εκεί ανώτατοι δικαστές.

Επισημαίνω και κάτι ακόμα. Κατά το Σύνταγμα, δεν μπορεί κανείς να επιβάλει εκεί αποκλειστική απασχόληση δικαστικού λειτουργού. Δεν μπορεί, δηλαδή, ο δικαστικός λειτουργός αποκλειστικά να απασχολείται σε πειθαρχικά συμβούλια. Αυτό θα ήταν αντισυνταγματικό. Σήμερα, τουλάχιστον, ξέρουμε ότι στα Δευτεροβάθμια Πειθαρχικά Συμβούλια της Διοίκησης, όπου προεδρεύει Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αυτό το μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους έχει πλήρη απασχόληση, κάτι που σημαίνει ότι κάνει καλύτερα τη δουλειά του, αποδίδει καλύτερη υπηρεσία και συνεπώς οι αποφάσεις βγαίνουν με έναν ταχύτερο ρυθμό.

Απ' όσα ελέχθησαν προηγουμένως, συγκρατώ το ερώτημα, γιατί στο Συμβούλιο της Επικρατείας συχνά, σ' ένα μεγάλο ποσοστό, «αθώνονται» –εντός εισαγωγικών- όσοι παραπέμπονται. Η λέξη «αθώνονται» μπαίνει εντός εισαγωγικών, γιατί δεν αθώνονται. Ακυρώνονται, βέβαια, πολλές φορές αποφάσεις Συμβουλίων της Διοίκησης, για λόγους καθαρά τυπικούς τις περισσότερες φορές. Δηλαδή, δεν πρέπει να εκλαμβάνετε αυτές τις ακυρώσεις των αποφάσεων ως αθώσεις των εγκαλουμένων. Τι γίνεται πολλές φορές; Κάποιοι διαδικαστικός τύπος δεν έχει τηρηθεί και για κάποιο λόγο μία πειθαρχική απόφαση ακυρώνεται και αναπέμπεται στο αρμόδιο όργανο, για να επιληφθεί και πάλι, προκειμένου ενδεχομένως, να επιβάλει την ίδια ποινή.

Επομένως δεν πρόκειται περί αθώωσης. Αυτό είναι σαφές. Και αν δει κανείς τα στατιστικά στοιχεία, θα καταλάβει ότι αυτό το οποίο λέμε είναι αληθές.

Θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο. Τα διοικητικά όργανα, δηλαδή τα πειθαρχικά συμβούλια Α' και Β' Βαθμού, οπωσδήποτε δεν είναι δικαστήρια. Είναι πειθαρχικά όργανα. Είναι διοικητικά όργανα. Έχουν μία ειδική αρμοδιότητα. Πιστεύω ότι το γεγονός ότι μετέχει δικαστικός λειτουργός στο πρωτοβάθμιο και δεν μετέχει στο δευτεροβάθμιο δεν δημιουργεί κανένα συνταγματικό πρόβλημα, από τη στιγμή που το έργο είναι καθαρά διοικητικό. Ο δικαστικός λειτουργός δεν ασκεί δικαστικά καθήκοντα, μετέχοντας στο πρωτοβάθμιο συμβούλιο και εν πάση περιπτώσει όλη αυτή η διαδικασία υποκειται –ας μην το ξεχνάμε- στον έλεγχο των δικαστηρίων είτε του Συμβουλίου της Επικρατείας είτε των άλλων διοικητικών δικαστηρίων.

Κύριοι Βουλευτές, σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Δένδιας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, για το τυπικόν, κατ' αρχάς νομίζω ότι έχουμε φθάσει σε ένα σημείο περίπου συνεννόησης γι' αυτές τις διατάξεις. Βεβαίως, εμείς είχαμε κατ' αρχάς την επιφύλαξη για τη μη συμμετοχή δικαστικών στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό, αλλά εν πάση περιπτώσει ο Υπουργός έδωσε τις εξηγήσεις που έκρινε. Αντισταθμίζοντας τα πρακτικά προβλήματα. Αντιληφθήκαμε και την απάντησή του για την πρόταση του κ. Παυλόπουλου για τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς. Ας δούμε πώς θα λειτουργήσει. Υπάρχει η δυνατότης, αν δούμε ότι το πράγμα δεν εξελίσσεται καλά από την εφαρμογή του, να το βελτιώσουμε στο μέλλον.

Επίσης υπήρξε μία συνεννόηση για την τροπολογία, στην οποία υπήρξε κατ' αρχάς ευθέως αντίθετοι. Νομίζω ότι οι εξηγήσεις που δόθηκαν και οι διορθώσεις τις οποίες θα κάνει ο Υπουργός και ο Υφυπουργός κ. Ρόβλιας, θα συναντήσουν και τη δική μας αποδοχή.

Διατηρήσαμε επίσης μία επιφύλαξη στο θέμα της διαδικασίας στην οποία δεν είχε την πρωτοβουλία ο Γενικός Διευθυντής Δημόσιας Διοίκησης. Η γενική άποψη της Νέας Δημοκρατίας ήταν και παραμένει ότι ο Γενικός Επιθεωρητής οφείλει να έχει την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη ανάμειξη σ' όλες αυτές τις διαδικασίες, αλλά και εδώ μπορούμε να δοκιμάσουμε αυτό το σχήμα και να δούμε πώς λειτουργεί στην πράξη και αναλόγως να κάνουμε διορθώσεις. Ούτως ή άλλως, ο ευρύτερος και ο στενός δημόσιος τομέας είναι κύριο σημείο, στο οποίο θα απαιτηθούν ριζικές μεταβολές στο άμεσο μέλλον.

Νομίζω ότι η συγκεκριμένη αυστηροποίηση του καθεστώτος, όπως εισάγεται από την Κυβέρνηση και όπως βρίσκει κατ' ουσίαν και τη δική μας αποδοχή, είναι προς την ορθή κατεύθυνση. Ελπίζω ότι θα μπορέσει να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των καιρών που ζούμε και να εξυπηρετήσει τελικά τον Έλληνα πολίτη στο επίπεδο του να έχει τις υπηρεσίες μίας καλύτερης, μίας σοβαρότερης και πιο έντιμης Δημόσιας Διοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μόνο μία επισημάνση θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να δεχθούμε ότι το νομοσχέδιο που ψηφίζεται είναι μία βαθιά μεταρρύθμιση. Είναι μία δικαίωση ενός έργου ζωής, θα έλεγα, για τον κύριο Υπουργό και μία έκφραση του περί δικαίου αισθήματος της κοινωνίας, που ειδικότερα αυτές τις στιγμές, αναμένει αυτήν την αυστηροποίηση των διατάξεων, όπως και την ηθική στην πολιτική και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση.

Πιστεύουμε ότι μ' αυτό το βήμα μετουσιώνεται εκείνο που η κοινωνία έχει ως απαίτηση, δηλαδή μία ευνομούμενη κοινωνία και ένα κράτος δικαίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσουμε και εμείς και να απαντήσετε συνολικά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν έχω αντίρρηση, αν είναι θέμα διαδικαστικό. Απλώς, μου είπαν ότι πρέπει να μιλήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το πότε θα μιλήσετε, αυτό το επιλέγετε. Όμως, αν ο κ. Χαλβατζής επείγεται, επίσης θα παρακαλούσα να διευκολυνθεί.

Κύριε Χαλβατζή, θέλετε να μιλήσετε τώρα;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν έχω πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης):** Μόνο μία βελτίωση θα ήθελα να δώσω. Αν υπάρχει διαδικαστικό πρόβλημα,

εγώ περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν υπάρχει διαδικασία, κύριε Υπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Καμμία αντίρρηση δεν έχω κι εγώ, κύριε Υπουργέ! Μπορείτε να λάβετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τότε, κάντε τη βελτίωση που θέλετε να κάνετε, κύριε Υπουργέ, γιατί χρειαζόμαστε να την ακούσουμε και να τη λάβει και υπ' όψιν του και ο κ. Χαλβατζής.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Νομίζω ότι πρέπει τώρα να παρέμβω, κύριε Πρόεδρε. Γι' αυτό ζήτησα το λόγο και ευχαριστώ πολύ.

Σχετικά με τη συζήτηση που έγινε για την παράγραφο 18, αυτή αφορά τους αποσπασμένους οι οποίοι αποκτούν δικαίωμα μετάταξης στις υπηρεσίες τις οποίες υπηρετούν. Θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι αυτή η διάταξη αφορά αποσπασμένους που προέρχονται από το στενό δημόσιο τομέα, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού και είναι αποσπασμένοι πάλι στο στενό δημόσιο τομέα ή στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού. Δεν μιλάμε για υπαλλήλους οι οποίοι προέρχονται από ΔΕΚΟ ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή είναι αποσπασμένοι σε ΔΕΚΟ ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Μιλάμε για υπαλλήλους οι οποίοι κινούνται μέσα στο στενό δημόσιο τομέα και γι' αυτό, αυτή η μετάταξή τους δεν επηρεάζει την υποχρεωτικότητα του λόγου ένα προς πέντε, δηλαδή πέντε αποχωρήσεις-μία πρόσληψη.

Κατά δεύτερο λόγο, θέλω να θυμίσω ότι δεν υπάρχουν πλέον υπηρεσίες με καλύτερους μισθούς ή καλύτερα επιδόματα, ώστε να θεωρηθεί ότι κάποιοι επωφεληθήκαν από μία μελλοντική -ήδη σημερινή- νομοθετική ρύθμιση και ζήτησαν και πέτυχαν αποσπάσεις αυτούς τους τελευταίους μήνες, ώστε να μπορέσουμε να υποθέσουμε ότι κρύβεται κάποιου είδους σκοπιμότητα είτε στις αιτήσεις αυτών των ανθρώπων, είτε στη ρύθμιση την οποία φέρνουμε εμείς σήμερα.

Τρίτον, όπως προκύπτει από το έγγραφο του Υπουργείου μας, που κατέθεσα, από τα επίσημα στοιχεία που έφερα από το Υπουργείο, σ' αυτούς τους τελευταίους μήνες, από την ψήφιση του ν. 4024 και μετά, όπου ετέθη ένα χρονικό όριο κατά το οποίο θα έπρεπε να ξεκινά η δυνατότητα εφαρμογής αυτής της διάταξης, εννέα υπάλληλοι είναι όλοι κι όλοι αυτοί, οι οποίοι σ' αυτούς τους πέντε τελευταίους μήνες έχουν αποσπαστεί, βάσει ειδικών

ή γενικών διατάξεων.

Γιατί προτείνουμε αυτήν την παράγραφο; Το είπα και προηγουμένως. Την προτείνουμε έτσι ώστε πλέον κάθε υπάλληλος να επιλέξει, εφόσον είναι αποσπασμένος, αν θα παραμείνει στην υπηρεσία που είναι αποσπασμένος ή όχι. Έτσι κι αλλιώς πλέον τον πληρώνει η υπηρεσία στην οποία είναι αποσπασμένος, έτσι κι αλλιώς στο σύνολο των περιπτώσεων δεν έχει μισθολογική διαφορά από την άλλη θέση. Κι επειδή γίνεται μία πλήρης χαρτογράφηση πλέον της Δημόσιας Διοίκησης να ξέρουμε πού είναι ο καθένας. Επειδή θα αξιολογηθούν και αξιολογούνται ήδη, οι δομές των υπηρεσιών, να ξέρουμε αν το ανθρώπινο δυναμικό που είναι σε αυτές τις υπηρεσίες ανήκει πράγματι σε αυτές ή σε λίγο θα φύγει. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ζητάμε να εγκρίνει το Σώμα αυτήν τη ρύθμιση.

Για να μην υπάρχει όμως η παραμικρή αμφιβολία στον οποιονδήποτε, ότι κάτι κρύβεται πίσω απ' αυτήν τη ρύθμιση, αποδεχόμαστε την αρχική πρόταση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, με την οποία νομίζω ότι ταυτίστηκε -αν θυμάμαι καλά- και ο ομιλητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεϊτονας, να θέσουμε ένα χρονικό όριο και να πούμε ότι αυτή η διάταξη εφαρμόζεται για όσους υπαλλήλους έχουν αποσπαστεί μέχρι τη δημοσίευσή του ν.4024, του νόμου για το βαθμολόγιο-μισθολόγιο.

Αυτό σημαίνει ότι αν λάβουμε υπ' όψιν και τη διαδικασία που ακολουθεί, θα εργάζεται τουλάχιστον έξι-επτά μήνες ο καθένας στην Υπηρεσία Υποδοχής. Είναι όμως άνθρωποι οι οποίοι εργάζονται χρόνια στις Υπηρεσίες Υποδοχής και αυτούς τους ανθρώπους θέλουμε να τους καταγράψουμε πλέον σαν το πραγματικό δυναμικό της υπηρεσίας στην οποία υπηρετούν.

Αυτήν τη νομοθετική βελτίωση-διευκρίνιση καταθέτω. Όπως επίσης και ένα άλλο σημείο στην παράγραφο 13 που αφορά τους υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα συμμετοχής στα υπηρεσιακά συμβούλια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να κατατεθεί και να διανεμηθεί παρακαλώ.

Κύριε Υφυπουργέ, παρακαλώ υπογράψτε και καταθέστε τις τροποποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις-βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Τροποποιήσεις – βελτιώσεις
στην τροπολογία

11

Στο σχέδιο νόμου «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών
Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου»

Στο τέλος της παραγράφου 13 προστίθεται η φράση «και εφαρμόζονται αναλογικά και για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου για την εφαρμογή της παραγράφου 4 ^{της} περ. Β' του άρθρου 40 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ Α' 81)».

Στην αρχή της παρ. 18 οι λέξεις "Τακτικοί υπάλληλοι" έως "αυτοαπομαρτυρία αρχές", αντικαθίστανται ως εξής: "Τακτικοί υπάλληλοι δημοσίων υπηρεσιών, νηδδ και οτα α' και β' βαθμού, οι οποίοι κατ' την δημοσίευσή του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α' 226) ^{ήσαν} απορροαθέντες, ή χημικ ή αθμείς διατάξεις, σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες, νηδδ, οτα α' και β' βαθμού ή αυτοαπομαρτυρία αρχές και εξαιρουμένων ~~να~~ ^{ήσαν} απορροαθέντες κατ' την δημοσίευσή του παρόντος νόμου, "

1 >

Νένη Ροβση

6-3-12

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Θα κάνω μερικές παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε.

Η εισηγήτριά μας τοποθετήθηκε και επί των άρθρων. Ακούστηκαν βέβαια και σήμερα πολλά όχι τόσα όσα χθες. Να επαναλάβουμε ορισμένα πράγματα. Η γραφειοκρατία και η διαφθορά είναι δίδυμες αδερφές. Η μία τροφοδοτείται από την άλλη, η μία στηρίζει, καλύπτει, αναπαράγει, αναπτύσσει την άλλη. Αυτή είναι πραγματικότητα.

Τελικά κάνατε καμμία ανακάλυψη, ότι συναντήσατε σήμερα τη διαφθορά; Τονίζουμε ξανά ότι η διαφθορά είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό σύστημα. Το είπαμε ξανά, είναι το λάδι για να κινούνται τα γρανάζια του κρατικού μηχανισμού. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και στη διαφθορά εμπλέκονται πάρα πολλοί και υπάλληλοι και στελέχη της διοίκησης και κυβερνητικά στελέχη και γενικότερα του κρατικού μηχανισμού και άνθρωποι, όπως λέτε «υπεράνω πάσης υποψίας».

Όταν ο εργαζόμενος αντιμετωπίζεται από το κράτος απάνθρωπα στον εργασιακό του χώρο, όταν δεν υπάρχουν κρατικές δομές για τα ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας στα εργοστάσια, όταν δεν υπάρχουν επιθεωρήσεις εργασίας, αυτό που υπάρχει, αυτό που αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο, είναι οι δυνάμεις κατστολής, αλλά γιατροί εργασίας δεν υπάρχουν, αθλήτροι δεν υπάρχουν για τα σχολεία, επιθεωρήσεις εργασίας δεν υπάρχουν. Για τι κράτος μιλάμε δηλαδή;

Και είναι μερικά πράγματα που είναι πασιδήλα. Όταν με τις πολιτικές αποφάσεις των κυβερνήσεων αποστερείτε από βασικά δικαιώματα τους εργαζόμενους, όταν στερείτε το δικαίωμα στη δουλειά σε πάνω από ένα εκατομμύριο ανθρώπους, όταν τους στερείτε την ίδια τη ζωή, δεν μπορείτε να λέτε ότι ανακαλύψετε τους μηχανισμούς εκείνους με τη βοήθεια Γάλλων και Γερμανών για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και την οργάνωση του κράτους.

Το δεύτερο, να το ξεκαθαρίσουμε, επειδή έγιναν ορισμένες παρατηρήσεις-τοποθετήσεις. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπαν κάποιιοι συνάδελφοι ότι εμείς ανεχόμαστε πράξεις παρανομιών στο δημόσιο. Με ποια έννοια; Το είπαμε και χθες, αλλά πολλές φορές το είπαμε δημόσια. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήταν και παραμένει κατηγορηματικά αντίθετο με όποια εκφυλιστικά φαινόμενα εμφανίζονταν και εμφανίζονται και στο χώρο των δημοσίων υπαλλήλων. Η στάση απέναντι στην εργασία και στην εξυπηρέτηση των συναλλασσομένων με το δημόσιο είναι πολύ σοβαρή υπόθεση. Ήμασταν και είμαστε ενάντια στη λούφα -να χρησιμοποιήσω αυτήν την έκφραση- είμαστε σε ριζική αντίθεση με λογικές ανθρώπων στο δημόσιο όσοι λίγοι κι αν είναι αυτοί ή αν είναι πολλοί, οι οποίοι αντιμετωπίζουν τον εργαζόμενο, το συνταξιούχο, τον άνεργο που συναλλάσσεται με το δημόσιο με υπεροψία, με αδιαφορία, ακόμα και με αυταρχική συμπεριφορά. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι. Δεν μπορούν να επιτρέπονται τέτοια φαινόμενα.

Δεν μπορούμε όμως να μην επισημάνουμε ότι αυτό το κράτος, αυτήν τη λειτουργία, αυτούς τους τρόπους συμπεριφοράς εσείς τους διαμορφώσατε. Δεν λέω ότι βγάλατε μία εγκύκλιο και υποδείξατε. Τους ανεχτήκατε, τους καλλιεργήσατε, τους τροφοδοτήσατε όλα αυτά τα χρόνια σε όλες τις διακυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν συγκεκριμένες και αποδεδειγμένες ευθύνες γι' αυτήν την κατάσταση.

Σχετικά με τους παρανομούντες. Είναι ψέμα; Παρανομούντες δημόσιοι υπάλληλοι και η αντιμετώπισή τους. Οι πιο πολλοί που παρανομούν, το κάνουν έχοντας κάποιες πλάτες -πλάτες πολιτικές- γι' αυτό δεν τιμωρούνται. Αυτό το χυδαίο που εκφράζεται γενικώς «ξέρεις ποιος είμαι εγώ;», σιγά, ποιος είσαι; Ένας άνθρωπος είσαι που κάνεις μία συναλλαγή. Αυτόν κάποιος τον θρέφει να καλλιεργεί την αντίληψη: «Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;».

Όμως, κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να πούμε ότι πολλές φορές υπήρξαν περιπτώσεις ανθρώπων με ηθικό ανάστημα και στο χώρο των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι αντιτάχθηκαν και στις παρεμβάσεις και στη διαφθορά και στην αυθαιρεσία. Πολλές τέτοιες περιπτώσεις ανθρώπων τίμιων και ηθικών είδαν το φως της

δημοσιότητας και μετά τους έφαγε το σκοτάδι. Με ευθύνες κυβερνητικών στελεχών, διαφόρων κυβερνήσεων, αυτοί οι ηθικοί άνθρωποι βρέθηκαν στο Σουφλί, στο Διδυμότειχο, στη Μεσοποταμία ως τιμωρία. Βεβαίως, όταν τιμωρούνται άνθρωποι οι οποίοι έχουν μία ηθική υπόσταση, περνάει το κλίμα αυτό της τρομοκρατίας.

Μην κάνετε τώρα ότι ανακαλύψατε όλη τη διαφθορά και κάποιιοι πέφτουν κι από τα σύννεφα, αφού γι' αυτήν την κατάσταση εσείς έχετε την ευθύνη για τα σαράντα περίπου χρόνια που κυβερνάτε. Γιατί άραγε σήμερα να σας εμπιστευθούμε όχι μόνο εμείς, αλλά και ο εργαζόμενος και ο λαός, ότι έχετε συνειδητή πρόθεση να αλλάξετε κάτι προς όφελος των εργαζομένων, όταν αποδεδειγμένα -η εισηγήτριά μας τοποθετήθηκε- πολλές από αυτές τις αλλαγές αντιδραστικοποιούν τον Πειθαρχικό Κώδικα των Δημοσίων Υπαλλήλων;

Τέλος, μία παράμετρος η οποία σχετίζεται και με το σημερινό νομοσχέδιο αφορά τη συρρίκνωση μονάδων, οργάνων, φορέων και υπηρεσιών του δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Τα πάντα πλέον οδηγούνται στη σχέση κόστους-οφέλους. Οι υπηρεσίες, οι φροντίδες και οι μονάδες τις οποίες έχει υποχρέωση το κράτος να τις παρέχει δωρεάν και μάλιστα σε υψηλό επίπεδο προς τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους νέους, τους ανέργους και γενικότερα στον εργαζόμενο λαό συρρικνώνονται, καταργούνται, υποκαθίστανται από ιδιώτες ή ιδιωτικοποιούνται κατευθείαν. Παραδείγματα υπάρχουν πολλά στην παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, τους παιδικούς σταθμούς, τις μονάδες λειτουργίας των ΑΜΕΑ. Υπάρχει μια κατάσταση εξαθλίωσης για τα άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν τεράστια προβλήματα. Και αυτά τα άτομα εγκαταλείπονται.

Το ξέρετε, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, ότι το ΚΑΤ, το πρώτο νοσοκομείο ατυχημάτων, δεν έχει σήμερα οφθαλμίατρο; Υπήρχαν δύο οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν. Και μιλάμε για θαύματα στην υγεία;

Το ξέρετε ότι στο Γενικό Κρατικό της Αθήνας που σήμερα πήγα εκεί, δεν έχουν μηχανήμα για τα ακουογράμματα; Μου το κατήγγειλε ο διευθυντής ΩΡΥΛΑ. Μιλάμε, λοιπόν, για κράτος και για πειθαρχίες; Και αυτό το μηχανήμα, κύριε Πρόεδρε, κοστίζει 12.000 ευρώ και δεν το παίρνουν, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους στο νοσοκομείο.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, το οποίο κινείται σ' αυτήν τη λογική της εναρμόνισης μ' αυτήν τη στρατηγική αντίληψη της συρρίκνωσης κοινωνικών δικαιωμάτων, φορέων και υπηρεσιών, που είναι η πολιτική την οποία εκφράζει σήμερα και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία στο πλαίσιο της συγκυβέρνησης, μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους, γιατί εδώ συμπυκνώνεται η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων που ιδιωτικοποιεί και εμπορευματοποιεί τα πάντα και όλα τα λογαριάζει με βάση το τι κοστίζουν και τι ωφελούν. Ε, δεν πουλιούνται και δεν αγοράζονται όλα σ' αυτόν τον τόπο!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήδη από χθες στη συζήτηση επί της αρχής, δόθηκε η ευκαιρία από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και στον κ. Μουλόπουλο και σε μένα να θέσουμε τις βασικές θέσεις και απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ για το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω τα ίδια πράγματα.

Δεν συμφωνούμε καθόλου ότι αυτή η αυταρχοποίηση μπορεί να εξυγιάνει τη Δημόσια Διοίκηση και να δώσει πραγματικά μια ώθηση στην ενθάρρυνση των άξιων, των έντιμων, των δημιουργικών υπαλλήλων, αυτών που έχουν αυξημένη κοινωνική ευαισθησία και αποτελεσματικότητα. Το αντίθετο μάλιστα, προετοιμάζει μια νέα Δημόσια Διοίκηση στις σύγχρονες, όπως είπα και πριν, μορφές της νομοθεσίας «fasttrack» υποταγμένων και πειθνικών υπαλλήλων και μάλιστα ενδεχομένως και απολυμένων

μέσα και από τις πειθαρχικές διαδικασίες.

Θα έλεγα ότι έγινε μια προσπάθεια χαμηλών τόνων, όχι και πολύ φανατική, όμως, ειπώθηκαν μερικά σχόλια από ομιλητές που επιδίωξαν να ερμηνεύσουν αυτήν τη στάση μας ως αποδοχή της ατιμωρησίας ή της ανοχής ή, εν πάση περιπτώσει, να αποδώσουν τέτοιου είδους κατηγορίες στην Αριστερά.

Εγώ θα έλεγα ότι όλοι αυτοί επιμένουν να αξιοποιούν ένα κλίμα εναντίον του δημοσίου για ορισμένους από την ελληνική κοινωνία το οποίο καλλιεργείται συστηματικά και από Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και από εφημερίδες και από άλλους παράγοντες και που βέβαια δεν είναι καθόλου τυχαίο. Οι σκοπιμότητες είναι πλέον εμφανείς, προφανείς και τραγικές στα αποτελέσματά τους με τις περιφύμες ιδιωτικοποιήσεις και όλα αυτά.

Εγώ θα έλεγα απλώς σε όσους επιμένουν να κάνουν τόσο επιπόλαιη και τόσο σκοπιμοθηρική κριτική στην Αριστερά, να διαθέσουν λίγα από αυτά που λέει η έκθεση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της ΟΚΕ, που δεν είναι του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς.

Η ΟΚΕ, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, λέει τα εξής: «Το πρόβλημα της παθογένειας της Δημόσιας Διοίκησης δεν έγκειται στην έλλειψη αυστηρών ποινών και στην τιμωρία των ενόχων, αλλά στη στενή σχέση της με την πολιτική εξουσία».

Αυτό το αυτονόητο, το πολύ βιωμένο συμπέρασμα -που δεν χρειάζεται να το προσεγγίσει κανείς με τη στατιστική ή με την όποια άλλη διάσταση- αποτελεί πια βίωμα και των πολιτικών και των πολιτών και δεν μπορεί να αγνοηθεί από ένα νομοσχέδιο -και μεθαύριο νόμο- που θα αφορά τα πειθαρχικά παραπτώματα των δημοσίων υπαλλήλων και να μην υπάρχει σ' αυτό η παραμικρή ευαισθησία από αυτό το πολιτικό προσωπικό όχι να απολογηθεί, αλλά να θέσει τους όρους προστασίας της Δημόσιας Διοίκησης από αυτού του είδους τον πολιτικό-κομματικό έλεγχο. Από εκεί θα έπρεπε να ξεκινήσει ένα νομοσχέδιο και μια νομοθετική μεταρρύθμιση για την εξυγίανση της Δημόσιας Διοίκησης και όχι από τη στοχοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων.

Η ΟΚΕ, λοιπόν, προσθέτει και κάτι ακόμα: «Η ευρωπαϊκή εμπειρία στο θέμα αυτό έχει αποδείξει ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι πολύ πιο αποτελεσματική και διαφανής όταν λειτουργεί αυτοτελώς και χωρίς ουσιαστική εμπλοκή των πολιτικών προσώπων στις εσωτερικές της διαδικασίες και στην επιλογή των προσώπων που τη στελεχώνουν». Αυτό ισχύει πολύ περισσότερο στην περίπτωση που δεν μιλάμε για ουδέτερα πολιτικά πρόσωπα, αλλά για πολιτικά πρόσωπα και πολιτικά κόμματα και οργανισμούς που προωθούν επιχειρηματικά και οικονομικά συμφέροντα και συνδέονται μ' αυτά.

Αυτή την πραγματικότητα, λοιπόν, θα την ανατρέψουμε στοχοποιώντας τους δημοσious υπαλλήλους; Βεβαίως και να τιμωρηθούν οι επίορκοι, βεβαίως και να ελεγχθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι. Όμως, μ' αυτήν τη ρύθμιση και μ' αυτήν την αιτιολογία που εκθέτει η αιτιολογική έκθεση μπορεί να γίνει πραγματικά μια επιλογή προς αυτήν την κατεύθυνση ή είναι απλώς επιλογή προς την υποταγή και το «κλείσιμο του ματιού» στους πονηρούς;

Όσον αφορά τώρα την αποκλειστική απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, εγώ δεν μπορώ να κατανοήσω πώς μπορεί να γίνονται αποδεκτά και από τη νομική επιστήμη, αλλά και από την εμπειρία της ζωής τέτοιους είδους περιγραφές παραπτωμάτων, όπως είναι η «παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος, που προσδιορίζονται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις ή οι εντολές και οι οδηγίες». Εδώ πρόκειται περί αριστοκρατικής αντίληψης της Δημόσιας Διοίκησης. Αναφέρονται οι εντολές και οι οδηγίες. Ποιου; Του άρχοντα! «Αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο η συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας». Τι είναι αυτό; Πώς καθορίζονται αυτές οι έννοιες;

Ποιος έχει το προνόμιο να τις προσδιορίζει και να τις περιγράφει και να τις αξιολογήσει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

«Παράβαση της αρχής της αμεροληψίας». Αποθέωση της αορισίας, δυνατότητα για αξιοποίηση με σκοπιμότητες από κάθε πλευρά.

«Αδικαιολόγητη άρνηση προσέλευσης για ιατρική εξέταση». Τι

σημαίνει «αδικαιολόγητη»; Πώς νοείται το αδικαιολόγητο;

«Άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής, που γίνεται δημοσίως ή γραπτώς» κ.λπ. Και δεν υπάρχει σε αυτό εδώ το νομοσχέδιο πουθενά μία φράση, όχι ένα άρθρο, που στοιχειωδώς να αξιοποιεί ή να ενσωματώνει κάποιες διατάξεις κατοχύρωσης δικαιωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων. Θεωρείται ότι αυτά είναι κατοχυρωμένα από την κείμενη νομοθεσία. Μα εδώ τίθενται σε αμφισβήτηση από μια σειρά τέτοιες αοριστίες και άλλες πολλές που περιέγραφα και από την αυταρχοποίηση. Πώς μπορούν, λοιπόν, να ισχύουν;

Γιατί δεν υπάρχει ξανά σ' αυτόν το νόμο η ίδια ή μια παρεμφερής περιγραφή του άρθρου 45 του ν. 3528 για την ελευθερία της έκφρασης, που αναφέρθηκα σ' αυτήν και χθες, όπου «η ελευθερία της έκφρασης των πολιτικών, φιλοσοφικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων, όπως και των επιστημονικών απόψεων και της υπηρεσιακής κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής αποτελεί δικαίωμα των υπαλλήλων και τελεί υπό την εγγύηση του κράτους»; Το επιχείρημα ότι αυτή η διάταξη δεν καταργείται και ισχύει, δεν λέει τίποτα, γιατί η αποκλειστική απαρίθμηση των παραπτωμάτων δίνει άλλη δυνατότητα ενεργοποίησης άλλων αξιολογήσεων και άλλης ιεράρχησης και όχι την κατοχύρωση των δικαιωμάτων.

Αυτά -συμπαθάτε με, εγώ νομικός δεν είμαι- κατά τη γνώμη μου συνιστούν караμπινάτη περίπτωση ανασφάλειας δικαίου. Κι αυτό θα το επιβάλλει ποιο κράτος; Το κράτος τιμωρός; Εξυγιαντής ποιανού; Λένε πολλοί ότι η προτεσταντική ηθική της κ. Μέρκελ τιμωρεί τους Έλληνες. Τώρα έρχονται προτεστάντες ορθόδοξοι χριστιανοί πολιτικοί να τιμωρήσουν τους δημοσίους υπαλλήλους; Αυτό είναι το πνεύμα της νέας κρατικής διοίκησης; Κι αυτό αποτελεί κάθαρση, εξυγίανση, ανάδειξη και ενθάρρυνση των εντίμων, ικανών και δημιουργικών δημοσίων υπαλλήλων;

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι θα σκοντάψει αυτή η ιστορία σε υγιείς πραγματικά αντιδράσεις των εργαζομένων αλλά και των πολιτών. Δεν είναι δυνατόν η Δημόσια Διοίκηση να λειτουργήσει υπό τέτοιο ασφυκτικό καθεστώς. Η ενθάρρυνση είναι το φάρμακο. Η ενίσχυση, η στελέχωση, η αξιοκρατία, η δικαιοσύνη είναι το φάρμακο της εξυγίανσης, δεν είναι η καταστολή. Αυτό είναι για το κράτος fast track, τους Σαουδάραβες επενδυτές και για κάθε άλλη τέτοια νέα μορφή του «επιτελικού κράτους».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Το λόγο έχει για τη δευτερολογία του ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο σημεία θα ήθελα να επισημάνω δευτερολογώντας. Πρώτα-πρώτα διευκρινιστικά σε ό,τι αφορά την τροπολογία και μετά τις αλλαγές τις οποίες επέφερε ο κύριος Υπουργός.

Στις γενικές της γραμμές γίνεται αποδεκτή, αν και το τονίζω σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της να με θυμάστε ότι η εφαρμογή αυτή θα χρειαστεί να μετατεθεί, δεδομένου ότι όλα αυτά τα ζητήματα πρέπει να ρυθμιστούν συνολικά και να αποκατασταθεί μία τάξη που διασαλεύτηκε μέσα από μία δήθεν μεταρρύθμιση που συνέβη και που στην ουσία εξάρθρωσε στην κυριολεξία όλους τους αρμούς της Δημόσιας Διοίκησης. Μιλάω για τη μεταρρύθμιση που αφορά δήθεν το Υπαλληλικό Δίκαιο, θέματα προαγωγών κ.λπ. την εποχή της περιόδου Ραγκούση.

Το είπα και το επαναλαμβάνω ότι στην ουσία «μπαλνώνουμε τρύπες», «μαζεύουμε μπάζα» και επομένως αυτές είναι ρυθμίσεις ανάγκης. Χρειάζεται μια πολύ ευρύτερη μεταρρύθμιση, η οποία βέβαια θα γίνει μετά τις εκλογές από όποια κυβέρνηση επιλέξει ο ελληνικός λαός.

Δεύτερον -κι αυτό αφορά το κυρίως νομοσχέδιο- θα ήθελα να επαναλάβω στον κύριο Υπουργό -έτσι για να μένουν αυτά τα πράγματα, γιατί θα δείτε ότι στην πορεία θα το δείξει η πράξη- ότι, πρώτον, η υπαγωγή, κατά κάποιον τρόπο, στην κρίση μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δικαστικών λειτουργών

που εκδικάζουν, τρόπος του λέγειν φυσικά, πειθαρχικές διαφορές στον πρώτο βαθμό –το εκδικάζουν» είναι κάπως αυθαίρετο, αλλά, εν πάση περιπτώσει, μετέχουν στα πρωτοβάθμια αυτά όργανα- είναι εντελώς ανακόλουθο, πέρα και έξω από τη λογική της δικαιοσύνης και πέρα και έξω από τη λογική γενικότερα που υπάρχει σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή δικαστικών οργάνων στα διοικητικά όργανα, όποτε κατ' εξαίρεση αυτό το επιτρέπει το Σύνταγμα.

Επιμένω, επίσης, στο γεγονός ότι η δημοσιότητα της συνεδρίασης του δευτεροβάθμιου δεν πρόκειται να ωφελήσει κανέναν. Αντιθέτως, θα δημιουργήσει εντάσεις, οι οποίες –επαναλαμβάνω- θα μας οδηγήσουν το συντομότερο δυνατό να αλλάξουμε αυτήν τη διάταξη. Κι επιμένω ότι ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης απέκτησε αυτές τις εξουσίες και τις αρμοδιότητες –ήμουν Υπουργός όταν έγιναν αυτές οι αλλαγές- για να μπορέσει να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα. Αυτό που του παίρνουμε πίσω είναι ρυθμίσεις οι οποίες, το τονίζω, θα έπρεπε να ανήκουν στο Γενικό Επιθεωρητή, ιδίως η δυνατότητα να ασκεί ενστάσεις κατά των πρωτοβάθμιων γενικότερα συλλογικών οργάνων ή και μονομελών οργάνων πειθαρχικής δίωξης, όπως επίσης και το μεγάλο ζήτημα το οποίο αφορά την προσφυγή για κάθε απόφαση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και όχι μόνο να το περιορίσουμε σε εκείνες που αφορούν την παύση ή τον υποβιβασμό.

Αυτά σε ό,τι αφορά τις γενικές γραμμές του Πειθαρχικού Δικαίου. Επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ, ότι οι ρυθμίσεις αυτές στις οποίες επιμένω, είναι ρυθμίσεις οι οποίες δεν έπρεπε γενικότερα να αλλάξουν.

Θα ήθελα όμως στο ένα ή δύο λεπτά που μου απομένουν και ειδικά τη Βουλή είναι ένα φόρουμ το οποίο δεν μπορεί να μένει αδιάφορο σε μία επικαιρότητα η οποία δημιουργείται ιδίως για θέματα συμπεριφοράς –μιας και μιλάμε για δίκαιο, για διαφάνεια, όλα αυτά τα πράγματα- να τονίσω το εξής: Θεωρώ μεζον ζήτημα αυτό το οποίο ανέκυψε από την αποκάλυψη του συναδέλφου κ. Κουρουμπλή στην εξεταστική επιτροπή, η οποία ερευνά το θέμα της ΕΛΣΤΑΤ. Νομίζω πως θα είδατε όλοι περί τίνος πρόκειται.

Ο κ. Κουρουμπλής, όταν εξεταζόταν ο κ. Γεωργίου, έφερε μία επιστολή που είχε αποσταλεί ηλεκτρονικώς προς τον κ. Τόμσεν. Βεβαίως ο κ. Γεωργίου είπε ότι δεν τη σχολιάζει. Δεν διέψευσε ότι είναι επιστολή που την έστειλε ηλεκτρονικά. Είπε, όμως, ότι δεν τη σχολιάζει γιατί είναι προϊόν υποκλοπής. Δεν θα ερευνήσω το νομικό ζήτημα. Από τη στιγμή που ήρθε στη δημοσιότητα, από τη στιγμή που ο συνάδελφος κ. Κουρουμπλής την έφερε, από τη στιγμή που δεν διαψεύστηκε το περιεχόμενο, εγώ θεωρώ ότι υπάρχει ένα μείζον ζήτημα σε ό,τι αφορά το θέμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό που συνέβη είναι ότι μέσα στην επιστολή αυτή, που δεν διαψεύστηκε το περιεχόμενό της –και που τονίζω ότι το χρησιμοποιώ επειδή το έφερε ο συνάδελφος κ. Κουρουμπλής και αποτελεί ήδη αντικείμενο δημοσιότητας- εμφανίζεται ο κ. Γεωργίου πριν γίνει η αλλαγή του αρχικού νόμου περί ΕΛΣΤΑΤ, να έχει ζητήσει από την κυβέρνηση αλλαγή του νόμου ώστε να μπορεί να λειτουργεί ως μονοπρόσωπη πλέον αρχή. Και στέλνει στον κ. Τόμσεν επιστολή λέγοντας, περίπου «φοβάμαι πολύ ότι δεν θα την περάσει η κυβέρνηση αυτήν την τροπολογία όπως πρέπει να γίνει και επομένως πρέπει να περάσει αυτή όπως είναι»!

Σκεφτείτε, αυτά έγιναν τον Οκτώβριο του 2010. Και, ω του θαύματος, λίγους μήνες μετά έγινε η τροπολογία αυτή, με την οποία η αρχή που μας έφεραν τότε εν χορδαίς και οργάνοις εδώ ως συλλογικό όργανο –το οποίο μάλιστα πέρασε από ακρόαση της Βουλής και που το θεώρησε τότε η κυβέρνηση Παπανδρέου ως μείζονα εγγύηση- άρχισε να λειτουργεί ως μονοπρόσωπη αρχή, πράγμα που ισχύει μέχρι και σήμερα.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό το γεγονός. Σκεφτείτε ότι το μείζον γεγονός είναι ότι το εισηγήθηκε ο κ. Γεωργίου, το έστειλε στην Κυβέρνηση και φοβούμενος ότι δεν θα περάσει όπως το ήθελε, ζήτησε από τον κ. Τόμσεν της τρόικας να παρέμβει για να περάσει όπως το θέλει! Είναι Πρόεδρος ανεξάρτητης αρχής που διορίστηκε από τη Βουλή.

Επιτέλους, έχει μείνει τίποτα όρθιο σε αυτόν τον τόπο; Είμαστε Κοινοβούλιο, εκπρόσωποι –όσο είμαστε ακόμη εδώ μέχρι τις εκλογές- του ελληνικού λαού. Είναι δυνατόν να μείνουμε αδιάφοροι σε κάτι τέτοιο; Βεβαίως, θα μου πείτε ότι ο κατήφορος έχει προχωρήσει πολύ. Εγώ όμως δεν πίστευα ότι έχει προχωρήσει τόσο, ιδίως από όργανα –και το τονίζω- που πέρασαν από τη Βουλή και ο διορισμός τους φέρει τη σφραγίδα της νομιμοποίησης της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Και ανεχόμαστε να είναι μονοπρόσωπη αρχή μέσα από αυτή τη ρύθμιση, η οποία ψηφίστηκε υπό αυτούς τους όρους.

Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, είναι έξω από την ημερήσια διάταξη. Συγγνώμη, κύριοι Υπουργοί, είναι έξω από το αντικείμενο που συζητάμε. Αλλά ως Βουλευτής, και όχι μόνον ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να πω ότι αισθάνομαι πραγματικά ταπεινωμένος. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Ολοκληρώνουμε τη συζήτηση με την τοποθέτηση του Υπουργού Επικρατείας κ. Γεωργίου Σταυρόπουλου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω δυο-τρεις παρατηρήσεις.

Να θυμίσω ότι οι γενικές αρχές του Ποινικού Δικαίου εφαρμόζονται και στον Πειθαρχικό Δίκαιο και γι' αυτό υπάρχει η ρητή αναφορά στον Υπαλληλικό Κώδικα. Αυτό σημαίνει ότι αν υπάρχουν περιπτώσεις όπου πρέπει να αρθεί η αρχή της δημοσιότητας και στην πειθαρχική δίκη, αυτό μπορεί να γίνει κατ' επίκληση αυτών των γενικών αρχών. Δηλαδή αν υπάρχει λόγος, κάποιος ο οποίος θα το απαιτήσει –παραδείγματος χάριν αν επιδικάζεται κάποιος που έχει σχέση με ανηλίκους ή με άλλες αιτίες για τις οποίες δεν πρέπει για κάποιο λόγο να υπάρχει δημοσιότητα- τότε κατ' επίκληση των γενικών αρχών του Ποινικού Δικαίου που εφαρμόζονται ως γενικές αρχές και του Πειθαρχικού Δικαίου, μπορεί να αρθεί αυτή η δημοσιότητα.

Όσον αφορά την πρόταση του κ. Χρυσανθακόπουλου σε σχέση με την αστική ευθύνη των υπαλλήλων, να πω ότι είναι μία ενδιαφέρουσα πρόταση. Όμως, το καθεστώς που σήμερα ισχύει καλύπτει κατά ένα μεγάλο μέρος τις ανησυχίες του κυρίου Βουλευτή. Ήδη το άρθρο 38 παράγραφος 1 του Υπαλληλικού Κώδικα –και παλαιότερα ο εισαγωγικός νόμος του Αστικού Κώδικα, το άρθρο 105- δίνει τη δυνατότητα τέτοιας αναζήτησης ευθυνών –αστικών ευθυνών βεβαίως- από τον υπάλληλο για κάθε ζημία που προξενεί. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ήδη κάτι μέσα μέρος το νομικό οπλοστάσιο που καλύπτει αυτές τις ανησυχίες. Βεβαίως αυτό το οπλοστάσιο αφορά μόνο περιπτώσεις όπου έχουμε να κάνουμε με δόλο ή με βαριά αμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του υπαλλήλου. Ο κύριος Βουλευτής θα ήθελε αυτό να επεκταθεί και γενικώς στην αμέλεια, να αφορά δηλαδή και την ελαφρά αμέλεια του υπαλλήλου. Είναι κάτι το οποίο αξίζει να μελετηθεί, αλλά όχι τώρα. Δεν αφορά το Πειθαρχικό Δίκαιο. Είναι ως ύλη εκτός του Πειθαρχικού Δικαίου σε άλλο άρθρο του Αστικού Κώδικα. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα πρόταση. Αξίζει να μελετηθεί σε μία άλλη όμως περίπτωση.

Τελειώνοντας, δεν μπορώ παρά να εκφράσω τη μεγάλη μου χαρά που η Βουλή ψηφίζει ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο νομίζω θα βοηθήσει αποτελεσματικά στην καταπολέμηση της διαφθοράς. Εναπόκειται σε όσους θα το εφαρμόσουν στο μέλλον, να δικαιώσουν τις ελπίδες όλων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του νομοσχεδίου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει;

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά

πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο τρίτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τέταρτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο τέταρτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο πέμπτο έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο έκτο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο έβδομο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο όγδοο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς το άρθρο όγδοο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 793 και ειδικό 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 793 και ειδικό 1 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 7 Μαρτίου 2012 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Ρυθμίσεις για την κτηνοτροφία και τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

